

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε΄

Σάββατο 7 Ιουλίου 2012

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Αλέξη Τσίπρα με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ τον κ. Π. Λαφαζάνη, Βουλευτή Β' Πειραιώς, τον κ. Δ. Παπαδημούλη, Βουλευτή Β' Αθηνών και τον κ. Π. Κουρουμπλή, Βουλευτή Β' Αθηνών, σελ. 51, 52

2. Ανακοινώνεται επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελου Βενιζέλου με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κ. Μ. Χρυσόχοϊδη, Βουλευτή Β' Αθηνών και την κ. Π. Χριστοφιλοπούλου, Βουλευτή Αττικής, σελ. 51, 53

3. Ανακοινώνεται επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου- Χρυσή Αυγή κ. Νικόλαου Μιχαολιάκου με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής τους κ.κ. Χ. Παππά, Βουλευτή Επικρατείας, και Π. Ηλιόπουλο, Βουλευτή Μαγνησίας, σελ. 51, 54

4. Ανακοινώνεται επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτη Κουβέλη με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της ΔΗΜ.ΑΡ. τους κ.κ. Ν. Τσούκαλη, Βουλευτή Αχαΐας, και Β. Οικονόμου, Βουλευτή Αττικής, σελ. 51, 55

5. Ανακοινώνεται επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενικής Γραμματέως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του Κ.Κ.Ε. τους κ.κ. Σ. Χαλβατζή, Βουλευτή Β' Αθηνών, και Α. Παφίλη, Βουλευτή Επικρατείας, σελ. 51, 56

6. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβερνήσεως, σελ. 57-103

7. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 57, 72, 76, 96, 103

8. Αποχώρηση των Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και της Δημοκρατικής Αριστεράς, σελ. 66

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε.,

σελ. 51-71

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ.,
ΝΑΚΟΣ Α.,
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι.,

σελ. 86-93
σελ. 93-103
σελ. 77-86
σελ. 71-77

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 72, 74
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 91, 93
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 60
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 97
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 63
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 85, 86
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 80
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 94
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 96
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ. , σελ. 68
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 99
ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ Α. , σελ. 88
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 101
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 76, 77
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 66, 67
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 102
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 84, 85
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 70
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 71, 72, 78
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 83, 84
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 86
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 95, 96
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ. , σελ. 100
ΣΟΛΔΑΤΟΣ Θ. , σελ. 90
ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. , σελ. 77, 78, 80
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 81
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 98
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 89, 90
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 57, 59
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. , σελ. 91
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 75, 76

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 96, 103
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 76
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 57
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 72, 76
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 76

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε'

Σάββατο 7 Ιουλίου 2012

Αθήνα, σήμερα στις 7 Ιουλίου 2012, ημέρα Σάββατο και ώρα 18.27' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ – ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι με την από 6-7-2012 επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ, τους κυρίους Παναγιώτη Λαφαζάνη, Βουλευτή Β' Πειραιώς, Δημήτριο Παπαδημούλη, Βουλευτή Β' Αθηνών και Παναγιώτη Κουρουμπλή, Βουλευτή Β' Αθηνών.

Επίσης, με την από 6-7-2012 επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελος Βενιζέλος ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ τους κυρίους Μιχαήλ Χρυσοχοϊδη, Βουλευτή Β' Αθηνών και Παρασκευή Χριστοφίλοπούλου, Βουλευτή Νομού Αττικής.

Με την από 6-7-2012 επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή κ. Νικόλαος Μιχαλολιάκος ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής, τους κυρίους Χρήστο Παππά, Βουλευτή Επικρατείας και Παναγιώτη Ηλιόπουλο, Βουλευτή Μαγνησίας.

Με την από 6-7-2012 επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της ΔΗΜΑΡ τους κυρίους Νικόλαο Τσούκαλη, Βουλευτή Αχαΐας, και Βασίλειο Οικονόμου, Βουλευτή Νομού Αττικής.

Τέλος, με την από 2-7-2012 επιστολή της προς τον Πρόεδρο της Βουλής η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του ΚΚΕ τους κυρίους Σπυρίδωνα Χαλβατζή, Βουλευτή Β' Αθηνών και Αθανάσιο Παφίλη, Βουλευτή Επικρατείας.

Οι επιστολές θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές έχουν ως εξής:

Λ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 1414
Ημερομ. 06.07.12

ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

6.7.12

Προς
τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής
κ. Ε. Μείμαρκα

Κύριε Πρόεδρε,

Σας ενημερώνω ότι ορίζουμε Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους του ΣΥΡΙΖΑ-Ε.Κ.Μ. τους κ.κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, Δημήτρη Πακαδημούλη και Παναγιώτη Κουρουμυλή.

Στις συνεδριάσεις των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ορίζεται ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Με τιμή,

Νίκος Βούτσας

Νίκος Βούτσας
Γραμματέας της Κ.Ο. ΣΥΡΙΖΑ - Ε.Κ.Μ.

Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα
Ο Πρόεδρος

Αθήνα, 6.7.2012

Προς

τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Ευ. Μείμαρaki

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1461

Ημερομ. 06/07/2012

Κύριε Πρόεδρε,

ως κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος

αρίζονται οι βουλευτές Μιχάλης Χρυσοχοϊδης και Εύη Χριστοφολοπούλου.

Με τιμή

Ευάγγελος Βενιζέλος

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Προς τον
Κύριο Ευάγγελο-Βασίλειο Μείμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Αθήνα, 6 Ιουλίου 2012

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1400
Ημερομ. 06/07/2012

Κύριε Πρόεδρε,

Σας ενημερώνουμε ότι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού
Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή ορίστηκε ο κύριος Παπιάς Χρήστος.
Αναπληρωτής Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κύριος Ηλιόπουλος
Παναγιώτης και Γραμματέας της Κοινοβουλευτική Ομάδας ο κύριος
Ζησιμόπουλος Πολύβιος.

Με τιμή

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Αθήνα, 6 Ιουλίου 2011

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1398
Ημερομ. 06/07/2012

Προς
τον πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ευ. Μεϊμαράκη

Κύριε Πρόεδρε,

σας κάνω γνωστό ότι ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Δημοκρατικής Αριστεράς
ορίζονται οι βουλευτές Αχαΐας Νίκος Τσούκαλης και Αττικής Βασίλειος Οικονόμου.

Με τιμή,

Φώτης Κουβέλης
Πρόεδρος Κ.Ο. ΔΗΜΑΡ

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,

τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592155

e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr

Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς τον

Πρόεδρο της Βουλής

κ. Ευάγγελο Μειμαράκη

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1300

Ημερομ. 02/07/2012

Αθήνα 2/7/2012

ΔΗΛΩΣΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ****ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ Κ.Ε του ΚΚΕ**

Υπό την ιδιότητά μου ως Προέδρου της Κ.Ο του ΚΚΕ σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ.2 του Καν.Β., έχω την τιμή να σας δηλώσω ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Καν.Β. ορίζω ως αναπληρωτές- εκπροσώπους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ τους παρακάτω βουλευτές:

Τον Χαλβατζή Σπύρο, Βουλευτή Β' Εκλογικής Περιφέρειας Αθηνών, και

Τον Παφίλη Θανάση, Βουλευτή Επικρατείας του ΚΚΕ.

Η Πρόεδρος της Κ.Ο του ΚΚΕ

Αλεξάνδρα Παπαρήγα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Γνωρίζω επίσης στο Σώμα ότι κατά τη συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβερνήσεως, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ορίζεται ο κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ ορίζεται ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ο κ. Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ορίζεται ο κ. Τέρενς Κουίκ, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή ο κ. Χρήστος Παππάς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς ορίζεται ο κ. Νικόλαος Τσούκαλης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, ορίζεται ο κ. Αθανάσιος Παφίλης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Αντικείμενό της είναι η συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβερνήσεως.

Η συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό και με την ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 παράγραφος 2 και 97 του Κανονισμού.

Κατά τη σημερινή συνεδρίαση πρώτος θα λάβει το λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και θα ακολουθήσουν οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Πέραν των αγορεύσεων των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, των Υπουργών και των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, θα υπάρξει ένας πρώτος κύκλος επτά κατά προτεραιότητα ομιλητών, δηλαδή ενός Βουλευτή από το κάθε κόμμα. Τα κόμματα, εάν το επιθυμούν, μπορούν να υποβάλουν κατάλογο ομιλητών, όπως προβλέπει το άρθρο 65 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής.

Να σας υπενθυμίσω ακόμα ότι οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο, θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και το όνομά τους δεν περιλαμβάνεται στους καταλόγους των κομμάτων τους ή αν το κόμμα τους δεν έχει δώσει κατάλογο, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα από την έναρξη της ομιλίας του πρώτου αγορητή έως και τη λήξη της ομιλίας του τρίτου αγορητή.

Στη συνέχεια θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος Βουλευτών, για να τηρηθεί η κατά αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης, εκπροσώπηση των κομμάτων με κύκλους ομιλητών. Ο κάθε κύκλος ομιλητών θα αποτελείται από δεκατρείς Βουλευτές, των οποίων θα συμμετέχουν: τέσσερις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις Βουλευτές από το ΣΥΡΙΖΑ, δύο Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, ένας Βουλευτής από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ένας Βουλευτής από το Λαϊκό Σύνδεσμο Χρυσή Αυγή, ένας Βουλευτής από τη Δημοκρατική Αριστερά και ένας Βουλευτής από το ΚΚΕ.

Οι Βουλευτές της συμπολιτεύσεως θα εναλλάσσονται με τους Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως: δηλαδή ένας Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία, το ΣΥΡΙΖΑ, τη Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία, Ανεξάρτητοι Έλληνες, ΠΑΣΟΚ, Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή, Νέα Δημοκρατία, ΚΚΕ και ΔΗΜΑΡ.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι οριζόμενος στο άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι Υπουργοί μπορούν να ομιλούν μέχρι δεκαπέντε λεπτά της ώρας και να λαμβάνουν το λόγο όποτε το επιθυμούν, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό. Εάν όμως, μετά από αγόρευση Υπουργού ακολουθεί Βουλευτής της συμπολιτεύσεως, θα παραχωρεί τη θέση του σε Βουλευτή της Αντιπολιτεύσεως για να μιλήσει, ώστε να εξασφαλιστεί η εναλλαγή.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορούν να ομιλούν μέχρι δώδεκα λεπτά της ώρας με τους περιορισμούς του άρθρου 167, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι εγγεγραμμένοι ομιλητές λαμβάνουν το λόγο για επτά λεπτά της ώρας χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Θα παρακαλούσα, για να μην υπάρξει εμπλοκή στο ηλεκτρονικό σύστημα εγγραφής των ομιλητών, να μην τοποθετηθεί κα-

νείς από τους επιθυμούντες να εγγραφούν, την κάρτα τους στην υποδοχή που υπάρχει στα έδρανα, πριν σας ανακοινώσουμε ότι μπορείτε να κάνετε χρήση της κάρτας σας.

Παρακαλώ τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Αλέξη Τσίπρα να λάβει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου)

Από αυτήν τη στιγμή, κύριοι συνάδελφοι, μπορείτε να τοποθετήσετε τις κάρτες σας.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, δεχθείτε και δημοσιώστε τις ειλικρινείς ευχές μου και περατικά για την περιπέτεια, που είχατε πρόσφατα με την υγεία σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή την ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης, χθες από τον Πρωθυπουργό, κ. Σαμαρά.

Ομολογώ δυσκολεύτηκα να κατανοήσω αν άκουγα Προγραμματικές Δηλώσεις νεοεκλεγείσας Κυβέρνησης ή αγγελτήριο πωλήσεων γης και ακινήτων, αν άκουγα την ανάγνωση Προγραμματικών Δηλώσεων Κυβέρνησης, που μάλιστα εξελέγη με βασική υπόσχεση να επαναδιαπραγματευθεί το μνημόνιο ή ανάγνωση γενικού πωλητηρίου της Ελλάδας που αναρτήθηκε πρωτίστως στις δανειστικές χώρες.

Και αναρωτιέμαι, αυτήν την επίθεση στη δημόσια περιουσία γιατί δεν την είχατε θέσει σε γνώση του ελληνικού λαού προεκλογικά; Τόσες ειδικές συνεντεύξεις κάνατε για να αποδομήσετε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, για να τρομοκρατήσετε τον κόσμο και για να τον πείσετε ότι τώρα είστε αποφασισμένοι να επαναδιαπραγματευθείτε αυτά, που εσείς υπογράψατε δίχως διαπραγμάτευση. Για την ταμπακίερα όμως, δεν είπατε κουβέντα. Όχι μόνο κρύψατε τις πραγματικές σας προθέσεις, αλλά συνειδητά για μία ακόμη φορά, παραπλανήσατε τον ελληνικό λαό.

Χθες ακούσαμε Προγραμματικές Δηλώσεις απόρριψης των προεκλογικών εξαγγελιών των τριών κομμάτων της σημερινής συγκυβέρνησης. Η συγκυβέρνηση του κ. Σαμαρά δεν θα είναι, με βάση όσα ακούσαμε χθες, μία διαφορετική στη φιλοσοφία Κυβέρνηση από αυτές του κ. Παπανδρέου και του κ. Παπαδήμου. Θα είναι μία Κυβέρνηση, όχι απλά συνέχειας, αλλά επιτάχυνσης της ίδιας αποτυχημένης συνταγής, του ίδιου καταστροφικού μοντέλου: Πιστή εφαρμογή του μνημονίου και αν είμαστε καλοί και υπάκουοι, στο τέλος κάτι μπορεί να δώσουν και σε εμάς.

Ή για να το πω πιο απλά, η επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου μάς τελείωσε αργά το βράδυ της Κυριακής της 17ης του Ιούνη. Όποιος την πίστεψε, την πάτησε. Μετά την απομάκρυνση όμως από το ταμείο, ουδέν λάθος αναγνωρίζεται.

Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό. Το 2009 κάποιος μας είπαν «λεφτά υπάρχουν» και κέρδισαν τις εκλογές. Τώρα εσείς μας είπατε «επαναδιαπραγμάτευση υπάρχει». Προσέξτε, όμως. Θα έχετε την ίδια και ίσως χειρότερη τύχη, γιατί οι αντοχές του λαού μας εξαντλούνται και όσο η πορεία προς την καταστροφή επιταχύνεται τόσο θα εξαντλείται και η αποτελεσματικότητα τρομοκρατήσής του και, ξέρετε, ο λαός μας τα λάθη τα συγχωρεί. Αυτό που δεν θα συγχωρέσει είναι την κοροϊδία.

Άκουγα χθες, κύριε Πρωθυπουργέ, να ξεκινάτε με όμορφο τρόπο την ομιλία σας, να αναφέρεστε σε τέσσερις σημαντικές λέξεις: αλήθεια, προοπτική, ελπίδα και κουράγιο. Το κουράγιο είναι απαραίτητο για έναν λαό που αντιμετώπιζεται ως ευρωπαϊκό πειραματόζωο της κρίσης και έχει γονατίσει. Αλλά, ξέρετε, οι ευχές πια δεν αρκούν. Η ελπίδα και η προοπτική μετά τη χθεσινή σας ομιλία λιγοστεύουν δραματικά και το γνωρίζετε. Άλλωστε, εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, ήσασταν που επί μεγάλο χρονικό διάστημα, από αυτό εδώ το Βήμα, μας λέγατε ότι δεν μπορείτε να συναίνεσετε στο λάθος, στη λάθος συνταγή.

Και να που τα έφερε έτσι η ζωή και ο μεγάλος σας συμβιβασμός, για να γίνετε Πρωθυπουργός με τις ευλογίες των δανειστών, σας οδηγεί όχι μόνο στην αποδοχή του λάθους αλλά και στην πιο επιθετική εφαρμογή της λάθος συνταγής.

Θέλω όμως να σταθώ περισσότερο απ' όλα –και από τις τέσσερις λέξεις– στη λέξη «αλήθεια». Μιλήσατε για ένα πρόγραμμα

που έχει ξεφύγει από τους στόχους και το λογικό συμπέρασμα αυτής της σημαντικής αλήθειας –σημαντικής, όταν βγαίνει από τα χείλη του Πρωθυπουργού σε αυτήν εδώ την Αίθουσα– ποιο είναι; Ο εκτροχιασμός του μνημονίου δεν αποδεικνύει την απόλυτη χρεοκοπία του;

Το λογικό συμπέρασμα της αποτυχίας δεν είναι η επιτάχυνση της εφαρμογής του μνημονίου, αλλά η αντικατάστασή του. Με συγχωρείτε πολύ, αλλά δεν υπάρχει εδώ θέμα ειλικρίνειας. Εδώ υπάρχει θέμα λογικής, απλής λογικής.

Μιλήσατε για διαρθρωτικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν δικός μας στόχος. Σωστό. Αντί όμως να θέσετε ως προϋπόθεση, για να σταθούν και να προχωρήσουν αυτές οι αλλαγές, τον τερματισμό της ύφεσης και της κατακρήμνισης της οικονομίας, αντιστρέψετε την απλή λογική και θέτετε ως προϋπόθεση για να προχωρήσουν οι αλλαγές, τη συνέχεια και μάλιστα και την επιτάχυνση του προγράμματος εσωτερικής υποτίμησης, δηλαδή της ύφεσης και της κατακρήμνισης, μέχρι οριστικής εξαντλήσεως του λαού και του τόπου.

Είναι πλέον σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η παραδοχή του νέου Υπουργού των Οικονομικών στους «FINANCIAL TIMES» ότι δεν μπορούμε να ζητήσουμε τίποτα, αποτελεί το νέο καταστροφικό δόγμα της τρικομματικής συγκυβέρνησης.

Ακούσαμε όμως χθες, με ικανοποίηση, τον κ. Σαμαρά να στηλιτεύει όσους από το εξωτερικό κινδυνολογούν με τη δραχμή. Ξεχάσατε όμως να συμπεριλάβετε σε αυτούς και τους δημαγωγούς και τους κινδυνολόγους του εσωτερικού καθ' όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, δυστυχώς δηλαδή και τον εαυτό σας, αλλά και τους δύο πολιτικούς Αρχηγούς, με τους οποίους συγκυβερνάτε.

Επί δύομισι μήνες διεκδικούσατε την εξουσία και δεν κάνατε τίποτα παραπάνω από το να επιτίθεστε και να συκοφαντείτε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Κάνατε σημαία σας την πιο ακραία κινδυνολογία.

Παρουσιάσατε μία θεσμικά και λογικά αδύνατη εξέλιξη, την αποσιμωπή της χώρας μας από το ευρώ, σαν βέβαιη προοπτική, αν ο λαός μας κάνει τη δική του δημοκρατική επιλογή και επιλέξει μια διαφορετική κυβέρνηση. Δεν αντιδράσατε σε καμμία εκ των δεκάδων προκλητικών παρεμβάσεων, ξένων αξιωματούχων στα εσωτερικά της χώρας μας, στις προκλητικές δηλώσεις του κ. Σόιμπλε, στο περιβόητο τηλεφώνημα της κ. Μέρκελ στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας όπου του ζήτησε να έχουμε παράλληλα με τις εκλογές δημοψήφισμα για το ευρώ, στα πρωτοφανή δημοσιεύματα του γερμανικού Τύπου και μάλιστα, δύο μέρες πριν τις εκλογές, γραμμένα στην ελληνική γλώσσα.

Σε όλα αυτά, εάν δεν επιζητούσατε παρόμοιες δηλώσεις, όπως, σύμφωνα με το έγκριτο πρακτορείο Reuters, έπραξε ο πρώην Πρωθυπουργός, τουλάχιστον με τη συμπεριφορά σας επιβεβαιώνατε αυτές τις πρακτικές, φτιάχνοντας τηλεοπτικά σποτάκια που έδειχναν να υποστέλλεται η ελληνική σημαία ή μέσα από διαδικασίες κινδυνολογίας και πανικού κάποιου μάλιστα, έφθασαν ακόμα και στο σημείο –και ποιοι; η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδας– λίγες μέρες πριν την κάλπη, να παρουσιάσουν μία έκθεση επιτείνοντας τον πανικό και την κινδυνολογία.

Τότε όλα αυτά δεν σας ενοχλούσαν. Τώρα όμως δυσανασχετείτε με τις δηλώσεις ξένων αξιωματούχων που συνεχίζουν στο ίδιο βιολί.

Ο λαός μας λέει: «Όπως στρώνει κανείς κοιμάται». Μη δυσανασχετείτε λοιπόν. Τώρα είστε εσείς που πρέπει να αντιμετωπίσετε το κλίμα που και με τη δική σας στήριξη και ανοχή δημιουργήθηκε το προηγούμενο διάστημα. Εσείς ίσως νομίζατε τότε, ότι μ' αυτόν τον τρόπο χτυπάτε τον ΣΥΡΙΖΑ. Χτυπούσατε όμως την Ελλάδα, χτυπούσατε την Ευρώπη, όχι τον ΣΥΡΙΖΑ. Ενισχύατε το κλίμα της ανασφάλειας και της αβεβαιότητας στους καταθέτες και στους επενδυτές, ανοίγοντας τον ασκό του Αιόλου και αφήνοντας τους κερδοσκόπους να ροκανίζουν το κλαδί πάνω στο οποίο καθόμαστε όλοι. Και τώρα διαμαρτύρεστε γιατί το κλαδί έχει λυγίσει.

Λυπάμαι, κυρίες Σαμαρά, αλλά είστε υποχρεωμένος να αντιμετωπίσετε μετεκλογικά τις συνέπειες της ανεύθυνης προεκλογικής σας συμπεριφοράς και πολύ σύντομα θα είστε υποχρεωμένος να συνειδητοποιήσετε και τη μόνη μεγάλη αλήθεια: ότι ο πιο ασφαλής, ο μόνος βέβαιος δρόμος απομάκρυνσης της

χώρας από την Ευρωζώνη είναι αυτός που επιλέγετε, ο δρόμος της μη διαπραγμάτευσης, ο δρόμος της ευρωπαϊκής απομόνωσης, ο δρόμος της επιτάχυνσης του μνημονίου, δηλαδή της λιτότητας, της ύφεσης και της κοινωνικής καταστροφής.

Τώρα όμως, κυρίες Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, τα ψέματα τελείωσαν. Τώρα η δουλειά σας δεν είναι να αποδομείτε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ και να κινδυνολογείτε. Τώρα είστε αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα, όχι με τον ΣΥΡΙΖΑ. «Και τώρα τι θα απογίνουμε δίχως βαρβάρους;», έλεγε ο ποιητής. Τώρα πρέπει να μας πείτε τι θα κάνετε για να αντιμετωπίσετε το χάος που είναι εδώ, είναι δίπλα μας και όχι να ξορκίζετε διαρκώς το χάος που δήθεν θα έφερνε ο ΣΥΡΙΖΑ, αν ακύρωνε την πορεία του λαού μας προς τη δυστυχία. Τώρα είστε αντιμέτωποι με την ίδια τη δυστυχία που προκαλεί η μνημονιακή πολιτική. Είστε αντιμέτωποι με τα κλειστά εργοστάσια, με τα χιλιάδες λουκέτα, με τα εκατομμύρια των ανέργων, των νέων που φεύγουν κατά χιλιάδες στο εξωτερικό. Είστε αντιμέτωποι με την ανθρωπιστική κρίση, με το νέο ανατριχιαστικό φαινόμενο των καθημερινών αυτοκτονιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συμπολίτευσης, από όσα ακούσαμε χθες, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνησή σας δεν είναι Κυβέρνηση εθνικού σκοπού, όπως σας αρέσει να αυτοαποκαλείστε, αλλά Κυβέρνηση ειδικού σκοπού, που δεν είναι άλλος από την εκποίηση του δημόσιου πλούτου και την εκχώρηση του δημόσιου χώρου στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Σας ερωτώ: Βάσει ποίου σχεδίου, ποίας ανάγκης; Ποίο είναι το κέρδος για τη χώρα αν εκποιήσουμε και μάλιστα, στις τρέχουσες εξευτελιστικές χρηματιστηριακές τιμές, κερδοφόρους οργανισμούς και βασικά εργαλεία για την παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας; Ποίο είναι το κέρδος αν ξεπουλήσουμε τη ΔΕΗ, τον κερδοφόρο ΟΠΑΠ, την Αγροτική Τράπεζα όπου είναι εγγεγραμμένες όλες οι αγροτικές γαίες και μαζί με αυτήν την κερδοφόρο «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΗΣ», τη συνεταιριστική «ΔΩΔΩΝΗ», τους αιγαλούς, τα νερά, τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, το Ελληνικό; Ή μάλλον, ποιο Ελληνικό; Χθες μιλήσατε για όλη την παράλια ζώνη από το Φάληρο έως το Σούνιο.

Όλα αυτά τα περιβάλλετε με τον ιδεολογικό «μανδύα» της ανάπτυξης και της αξιοποίησης και με το γνωστό τρομοκρατικό «μανδύα»: «Αν δεν τα πουλήσουμε, θα αναγκαστούμε να κόψουμε μισθούς και συντάξεις».

Και σας ερωτώ: Ποιος το ορίζει αυτό; Μήπως αυτοί οι κύριοι, οι περιπούδαστοι της τρόικας, που δεν έχουν ιδέα ακόμα και για το ποιος είναι ο μέσος μισθός στην Ελλάδα και που δεν έχουν ιδέα τι συμβαίνει σε μία χώρα που επί δύομισι χρόνια κατακρησουργούν; Ας μας πουν λοιπόν αυτοί σε ποια από τις δικές τους χώρες έχουν προχωρήσει σε τέτοιες επιλογές για να τις προτείνουν σε εμάς και αν αυτές οι επιλογές, όπου έγιναν, έχουν αποδώσει οτιδήποτε.

Αλήθεια, δεν γνωρίζετε ότι όποια χώρα είχε πρόβλημα χρέους και προχώρησε σε ιδιωτικοποιήσεις ούτε έσοδα σοβαρά απέκτησε ούτε τη χρεοκοπία γλύτωσε; Μόνο επιπλέον διαφθορά αποκόμισε και πανάκριβα τιμολόγια για τους πολίτες.

Δεν γνωρίζετε ότι αυτό το νεοφιλελεύθερο μοντέλο, που εισήγαγε η κ. Θάτσερ τη δεκαετία του 1980, απέτυχε παντού παταγδώς; Κάνετε πως δεν το γνωρίζετε ότι επανακρατικοποιήθηκαν οι σιδηρόδρομοι στην Αγγλία, ότι επανακρατικοποιήθηκε η ύδρευση στην Ιταλία και στη Γαλλία; Δεν αποτελεί όμως όρο για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών της Ιταλίας να ακυρώσουν την επανακρατικοποίηση του νερού, που μάλιστα, αποφασίστηκε και σε δημοψήφισμα.

Εσείς εδώ γιατί μας λέτε ότι οι ιδιωτικοποιήσεις –που, βεβαίως, εδώ τις ονομάζετε «αποκρατικοποιήσεις», αλλά στις επιστολές που στέλνετε στο εξωτερικό τις λέτε «ιδιωτικοποιήσεις» γιατί αυτό είναι– σημαντικών κερδοφόρων οργανισμών, εργαλείων για την παραγωγική ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη της χώρας, αποτελούν όρο του προγράμματος και μάλιστα, όρο σωτηρίας της οικονομίας;

Σας θυμίζουμε λοιπόν ότι τη δεκαετία των ιδιωτικοποιήσεων που έγιναν στη χώρα μας, το 2000-2010, το χρέος τριπλασιάστηκε και από 140 δισεκατομμύρια το 2000, έφτασε στα 370 δισεκατομμύρια το 2010.

Ο Σκαρामαγκάς, όλη σχεδόν η ναυπηγική βιομηχανία, το «φι-

λέτο» του ΟΛΠ, των ΕΛΠΕ, η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ, ο ΟΤΕ είναι παραδείγματα. Για να μην πω το πρόσφατο με την απελευθέρωση της ενέργειας, με τις περιφημες αυτές ιδιωτικές εταιρείες, οι οποίες καταχρέωσαν το ελληνικό δημόσιο και μάλιστα, «βάρεσαν κανόνι» παίρνοντας μαζί τους και τα χρήματα που είχαν αποκομίσει από το «χαράτσι» που μπήκε στο λογαριασμό του ρεύματος.

Δεν είναι όρος λοιπόν σωτηρίας της οικονομίας οι ιδιωτικοποιήσεις, είναι όρος λεηλασίας της οικονομίας προς όφελος της διεθνούς τοκογλυφίας και της εγχώριας διαπλοκής. Τις ιδιωτικοποιήσεις προσπαθείτε τώρα να τις περιβάλετε με ένα «μανδύα» ευρωπαϊσμού. Καμμία όμως απολύτως, βάση δεν έχει αυτό.

Σας θυμίζω το άρθρο 345 της Συνθήκης λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λέει ξεκάθαρα: «Οι συνθήκες δεν προδικάζουν με κανένα τρόπο το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα κράτη-μέλη».

Συνεπώς είναι αποκλειστικά δική σας επιλογή και δική σας ευθύνη, όπως επιλογή της προηγούμενης κυβέρνησης ήταν, να προχωρήσει στη διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων και των συλλογικών συμβάσεων στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, που καμμία σχέση δεν είχε με τη σωτηρία της οικονομίας. Δική σας ευθύνη! Αναρωτιέμαι βεβαίως γι' αυτήν την ευθύνη.

Δεν έχω καμμία επιφύλαξη για εσάς της Νέας Δημοκρατίας, που εν πάση περιπτώσει έχετε αυτήν την ιδεολογία τη νεοφιλελεύθερη, τη σκληρά νεοφιλελεύθερη από την εποχή της κ. Θάτσερ. Ούτε επιπλέον μπορώ να έχω αυταπάτες, γιατί το ΠΑΣΟΚ προσχωρεί. Εδώ και δεκαετίες έχει προσχωρήσει. Αναρωτιέμαι αν οι κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Δημοκρατικής Αριστεράς μπορεί να συμφωνούν με αυτήν την ακραία νεοφιλελεύθερη ιδεολογία που θα αφήσει τη χώρα μας χωρίς εργαλεία για την ανάπτυξη και την παραγωγική ανασυγκρότηση.

Δική σας λοιπόν είναι η ευθύνη. Να ξέρετε όμως ότι σε αυτή σας την επιλογή δεν θα έχετε απέναντί σας το ΣΥΡΙΖΑ αλλά τον ελληνικό λαό. Έχει δικαίωμα ο ελληνικός λαός να γνωρίζει τι θα κερδίσει και κυρίως τι θα χάσει από την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πλούτου. Έχει δικαίωμα ο ελληνικός λαός να μην αναγνωρίσει συμφωνίες που εκποιούν τη δημόσια περιουσία και την εκχωρούν έναντι πινακίου φακής. Αυτό θα πρέπει να το γνωρίζουν όλοι. Όσοι μέσα στη διαδικασία ιδιωτικοποιήσεων δεν υπερασπιστούν το δημόσιο συμφέρον, θα είναι υπόλογοι έναντι του ελληνικού λαού, θα λογοδοτήσουν για τη λεηλασία και αυτό δεν είναι προειδοποίηση ούτε απειλή. Είναι το αυτονόητο.

Προειδοποιούμε κυρίως τους ριψοκίνδυνους, αετονύχηδες αγοραστές ότι όσοι τολμήσουν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα μας, για να βάλουν στο χέρι δημόσια περιουσία, θα χάσουν τα λεφτά τους. Στον αντίποδα του ξεπουλήματος που επιλέγει η σημερινή τρικομματική μνημονιακή συγκυβέρνηση, εμείς έχουμε τη δική μας στρατηγική για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, με τη δημιουργία ειδικού ταμείου που θα ανήκει στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και στο οποίο θα αποδοθεί δημόσια περιουσία, ώστε οι πρόσοδοι να γίνονται συντάξεις, με διακρατικές συμφωνίες και διεθνείς κοινοπραξίες, ώστε να διασφαλιστεί η μέγιστη ανταποδοτικότητα για το δημόσιο και την κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου)

Πιστεύω να έχω την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμάρης): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταγράψαμε από τη χθεσινή ανάνηψη των προγραμματικών δηλώσεων του Πρωθυπουργού ορισμένες σημαντικές παραλείψεις.

Δεν έκανε καμμία αναφορά στο μεγάλο φιάσκο -κατά την άποψή μας- για την Ελλάδα της Συνόδου Κορυφής στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 29ης Ιουνίου, όπου στη μάχη των μαχών, εκεί όπου κάποιοι έλεγαν ότι πρέπει να ετοιμάσουμε και εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, η εθνική ομάδα δεν πήγε καν στο γήπεδο να αγωνιστεί. Και βεβαίως ενώ κάποιοι έφτιαξαν έτοιμη τη διαπραγμάτευση, εμείς αρνηθήκαμε να μπούμε στη διαδικασία

και εξαιρέθηκε η πιο υπερχρεωμένη χώρα της Ευρωζώνης από αυτήν την προσωρινή έστω, δημοσιονομική ανάσα της απευθείας ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό σταθερότητας.

Δεν έγινε αναφορά ούτε καν στη λέξη «τράπεζες». Απουσίαζε από την ομιλία σας, κύριε Πρωθυπουργέ. Βεβαίως οι τράπεζες δεν απουσιάζουν από την πολιτική σας ούτε και από την Κυβέρνησή σας, το αποδεικνύουν και οι επιλογές σας στο κυβερνητικό σχήμα.

Δεν είχατε καν αναφορά στις λέξεις «υγεία» και «παιδεία» κι εγώ αναρωτιέμαι πώς θα ανοίξουν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια το φθινόπωρο. Αναρωτιέμαι πώς θα λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια, όταν δεν έχουν τις λειτουργικές δαπάνες να πληρώσουν κι όταν οι αιρετοί εκλεγμένοι πρυτάνεις απειλούνται με έξωση από τα καθήκοντά τους από ένα νόμο που μάλλον με εκδικητική μανία, κάποιοι προσπαθούν να εφαρμόσουν.

Αναρωτιέμαι ποιος θα πληρώσει τη θέρμανση των σχολικών και πανεπιστημιακών αιθουσών. Αναρωτιέμαι εάν και πότε θα ισχύσει η επιβεβλημένη από το μνημόνιο αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων στο κόστος των συνταγογραφούμενων φαρμάκων και της νοσοκομειακής περίθαλψης. Και βεβαίως αναρωτιέμαι τι θα γίνει με τον περιβόητο ΕΟΠΥΥ που κατέρρευσε λίγο πριν τις εκλογές, με αποτέλεσμα καρκινοπαθείς να μην έχουν να πάρουν τα φάρμακά τους. Κάποιοι μας είπαν ότι αυτό ωφέλειτο στη ραγδαία αύξηση της εκλογικής επιρροής του ΣΥΡΙΖΑ που ανάγκασε την τρόικα να θυμώσει και να μη δώσει το 1 δισεκατομμύριο. Και τώρα που έδωσε η Τρόικα το 1 δισεκατομμύριο, σχεδόν ολόκληρο αυτό το ποσό δεν πηγαίνει στα φάρμακα, αλλά πηγαίνει για να στηρίξουμε τη συμμετοχή μας στο ΕFSF. Πηγαίνει στους δανειστές και όχι στην πραγματική οικονομία.

Δεν κάνατε καμμία αναφορά στο ζήτημα της μετενέργειας και του κατώτατου μισθού.

Καμμία αναφορά δεν κάνατε στο αφορολόγητο όριο των 5.000 ευρώ που το μείωσε ο κ. Βενιζέλος, μοιράζοντας σε φτωχούς και ανέργους χρεωστικά εκκαθαριστικά της εφορίας για τα εισοδήματα του 2011.

Δεν κάνατε καμμία αναφορά στην κατάργηση των ήδη περιορισμένων εκπώσεων δαπανών από το φόρο εισοδήματος, στη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, παρά το γεγονός ότι όλο το προηγούμενο διάστημα υπήρχαν διαρροές ότι κάτι θα πείτε, για να ανακουφιστούν έστω αυτήν την κρίσιμη τουριστική περίοδο, σημαντικοί κλάδοι που μπορούν να δώσουν ανάσα ανάπτυξης στην οικονομία.

Καμμία αναφορά δεν κάνατε επίσης στη μόνη και μία εξεταστική επιτροπή της Βουλής που λέγατε προεκλογικά ότι θα ζητήσετε, όσον αφορά το πώς φτάσαμε στο μνημόνιο. Και μάλλον το λέγατε όχι προεκλογικά, αλλά καθ' όλη τη διάρκεια που τότε κάνατε αντιπολίτευση στο μνημόνιο. Μετά ξεχάσατε και τις εξεταστικές επιτροπές και το σκάνδαλο της «SIEMENS» και προχωρήσατε στον εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Όμως εδώ θέλω να καταστήσω σαφές κάτι. Γνωρίζουμε τις δυνατότητες που έχει αυτή η Βουλή και τις δικές μας περιορισμένες δυνατότητες. Δεν θα επιτρέψουμε όμως όσο αναλογεί στις δυνάμεις μας, αυτή η Βουλή να καταστεί «κολυμβήθρα του Σιλβάμ» για μια σειρά από ανοιχτές υποθέσεις, τις οποίες κάποιοι φιλοδοξούν να κουκουλώσουν. Ο ελληνικός λαός έχει δικαίωμα να γνωρίζει πώς και γιατί φτάσαμε ως εδώ. Δικαιούται να ξέρει τι έγιναν οι μίζες της «SIEMENS». Ακόμα και στην τριτοκοσμική Νιγηρία κάποιοι έκατσαν στο σκαμνί. Δικαιούται να ξέρει την αλήθεια για την εκτόξευση των απορρήτων δαπανών στο Υπουργείο των Εξωτερικών. Ο ελληνικός λαός έχει δικαίωμα στην αλήθεια. Και αυτό το δικαίωμα είμαστε αποφασισμένοι να το υπερασπιστούμε ανάλογα με τις δυνάμεις και τις δυνατότητές μας.

Κύριο της Κυβέρνησης, υπάρχει ένα ακόμα θέμα. Ομολογώ ότι πριν αναφέρθηκα σ' αυτά που παραλείψατε. Τώρα θα αναφερθώ σε κάτι που δεν παραλείψατε, ενώ δεν κατανώ γιατί το βάλατε στις χθεσινές προγραμματικές δηλώσεις.

Μιλήσατε για αλλαγές στο «πόθεν έσχες», για αναδρομικό έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων από το 1974 και για δήμευση περιουσιών όσων παρανόμησαν. Πολύ σωστά. Όμως δεν μπορώ να καταλάβω το εξής: Εντάξει να μη θυμάστε ότι έχετε ψηφίσει νόμο, βάσει του οποίου δεν μπορεί κάποιος να αναλάβει υπουργ-

γικό αξίωμα όταν έχει offshore εταιρεία, εντάξει να μη θυμάστε καλά ότι δεν μπορεί να εκπροσωπηθεί η χώρα μας στο Συμβούλιο Κορυφής, παρά μονάχα με Πρωθυπουργό ή Αρχηγό Κράτους, αλλά δεν θυμάστε τι ψηφίσαμε στην προηγούμενη Βουλή;

Ο κ. Κακλαμάνης είχε πάρει τηλέφωνο –ελπίζω όλους τους πολιτικούς Αρχηγούς, κύριε Πρόεδρε– και με ενημέρωσε –εμένα μου είχατε κάνει την τιμή, κύριε Πρόεδρε, να με ενημερώσετε για την πρωτοβουλία σας– όσον αφορά την πρωτοβουλία –μάλιστα ήταν πρωτοβουλία και άλλων εβδομήντα τεσσάρων Βουλευτών– για την τροποποίηση του ν. 3213/2003 «Δήλωση και έλεγχος περιουσιακής κατάστασης Βουλευτών, δημοσίων λειτουργών, ιδιοκτητών ΜΜΕ και άλλων κατηγοριών προσώπων», ο οποίος ψηφίστηκε με πρωτόγνωρη ομοφωνία από όλες τις πτέρυγες της Βουλής στα περισσότερα άρθρα. Τι νόημα έχει λοιπόν η εξαγγελία μιας παρέμβασης που ήδη έχει υλοποιηθεί, εκτός μονάχα από το να δημιουργήσει μια επικοινωνιακή ευφορία;

Όσον αφορά τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, δεν έχω χρόνο να αναφερθώ. Ίσως το κάνω στη δευτερομηνία μου. Θα κλείσω, λέγοντας ότι πολλή κουβέντα γίνεται το τελευταίο διάστημα για την αντιπολιτευτική μας τακτική και την υπευθυνότητα της Αντιπολίτευσης.

Θέλω να σας ξεκαθαρίσω ότι για εμάς υπευθυνότητα δεν είναι να αποδεχόμαστε και μάλιστα αδιαμαρτύρητα την πορεία της χώρας στην καταστροφή. Για εμάς υπευθυνότητα είναι να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να την αποτρέψουμε. Αυτό είναι το δικό μας καθήκον και δεν είναι αντιπολιτευτικό καθήκον, είναι πατριωτικό καθήκον. Και για όσους και όσες αγωνιούν, δεν προετοιμαζόμαστε και δεν ξημεροβραδιάζόμαστε για να δούμε τι είδους αντιπολίτευση θα κάνουμε. Δεν προετοιμαζόμαστε για να κάνουμε αντιπολίτευση. Προετοιμαζόμαστε για να αναλάβουμε τη διακυβέρνηση του τόπου, όταν κλείσει η σύντομη αυτή μνημονιακή παρένθεση της συγκυβέρνησής σας.

(Οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ χειροκροτούν ζωηρά και παταγεμένα)

Μέχρι τότε όμως δεν πρόκειται να κάσουμε με τα χέρια ανοιχτά, να μας πέσει το ώριμο φρούτο, όπως συνήθιζαν να κάνουν όσοι βρίσκονταν σε αυτόν τον τόπο στη θέση της Αξωματικής Αντιπολίτευσης ούτε θα αρκεστούμε και σε μία αντιπολίτευση καταγγελίας, αλλά θα επεξεργαστούμε περαιτέρω και θα αντιπαραθέσουμε στην καταδικασμένη σε αποτυχία επιλογή της συνέχειας του μνημονίου, τη βασική στρατηγική μας επιλογή αντικατάστασης του μνημονίου από ένα σχέδιο ανόρθωσης της οικονομίας, ένα σχέδιο που βασίζεται στους εξής άξονες:

Στην κοινωνικά δίκαιη δημοσιονομική σταθεροποίηση με τρεις άμεσους στόχους, την ανακούφιση των θυμάτων της κρίσης και της μνημονιακής πολιτικής, τη σταθεροποίηση της οικονομίας, την εμπέδωση αισθήματος ασφάλειας και ελπίδας.

Η δημοσιονομική σταθεροποίηση που εμείς προτείνουμε, θα χρηματοδοτηθεί από τη φορολόγηση του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων. Γι' αυτό για εμάς η σύνταξη περιουσιολογίου είναι προϋπόθεση για την αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης.

Κατά την άποψή μας όμως τέσσερις είναι οι ελάχιστες βασικές και απαραίτητες προϋποθέσεις, όχι για να βγούμε από την κρίση, αλλά για να ξεβαλτώσουμε από αυτόν το βάλτο του μνημονίου:

Πρώτον, η διασφάλιση για τη χώρα μας του κεκτημένου της 29ης Ιουνίου της Συνόδου Κορυφής για την απευθείας ευρωπαϊκή ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, δηλαδή για την ανακεφαλαιοποίηση χωρίς την εγγραφή του σχετικού ποσού των 50 δισεκατομμυρίων στο δημόσιο χρέος, δυσβάσταχτο χρέος που θα πληρώσουν οι επόμενες γενιές.

Δεύτερον, το πάγωμα των μέτρων της λιτότητας, όχι η επιτάχυνσή τους.

Τρίτον, το moratorium αποπληρωμής των δανείων, των θεσμικών μας δανείων προς την τρόικα, μέχρι να ξαναβρεθεί με θετικό πρόσημο ανάπτυξης η ελληνική οικονομία. Είναι κάτι το οποίο πρώτοι οι εταίροι θα έπρεπε να κατανοήσουν ότι είναι και προς το δικό τους συμφέρον.

Και τέταρτον, η ενεργοποίηση προγραμμάτων επενδύσεων, η άμεση ενεργοποίηση, μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων και κοινοπρακτικών επενδυτικών σχημάτων βεβαίως, που θα έπρεπε να αναζητηθούν

μέσω διακρατικών συμφωνιών.

Σε αυτό το συνεκτικό προγραμματικό πλαίσιο εγγράφονται και οι τρεις προτάσεις νόμου που πολύ σύντομα θα καταθέσει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ πρώτον, για την άρση της μετενέργειας και την επαναφορά του κατώτατου μισθού στο επίπεδο του 2011, δεύτερον, για αυτό που εμείς ονομάζουμε νέα «σεισάχθεια» με τη μερική διαγραφή ή και το πάγωμα, κατά περίπτωση, των τραπεζικών υποχρεώσεων υπερχρεωμένων νοικοκυριών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων και αγροτών.

Είναι αδιανόητο δάνεια που συνήφθησαν σε άλλες συνθήκες, σήμερα να καλούνται να αποπληρωθούν στο ακέραιο, ενώ οι τράπεζες ανακεφαλαιοποιούνται για αυτές τις απαιτήσεις, τις ριψοκίνδυνες απαιτήσεις, τις επισφαλείς απαιτήσεις.

Τέλος θα καταθέσουμε άμεσα πρόταση νόμου για την απλή αναλογική, διότι εμείς δεν κινούμαστε με γνώμονα ένα πρόσκαιρο ιδιοτελές συμφέρον, αλλά πιστεύουμε ότι πρέπει να αλλάξει το πολιτικό σύστημα και βασικός πυλώνας για την αλλαγή του πολιτικού συστήματος είναι η αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αύριο το βράδυ η Κυβέρνηση των τριών κομμάτων συνέχειας ή και επιτάχυνσης του μνημονίου, προφανώς θα λάβει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή.

Με βάση όμως τα όσα είπατε χθες, κύριε Πρωθυπουργέ, νομίζω ότι την όποια εμπιστοσύνη είχατε αποκτήσει μέσα από την επιλογή του λαού, την έχετε χάσει στην κοινωνία.

Εμείς πιστεύουμε ότι πολύ σύντομα –βεβαίως ξέρουμε ότι κάποιοι θα επιδιώξουν, η διαπλοκή, η εγχώρια και διεθνής, να είναι πολύ αργά αυτό– οι συσχετισμοί της κοινωνίας θα αποτυπωθούν και στους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς. Να είστε βέβαιοι ότι η στάση μας μέσα και έξω από τη Βουλή, θα επιταχύνει αυτήν την εξέλιξη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ χειροκροτούν ζωηρά και παταγεμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ευάγγελος Βενιζέλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις είναι μία συζήτηση για την εθνική στρατηγική και το μέλλον της χώρας. Ιδίως υπό τις σημερινές συνθήκες, εθνικής αλλά και πανευρωπαϊκής κρίσης, δεν νοείται και δεν επιτρέπεται η συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις να είναι μία κλασικού χαρακτήρα συζήτηση επιβεβαίωσης των ρόλων της κυβερνητικής Πλειοψηφίας και της κοινοβουλευτικής Αντιπολίτευσης.

Δεν μπορούμε υπό τις σημερινές συνθήκες, είκοσι μόλις μέρες μετά τις δεύτερες εκλογές και μετά από τρεις μήνες προεκλογικής περιόδου και άρα στην πραγματικότητα αναστολής της κανονικής λειτουργίας της χώρας, να εμφανιζόμαστε εδώ ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και να επιδιώκουμε απλώς και μόνο την αναπαραγωγή στο Κοινοβούλιο των προεκλογικών απλουστεύσεων.

Η χώρα δεν αντέχει άλλη δημαγωγία, άλλο λαϊκισμό, άλλη απλοστέυση.

Η συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις είναι θεσμική ευκαιρία διαμόρφωσης της αναγκαίας εθνικής συναίνεσης. Απευθυνόμενος στον μόλις κατελθόντα εκ του Βήματος κ. Τσίπρα, αλλά και σε όλη την Αντιπολίτευση, θέλω να επισημάνω κάτι.

Την εθνική ευθύνη δεν την αναλαμβάνεις μόνο αν θέλεις και όποτε θέλεις για λόγους κομματικής τακτικής. Η εθνική ευθύνη σε κυνηγά από μόνη της. Δεν μπορεί κανείς να διαλέγει τον εύκολο ρόλο της αντιπολίτευσης, που όχι απλώς ασκεί κριτική, αλλά καιροφυλακτεί, περιμένοντας την αποτυχία της Κυβέρνησης και την αποτυχία της χώρας, που θα είναι ένα ακόμη δράμα για τον πιο αδύναμο Έλληνα πολίτη.

Ακόμη δε χειρότερο από το να καιροφυλακτεί κανείς, είναι να δηλώνει επισήμως απ' αυτό εδώ το Βήμα, απευθυνόμενος όχι μόνο στην εσωτερική κοινή γνώμη, αλλά και διεθνώς, ότι θα υπονομεύσει συστηματικά το έργο της Κυβέρνησης και ότι αμφισβητεί και θα αμφισβητήσει τη συνέχεια της χώρας, τη συνέχεια της πολιτείας. Και αυτό πραγματικά είναι υπονόμηση, όχι απλά και

μόνο θεσμική, αλλά τελικά κοινωνική, οικονομική, αναπτυξιακή, εθνική. Είναι ανεπίτρεπτη στάση, κατώτερη των περιστάσεων. Και δεν έδωσε καμμία τέτοια εντολή σε καμμία αντιπολίτευση ο ελληνικός λαός. Πρόκειται για πολύ μεγάλη παρεξήγηση και για καταστρατήγηση της ψήφου των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΠΑΣΟΚ -που ανέλαβε ένα τεράστιο και δυσανάλογο κόστος και το πλήρωσε εκλογικά- είχε ταχθεί προεκλογικά σε όλους τους τόνους υπέρ της ανάγκης να διαμορφωθεί διακυβέρνηση εθνικής συνευθύνης στη θέση της τεχνητής πόλωσης, της ακραίας τεχνητής πόλωσης που τροφοδοτήθηκε πράγματι από τον εκλογικό νόμο, ο οποίος έγινε για άλλες εποχές, για άλλα εκλογικά ποσοστά κομμάτων και δεν μπορεί να πριμοδοτεί με πενήντα βουλευτικές έδρες μεσαίες εκλογικές δυνάμεις. Χαίρομαι γιατί ο κ. Τσίπρας τώρα, τάσσεται υπέρ της απλής αναλογικής.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Το κάνει όμως τώρα, γιατί προεκλογικά έκανε πλήρη εκμετάλλευση των προβλέψεων του εκλογικού νόμου. Πάνω στον εκλογικό νόμο και το μπόνους των πενήντα εδρών οικοδομήθηκε η τεχνητή πόλωση για να καμαρώνουμε τώρα στο ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τον Αρχηγό της!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το μέγεθος της κρίσης και η ανάγκη να διασφαλιστεί η συστράτευση των πολιτικών δυνάμεων και η ενότητα της κοινωνίας, επέβαλε και επιβάλλει τη λύση της διακυβέρνησης εθνικής συνευθύνης, αλλά βέβαια μετά τις εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να επιλέξει τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά ταυτόχρονα έκανε το εξής καταπληκτικό: Ζήτησε, σχεδόν απαίτησε από τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και τη Δημοκρατική Αριστερά να σχηματίσουν κυβέρνηση επειδή είχαν τις αριθμητικές προϋποθέσεις και ταυτόχρονα από την πρώτη μέρα, όπως έκανε και σήμερα, προειδοποίησε ότι η νέα κυβέρνηση που οφείλει να σχηματιστεί δεν έχει νομιμοποίηση να εφαρμόσει την πολιτική της. Αυτή είναι η αντίληψη περί δημοκρατίας και κοινοβουλευτισμού!

Το ΠΑΣΟΚ μετέχει στη συγκρότηση της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, γιατί αυτό κατέστη αναγκαίο λόγω της άρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και γιατί η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία των τριών κομμάτων ανταποκρίνεται στη βούληση και την επιλογή της σαφούς πλειοψηφίας του εκλογικού σώματος. Ο ελληνικός λαός τάχθηκε κατά των μονομερών ενεργειών, υπέρ της παρμονής της χώρας στο ευρύ, υπέρ της αναθεώρησης της δανειακής σύμβασης, όπως προβλέπει η ίδια η δανειακή σύμβαση.

Με τη Νέα Δημοκρατία -το έχω πει πολλές φορές- συνεργαζόμαστε στην Κυβέρνηση λόγω εθνικού καθήκοντος. Δεν ταυτιζόμαστε αξιακά και προγραμματικά. Λειτουργούμε και θα λειτουργούμε σε σχέση με την Κυβέρνηση προτρεπτικά, υποστηρικτικά, ελεγκτικά. Επίκεντρο του έργου μας είναι η Βουλή η οποία εκ των πραγμάτων αναβαθμίζεται θεσμικά, αποκτά ουσιαστικό ρόλο και για την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, όχι μόνο για την Αντιπολίτευση.

Πρέπει να εκφράσω τη βαθιά ικανοποίησή μας, γιατί εμείς που σηκώσαμε μόνοι μας το βάρος της πρώτης εξαιρετικά δύσκολης φάσης της διαχείρισης της κρίσης και πληρώσαμε μεγάλο πολιτικό κόστος, βλέπουμε τώρα η σημερινή Κυβέρνηση να διευρύνεται από πλευράς πολιτικού φάσματος και έρχονται και άλλοι «Κυρηναίοι» να σηκώνουν αυτόν το «σταυρό».

Εκτός όμως από την Κυβέρνηση, σας θυμίζω ότι υπάρχει και ένας άλλος μοχλός εξαιρετικής σημασίας, η εθνική ομάδα διαπραγματεύσεων. Πρέπει όλοι να στρατευθούμε. Η εθνική ομάδα διαπραγματεύσεων δεν είναι πεδίο στράτευσης μόνο για τα κόμματα που συνεργάζονται στην Κυβέρνηση αλλά και για την Αντιπολίτευση. Η εθνική ομάδα διαπραγματεύσεων συνιστά μία διαρκή, ανοικτή πρόσκληση για την Αντιπολίτευση την οποία δεν μπορεί να αποφύγει, γιατί σ' όλες τις χώρες που βρίσκονται σε κρίση, σ' όλες τις χώρες που είναι ενταγμένες σε πρόγραμμα στήριξης, η συναίνεση και η σύμπραξη της Αντιπολίτευσης είναι όρος αξιοπιστίας και πειστικότητας, είναι όρος για την επιτυχία του προγράμματος, όρος για την έξοδο των χωρών αυτών από την κρίση. Αυτό συμβαίνει παντού, στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία, στην Ιταλία, στην Ισπανία μ' έναν πολύ συγκεκριμένο και αποτελεσματικό τρόπο. Δεν είναι δυνατό να αποτελέσουμε κι εδώ μία θλιβερή εξαίρεση.

Ούτως ή άλλως και για την ίδια τη δανειακή σύμβαση, για την ως τώρα εξέλιξη του προγράμματος στήριξης είχε ζητηθεί ευρύτερη συναίνεση και ευρύτερη δέσμευση και αυτό είναι αναγκαίο όχι μόνο στις σχέσεις μας με τους θεσμικούς μας εταίρους και δανειστές, αλλά είναι αναγκαίο και για τον ελληνικό λαό που θέλει να το δει να γίνεται, θέλει ενότητα, θέλει συνεργασία, θέλει συναίνεση, θέλει υπευθυνότητα.

Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για αναθεώρηση όρων της δανειακής σύμβασης είναι η βάση της κυβερνητικής συνεργασίας και της εθνικής στρατηγικής.

Η Ελλάδα έχοντας μια νωπή, ισχυρή κοινοβουλευτικά Κυβέρνηση είναι έτοιμη και αποφασισμένη να τιμήσει τις υποχρεώσεις της ως κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης. Όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ευρωζώνη είναι ένα ανοιχτό πεδίο διαρκούς διακρατικής διαπραγματεύσεως. Η διαπραγμάτευση δεν σταματά ποτέ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόλις λαμβάνεται μια απόφαση αρχίζει αμέσως η επόμενη φάση της συζήτησης και της διαπραγμάτευσης. Αυτό προβλέπεται ρητά στην ίδια τη δανειακή σύμβαση, στο ίδιο το πρόγραμμα στήριξης. Η διαδικασία της αναθεώρησης, της προσαρμογής σε νέα μακροοικονομικά και δημοσιονομικά δεδομένα, η προσαρμογή σε νέες πολιτικές προτεραιότητες είναι πρόβλεψη της σύμβασης και είναι ουσιαστικό στοιχείο της καθημερινής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης.

Χρειαζόμαστε την πολιτική υποστήριξη των κυβερνήσεων και των πολιτικών δυνάμεων των άλλων κρατών-μελών της Ευρώπης για την αναθεώρηση εκείνων των πολιτικών που τροφοδοτούν την ύφεση και αντιβαίνουν προς την επείγουσα ανάγκη ανάσχεσής της. Είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να δεχτούμε -και δεν θα δεχθούμε- περιορισμούς στη ζήτηση, περαιτέρω μειώσεις μισθών και συντάξεων, κανένα μέτρο που επιτείνει την ύφεση.

Και είναι επίσης απολύτως αναγκαίο οι φορολογικές υποχρεώσεις νοικοκυριών και επιχειρήσεων να κλιμακωθούν με ρεαλιστικό τρόπο, ώστε να έχουμε το καλύτερο δυνατό δημοσιονομικό και οικονομικό αποτέλεσμα: αποτέλεσμα για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Αυτά λέγαμε πάντα. Σε αυτήν τη βάση διαπραγματευθήκαμε σκληρά πριν καταλήξουμε στην ισχύουσα σήμερα μορφή της δανειακής σύμβασης. Σας θυμίζω ότι αυτό έγινε μέσα σε αρνητικούς ευρωπαϊκούς συσχετισμούς, συντηρητικούς, υπερσυντηρητικούς πολύ συχνά. Έγινε με την Ελλάδα να μην έχει ακόμη πετύχει τη δραστηριότητα μείωσης του δημοσίου χρέους. Αυτό είναι αποτέλεσμα της σύμβασης. Έγινε χωρίς να έχουμε διασφαλίσει την προστασία των καταθέσεων των Ελλήνων πολιτών στις ελληνικές τράπεζες. Αυτό γίνεται με τα λεφτά που έρχονται από τη σύμβαση. Έγινε χωρίς να έχουμε προοπτική εκταμίευσης πολλών δισεκατομμυρίων προκειμένου να αλλάξουν τα επίπεδα ρευστότητας και να κινηθεί ο τροχός της ελληνικής πραγματικής οικονομίας.

Όταν διαπραγματευόμασταν μέχρι τις 21 Φεβρουαρίου, ήμασταν ήδη σε μια άτυπη προεκλογική περίοδο. Δεν είχαμε ως χώρα και ως κυβέρνηση τη στήριξη που έπρεπε και άρα την πειστικότητα που έπρεπε. Γι' αυτό απαιτείται συναίνεση, συστράτευση και ειλικρίνεια στις σχέσεις μας. Βεβαίως δεν είχαμε πετύχει όλο το κεκτημένο επί τη βάσει του οποίου τώρα οργανώνουμε τη δεύτερη φάση της διαπραγματεύσεως, η οποία προβλεπόταν και προβλέπεται όμως από τη σύμβαση. Είναι απολύτως αναγκαίο να αναθεωρηθεί το πρόγραμμα στήριξης σε αρμονία με τις πρόσφατες, πολύ σημαντικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου.

Οι ευρωπαϊκές σοσιαλιστικές και σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις μετά την εκλογή του Φρανσουά Ολάντ στην Προεδρία της Γαλλικής Δημοκρατίας, παίζουν αναμφίβολα ένα πολύ πιο σημαντικό ρόλο στους ευρωπαϊκούς συσχετισμούς. Και δεν είναι τυχαίο ότι ο Φρανσουά Ολάντ και ο Μάριο Μόντι -με τους οποίους επεδίωξα να έχω προεκλογικά αναλυτικές συζητήσεις- ήσαν οι δυο πρωταγωνιστές των εξελίξεων στον Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 29ης Ιουνίου.

Οι αποφάσεις αυτές είναι ιδιαίτερα σημαντικές, γιατί εισάγουν νέες αντιλήψεις. Η κορυφαία κρίσιμη αντίληψη είναι η αντίληψη της φιλικής προς την ανάπτυξη δημοσιονομικής προσαρμογής. Αυτό είναι το πιο κρίσιμο επιχείρημα που έχουμε στα χέρια μας, γιατί πρέπει η αναθεώρηση του προγράμματος στήριξης της Ελ-

λάδας να γίνει υπό το πρίσμα αυτού που είπε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο: φιλική προς την ανάπτυξη δημοσιονομική προσαρμογή.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ενισχύει το ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και τον Μηχανισμό Στήριξης, παλαιού και καινούργιου, EFSF και ESM και προβλέπει την απευθείας επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, αλλά πριν την προβλέψει, κάποιοι την έχουν ζητήσει και την έχουν ζητήσει επίμονα και αυτοί που την ζητούσαν επί μήνες επίμονα ήμασταν εμείς, η ελληνική κυβέρνηση. Την ζητήσαμε και την ζητούμε. Και τώρα έχουμε την πολιτική βάση να πετύχουμε την αφαίρεση 50 δισεκατομμυρίων, είκοσι πέντε μονάδων του ΑΕΠ, από το ελληνικό δημόσιο χρέος με την μεταφορά αυτών των κονδυλίων στους λογαριασμούς του EFSF, γιατί προβλέπεται ρητά στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ότι όμοια προβλήματα θα αντιμετωπιστούν με όμοιο τρόπο. Χωρίς καμμία αμφιβολία η ελληνική περίπτωση, η πορτογαλική περίπτωση, η κυπριακή περίπτωση είναι απολύτως όμοιες και με την ισπανική και την ιρλανδική. Το έχω συζητήσει αυτό και με την κυπριακή κυβέρνηση και με τον Πορτογάλο ομόλογο μου του σοσιαλιστικού κόμματος, ώστε να έχουμε ενιαίο ευρωπαϊκό μέτωπο.

Αφετηρία της αναθεώρησης είναι η ανάγκη επαναξιολόγησης των μακροοικονομικών προγνώσεων και πρωτίστως της πρόγνωσης για την ύφεση που θα είναι και πάλι μεγαλύτερη από την προβλεφθείσα. Αυτό είναι ένα μόνιμο σφάλμα των οργάνων με τα οποία διαπραγματευόμαστε, δηλαδή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ήταν και είναι πάντα εξαιρετικά φιλόδοξο να διεκδικείς μια τόσο μεγάλη δημοσιονομική προσαρμογή σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Τα έχουμε πει αυτά πάρα πολλές φορές. Τώρα ενισχύεται η θέση της χώρας όμως. Γι' αυτό, όπως είχα την ευκαιρία να πω και σήμερα στην τρόικα, όλα πρέπει να ξεκινήσουν από τη διαμόρφωση ενός συμφωνημένου γενικού πλαισίου, δηλαδή ενός νέου μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής στρατηγικής, ώστε κάθε βήμα που γίνεται να εντάσσεται σ' ένα πλαίσιο και σε μια στρατηγική. Γι' αυτό χρειάζεται παράταση της περιόδου δημοσιονομικής προσαρμογής κατά τρία έτη, μέχρι το τέλος του 2017, αρχής γενομένης από τώρα, από το δεύτερο εξάμηνο του 2012 –έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό– με όριο ένα στόχο που είναι αναγκαίος και ουσιαστικά και συμβολικά: το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2012 να είναι πάντως μικρότερο από το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2011.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχουν δύο προϋποθέσεις για τις οποίες είμαστε έτοιμοι. Έχουμε ολοκληρωμένη πρόταση, την οποία είμαι βέβαιος ότι θα υιοθετήσει και η Κυβέρνηση και η Βουλή και όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Η πρώτη προϋπόθεση είναι χρηματοδοτικό σχήμα της παράτασης της δημοσιονομικής προσαρμογής, χωρίς να απαιτείται νέος κύκλος εγκρίσεων από τα Κοινοβούλια των κρατών-μελών. Δεν μπορούμε να εξαρτήσουμε το νέο χρηματοδοτικό σχήμα ούτε από το φιλανδρικό, ούτε από το ολλανδικό Κοινοβούλιο που υπονόμευσαν ήδη την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου για το ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι η διατήρηση της βιωσιμότητας του ελληνικού δημοσίου χρέους. Λέει ο κ. Τσίπρας και το ξαναλέει και το είπε και σήμερα: «moratorium». Μονομερές moratorium; Δηλαδή πιστωτικό γεγονός; Δηλαδή χρεοκοπία; Δηλαδή έξοδος από την κρίση; Θέλει moratorium. Εντυπωσιάζομαι για το συντηρητισμό, γιατί εγώ θέλω μείωση του δημοσίου χρέους, όχι moratorium. Θέλω περαιτέρω μείωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και προτείνω την περαιτέρω μείωση του δημοσίου χρέους κατά είκοσι πέντε μονάδες του ΑΕΠ με τη μεταφορά του κόστους της ανακεφαλαιοποίησης στο EFSF κατά δώδεκα μονάδες του ΑΕΠ, με την αναδρομική συμμετοχή του χαρτοφυλακίου ελληνικών ομολόγων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στο PSI, με την επαναγορά ομολόγων του ελληνικού δημοσίου από τα ελληνικά ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία θα βγουν κερδισμένα με το νέο χαρτοφυλάκιο τους και βεβαία μέσα από τη σύνδεση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, όχι μόνο με την κάλυψη του ελλείμματος αλλά και με πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων.

Τι τους λέμε εμείς; Πρέπει όταν συζητάς με την Ευρώπη και με τη διεθνή κοινότητα να είσαι έτοιμος και εσύ να πεις τι θα κά-

νεις. Πρέπει η χώρα να είναι αξιόπιστη και εσωτερικά και εξωτερικά. Ναι, ζητάμε αυτά και τα ζητάμε τεκμηριωμένα, έντονα με συστηματικό τρόπο. Τι είναι αυτό που εμείς θα κάνουμε, όχι για να ικανοποιήσουμε κάποιον εταίρο ή δανειστή, αλλά για να προστατεύσουμε τη χώρα σε σχέση με τη δική της κρίση, σε σχέση με την πανευρωπαϊκή κρίση, σε σχέση με τη διεθνή κρίση, πώς θα γίνει σε ορατό χρονικό ορίζοντα η Ελλάδα αυτοδύναμη, ουσιαστικά ισότιμη, ασφαλής.

Δεν υποτασσόμαστε στη βούληση κάποιων ξένων. Εμείς πρέπει να προστατεύσουμε τον εαυτό μας, την ανάπτυξη, την απασχόληση, τα εισοδήματα, το μέλλον των παιδιών μας. Γι' αυτό έχουν σημασία οι μεταρρυθμίσεις, για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, οι μεταρρυθμίσεις που συνδέονται άμεσα με την ανάπτυξη, την προσέλκυση επενδύσεων, με την αλλαγή του οικονομικού κλίματος. Γι' αυτό έχει σημασία να προχωρήσουμε στο εθνικό φορολογικό σύστημα, που στο διάλογο έμεινε μόνο του το ΠΑΣΟΚ στην προηγούμενη φάση, να αξιοποιήσουμε τα προγεφυρώματα.

Το «περιουσιολόγιο» του κ. Τσίπρα υπάρχει, γιατί έχει αρθεί το τραπεζικό απόρρητο και η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων έχει στη διάθεσή της το σύνολο των καταθέσεων και έχουμε στη διάθεσή μας το σύνολο της ακίνητης περιουσίας. Όλες οι διασταυρώσεις είναι εφικτές. Δεν μας λείπει κανένα στοιχείο.

Η αξιολόγηση υπηρεσιών και προσωπικού στη Δημόσια Διοίκηση είναι αυτή που θωρακίζει το δημόσιο υπάλληλο έτσι, ώστε να μην υπάρχουν απολύσεις. Και δεν θα υπάρξουν απολύσεις.

Το άνοιγμα επαγγελματιών και αγορών είναι αυτό το οποίο μπορεί να δώσει προοπτική στους νέους Έλληνες που αγωνιούν, όχι το κήρυγμα κατά των ιδιωτικοποιήσεων, που ήταν κήρυγμα υπέρ του κρατισμού, υπέρ του συντηριασμού, υπέρ του παλιού, μεγάλου, δυσκίνητου, αντιαναπτυξιακού και φαύλου κράτους. Αυτό έκανε ο κ. Τσίπρας πριν από λίγα λεπτά. Διακήρυξε την πίστη του στο χειρότερο κράτος, στη χειρότερη κατάσταση...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

...με έναν υπαινιγμό πολύ πονηρό, ότι το μέλλον των νέων ανθρώπων είναι ο διορισμός στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αυτή είναι η υφέρπουσα υπόσχεση, αυτός είναι ο λαϊκισμός και η δημαγωγία.

Επίσης υπάρχουν και άλλες προϋποθέσεις, με κορυφαία προϋπόθεση την άμεση και εφικτή αλλαγή των επιπέδων ρευστότητας. Όμως ποιος θα φέρει τα λεφτά; Η καταραμένη δανειακή σύμβαση που ισχύει ως κεκτημένο θα φέρει τα λεφτά στην ελληνική πραγματική οικονομία μέσα από την εξυγίανση των τραπεζών, τη διατήρηση των «πλαφόν» και των επιτοκίων, μέσα από την κατάργηση του υποχρεωτικού δανεισμού του δημοσίου με έντοκα γραμμάτια, ώστε 10 δισεκατομμύρια να πέσουν στην αγορά, μέσα από τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και κυρίως για κεφάλαιο κίνησης, μέσα από την καταβολή –το πιο κρίσιμο– των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του δημοσίου στις επιχειρήσεις ύψους 6,5 δισεκατομμυρίων και την επιστροφή ΦΠΑ ύψους 1 δισεκατομμυρίου, 7,5 δισεκατομμύρια που μέσα από την άμεση καταβολή των δόσεων της σύμβασης, μπορούν και πρέπει να πέσουν στην ελληνική αγορά.

Χρειαζόμαστε το αναπτυξιακό πακέτο, όχι ως ρητορική δέσμευση, αλλά ως πρακτική κίνηση και σε διμερές επίπεδο με χώρες-μέλη της Ένωσης, αλλά και θεσμικά μέσα από τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και μέσα από την αντιπραφειοκρατική λειτουργία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία παρεμποδίζει και τις ιδιωτικοποιήσεις, διότι τα προβλήματα τα έχουμε κυρίως με τις Γενικές Διευθύνσεις Ανταγωνισμού και Εσωτερικής Αγοράς.

Και, βεβαίως χρειαζόμαστε το κοινωνικό πακέτο για τους νέους ανθρώπους, για την κατάρτισή τους, τη νεανική επιχειρηματικότητα, για το διπλάσιασμό του χρόνου καταβολής του επιδόματος ανεργίας, για το επίδομα ανεργίας στους αυτοαπασχολούμενους.

Αυτή είναι η προσέγγισή μας και αυτό είναι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργεί και θα λειτουργεί η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Κακώς ανεστάλησαν οι διαδικασίες των ιδιωτικοποιήσεων, οι οποίες δεν έχουν κανένα στρατηγικό χαρακτήρα. Συνδέονται

όλες με επενδυτικά προγράμματα. Καμμία δεν έχει σχέση με την υπόσταση του κράτους, με εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα, με το γενικό συμφέρον του ελληνικού λαού.

Ο καταναλωτής προστατεύεται μέσα από την αλλαγή των συνθηκών λειτουργίας της αγοράς, όταν έχει καλύτερες και φθηνότερες υπηρεσίες, όταν έχει απέναντί του κράτος και παρόχους που τον τιμούν, τον σέβονται και τον εξυπηρετούν.

Βεβαίως έχουμε τη δική μας αντίληψη για πολλά πράγματα. Βεβαίως θέλουμε επιτάχυνση του ΕΣΠΑ για παράδειγμα, αλλά το 2009 η απορροφητικότητα ήταν 3,6%, 934.000.000, τώρα την παραλαμβάνει η νέα Κυβέρνηση στο 37%, με 9 δεκάτομμύρια απορρόφηση. Βεβαίως και είμαστε υπέρ της συγχώνευσης φορέων, γιατί εμείς έχουμε ψηφίσει τη σχετική νομοθεσία. Βεβαίως είμαστε υπέρ της επιστροφής καταθέσεων, έχουμε αγωνιστεί γι' αυτό και ευτυχώς αρχίζουν και επιστρέφουν. Βεβαίως είμαστε κατά της κάθε είδους σπατάλης, αλλά η Υπουργική Επιτροπή για τη διοικητική μεταρρύθμιση, υπό την προεδρία του Πρωθυπουργού, λειτουργεί εδώ και δύο χρόνια. Και βεβαίως είμαστε υπέρ της λήψης άμεσων μέτρων για τους δανειολήπτες, μόνο που αυτά τα έχουμε νομοθετήσει, όπως το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων όπου κανείς δημόσιος υπάλληλος δεν πληρώνει δόση επάνω από 30% και οι άλλες τράπεζες μπορούν να το κάνουν εξίσου καλά, όπως ήδη το έκανε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Πρέπει να το κάνουν όλες οι τράπεζες, οι οποίες άλλωστε περιέχονται υπό τον έλεγχο του κράτους.

Το ίδιο ισχύει και για τις θεσμικές εξαγγελίες των προγραμματικών δηλώσεων. Και είχε δίκιο πράγματι ο κ. Τσίπρας αναφερόμενος στο ν. 4065/2012 για τον αναδρομικό έλεγχο του «πόθεν έσχες», μόνο που δεν συνυπογράψατε την πρόταση νόμου. Είναι καλό που την ψηφίσατε στο τέλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον του τόπου είναι υπόθεση που μας αφορά όλους. Το μέλλον του τόπου δεν εξασφαλίζεται με απειλές του τύπου: «μην προχωρήσετε τίποτε, μην κάνετε τίποτε, μην ιδιωτικοποιήσετε τίποτε, γιατί θα λογοδοτήσετε και θα χάσουν τα λεφτά τους οι επενδυτές». Αυτό αναβάζει τον κίνδυνο της χώρας, αναβάζει το κόστος δανεισμού, ακυρώνει τις προσπάθειες εξόδου από την κρίση και επιπλέον προσελκύει μόνον αετονύχηδες από το εξωτερικό, κανέναν σοβαρό θεσμικό επενδυτή. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα μικροκομματικής και φθηνής υπονόμευσης μιας εθνικής προσπάθειας, υπονόμευσης της ελληνικής οικονομίας και της ανάπτυξης σε βάρος των ανέργων και των εργαζομένων.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι κρίσιμες αποφάσεις για το μέλλον της χώρας, οι κρισιμότητες, οι υπαρξιακές, οι ιστορικές, πρόκειται να ληφθούν τις αμέσως επόμενες εβδομάδες. Τώρα πρέπει να αξιοποιήσουμε τους ευρωπαϊκούς συσχετισμούς. Τώρα η κάθε πολιτική δύναμη, το κάθε κόμμα έχει την υποχρέωση να συνεισφέρει ό,τι μπορεί στην αλλαγή των ευρωπαϊκών συσχετισμών υπέρ της χώρας. Ό,τι μπορεί. Αλλά, αυτό θέλει έναν τρόπο τού «φέρεσθαι», όταν επικοινωνούμε με ξένους ηγέτες, όταν πηγαίνουμε στο εξωτερικό, όταν μιλάμε στα ξένα Μέσα Ενημέρωσης, όταν στέλνουμε μηνύματα για το τι είναι και το τι θέλει η Ελλάδα. Γιατί υπονομεύουμε την αξιοπιστία και την προοπτική της χώρας, όταν στέλνουμε εσφαλμένα μηνύματα στο εξωτερικό για εσωτερική κατανάλωση και ελπίζω να είναι κατανοητό το πού απευθύνονται οι παρατηρήσεις μου αυτές.

Έχω μιλήσει κατ' επανάληψη για αλήθεια και ειλικρίνεια ως υποκειμενική προϋπόθεση της αλήθειας. Και εμάς στο ΠΑΣΟΚ δεν μας φοβίζει βεβαίως η αλήθεια, γιατί έχουμε μάθει πολύ καλά το μάθημα και είμαστε σε άλλη φάση της πολιτικής διαδρομής.

Πράγματι, χρειάζεται προοπτική, ελπίδα, αισιοδοξία, αλλά όχι καλλιέργεια ψευδαισθήσεων. Δεν μπορεί να καλλιεργείται στον ελληνικό λαό η ψευδαίσθηση μιας ευκολίας που δεν υπάρχει. Αυτό είναι στην πραγματικότητα έγκλημα σε βάρος του τόπου και ιδίως της νέας γενιάς. Αθλητικά σημαίνει να ερχόμαστε όλοι αντιμέτωποι με την πραγματικότητα. Έχω πει πολλές φορές ότι δεν μπορείς να χτίζεις παλάτια στην άμμο, αλλά όπως έχει πει σε ένα χαρακτηριστικό του απόσπασμα ο Μπόρχες: «Ναι, κτίζουμε στην άμμο και κτίζοντας και ξανακτίζοντας στην άμμο, κά-

νουμε την άμμο πέτρα». Και πρέπει να κάνουμε την άμμο πέτρα, για να βρούμε στέρεο έδαφος, για την ανάπτυξη και την αυτοδυναμία της χώρας.

Υπό αυτές τις προϋποθέσεις εμείς παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμάρakis): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης Καμμένος για δεκαπέντε λεπτά.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων ΕΛ-
λήνων):** Πάντα γνώριζα ότι υπήρχαν συνιστώσες στη Νέα Δημο-
κρατία του κ. Σημίτη, αλλά δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα
εχειροκροτείτο ο κ. Βενιζέλος από τη Νέα Δημοκρατία, την ώρα
που το ΠΑΣΟΚ δεν χειροκρότησε εχθές τον Πρωθυπουργό στην
Κυβέρνηση που ψηφίζει και δίνει ψήφο εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

Αυτό δείχνει ξεκάθαρα ποιο είναι το απόλυτα στημένο παιχνίδι, το οποίο παίζεται εις βάρος του ελληνικού λαού εδώ και πολλά χρόνια, σχεδόν από το 2000. Ένα στημένο παιχνίδι, το οποίο μας φέρνει σήμερα στο Κοινοβούλιο για να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης ακολουτώντας τις Προγραμματικές Δηλώσεις της τέταρτης κυβέρνησης Σημίτη. Είναι η τέταρτη κυβέρνηση Σημίτη, διότι ουσιαστικά η οικονομική πολιτική, η οποία ακολουθείται, είναι αυτή που εμπνεύστηκε ο κ. Σημίτης το 2000. Τότε, Υπουργός του επί της οικονομίας ήταν ο κ. Γιάννος Παπαντωνίου, κουμπάρος και εμπνευστής του σημερινού Υπουργού της ελληνικής οικονομίας, του κ. Στουρνάρα.

Η δεύτερη κυβέρνηση Σημίτη ήταν η κυβέρνηση Παπανδρέου. Απεχώρησε κι εκείνος μαζί με τον κ. Σαμαρά μόλις οι Ανεξάρτητοι Έλληνες λάβαμε το λόγο. Τους ευχαριστούμε. Φαίνεται ότι η τράικα είναι πιο ευχάριστος συνομιλητής από ό,τι ο ελληνικός λαός και το εθνικό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

Ο κ. Παπανδρέου είχε ως Υπουργό επί της οικονομίας τον κ. Παπακωνσταντίνου, έτερο τέκνο του κ. Σημίτη. Εκείνος που με την «GOLDMAN SACKS» φρόντισε να ετοιμαστεί το swap, το οποίο θα υποδούλωνε τον ελληνικό λαό και το οποίο σήμερα έχει μετατραπεί σε εταιρεία-τίτλος και ουσιαστικά έχει μεταφερθεί το χρέος εκείνου του swap στην Εθνική Τράπεζα.

Τρίτος Υπουργός είναι ο Υπουργός που επέλεξε ο κ. Σαμαράς μόλις ανέλαβε την εντολή της συγκυβέρνησης ο κ. Ράπανος. Από τα γνήσια τέκνα του κ. Σημίτη, αλλά έφυγε νωρίς. Αποφάσισε να φύγει πιο νωρίς εκείνος. Και τέταρτος, ο κ. Στουρνάρας.

Ένα στημένο παιχνίδι, λοιπόν, το οποίο εκτελεί ένα συγκεκριμένο σχέδιο, το σχέδιο της εξαθλίωσης του ελληνικού λαού, της καταρροής της εθνικής κυριαρχίας, της παράδοσης μέσω των οικονομικών όλων του κράτους που λέγεται «Ελλάδα» κατ' αρχάς και εν συνεχεία, λειτουργώντας η Ελλάδα ως πυροκροτητής για τις επόμενες χώρες του Νότου, μέχρι να φτάσουμε σε όλη την Ευρώπη, για να φτάσουμε σε αυτό που ο κ. Πάγκαλος έλεγε «φεντεραλισμό».

Ένα σχέδιο το οποίο ξεκίνησε όταν βρέθηκε η πιο συμπαθής, κατάλληλη ελληνική κυβέρνηση, η κυβέρνηση της χορήγησης αμειδίως δανείων. Αρχισε τότε με την κυβέρνηση Σημίτη η αγορά όπλων. Έγιναν πλούσιες οι βιομηχανίες της Γερμανίας, η «HDW» με τα υποβρύχια, οι εταιρείες παραγωγής θεωρακισμένων, έγινε ο αγροτικός αποπλητισμός της Ελλάδος και, τέλος, προχώρησαν στη δανειοληπτική παγίδα του ελληνικού λαού. Εφοδοάνεια, αυτοκίνητα, κάρτες. Δάνεια τα οποία κυνήγαγαν οι τράπεζες τους Έλληνες καταναλωτές να τα πάρουν. Δάνεια που τώρα έχουν γίνει η αγχόνη του ελληνικού λαού, της ελληνικής οικογένειας. Δάνεια που οδηγούν Ελληνίδες και Έλληνες, πατεράδες και μαμνάδες, στην αυτοκτονία. Αυτοκτόνησαν τρεις χιλιάδες Έλληνες γιατί τους χτυπούν την πόρτα οι νταβατζήδες των εισπρακτικών εταιρειών. Οι ίδιοι νταβατζήδες, στους οποίους ανέθεσε η κυβέρνηση τον Γιώργο Παπανδρέου να εισπράττουν τους φόρους σε αυτόν εδώ τον τόπο. Και σε λίγο θα εισπράττουν για λογαριασμό των τραπεζών στις οποίες θα χρωστά το ελληνικό κράτος.

Στη δεύτερη φάση κατέφθασε η κυβέρνηση Παπανδρέου με τρία άγνωστα ταλέντα μέχρι στιγμής, τον κ. Ραγκούση, τον κ. Παπακωνσταντίνου και τον κ. Δρούτσα. Τι έκαναν; Ανέλαβαν πρώτα

από όλα τη δυσφήμιση της χώρας. Ποιος είπε τον «Τιτανικό»;

Ποιος δυσφήμισε πρώτος τη χώρα αλλοιώνοντας τα στατιστικά στοιχεία; Ο πρώην Πρωθυπουργός, ο πρώην Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ.

Και προχώρησαν στην τρίτη φάση παραχωρώντας στους διάφορους παίκτες των σεναρίων της κατάλυσης του ελληνικού δημοσίου. Ο διοικητικός νους ήταν ο «Καλλικράτης», ο οικονομικός νους τα μνημόνια. Και προχώρησαν στη διάλυση ουσιαστικά του Δικαστικού Σώματος. Βλέπουμε δικαστές να έχουν πάρει πολιτική πλευρά, να γίνονται Βουλευτές Επικρατείας και Υπουργοί και αυτό όχι για τη συνδικαλιστική τους δράση αλλά, όπως τυχαίως, διότι είναι στενοί συγγενείς του διαπραγματευτή της «SIEMENS» που έκανε τη συμφωνία με το ελληνικό δημόσιο. Ο Μπομπ Σικέλης υπέγραψε τη συμφωνία, συμφωνία που ακόμα δεν έχει υπογραφεί βέβαια από Υπουργό, έχει περάσει από τη Βουλή και χαρίζει 1.900.000.000 ευρώ του ελληνικού λαού στην εταιρεία η οποία λειτουργήσει ως διαφθοράς του ελληνικού δημοσίου.

Προχώρησαν σε διάλυση της Αστυνομίας, των συνδικάτων, της παιδείας. Ελπίζω ότι η Νέα Δημοκρατία θα συνεργαστεί στενά με την κ. Ρεπούση, την υπεύθυνη τομέαρχη της συγκυβέρνησης.

Στη διοίκηση υπήρξε το ρουσφέτι, η σπατάλη, τα δημόσια έργα.

Ήλθε όμως η ώρα της κρίσης και είναι η ώρα που θα πρέπει να κριθούν οι κριτές. Είναι η ώρα να ανοίξουμε το φάκελο των κριτών, διότι η Ελλάδα λειτουργήσει ως λεοντή, ως μεταμφιεση, για να απασχολήσουν την κοινή γνώμη. Η Ευρώπη απέτυχε. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες είναι χρωμένες. Η Γερμανία είναι εκείνη που θα πρέπει να γίνει υπόδικος απέναντι στην Ευρώπη του Νότου. Θεωρείται και είναι ο εισαγωγέας της διαφθοράς.

Είναι σημαντικό να δούμε ότι ουσιαστικά δεν υπάρχει κανείς για να ελέγξει την ορθότητα των απαιτήσεων της τρόικας που εκπροσωπεί το συνδυασμό των μπαταχτσήδων, των τραπεζιτών και εκείνων που προχωρούν την ευρωπαϊκή ενοποίηση υπό την έννοια της κατάργησης του έθνους-κράτους των φεντεραλιστών. Αυτοί είναι που θα ελέγξουν τα έργα και τις ημέρες της «SIEMENS»; Αυτοί είναι που θα ελέγξουν τις συμβάσεις για τα υποβρύχια; Αυτοί είναι που θα ελέγξουν την πολυετή λεηλασία της εμπορικής αγοράς της χώρας μας; Όχι, βέβαια.

Αλλά η συγκυβέρνηση έγινε για έναν λόγο. Η συγκυβέρνηση έγινε προκειμένου να σβήσουν όλα τα σκάνδαλα, να μην τιμωρηθεί απολύτως κανείς! Και ερωτώ: Γιατί δεν έγινε κυβέρνηση στις 6 Μαΐου, όταν είχαν την πλειοψηφία το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και η Δημοκρατική Αριστερά; Τι άλλαξε από τις 6 Μαΐου μέχρι τις 17 Ιουνίου; Το μόνο που άλλαξε είναι ότι παρεγράφησαν –νομίζουμε– τα αδικήματα εκείνων που χειρίστηκαν την καταστροφή της χώρας. Παραγράφονται αρκετά αδικήματα. Δεν παραγράφεται το ξέπλυμα χρήματος βέβαια, ούτε η σύσταση διεθνούς συμμορίας. Προβλέπονται αυτά από τις διεθνείς συμβάσεις. Αλλά δεν παραγράφεται και άλλο ένα αδικήμα, το αδικήμα της εσχάτης προδοσίας, που αν αποδειχθεί ότι τελικά ήταν μέρος του σχεδίου, θα κριθούν και θα κριθούν πολύ αυστηρά από τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

Την ίδια ώρα που μιλούν για έλεγχο των πολιτικών από το 1974 μέχρι σήμερα, οι ίδιοι υπογράφουν την απαλλαγή των πάντων. Άκουσα προχθές τον κ. Βενιζέλο στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ να μιλά για σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Τα ίδια ακριβώς έλεγε όταν ως πρωταγωνιστής της εξεταστικής επιτροπής για τον Άκη Τσοχατζόπουλο υπέγραφε την απαλλαγή του. Του θυμίζω την υπογραφή του.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα ίδια όμως έλεγε και ο κ. Σαμαράς όταν στην εξεταστική επιτροπή για τη «SIEMENS», στο πόρισμα το οποίο κατέθεσε είχε ζητήσει την περαιτέρω διερεύνηση για τον κ. Μιχάλη Λιάπη. Χθες, λοιπόν, απηγγέλθησαν βαριές κατηγορίες για δεκατρία πρώην στελέχη του ΟΣΕ για την υπόθεση της «SIEMENS», για

την υπόθεση του τροχαίου υλικού, για την υπόθεση του Σκαρμαγκά, για την υπόθεση αυτή που αν η εξεταστική επιτροπή της «SIEMENS» είχε παραπέμψει και τον τότε υπεύθυνο Υπουργό, θα είχε αποκαλυφθεί η αλήθεια και δεν θα είχαν υπογραφεί οι συμβάσεις που υπέγραψε με τα Ναυπηγεία ο κ. Βενιζέλος.

Καταθέτω την είδηση απλώς για να υπάρχει στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και τώρα αν έρθει αίτημα για τον κ. Λιάπη –είχε έρθει αίτημα για τον κ. Λιάπη, βέβαια δεν συζητήθηκε– θα έχει επέλθει παραγραφή. Αυτή, λοιπόν, είναι η συγκυβέρνηση της συγκάλυψης, η συγκυβέρνηση που ουσιαστικά αυτό που θέλει να κάνει είναι να διασφαλίσει ότι κανείς δεν θα τιμωρηθεί. Τοποθετήθηκε Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας ο Αρχηγός του Ναυτικού που υπέγραψε τη σύμβαση τροποποίησης του Σκαρμαγκά, που υπέγραψε δηλαδή ουσιαστικά τη συνέχιση του σκανδάλου. Και ερωτώ: θα το επιτρέψει ο ελληνικός λαός; Ελπίζω πως όχι. Πιστεύω πως όχι.

Αλλά αυτό αφορά και εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και απευθύνομαι σε όλες τις πλευρές και ιδίως στους νέους συναδέλφους, στους πρωτοεκλεγέντες συναδέλφους σε αυτό εδώ το Κοινοβούλιο, διότι ο ελληνικός λαός τούς έστειλε εδώ σε αυτήν την Αίθουσα. Και λέω ότι ο καθένας από εμάς έχει και την προσωπική του ευθύνη. Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, εδώ συναντήσαμε, συνάδελφοι από διαφορετικούς χώρους. Ενωθήκαμε δέκα Βουλευτές στην αρχή. Ήρθαμε κοντά με το Άρμα Πολιτών, με τον Γιάννη τον Δημαρά, και δημιουργήσαμε μια Κοινοβουλευτική Ομάδα και αντισταθήκαμε στην κομματική εντολή. Και αυτό που ζητώ από όλους σας, τους νέους συναδέλφους, είναι να ψηφίζετε κατά συνείδηση, κατά εθνική συνείδηση.

Προχωράμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το σημαντικό παιχνίδι έχοντας δει ότι και οι όροι δεν είναι ξεκάθαροι. Ο ν. 4060/22-3-2012 προέβλεπε και οι Βουλευτές έδωσαν την εξουσιοδότηση στον κ. Βενιζέλο και στον κ. Προβόπουλο να υπογράψουν τις δανειακές συμβάσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του EFSF. Στο άρθρο 2 παραγράφος 3 ορίζεται ρητά ότι «Με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών η σύμβαση μετά την υπογραφή της από όλα τα προβλεπόμενα μέρη διαβιβάζεται στη Βουλή για ενημέρωση». Ζητώ την ενημέρωση της Βουλής των Ελλήνων για τη σύμβαση που φέρεται να έχει υπογράψει το ελληνικό δημόσιο με τον EFSF. Και το ερώτημα είναι: υπάρχει υπογεγραμμένη σύμβαση; Η απάντηση είναι όχι, δεν υπάρχει καμία υπογεγραμμένη σύμβαση με τον EFSF. Και το ερώτημα είναι: πώς διαπραγματεύεται κάποιος μια ανυπόγραφη σύμβαση; Υπάρχουν οι δεσμευτικές υπογραφές δύο Αρχηγών, του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου. Η μόνη δεσμευτική είναι οι εγγυητικές τους επιστολές. Τίποτε άλλο δεν δεσμεύει την Ελληνική Δημοκρατία έναντι των δανειστών σε σχέση με τον EFSF.

Και το ερώτημα είναι: Πώς εισρέουν κεφάλαια, παραδείγματος χάριν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είκοσι πέντε δισεκατομμύρια, χωρίς υπογεγραμμένη σύμβαση; Να σας θυμίσω ότι σε γραπτή απάντηση του κ. Ζανιά σε έγγραφη ερώτηση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων δανειστήκαμε για τις τράπεζες σε τίτλους έκδοσης EFSF και μάλιστα μας χορηγήθηκε και το σχετικό ΦΕΚ 117/4-5-2012, ενώ αυτού του είδους ο δανεισμός δεν προβλέπεται στα σχέδια συμβάσεων που έχει φέρει στη Βουλή για κύρωση. Και το ερώτημα είναι: Πώς πληρώνονται τόκοι για μη υπογεγραμμένες δανειακές συμβάσεις; Ρωτώ ευθέως.

Εσείς, κύριε Βενιζέλο, που ασχολείστε με το νέο ΠΑΣΟΚ, έχετε βάλει υπογραφή σε δανειακές συμβάσεις με τον EFSF; Και αν ναι, καταθέστε το αντίγραφο και δώστε το στους Έλληνες Βουλευτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα χθες με προσοχή τον Πρωθυπουργό. Μίλησε για πολλά ωραία πράγματα, μεταξύ αυτών και για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και αποφάσισε ότι θα αλλάξει το νομικό πλαίσιο. Η αλήθεια όμως ποια είναι; Η αλήθεια είναι ότι το ΠΑΣΟΚ έχει χρέη 96.800.000 ευρώ στην Αγροτική Τράπεζα, 10.000.000 στη «MARFIN», 5.000.000 στην

Τράπεζα Πειραιώς. Η Νέα Δημοκρατία 105.000.000 στην Αγροτική Τράπεζα, 15.000.000 στην Τράπεζα Πειραιώς και αυτά τα χρέη προκύπτουν από απάντηση που έδωσε στο Κοινοβούλιο ο Υπουργός κ. Ραγκούσης σε ερώτηση του τέως συναδέλφου, του κ. Βελόπουλου. Την καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι θα αλλάξει, λοιπόν, από τη χρηματοδότηση των κομμάτων; Θα αλλάξουμε τα ΑΦΜ των κομμάτων και θα διαγράψουμε τα χρέη ή θα κλείσουμε την Αγροτική Τράπεζα; Ξεκαθαρίζουμε από το Βήμα της Βουλής: Δεν θα επιτρέψουμε με κανέναν τρόπο να χαριστούν χρήματα του ελληνικού λαού, τα οποία χρησιμοποιήσατε για προπαγάνδα στις τελευταίες εκλογές, ρίχνοντας λάσπη.

Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε απλά για αλλαγή του νόμου χρηματοδότησης των κομμάτων, που εμείς συμφωνούμε να αλλάξει και μάλιστα να μειωθούν κατά πολύ οι επιχορηγήσεις στα κόμματα. Προτού όμως γίνει αυτό, θα πρέπει να πληρώσετε εκείνα τα δάνεια τα οποία πήρατε έναντι των επιχορηγήσεων των επομένων ετών. Και θα σας θυμίσω ότι υπάρχουν και ανοιχτές υποθέσεις. Όσον αφορά τον κ. Τσουκάτο, που τώρα επανήλθε πλέον στα πράγματα, ερωτώ: τι έχει γίνει; Είχε δίκιο όταν είπε ότι τα χρήματα του κ. Χριστοφοράκου τα πήρε το ταμείο του ΠΑΣΟΚ, άρα πρέπει να επιστρέψει τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Ή τα πήρε το ΠΑΣΟΚ, ή τα πήρε ο ίδιος και πρέπει να πάει φυλακή; Διότι δεν μπορεί να συμβαίνουν και τα δύο μαζί ή κανένα από τα δύο. Κάποιος από τους δύο πρέπει να πληρώσει: ή το ΠΑΣΟΚ ή ο κ. Τσουκάτος, που αγκαλιάσατε πάλι. Δεν μπορούμε να μιλάμε για αλήθεια και για εμπιστοσύνη.

Είδα χθες ότι η ομιλία του Πρωθυπουργού είχε επτά συγκεκριμένες αναφορές ίδιες με την ομιλία του κ. Παπαδήμου. Δεν ξέρω αν ήταν ο ίδιος ο συγγραφέας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την κυβέρνηση του αυτονόητου, του κ. Παπανδρέου, τώρα έχουμε περάσει στην κυβέρνηση του προφανούς. Δεν λένε τι θα κάνουν με το θέμα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Στο χρέος από το μνημόνιο 2 έχουν εγγραφεί 50 δις. που θα διατεθούν στις τράπεζες και θα χρεωθούν στο χρέος. Ποιος θα εξοφλήσει αυτά τα χρήματα; Παίρνουν το πενήντα τοις εκατό από τη γερνόντισσα για να το δώσουν στους τραπεζίτες; Αυτή είναι η μία απάντηση που πρέπει να δοθεί τώρα.

Η περιβόητη επιτροπή που θα γινόταν για την επίμαχη περίοδο 2009-2010 ξεχάστηκε. Αντικαταστάθηκε με επιτροπή που θα διερευνήσει -λέει- τι έγινε από το '74 μέχρι σήμερα. Η κάθαρση για την ελληνική οικονομική τραγωδία θάφτηκε στα χρονοντούλαπα της τριπλής συγκυβέρνησης! Αυτό είναι το προφανές.

Η ύφεση μεγαλώνει. Υπάρχουν ακραίες προβλέψεις που προβλέπουν ύφεση μέχρι 10%. Η ανεργία θα αυξηθεί ή, στην καλύτερη περίπτωση, θα παραμείνει στα ίδια.

Ταυτόχρονα, μιλάμε για ένα τσουνάμι αποκρτικοποιήσεων. Θα πουλήσετε δημόσιες επιχειρήσεις και οι νέοι ιδιοκτήτες δεν θα κάνουν μαζικές απολύσεις; Ποιον κοροϊδεύετε; Ανεργία και ύφεση, το περιβόητο σπιράλ του θανάτου θα συνεχίσει να τρυπά τα σωθικά της χώρας. Κι αυτό είναι προφανές.

Οι αποκρτικοποιήσεις, που έχετε σχεδιάσει σε συγκεκριμένους αγοραστές, είναι στημένες.

Για παράδειγμα, η υπόθεση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης: Η καλύτερη προσφορά είναι 40 εκατομμύρια ευρώ. Οι αποτιμήσεις μόνο των περιουσιακών στοιχείων είναι δεκαπλάσιες και ενδιαφερόμενος αγοραστής είναι ουσιαστικά ο ανταγωνιστής. Θα αγοράσει την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, θα τελειώσουν οι καλλιεργητές των τεύλων, θα σταματήσει να υπάρχει βιομηχανία στις περιοχές που κλείνουν τα εργοστάσια, ο ανταγωνιστής θα αγοράσει το εργοστάσιο, θα το κλείσει και θα κερδίζει με εισαγόμενα προϊόντα.

Στον ΟΠΑΠ ο φίλος σας ο κ. Κόκκαλης με την «INTRACOM» μετέφερε τα δικαιώματα της «INTRASOFT» για το λογισμικό σε μία offshore εταιρεία στην Κύπρο. Δηλαδή το Ελληνικό Δημόσιο, ο ΟΠΑΠ, πληρώνει στην offshore της Κύπρου τα δικαιώματα για

το λογισμικό. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δεν μπαίνει στο ελληνικό δημόσιο ούτε 1 ευρώ! Σε ποιον θα δώσετε τον ΟΠΑΠ; Τα έχετε συζητήσει μεταξύ σας; Φοβάμαι πως ναι.

Η μνημονιακή πολιτική θριαμβεύει. Μιλήσατε για την αναγκαιότητα να τηρηθούν και να επιτευχθούν οι στόχοι του μνημονίου, δηλαδή έλλειμμα 3% μέχρι το 2015, ό,τι διατάζει και ό,τι επιβάλλει το χρηματιστηριακό κεφάλαιο, ό,τι λέει το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας. Εδώ απλώς θα αναφέρω ότι ο νομπελίστας οικονομολόγος Πολ Κρούγκμαν το θεωρεί υπεύθυνο για την κρίση στην Ευρώπη και το έχει χαρακτηρίσει «σύμφωνο δημοσιονομικής ηλιθιότητας». Το αποτέλεσμα είναι απλό. Οι άνεργοι και οι φτωχοί και οι πενιασμένοι θα συνεχίσουν να υποφέρουν και να χάνονται για να θριαμβεύσει ο νεοφιλελευθερισμός. Αυτό είναι το προφανές, λοιπόν, αυτής της Κυβέρνησης.

Ίσως κατηγορηθώ πάλι για λαϊκισμό, για γραφικότητα και ως επικίνδυνος για την ευρωπαϊκή πορεία και τη θέση της χώρας. Η δική σας μνημονιακή πολιτική καθημερινά αποτυγχάνει και αποτυγχάνει γιατί υπακούει στις προσαγές που υπηρετούν τις ανάγκες μιας περιορισμένης ομάδας ανθρώπων ενάντια σε κάθε ανθρωπιστική και ηθική λογική.

Ούτε λαϊκιστές είμαστε ούτε επικίνδυνοι. Εμείς μιλάμε και προετοιμάζουμε τους όρους για πλήρη αποδέσμευση της χώρας από το επαίσχυντο μνημόνιο, για άμεση κατάργηση των μνημονίων.

Η τριπλή συγκυβέρνηση προετοιμάζει την κοινή γνώμη για το μνημόνιο νούμερο 3 και ένα ακόμη PSI. Θυμηθείτε την ημέρα που το αναφέρω εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο. Αυτό είναι το προφανές.

Το συμπέρασμα είναι ότι η εντιμότητα στην πολιτική είναι αποτέλεσμα της δύναμης, ενώ η υποκρισία είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας. Και για όλα αυτά που ανέφερα οι συγκυβερνώντες είστε υποκριτές, άρα και οι πολιτικά αδύναμοι, γι' αυτό θα γίνεται εμφανές κάθε μέρα που περνά. Αλλά κάθε μέρα που περνά χάνονται ζωές.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες καταψηφίζουμε την τριπλή συγκυβέρνηση γιατί η πολιτική της κατακερματίζει τον κοινωνικό ιστό και σπρώχνει μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες στην εξαθλίωση, η πολιτική της συνθλίβει ποσοτικά και ποιοτικά τη μεσαία τάξη, εξαφανίζει τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας, τη μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση. Δεν υπάρχει καμμία από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που να μπορεί πλέον να ζει.

Οι Έλληνες έχουν φτάσει στο απροχώρητο. Περήφανοι άνθρωποι, όταν βλέπουν να τους χτυπούν την πόρτα οι κλητήρες, αποφασίζουν να πηδήξουν από το μπαλκόνι. Αυτό πρέπει να σταματήσει τώρα και να το σταματήσουμε όλοι μαζί, δεν έχουμε δικαίωμα να σκοτώνουμε ανθρώπους.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη μετανάστευση. Τα περισσότερα νέα παιδιά φεύγουν στο εξωτερικό. Έχει ερημώσει η επαρχία. Έχουν ερημώσει οι οικογένειες. Έχουμε προχωρήσει σε μια προλεταριοποίηση της μεσαίας τάξης και μια εξαθλίωση του προλεταριάτου ή για να το πούμε πιο ευγενικά και πιο πολιτισμένα: στο νέο οικονομικό μοντέλο δεν χωράνε όλοι οι Έλληνες.

Και θέλω να θέσω ένα θεμελιώδες ερώτημα: Πόσοι περισσεύουν από τους Έλληνες; Και όσοι περισσεύουμε από τους Έλληνες, τι θα απογίνουμε, πώς θα ζήσουμε; Δεν υπολογίζετε αυτούς που δεν μπορούν να ζήσουν;

Έχετε πάρει τις δικές σας αποφάσεις και δεν σας ενδιαφέρει να απαντήσετε, κύριες και κύριοι της συγκυβέρνησης. Έχετε κάνει τις επιλογές σας. Πιστεύετε ότι με τα ψεύτικα διλήμματα και τους εκβιασμούς θα υπαρπάξετε την ψήφο των Ελλήνων και θα κυβερνάτε εκπροσωπώντας πάντα τα συμφέροντα της παγκόσμιας οικονομικής εξουσίας, της νέας τάξης πραγμάτων. Καταλαβαίνετε όμως -και καθημερινά το κατανοούν και περισσότεροι Έλληνες- ότι αυτή η πολιτική δεν είναι δυνατόν να νομιμοποιηθεί από ένα γνήσιο, πατριωτικό, κοινωνικό, λαϊκό κίνημα όπως οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, σε εμάς που έλαχε ο ιστορικός κλήρος να εκπροσωπήσουμε όλες αυτές τις αρχές και τις αξίες που υπηρετούν τον ανθρώπινο πολιτισμό, πολιτισμό που θεμελιώθηκε πάνω στις αρχές που έδειξαν οι πρόγονοί μας και γι' αυτόν το λόγο σας λέμε ότι καταψηφίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση Σαμαρά εξαπάτησε τους Έλληνες προεκλογικά. Εάν δει κανείς τις τέσσερις

αναγγελίες οι οποίες έγιναν στο Ζάππειο και τις δεκαοκτώ προτάσεις της δέσμης μέτρων, θα δείτε ότι καμμία, μα καμμία από αυτές παρά ελάχιστες είναι αυτές στις οποίες έλεγε αλήθεια στον ελληνικό λαό ο κ. Σαμαράς. Η επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου τελείωσε. Η αποζημίωση των ομολογιούχων δεν υπάρχει, η προεκλογική δέσμευση αποσύρθηκε. Το πάγωμα και η μείωση των αντικειμενικών αξιών δεν υπάρχει, η προεκλογική δέσμευση αποσύρθηκε. Η επιστροφή των οφειλών του δημοσίου δεν υπάρχει και αυτή η προεκλογική δέσμευση αποσύρθηκε. Η τακτοποίηση των αυθαιρέτων εξαφανίστηκε. Η αποπαινωποίηση της επιχειρηματικότητας αποσύρθηκε. Για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών δεν είπε τίποτα. Η Κυβέρνηση δεν έχει συγκεκριμένη πρόταση, αναμένει οδηγία από την τρόικα. Και μάλιστα την ίδια ώρα που ο Νότος παλεύει, στέλνει εκ των προτέρων επιστολή για να είναι το καλό παιδί της κ. Μέρκελ, εκπροσωπώντας ο Πρωθυπουργός τους τρεις κυβερνώντες.

Η απορρόφηση του ΕΣΠΑ έχει ουσιαστικά οδηγηθεί στο 100% μόνο για το πρόγραμμα «Ήλιος». Οι Γερμανοί είναι εκείνοι, οι οποίοι ουσιαστικά εκμεταλλεύονται τα ευρωπαϊκά κονδύλια.

Η αποκατάσταση των χαμηλών συντάξεων που προβλέπουν τα δεκαοκτώ μέτρα δεν έγινε. Η επέκταση του επιδόματος ανεργίας για δύο χρόνια ειπώθηκε ότι θα ξεκινήσει χωρίς να λένε πότε θα ξεκινήσει. Το έκτατο επίδομα ανεργίας για μη μισθωτούς εξαφανίστηκε. Η ρύθμιση των φορολογικών επιβαρύνσεων των επομένων, όσον αφορά αυτήν τη δέσμευση επιβεβαιώθηκε στις Προγραμματικές Δηλώσεις του κ. Σαμαρά με τη ρύθμιση εξόφλησης των φορολογικών οφειλών από τα εκκαθαριστικά σημειώματα των δηλώσεων του 2012 σε εννέα δόσεις. Με τα υπόλοιπα τι γίνεται; Τι έχει γίνει με την απεγκατάσταση του χαρτασιού από το νέο, διευρυμένο ΕΤΑΚ; Τίποτα. Η μείωση των φορολογικών συντελεστών ήταν μόνο για προεκλογική χρήση.

«Το πλεονάζον προσωπικό από οργανισμούς του δημοσίου να μην απολύεται, αλλά να μπαίνει σε ειδικό καθεστώς για τρία χρόνια τουλάχιστον», δεν υπάρχει πλέον ούτε αυτή η δέσμευση. «Η εξασφάλιση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία και ειδικότερα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις» και αυτό δεν υπάρχει πουθενά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει κανένα μέτρο συγκεκριμένο για την αποκατάσταση του συναισθήματος ασφαλείας του πολίτη με την ανακοπή της λαθρομετανάστευσης. Εμείς εδώ καταθέτουμε αύριο, όπως έχουμε προαναγγείλει, πρόταση νόμου για την κατάργηση του νόμου Ραγκούση, που δεσμεύθηκε ο Πρωθυπουργός πριν από τις εκλογές και καλούμε τους Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, έχοντας την πλειοψηφία, να καταργήσουμε το νόμο, που δεσμευθήκατε για να σας εκλέξει εκπροσώπους του ο ελληνικός λαός.

Κατόπιν, σε δεύτερη φάση, καταθέτουμε πρόταση νόμου για την αναγνώριση και την ανακήρυξη της ΑΟΖ –έχω ζητήσει ήδη από τον Νίκο Λυγερό να ετοιμάσει την πρόταση αυτή- και δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι είμαστε έτοιμοι να υπογράψουμε τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, όχι όμως για να συγκαλυφθούν και να παραγραφούν τα εγκλήματα, αλλά προκειμένου να ξέρει ο ελληνικός λαός την αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην προηγούμενη κυβέρνηση ο στόχος ήταν να πετύχουν το PSI. Θέλω να σας ανακοινώσω επισήμως ότι το πέτυχαν. Το PSI που πέτυχαν ήταν ουσιαστικά να διαλύσουν τα ελληνικά ασφαλιστικά ταμεία, τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, να εξαφανίσουν τα νοσοκομεία, τα πανεπιστήμια και όλα εκείνα τα χρήματα των ταμείων που μετετράπησαν σε ομόλογα και κουρεύτηκαν χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των ασφαλισμένων μέσα από την Τράπεζα της Ελλάδος. Και αυτό θα εξεταστεί το πώς ακριβώς έγινε. Αν είναι να πετυχαίνετε κάθε φορά από ένα τέτοιο σχέδιο, τότε φοβόμαι ότι δεν έχει πολλά ψωμιά η Ελλάδα με τη δική σας Κυβέρνηση.

Εμείς εδώ μέσα και έξω από το Κοινοβούλιο θα παλέψουμε, διότι πιστεύουμε ότι υπάρχει εθνική αντιπρόταση, ότι οι Έλληνες μπορούμε καταργώντας τα μνημόνια και διώχνοντας από εδώ τους εξουσιαστές της Γερμανίας να δουλέψουμε σκληρά μεν και να πονέσουμε, αλλά να μπορέσουμε να επιβιώσουμε, με μια χώρα που θα κρατά την εθνική της κυριαρχία, με έναν λαό που θα είναι περήφανος, με Έλληνες οι οποίοι θα ξαναχαμογελά-

σουν, με Έλληνες που δεν θα αυτοκτονούν, με Έλληνες που δεν θα είναι συνέχεια θλιμμένοι, με Έλληνες που θα συνεχίσουν να είναι περήφανοι και νικητές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-«Χρυσή Αυγή» κ. Νικόλαος Μιχαλολιάκος έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, του ΚΚΕ και της ΔΗΜΑΡ)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

(Στο σημείο αυτό οι Βουλευτές του Λαϊκού Συνδέσμου-«Χρυσή Αυγή» εγείρονται)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-«Χρυσή Αυγή»): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιθυμώ κατ' αρχάς να στείλω ένα μήνυμα προς όλους μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα και εκτός της Αιθούσης. Η Χρυσή Αυγή είναι εδώ –όσο και αν αυτό δυσαρεστεί κάποιους- επειδή αυτό εθέλησε ο ελληνικός λαός, τετρακόσιες είκοσι έξι χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες.

Μας προκαλεί έκπληξη ο τρόπος, με τον οποίο βλέπουν τη θέση του λαού κάποιες παρατάξεις. Ό,τι δεν τους αρέσει είναι λάθος επιλογή. Ό,τι τους αρέσει είναι απόλυτα σωστό. Όσο για το ποιοι ξεγέλασαν τον ελληνικό λαό –διότι ελέχθη και αυτό, ότι ξεγελάσαμε το λαό- εφρόντισαν όμως περί του αντιθέτου τα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως, τα οποία παίζουν έναν κυρίαρχο ρόλο ακόμη και τώρα στη διαμόρφωση της πολιτικής ζωής του τόπου –ο αξιότιμος πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης εδώ και πολλά χρόνια έχει αναφερθεί στο ζήτημα αυτό και δεν έγινε τίποτα- εφρόντισαν, λοιπόν, να τους ενημερώσουν για το πόσο κακοί είμαστε, αλλά τετρακόσιες είκοσι έξι χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες δεν τους πίστεψαν.

Εάν, λοιπόν, ξεγελάσαμε τον ελληνικό λαό, αυτό θα κριθεί στο χρόνο και με την πολιτική του καθενός από εμάς. Κυρίως θα κριθεί από το κατά πόσο θα τηρήσουν όλοι –και εμείς- αυτά που προεκλογικά εξαγγείλαμε.

Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να αλλάξουμε ούτε κατά κεραία αυτά που είπαμε προεκλογικά. Δεν πρόκειται να αλλάξουμε τη γραμμή μας για κρίσιμα εθνικά θέματα, όπως είναι η Βόρειος Ήπειρος, η Μακεδονία, το όνομα της, η Κύπρος μας, το Αιγαίο, η τουρκική απειλή, η ύπουλη ανθελληνική τακτική του τουρκικού προξενείου στη Θράκη μας. Τίποτα απ' όλα αυτά. Δεν πρόκειται να αλλάξουμε τη γραμμή μας εις ό,τι αφορά το μνημόνιο, τους λαθρομετανάστες, την εγκληματικότητα, την ανεργία.

Κάποτε, στην αρχαία Ρώμη υπήρχε ένας περίφημος ρήτωρ, ο Κάτων ο Τιμητής, ο οποίος ξεκινούσε τις ομιλίες του, βλέποντας τον κίνδυνο που αποτελούσε για τη Ρώμη η Καρχηδόνα με τη φράση: «Delenda Carthago est», «Κατ' αρχάς, πρέπει να καταστραφεί η Καρχηδόνα» και έτσι ετελείωνε και την ομιλία του.

Κατ' αναλογία, λοιπόν και εγώ θα πω: «Delenda memorandum est», «κατ' αρχάς, πρέπει να καταγγελθεί το μνημόνιο». Το μνημόνιο το θεωρούμε εμείς –η πράξη και η ζωή θα δείξει και η πολιτική εξέλιξη των πραγμάτων αν έχουμε δίκιο ή όχι- ως καταστροφή του έθνους.

Από την άλλη πλευρά, έχουμε μία Αντιπολίτευση –αναφέρομαι συγκεκριμένα στο Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς- η οποία νομίζει ότι η πολιτική ζωή του τόπου είναι όπως ήταν παλαιά, όπου κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία, εφθείρετο και με τη λογική της ψήφου στο αντίθετο κόμμα γινόταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και τούμπαλι.

Έχουν αλλάξει πολύ τα πράγματα και δεν το έχει καταλάβει. Νομίζει ότι φθείροντας την Κυβέρνηση και μην υπολογίζοντας πάνω σε αυτό τίποτα, είναι δυνατόν σε λίγο καιρό, σε ένα χρόνο, σε δύο –δεν ξέρω πόσο υπολογίζει- να γίνει κυβέρνηση και ήδη έχει αρχίσει τις συζητήσεις πάνω στο θέμα πλέον της επαναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου.

Οι αλλαγές είναι σημαντικές. Κάποτε την επαναδιαπραγμάτευση τη χρησιμοποιούσε η Νέα Δημοκρατία. Τώρα δεν την ανα-

φέρει καθόλου. Δεν την ανέφερε ούτε ο κύριος Πρωθυπουργός στη διάρκεια της ομιλίας του.

Έλεγε για καταγγελία. Τώρα την καταγγελία δεν την λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Τη λέει κατ' ουσίαν επαναδιαπραγμάτευση. Γιατί τι άλλο είναι αυτό που λέει και όλα όσα λέει από επαναδιαπραγμάτευση;

Επίσης, θέλω στο σημείο αυτό να αναφέρω ότι ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε μία φράση στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ: «Θα σας ταράξουμε στη νομιμότητα». Και απορώ τι έχουν να πουν οι συνιστώσες του Τρότσκι, του Μάο, του Λένιν και του Στάλιν με αυτό το περίφημο «Θα σας ταράξουμε στη νομιμότητα». Τι κρίμα να μην το ξέρουν πριν εκατό χρόνια, να μην κάνουν την επαναστάσή τους, να περιμένουν να ταράξουν στη νομιμότητα τον Κερένσκι.

Αυτό σαν ένα δείγμα ότι πολλά αλλάζουν σε αυτόν τον τόπο και υπάρχουν πολλά «λιγούρια της εξουσίας» ακόμη και σε χώρους που εμφανίζονται ως επαναστατικοί και ανατρεπτικοί. Στην πραγματικότητα είναι «λιγούρια της εξουσίας», που θέλουν να βρεθούν και αυτοί στα κυβερνητικά έδρανα και αυτή είναι η μοναδική τους επιδίωξη. Τώρα ως προς το πώς θα συμβιβάσουν τα κυβερνητικά έδρανα με τον Μάο και τον Στάλιν και με όλα αυτά τα πράγματα, σε αυτό μάλλον δίνει απάντηση το μοίρασμα της κομματικής επιχορήγησης, που όλοι γνωρίζουμε πώς γίνεται στις συνιστώσες.

Παρακολουθήσαμε με ιδιαίτερη προσοχή τις Προγραμματικές Δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού και παρά το γεγονός ότι έχουμε εντελώς διαφορετική εκτίμηση των πραγμάτων, ευχόμαστε στη συγκυβέρνηση πράγματι να επιτύχει τουλάχιστον εις ό,τι αφορά το οικονομικό ζήτημα.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι τα πάντα οικονομία σε αυτόν τον τόπο. Η πολιτική θα έπρεπε να καθορίζει την οικονομία και όχι η οικονομία την πολιτική. Εδώ, το Κοινοβούλιο, αλλά και γενικά η πολιτική ζωή του τόπου, δεν θυμίζει μία πολιτική, εν τοιαύτη περιπτώσει, αντιπαράθεση, αλλά ένα οικονομικό κονσόρτσιουμ. Θα έπρεπε αυτόχρονα, εν τοιαύτη περιπτώσει, για να είναι κανείς αντιπρόσωπος του λαού να είναι και οικονομολόγος.

Όσο για το λαό, τι να πω; Επί δύο και πλέον χρόνια ακούει για PSI, για επιτόκια, για ανταλλαγές. Δεν καταλαβαίνει κανείς τίποτα από όλα αυτά. Όμως, στα δελτία ειδήσεων των οκτώ οι κυρίαρχοι της πολιτικής ζωής του τόπου αυτό επιλέγουν να κάνουν και αυτό κάνουν.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, με τρόπους τέτοιους να κάνουμε τη χώρα να ξεφύγει από την κρίση. Υπάρχει η ανάγκη για ένα εθνικό όραμα και ένα τέτοιο όραμα δεν είναι δυνατόν να το δώσει μία αναγκαστική συγκυβέρνηση, πόσω μάλλον όταν σε αυτή συμμετέχουν ετερόκλητες δυνάμεις, ιδεολογικά και πολιτικά, όπως είναι η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, το οποίο, μάλιστα, έχει ακόμα στις γραμμές του τον πρωταγωνιστή της υπαγωγής της χώρας μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τον κ. Γιώργο Παπανδρέου. Και, βεβαίως, δεν μπορεί να υπάρχει εθνικό όραμα σε μία συγκυβέρνηση στην οποία ανήκει, συμμετέχει, στηρίζει η Δημοκρατική Αριστερά, της οποίας τις αρχές και τις πολιτικές απόψεις δεν τις εγκρίνουν σίγουρα οι ψηφοφόροι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας της Νέας Δημοκρατίας. Δεν τους είπατε προεκλογικά ότι θα συγκυβερνήσετε με τη ΔΗΜΑΡ.

Στην ομιλία του ο κύριος Πρωθυπουργός είπε, επίσης, ότι πέρα από τους «γκρίζους» αριθμούς είναι οι άνθρωποι. Πράγματι, έτσι είναι και συμφωνώ. Μόνο που εδώ μέσα μόνο για «γκρίζους» αριθμούς μιλάμε. Όλα γύρω από «γκρίζους» αριθμούς περιστρέφονται.

Στις δηλώσεις που έκανε ακούσαμε μόνο γενικές εξαγγελίες, οι οποίες, βεβαίως, θα δούμε κατά πόσο θα γίνουν πραγματικότητα και κατά πόσο θα εφαρμοστούν. Εις ό,τι αφορά την ελάφρυνση κατωτέρων κοινωνικών στρωμάτων, το θέμα των δανειοληπτών, όλα αυτά είναι θετικά και αν και εφόσον γίνουν πραγματικότητα, εμείς ασφαλώς και θα συμφωνήσουμε. Όμως, όταν λέμε για δανειολήπτες, πρέπει να διευκρινίζουμε τι εννοούμε: κάποιους «αεριτζήδες» μεγαλοεπιχειρηματίες που έχουν πάρει εκατοντάδες εκατομμύρια δάνεια ή τα νοικοκυριά; Αυτά πρέπει να διευκρινιστούν.

Είπε, επίσης, ο κύριος Πρωθυπουργός ότι αυτό που προέχει είναι να κερδίσει ο πολιτικός κόσμος την εμπιστοσύνη του ελλη-

νικού λαού. Λυπούμαι, αλλά κάτι τέτοιο δεν είναι ορατό στον ορίζοντα, πόσω μάλλον όταν οι πολίτες βλέπουν να έρχονται τα νέα εκκαθαριστικά με εξοντωτικούς φόρους, όταν τους κόβεται ακόμη και το ρεύμα, το οποίο αποτελεί κοινωνικό αγαθό, ενώ την ίδια στιγμή συνεχίζεται το καθεστώς της ατιμωρησίας.

Ο ελληνικός λαός, σε όποια γωνιά αυτής της πατρίδας και αν σταθεί κανείς, φωνάζει και απαιτεί -δίκαια ή άδικα δεν ξέρω, πρέπει να ελεγχθεί αυτό το πράγμα- να φέρουν πίσω τα κλεμμένα, να πάνε οι κλέφτες φυλακή. Νομίζω ότι το έχετε ακούσει όλοι. Δεν λέω τίποτε καινούργιο εγώ. Αναφέρεται στην περίπτωση αυτή -είναι ξεκάθαρο- στους πολιτικούς εκείνους, οι οποίοι διαχειρίστηκαν τις τελευταίες δεκαετίες τα οικονομικά του τόπου και οδήγησαν τα πράγματα στη σημερινή ζοφερή κατάσταση.

Εγώ θα σας πω ότι δεν είναι μόνο αυτό και, όπως πολύ σωστά είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, πρέπει να γίνει ένα ηλεκτρονικό κτηματολόγιο για να δούμε πώς ένας διευθυντής εφορίας, επί παραδείγματι, έχει τρεις βίλες. Και το διά ταύτα: τι θα γίνει μετά; Θα πάει φυλακή; Θα κατασχεθεί αυτή η περιουσία του; Όλα αυτά πρέπει λεπτομερώς να προβλεφθούν, αν θέλουμε να υπάρχει διαφάνεια στη δημόσια ζωή του τόπου. Αλλιώς, κλέφτες θα λέει ο λαός και κλέφτες θα πιστεύει συνεχώς ακόμη και όταν ψηφίζει, για λόγους που όλοι γνωρίζουμε.

Υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία δεν διερευνήθηκαν, δεν εξετάστηκαν και για τα οποία δεν υπήρξε τιμωρία, όπως το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, οι Ολυμπιακοί Αγώνες 2004, που ξεκίνησαν με προϋπολογισμό 6 δισεκατομμυρίων ευρώ και έφτασαν τα 60. Λογιστικός έλεγχος δεν έχει γίνει ακόμα. Πού πήγαν αυτά τα λεφτά; Γιατί δεν μιλάνε τα μεγάλα ΜΜΕ και οι εφημερίδες; Γιατί πήραν διαφημίσεις, πήραν πολλά λεφτά, εξαγόρασαν τη σιωπή τους. Δεν ξέρετε, αγαπητές κυρίες και αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτά έγιναν;

Δεν νομίζω ότι ζούμε ούτε στην Κολομβία ούτε στο Αφγανιστάν. Στην Ελλάδα ζούμε και ξέρουμε ότι κανείς δεν είπε λέξη από τα μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα για τη σπατάλη του 2004. Αναφέρθηκε βεβαίως σε αυτό και ο κύριος Πρωθυπουργός και είπε ότι πρέπει να περιοριστεί η βουλευτική ασυλία. Εύγε! Συμφωνούμε απολύτως. Υπάρχουν περιπτώσεις που βγάζουν μάτια και οι οποίες εκθέτουν και τους ανθρώπους οι οποίοι είναι έντιμοι.

Αν στην Αμερική αίφνης οδηγήσεις μεθυσμένος -το ξέρουν αρκετοί συνάδελφοι, οι οποίοι έχουν ζήσει στην Αμερική- τρως πέντε χρόνια φυλακή. Εδώ έχουμε περίπτωση -δεν θέλω να αναφερθώ ονομαστικά- που Βουλευτής μεθυσμένος σκότωσε μία κοπέλα οδηγώντας και έτυχε βουλευτικής ασυλίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Όχι, λάθος.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-«Χρυσή Αυγή»): Δεν έτυχε; **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ:** Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Όχι, ήρθη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-«Χρυσή Αυγή»): Συγγνώμη, λάθος πληροφόρηση. Ήλθε τελικώς και έγινε αυτό το πράγμα. Λάθος η περίπτωση, λοιπόν. Έτσι είχε γραφεί στον Τύπο. Ήμουν εκτός Κοινοβουλίου και δεν τα γνώριζα αυτά τα πράγματα. Πόσο τιμωρήθηκε όμως, παρακαλώ; Πήγε φυλακή; Μίας και είπατε όχι, ας έρθουμε στο προκείμενο. Εισπράττω την πρόκληση και ερωτώ: πόσο ετιμωρήθη; Πήγε φυλακή; Στην Αμερική θα πήγαινε είκοσι χρόνια φυλακή.

Εν τοιαύτη περίπτωση είπα ακόμη ο κύριος Πρωθυπουργός ότι πρέπει να αλλάξει ο νόμος περί ευθύνες Υπουργών. Σύμφωνοι. Πρόσθεσε όμως ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο με συνταγματική Αναθεώρηση. Και συνταγματική Αναθεώρηση μπορεί να γίνει μόνο το Μάιο του 2013 διότι, όπως προβλέπει το άρθρο 110 του Συντάγματος, πρέπει να περάσει πενταετία.

Πιο συγκεκριμένα, ο ελληνικός λαός καλείται μέσα σε αυτό το κλίμα απαξίωσης της πολιτικής και των πολιτικών να πληρώσει δυσβάσταχτους φόρους αναμένοντας κάποτε στο μέλλον μία συνταγματική Αναθεώρηση, η οποία θα τιμωρήσει κάποιους και όχι αυτούς που χρεοκόπησαν τη χώρα. Για να κερδηθεί, επομένως, η εμπιστοσύνη του λαού, χρειάζονται πολλά περισσότερα από την αλλαγή ενός νόμου. Η Χρυσή Αυγή παραμένει σταθερή στη γραμμή της καταγγελίας του μνημονίου το οποίο πιστεύουμε

ότι εκτός από εθνικά επικίνδυνο είναι και αναποτελεσματικό, είναι και αντισυνταγματικό.

Στην ομιλία του ο κύριος Πρωθυπουργός κάλεσε τον ελληνικό λαό να εργαστεί ώστε, όπως επακριβώς είπε, να μη χρειάζονται άλλα μνημόνια. Θα χρειαστούν κι άλλα μνημόνια, ερωτώ; Και επιτέλους τι σημαίνει αυτό; Ότι χρειάζονταν τα προηγούμενα; Γιατί ο ίδιος τουλάχιστον, σε ό,τι αφορά το πρώτο, το καταψήφισε. Επιτέλους, μας λένε ότι είναι λάθος η συνταγή. Μήπως τελικά φταίει τα υλικά του μνημονίου;

Ας πούμε όμως, κάτι γενικό. Το μνημόνιο πολύ απλά είναι ένα δάνειο, το οποίο σημειωτέον πήραμε ως χώρα για να ικανοποιήσουμε άλλα δάνεια. Τα δάνεια ως γνωστόν έχουν όρους. Δάνειο είχε πάρει και ο Αντόνιο από τον Σάιλοκ στο γνωστό έργο του Σαίξπηρ «Ο έμπορος της Βενετίας», στο οποίο προβλεπόταν ότι αν δεν δώσει ο Αντόνιο στον Σάιλοκ τα χρήματα στην ώρα τους, θα του αφαιρέσει μία λίμπρα σάρκας. Όπως προκύπτει όμως, στη γνωστή πλοκή του έργου, δεν θα έπρεπε να χυθεί ούτε μία σταγόνα αίμα. Ένα τέτοιο δάνειο είναι και το μνημόνιο. Και στη θέση του Αντόνιο είναι η Ελλάδα και το αίμα ήδη ρέει με τις χιλιάδες αυτοκτονίες. Ένας λαός βρίσκεται σε κατάσταση απελτίσας.

Και όσοι πιστεύουν ότι με λόγια και υποσχέσεις και σχέδια επί χάρτου μπορούν να ανατρέψουν αυτήν τη θλιβερή πραγματικότητα, κάνουν λάθος. Δημιουργούν κοινωνικό χάος.

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε, επίσης, ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα είναι η έλλειψη της ρευστότητας. Ναι, πράγματι οι Έλληνες πήραν τα χρήματά τους από τις τράπεζες. Ποιος φταίει, όμως, γι' αυτό; Από τη μια πλευρά είχαμε τον ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε ότι θα δεσμεύσει τις καταθέσεις και από την άλλη είχαμε άλλες πολιτικές δυνάμεις, όπως τη Νέα Δημοκρατία που έλεγε ότι έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και θα φέρει τη δραχμή. Και από κοντά ήταν και οι εφημερίδες που έγραφαν αυτά τα πράγματα. Ποιοι τρομοκράτησαν το λαό, ούτως ώστε να αποσύρει τις καταθέσεις του από τις τράπεζες;

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Χρυσή Αυγή είναι ενάντια στο μνημόνιο μόνο και μόνο για τρεις λόγους: «εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας». Η λύση την οποία προτείνει ο Πρωθυπουργός με αποκρατικοποιήσεις –και μάλιστα περισσότερες και από όσες απαιτεί η τρόικα– δεν είναι λύση. Η ιδιωτικοποίηση ακόμα και στρατηγικών τομέων της εθνικής οικονομίας, όπως είναι ο ΟΣΕ, η ΔΕΗ, οι υδάτινοι πόροι, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια, είναι για μας θέματα απαράδεκτα. Δεν πιστεύουμε σε καμμία περίπτωση ότι πρέπει να πουληθεί στους ξένους ούτε ένα μέτρο ελληνικής γης, όσο και αν αυτό μας κοστίζει οικονομικά. Διότι για εμάς πάνω από την οικονομία είναι η εθνική ανεξαρτησία. Και εθνική ανεξαρτησία δεν υπάρχει όταν βρίσκεται η γη μας, η ενέργεια και η συγκοινωνία στα χέρια ξένων.

Αναφέρθηκε, επίσης, ο κύριος Πρωθυπουργός και στους λαθρομετανάστες, τους οποίους αποκάλεσε «παράνομους μετανάστες» και είπε ότι θα αρχίσει διακομματικός διάλογος. Εμείς άλλα είχαμε ακούσει στην προεκλογική περίοδο και, δυστυχώς, για τη Νέα Δημοκρατία όχι μόνο εμείς, αλλά και ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Εμείς είχαμε ακούσει φράσεις, όπως «θα επανακτήσουμε τις πόλεις και τα χωριά μας» και όχι ότι θα αρχίσει διάλογος. Κάποιοι σ' αυτήν τη χώρα φαίνεται ότι δεν έχουν αντιληφθεί την κοινωνική ζούγκλα, η οποία επικρατεί στην πατρίδα μας. Η Ελλάδα με τα εκατομμύρια παράνομους ξένους, που ανάμεσά τους, όπως αποδεικνύουν οι αριθμοί, βρίσκονται πολλοί εγκληματίες, αντιμετωπίζει μια ασύμμετρη απειλή. Έχουμε καθημερινά ληστείες και δολοφονίες με Καλάσνικοφ και οι φυλακές είναι γεμάτες από ξένους. Όλα αυτά δεν αντιμετωπίζονται με διάλογο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αλλά με άμεσα και αποφασιστικά μέτρα. Η Χρυσή Αυγή σ' αυτό το σημείο παραμένει σταθερή στη θέση της. Απέλαση και προώθηση των λαθρομεταναστών στις χώρες καταγωγής τους.

Όμως, διάλογος ακούσαμε ότι θα γίνει και για ένα άλλο μείζον για μας θέμα, όπως είναι το θέμα της ΑΟΖ. Το μόνο που εξαγγέλθηκε είναι ότι θα γίνει προετοιμασία για την ΑΟΖ.

Επίσης, δεν ακούσαμε καμμία αναφορά –εδώ και χρόνια βέβαια– για την άσκηση του νομίμου, βάσει του Διεθνούς Δικαίου, δικαιώματός μας, της επεκτάσεως των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα μίλια. Η Τουρκία λέει ότι αυτό είναι «casus belli», αιτία

πολέμου. Ε, αυτός είναι λόγος για να προσφύγει η Ελλάδα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Αλλιώς, είναι εξαρτώμενη χώρα.

Επίσης, δεν ακούσαμε ούτε λέξη από τον κύριο Πρωθυπουργό στις Προγραμματικές του Δηλώσεις για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Πιστεύουμε εξαρχής ότι τα θέματα που αφορούν την εθνική άμυνα και τη δημόσια τάξη θα έπρεπε να έχουν εξαιρεθεί από τους περιορισμούς του μνημονίου, γιατί χωρίς ισχυρή εθνική άμυνα και χωρίς κοινωνική ασφάλεια, δεν υπάρχει εθνική ελευθερία. Και στο σημείο αυτό, βέβαια, δεν αναφερόμαι στις λαθροχειρίες που έγιναν με τα εξοπλιστικά προγράμματα. Αυτά ας τα βρει επιτέλους η δικαιοσύνη.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι οι προγραμματικές εξαγγελίες της Κυβερνήσεως δεν μας ικανοποιούν, δεν μας καλύπτουν. Και έχουμε τη γνώμη ότι αναπαράγουν το ίδιο αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται η χώρα. Ούτε να ξεχρεώσουμε πρόκειται μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά και στην πραγματικότητα παραχωρούμε δωρεάν την εθνική μας κυριαρχία.

Για τους λόγους αυτούς και θα καταψηφίσουμε τη συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας –ΠΑΣΟΚ– ΔΗΜΑΡ.

Τελειώνω, αναφέροντας ένα ιστορικό περιστατικό. Ήταν τον Ιούλιο του 1825, όταν μετά από μια εμφύλια διαμάχη –αιώνια κατάρτα του έθνους μας ο διχασμός– η επαναστατημένη Ελλάδα προσέφυγε στο έλεος της Αγγλίας υπογράφοντας ένα σύμφωνο κατ' ουσίαν υποταγής. Εναντίον αυτής της προστασίας και κάθε άλλης προστασίας, ενάντια σε κάθε μνημόνιο του καιρού εκείνου, στάθηκε με πάθος ο εθνικός αγωνιστής και μέγας ποιητής Ανδρέας Κάλβος.

Ο χρόνος τον δικαίωσε αφού το καθεστώς της ξενοκρατίας και των μνημονίων αποτελούν μέχρι σήμερα τον εφιάλτη του έθνους μας. Ενάντια, λοιπόν, στην αγγλική προστασία έγραψε τότε το 1825 το στίχο: «Καλύτερα, καλύτερα διασκορπισμένοι Έλληνες να τρέχουν τον κόσμον με εξαπλωμένη χείρα ψωμοζιτώντες, παρά προστάτας να 'χουμε».

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό εγείρονται οι Βουλευτές του Λαϊκού Συνδέσμου «Χρυσή Αυγή»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η Κυβέρνηση αποτελεί δυνατότητα για να μείνει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, για να επαναδιαπραγματευθεί την απαγκίστρωση από τους δυσμενείς όρους του μνημονίου και να ξεφύγει η χώρα από τη δίνη της οικονομικής κρίσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Δημοκρατική Αριστερά αναλαμβάνει στο ακέραιο τις ευθύνες που της αναλογούν από τη στήριξη στην κυβέρνηση εθνικής ευθύνης. Η απόφαση της συμμετοχής μας σε κυβέρνηση συνεργασίας πάνω σε συγκεκριμένο δεσμευτικό πλαίσιο δεν αποτελεί αβασάνιστη επιλογή. Να θυμίσω ότι η Δημοκρατική Αριστερά έθεσε το πλαίσιο της διαπραγμάτευσης, το οποίο είχε ετοιμάσει με συστηματικό τρόπο και είχε παρουσιάσει δημόσια στους πολίτες πριν από τις εκλογές.

Επειδή ακριβώς είχαμε συνείδηση της ανάγκης μιας ευρύτατης συμπάραταξης, είχαμε εντάξει στο σχέδιο άμεσης διακυβέρνησης θέσεις, αιτήματα, προτάσεις και εξαγγελίες τις οποίες περιελάμβαναν προεκλογικά στο πρόγραμμά τους και τα άλλα κόμματα, σε μια προσπάθεια να δεσμευτούν τα κόμματα για τις συγκεκριμένες αυτές διεκδικήσεις, ώστε να μη μείνουν προεκλογικές εξαγγελίες. Η προσπάθεια αυτή σε μεγάλο βαθμό πέτυχε μετεκλογικά, μετά την εντολή για λύση και συνεργασία που έδωσε με την ψήφο του ο ελληνικός λαός.

Το πλαίσιο της διακυβέρνησης είναι ρεαλιστικό, αλλά και προοδευτικό με την ουσιαστική σημασία των λέξεων.

Πρωθεί μεταρρυθμίσεις και προοδευτικές διαρθρωτικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, πρωθεί την αναδιοργάνωση του κράτους, τις στρατηγικές επιλογές της οικονομικής ανασυγκρότησης της χώρας στη βιομηχανία, την ενέργεια, τις μεταφορές και τα δίκτυα, τις υπηρεσίες και τον πρωτογενή τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κοινό προγραμματικό πλαίσιο συμφωνήσαμε να διεκδικήσουμε στόχους φιλόδοξους αλλά

εφικτούς. Είναι στόχοι τετραετίας αναμφισβήτητα. Κάποιοι απ' αυτούς θα προωθηθούν αμέσως για διαπραγμάτευση, κάποιοι σε δεύτερη φάση, όμως όλοι αποτελούν κυβερνητική δέσμευση. Αναφέρω κάποιους απ' αυτούς:

Τη διεκδίκηση της επιμήκυνσης της δημοσιονομικής προσαρμογής για άλλα δύο χρόνια, την πολιτική δέσμευση ότι οι περικοπές δεν θα γίνουν από μισθούς και συντάξεις αλλά από το μη μισθολογικό κόστος του δημοσίου με την επανεξέταση κάθε δαπάνης από μηδενική βάση, την αποκατάσταση της ισχύος των συλλογικών συμβάσεων σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κεκτημένο και το Κοινωνικό Δίκαιο.

Για τον κατώτατο μισθό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνήσαμε ότι δεν υπάρχει άλλη μείωση και επιπλέον ότι τα σημαντικά επίπεδα θα επανεξεταστούν στο πλαίσιο της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Συμφωνήσαμε, αναμφισβήτητα στο πλαίσιο της μεικτής οικονομίας, να προχωρήσουν οι αναγκαίες αποκρατικοποιήσεις, να παραμείνουν στο δημόσιο δίκτυα και υποδομές, να μη γίνουν απολύσεις και να τεθεί ως κατεύθυνση το τέλος στη λιτότητα με τη δέσμευση για όχι άλλες μειώσεις μισθών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Στα επιδόματα ανεργίας συμφωνήσαμε να διεκδικήσουμε την αύξηση του χρόνου καταβολής σε 1+1 χρόνια και την επέκταση των επιδομάτων σε αυτοαπασχολούμενους.

Συμφωνήσαμε το νέο φορολογικό σύστημα να γίνει με τη θέσπιση περιουσιολογίου και «πόθεν έσχες», με τη δίκαιη και αναλογική κατανομή των φόρων, με διεύρυνση της φορολογικής βάσης ταυτόχρονα με τη σταδιακή μείωση φόρων και ασφαλιστικών εισφορών και προφανώς με την πάταξη της φοροδιαφυγής και της παρασιτικοποίησης, με μείωση των έμμεσων φόρων, με μείωση συντελεστών ΦΠΑ και σταδιακή αύξηση του αφορολογήτου.

Σε αυτές τις συνθήκες ο πολιτικός μας ρόλος και κυρίως η ευθύνη μας είναι συγκεκριμένα. Είμαστε στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής στήριξης της Κυβέρνησης, το κόμμα εκείνου του οποίου η πολιτική διαδρομή και το πρόγραμμά του το καθιστούν αποφασιστική και αδέσμευτη δύναμη για την αναδιαπραγμάτευση του μνημονίου. Αδέσμευτη δύναμη για την αναδιαπραγμάτευση σημαίνει ότι αυξάνουμε τη διαπραγματευτική δύναμη της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην προσπάθεια αλλαγής των επαχθών όρων του μνημονίου και στην υπεράσπιση του εισοδήματος των εργαζομένων εκπροσωπούμε και πολίτες, οι οποίοι δεν μας ψήφισαν και επέλεξαν είτε άλλα κόμματα της Αριστεράς είτε τα κόμματα που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση συνεργασίας. Με σεβασμό στο ρόλο και στην αυτοτέλεια κάθε κόμματος καταθέτουμε τη δέσμευσή μας να εργαστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για τον κόσμο της εργασίας πέρα και πάνω από τις εκλογικές καταγραφές.

Έχουμε πλήρη συνείδηση ότι η συμμετοχή μας στις ευθύνες ενώني το λαό μας πέρα από την προεκλογική διάκριση μνημονιακών-αντιμνημονιακών. Γνωρίζουμε ότι η επιτυχής έκβαση της αναδιαπραγμάτευσης θα δώσει κουράγιο και ηθικό στο λαό μας, θα τροφοδοτήσει με νέα δυναμική τη διαπραγμάτευση και την επιτυχή υλοποίησή.

Η αναδιαπραγμάτευση δεν θα γίνει σε μία στιγμή, σε μία Σύνοδο Κορυφής ή στην πρώτη επίσκεψη της τρόικας. Θα είναι μία συνεχής και επίπονη διαδικασία, μια σκληρή διαπραγμάτευση.

Θέλω με την ευκαιρία αυτή να καταστήσω σαφή τη θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς πάνω σε ένα ζήτημα ζωτικής σημασίας για το μέλλον του τόπου.

Η επιτυχής διαπραγμάτευση, η απαλλαγή από το βάρος του μνημονίου και τελικά η έξοδος από την κρίση δεν σημαίνει επιστροφή σε καταστάσεις και πολιτικές που μας έφεραν στο μνημόνιο. Δεν σημαίνει επιστροφή στο πελατειακό κράτος, στην κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, σε καθεστώς φοροδιαφυγής, διαφθοράς και ατιμωρησίας.

Ο ελληνικός λαός έκανε και κάνει θυσίες που πρέπει να πιάσουν τόπο.

Εμείς δεν θέλαμε τα μνημόνια –σας είναι γνωστό– και το μεσοπρόθεσμο, γιατί θεωρήσαμε ότι παροξύνουν την κρίση αντί να απαντάνε σε αυτήν. Γι' αυτό άλλωστε και τα καταψήφισαμε. Όμως η κρίση και οι γενεσιουργές αιτίες της προϋπήρχαν του μνημονίου. Αυτές έφεραν το μνημόνιο και τις δυσμενείς επιπτώ-

σεις του και όχι το αντίστροφο.

Υπήρχαν προοδευτικές μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να δρομολογηθούν εδώ και χρόνια, στο φορολογικό, στο ασφαλιστικό, στη χορήγηση ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και αλλού. Δεν χρειάζομασταν μνημόνιο για να κάνουμε τα αυτονόητα. Και όμως, δυστυχώς, δεν τα κάναμε ως χώρα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σκληρή πραγματικότητα διαλύει μύθους για εύκολες λύσεις που τάχα υπάρχουν και για κάποιους ακατανόητους λόγους δεν τις αξιοποιήσαμε.

Πέρασαν δύο χρόνια και δύο εκλογικές μάχες με το επιχείρημα ότι «λεφτά και φθηνότερα επιτόκια υπάρχουν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης», ότι υπάρχουν πρόθυμοι και επίδοξοι δανειστές να μας δανείσουν φθηνά. Ορισμένοι μάλιστα έφθασαν να μας ζητάνε να διαφοροποιήσουμε και τις συμμάχίες μας, να αρχίσουμε και εμείς να ζητάμε λιγότερη Ευρώπη.

Οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών και μάλιστα σε αδεληφή χώρα, όχι μόνο διέψευσαν αλλά κυριολεκτικά κονιορτοποίησαν τη σαφή αυτή επιχειρηματολογία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο χώρος όπου θα παλέψουμε. Η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι η Ευρώπη που θέλουμε, γι' αυτό ακριβώς ζητάμε περισσότερη και όχι λιγότερη Ευρώπη, περισσότερους κοινούς θεσμούς και πολιτικές. Εκεί θα φτιάξουμε συμμαχίες με χώρες του Νότου και με πολιτικές δυνάμεις που αντιλαμβάνονται τη σημασία της αλληλεγγύης, γι' αυτό και χαιρέτισαμε την εκλογή του Ολάντ, γι' αυτό και θέλουμε να αξιοποιήσουμε προς όφελος της χώρας μας τις αποφάσεις της πρόσφατης Συνόδου Κορυφής, ζητώντας να εφαρμοστεί και για τις ελληνικές τράπεζες η απευθείας ανακεφαλαιοποίηση από το μηχανισμό στήριξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα εργαστούμε για την προώθηση προοδευτικών μεταρρυθμίσεων, για την υπεράσπιση της εργασίας και του δικαιώματος στην εργασία όλων και ιδιαίτερα των νέων και ακόμη για την ανανέωση και την κοινωνική διεύρυνση της επιχειρηματικής τάξης στην Ελλάδα. Η τεχνολογία και η καινοτομία μπορούν να ανοίξουν δρόμους. Η νέα γενιά, η πιο μορφωμένη γενιά που είχαμε ποτέ στον τόπο μας, στην Ελλάδα, μπορεί να πάρει τη σκυτάλη της ανάπτυξης. Της το χρωστάμε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, στην Κυβέρνηση συνεργάζονται τρία ιστορικά πολιτικά ρεύματα. Μακριά βέβαια από μας οι ηγεμονισμοί, μικροί ή μεγάλοι, και οι ιδέες περί αποκλειστικότητας της Αριστεράς. Ασφαλώς όμως η συμμετοχή της Δημοκρατικής Αριστεράς στην Κυβέρνηση γίνεται από μας με την έννοια, το ιστορικό βάθος και την ευθύνη ενός κόμματος της Αριστεράς ταγμένου στο δημοκρατικό σοσιαλισμό και στραμμένου απαρρόγλιστα στην Ευρώπη.

Προφανώς η συνεργασία των τριών πολιτικών ρευμάτων δεν ακυρώνει ούτε διαγράφει τη διάκριση Αριστεράς-Δεξιάς. Όσο προφανές είναι αυτό, άλλο τόσο είναι αναγκαίο η αντιπαράθεση και ο διάλογος Αριστεράς-Δεξιάς να μη γίνεται πλέον ούτε με μετεμφυλιακούς όρους ούτε ως συνέχιση εμφυλίου με άλλα μέσα. Είναι ανάγκη και τα τρία ρεύματα που συνεργάζονται σήμερα στην Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, αλλά και όλα τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου, να διαμορφώσουμε με νέους θεσμούς αλλά και με νέες πρακτικές ένα πολιτικό σύστημα καινούργιο, σύγχρονο, δημοκρατικό, διαφανές, ανανεωμένο και ανοικτό στην κοινωνία των πολιτών. Τα μέτρα για την κάθαρση του πολιτικού συστήματος τα οποία προεκλογικά παρουσίασε το κόμμα μας και τα οποία σε πολύ μεγάλο βαθμό περιλαμβάνονται στην προγραμματική σύγκλιση, συνιστούν όχι απλώς ένα πρώτο βήμα αλλά ένα σημαντικό πολιτικό άλμα.

Περατέρω, όμως, είναι αναγκαίο να καθιερωθούν πρακτικές πλήρους ενημέρωσης της Αξωματικής Αντιπολίτευσης –αλλά και της Ελάσσονος– και διαβούλευσης μαζί της για τα μεγάλα και τα κρίσιμα ζητήματα του τόπου. Η εικόνα μιας Αντιπολίτευσης η οποία είτε δεν γνωρίζει είτε προφασίζεται ότι δεν γνωρίζει τους εθνικούς λογαριασμούς και τα επίσημα στατιστικά στοιχεία και στη συνέχεια καταγγέλλει την ίδια τη χώρα, είναι μια πραγματικότητα ευτελισμού και των θεσμών και της διεθνούς θέσης του κύρους της χώρας. Πλήρης λοιπόν και υπεύθυνη ενημέρωση όλων των θεσμικών παραγόντων του πολιτεύματος, ώστε όλοι να ξέρουμε πού βρισκόμαστε, πού πάμε, τι διεκδικούμε για το συμφέρον της χώρας και της κοινωνίας.

Και κάτι άλλο ευρύτερο και δυστυχώς διαχρονικό: Η εικόνα μιας Κυβέρνησης που αποφασίζει ερήμην των άλλων και μιας Αντιπολίτευσης που καταγγέλλει τους πάντες και τα πάντα δεν μπορεί να είναι η πολιτική εικόνα της Ελλάδας στον 21ο αιώνα. Η ελληνική πολιτεία έχει ανάγκη από την «ηχώ» της κοινωνίας, από τη φωνή των πολιτών, δεν έχει ανάγκη από τα κομματικά «μεγάφωνα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελληνική Δημοκρατία έχει άμεση, ζωτική ανάγκη από το «οξυγόνο» της διαφάνειας, της χρηστής διοίκησης, της εντιμότητας, της λογοδοσίας. Αυτόν το στόχο υπηρετεί η αλλαγή στο νόμο για την ευθύνη των Υπουργών, διά του οποίου υπάγονται τα οικονομικά εγκλήματα των πολιτικών προσώπων όχι στην παραγραφή της κοινοβουλευτικής περιόδου αλλά στην εικοσαετία, όπως προβλέπει ο νόμος για τους καταχραστές του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελληνική Δημοκρατία έχει άμεση ζωτική ανάγκη από την ισονομία ανάμεσα στους πολίτες και τους πολιτικούς, γι' αυτό και η οριοθέτηση, ο περιορισμός της βουλευτικής ασυλίας, γι' αυτό και η μείωση της αποζημίωσης, η κατάργηση των επιδομάτων και η ισονομία των Βουλευτών στο συνταξιοδοτικό με κάθε Έλληνα και Ελληνίδα.

Η Ελληνική Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει άμεση ζωτική ανάγκη από το κόψιμο του ομφάλιου λώρου της διαπλοκής με την πολιτική. Αυτόν το στόχο προωθεί η διαφάνεια στις προμήθειες του δημοσίου, ο δημόσιος έλεγχος στα οικονομικά των κομμάτων και ο έλεγχος της περιουσίας των πολιτικών από ανεξάρτητο θεσμικό όργανο χωρίς τη συμμετοχή πολιτικών.

Η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης έχει το καθήκον να θέσει το τέλος του πελατειακού συστήματος. Όχι απλώς να κηρύξει με λόγια το τέλος του ρουσφετιού και της ημετεροκρατίας αλλά να πείσει με έργα, με θεσμούς και κυρίως με την καθημερινή πρακτική στα Υπουργεία και τους οργανισμούς ότι η διακυβέρνηση θα είναι ακομμάτιστη χωρίς πολιτικούς ρεβανσισμούς.

Η Ελληνική Δημοκρατία έχει άμεση ζωτική ανάγκη από το οξυγόνο της κοινωνικής δικαιοσύνης από τη λειτουργία θεσμών στους οποίους θα αναπτύσσεται ο κοινωνικός διάλογος αλλά και οι ανταγωνισμοί των κοινωνικών τάξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μισθοί δεν αποφασίζονται με νόμους και με διατάγματα. Δεν τους καθορίζει τυφλά η αγορά, ούτε είναι ανεκτό να υπονομεύονται με εκ του πλαγίου υπομνήματα στην τρόικα, όπως έγινε πρόσφατα με τον κατώτατο μισθό.

Αποδίδουμε μεγάλη σημασία στην αποκατάσταση των θεσμών, της συλλογικής συμβατικής αυτονομίας, όπως προβλέπει το κοινό προγραμματικό πλαίσιο της Κυβέρνησης. Η Ελληνική Δημοκρατία έχει άμεση ζωτική ανάγκη ενός νέου πλαισίου για την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, τα μέτρα για τους ανέργους, τους φτωχούς, τους χαμηλοσυνταξιούχους. Τα μέτρα αυτά πρέπει να συνδυαστούν με την ενεργό πολιτική καταπολέμησης της ανεργίας, αλλά και την υπεράσπιση του κοινωνικού κράτους στη μόρφωση, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση και την πρόνοια, το καλό δημόσιο σχολείο, το αυτοδιοίκητο και αναβαθμισμένο πανεπιστήμιο, το δημόσιο νοσοκομείο. Η εξασφάλιση των φαρμάκων είναι πριν από όλα η κοινωνική ασπίδα των φτωχών και των αδύναμων.

Η ελληνική κοινωνία έχει ανάγκη ενός νέου πλαισίου για την ασφάλεια των πολιτών και την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού προβλήματος με όρους κοινωνίας, όμως, χωρίς ρατσισμούς και ξενοφοβίες.

Για την επιτυχία των κυβερνητικών στόχων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά θα αγωνιστεί, θα στηρίξει και θα ελέγχει σε όλα τα επίπεδα. Οι Βουλευτές μας θα είναι το άγρυπνο μάτι εναρμόνισης της κυβερνητικής πολιτικής με τις προγραμματικές δεσμεύσεις. Η ψήφος εμπιστοσύνης δεν είναι η εφάπαξ παροχή στήριξης και κατόπιν παθητική παρακολούθηση, αλλά η καθημερινή επιβεβαίωση της αμοιβαίας σχέσης εμπιστοσύνης ανάμεσα στην κυβέρνηση και τη Βουλή, ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τον ελληνικό λαό. Οι Βουλευτές μας θα μεταφέρουν στο Κοινοβούλιο τις αγωνίες του λαού, τις προτάσεις και τα αιτήματα της κοινωνίας των πολιτών, των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών ενώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προσωπικότητες τις οποίες υποδείξαμε για το Υπουργικό Συμβούλιο δεν δεσμεύονται φυ-

σικά από κομματική πειθαρχία. Δεσμεύονται όμως από το πολιτικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης. Αυτό βέβαια ισχύει για όλα τα μέλη της Κυβέρνησης ανεξάρτητα από το κόμμα στο οποίο ανήκουν ή από το κόμμα από το οποίο υποδείχθηκαν. Κατά τη γνώμη μας η πολιτική δέσμευση στο κυβερνητικό πρόγραμμα αυτονομία υπερέχει της όποιας κομματικής πειθαρχίας.

Η υπογράμμιση αυτής της μη θεωρηθεί παρέμβαση στα εσωκομματικά άλλων. Είναι πολύ απλά η υπογράμμιση ότι το δεσπόζον πολιτικό πλαίσιο για την Κυβέρνηση είναι το κοινό πρόγραμμα και όχι τα εκλογικά προγράμματα των κομμάτων που τη στηρίζουν.

Τα κόμματα έχουν το δικό τους αναντικατάστατο ρόλο, αλλά η Κυβέρνηση, ιδίως μια συνεργατική κυβέρνηση, έχει -και πρέπει να επιβεβαιώνεται καθημερινά- τη δική της ταυτότητα και τη δική της αποστολή. Η υπόδειξη εκ μέρους μας προσωπικοτήτων για το Υπουργικό Συμβούλιο έγινε για να τονιστεί και στο επίπεδο των προσώπων ότι το προέχον είναι η εφαρμογή του κυβερνητικού προγράμματος και όχι η επιβεβαίωση της κομματικής ταυτότητας. Είχα πει και προεκλογικά ότι δεν θα ψάξουμε για ερμηίτες ούτε για ουρανοκατέβατους σωτήρες περιβεβλημένους με το μανδύα του τεχνοκράτη. Είμαι ιδιαίτερα ευτυχής, διότι τα πρόσωπα που υποδείξαμε είναι πρόσωπα από το δημόσιο χώρο, πρόσωπα και άξια και με στέρεη γνώση και με κατάρτιση.

Άφησα για το τέλος αυτής της αναφοράς το ρόλο των πολιτικών κομμάτων σε κεντρικό επίπεδο και το ρόλο των πολιτικών ηγετών. Προσωπικά θα αναλάβω κάθε ευθύνη που μου αναλογεί και με τη θετική έννοια θα υπερβώ και τις αναλογίες των εκλογικών ποσοστών με απόλυτο και ειλικρινή σεβασμό στο ρόλο των άλλων πολιτικών ηγετών και στα τμήματα του εκλογικού σώματος τα οποία εκπροσωπούν. Ο πολιτικός ρόλος της Δημοκρατικής Αριστεράς θα είναι η ακούραστη συμβολή στην επίλυση προβλημάτων ή και διαφωνιών με αποκλειστικό γνώμονα την επιτυχία του κυβερνητικού έργου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική κουλτούρα, η οποία επικράτησε μεταπολιτευτικά, έθετε ένα άρρητο, μηδένποτε ομοιογενές, αλλά κραταιό διαχωρισμό ανάμεσα στο εθνικό συμφέρον και το κομματικό όφελος, ανάμεσα στο πολιτικό κόστος και την ανάληψη της ευθύνης. Μιλώντας εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς θέλω να σας πω ότι το εθνικό συμφέρον, το πατριωτικό καθήκον για την αναδιαπραγμάτευση και η επιτυχία της Κυβέρνησης θεωρούμε ότι θα αποτελεί επιτυχία και της Δημοκρατικής Αριστεράς. Είναι από τις στιγμές εκείνες στην ιστορία της Αριστεράς, στην ιστορία της μεταπολεμικής Ελλάδας, όπου το συμφέρον του έθνους εξαρτάται σημαντικά από τη θετική συμβολή της Αριστεράς. Η θετική σύζευξη του ρόλου της Αριστεράς και των αναγκών της χώρας και της κοινωνίας μας εμπνέει αντί να μας φοβίζει, μας καθοδηγεί αντί να μας καθλώνει, μας κινητοποιεί στις ευθύνες αντί να μας οδηγεί στην άνεση της αντιπολίτευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μείμαρκακης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα, ενημέρωσε το Προεδρείο ότι θα ομιλήσει αύριο.

Κατόπιν αυτού μετά την ολοκλήρωση των ομιλιών των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων εισερχόμαστε στον πρώτο κύκλο των επτά κατά προτεραιότητα ομιλητών. Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Νέα Δημοκρατία έχει υποδείξει τον Βουλευτή κ. Νικόλαο Παναγιωτόπουλο, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς τον κ. Παπαδημούλη, το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα την Βουλευτή κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες τον κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλο, ο Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή τον κ. Ηλία Κασιδιάρη, η Δημοκρατική Αριστερά την κ. Ασημίνα Ξηροτύρη -Αικατερινάρη και το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό-

εδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση των Προγραμματικών Δηλώσεων είναι κάπως αλλιώςτική από τις άλλες αφ' ενός γιατί αφορά στις προγραμματικές εξαγγελίες μιας τρικομματικής κυβέρνησης συνευθύνης με μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία και ευρύτατη λαϊκή νομιμοποίηση -μην το ξεχνάμε αυτό- και αφ' ετέρου γιατί αυτή η Κυβέρνηση αναλαμβάνει τις τύχες της χώρας σε συνθήκες ασυνήθιστα δύσκολες για το μέλλον της, για την ίδια της την ύπαρξη στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής οικογένειας με τα προβλήματά της, τις οικογενειακές διαφορές θα έλεγα, αλλά και την κοινή της μοίρα.

Χθες ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του εξέπεμψε ισχυρό μήνυμα αποφασιστικότητας, να γίνουν στη χώρα όλες αυτές οι διαρθρωτικές και μεταρρυθμιστικές τομές που έπρεπε να γίνουν εδώ και καιρό, πολύ πριν -τολμή να πω- εκτροχιαστούν τα δημόσια οικονομικά μας και πρέπει να γίνουν είτε μας το επιβάλλουν κάποιοι δανειστές με άκομψο, εκβιαστικό πολλές φορές τρόπο είτε όχι.

Πρέπει να γίνουν αυτές οι διαρθρωτικές και μεταρρυθμιστικές τομές, των οποίων η συνεχής αναβλητικότητα ως προς την υλοποίησή τους επέτεινε και επιδείνωσε την κρίση που όλοι βιώνουμε στο εσωτερικό της χώρας. Έτσι, λοιπόν, οι αποκρατικοποιήσεις και πέραν των συμβατικών υποχρεώσεων της χώρας, η μείωση της σπατάλης στο κράτος, ο εξορθολογισμός της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης με συγκεκριμένες παρεμβάσεις, η αξιοποίηση της λιμνάζουσας περιουσίας του δημοσίου, η παραχώρηση προς εκμετάλλευση και όχι ξεπούλημα υπαρχουσών κρατικών υποδομών που υπολειπονται, η εντατικότερη απορρόφηση των κοινοτικών πόρων του ΕΣΠΑ, η απεμπλοκή του ζητήματος των οφελών από και προς τη Δημόσια Διοίκηση διὰ του συμφισισμού, η ελάφρυνση των επαχθέστατων φορολογικών βαρών που επιβαρύνουν πάντα περίπου τους ίδιους, οι αλλαγές για την πιο εύρυθμη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, όλες αυτές οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις δεν αποτελούν παρά την επανάσταση του αυτονόητου, την επανάσταση του προφανούς και του απλού, την επανάσταση της κοινής λογικής.

Όλα αυτά πρέπει να γίνουν. Και πρέπει να γίνουν με σωστό τρόπο, να γίνουν ταυτόχρονα και παράλληλα, να γίνουν ταχύτατα μέσα σε ασφυκτική πίεση χρόνου, γιατί ο χρόνος της Ελλάδας απλά έχει τελειώσει. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπουν οι βάσεις για την έξοδο από την ύφεση και την ανάκαμψη της οικονομίας. Μόνο τότε θα ξεπεράσουμε τα δημοσιονομικά μας αδιέξοδα. Μόνον έτσι θα αποκατασταθεί το ψυχολογικό κλίμα τόσο στο εσωτερικό της χώρας, ώστε και η κοινωνία που δοκιμάζεται στα όρια της αντοχής της να ελπίσει ξανά, όσο και στο εξωτερικό της χώρας, ώστε εταίροι, σύμμαχοι και επενδυτές να ξαναεμπιστευτούν την Ελλάδα που έχουν πάψει να πιστεύουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι ξέρουμε τι έγινε στη χώρα τα τελευταία δύο χρόνια. Όλοι ή σχεδόν όλοι αναγνωρίζουμε πλέον τη λάθος συνταγή, για την οποία πρώτος μίλησε ο Αντώνης Σαμαράς, όταν πολλοί λίγοι, ελάχιστοι, θα έλεγα, είχαν διάθεση να ακούσουν. Όμως, αναγνωρίζουμε και τον λάθος, ελλιπή και προβληματικό τρόπο εφαρμογής της στη χώρα. Αναγνωρίζουμε, τέλος, ότι τώρα πια έχει ωριμάσει και στο εξωτερικό η συζήτηση, η πρόθεση, εάν θέλετε, για χαλάρωση αυτής της επιβολής μονοδιάστατης λιτότητας πάνω στη στείρα αριθμητική λογική του περιορισμού των ελλειμμάτων, που δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να επιδεινώνουν την ύφεση σε ένα φαύλο αυτοτροφοδοτούμενο κύκλο.

Και τούτο, δηλαδή αυτή η αλλαγή κλίματος, συμβαίνει γιατί τα αδιέξοδα αυτής της πολιτικής στραγγαλίζουν πλέον τις οικονομίες και άλλων ευρωπαϊκών χωρών, στις οποίες εφαρμόζεται αυτή η λάθος συνταγή. Άρα ήρθε η ώρα να επαναπροσδιορίσουμε αυτήν τη συνταγή. Όμως, τώρα, πριν από την επαναδιαπραγμάτευση, που θα έρθει -δεν αργεί- πρέπει να αποδείξουμε στον κόσμο που μας παρακολουθεί και μας κρίνει ότι αντιλαμβανόμαστε τι κάναμε λάθος εμείς ως χώρα και πόσο αποφασισμένοι είμαστε να το διορθώσουμε. Γιατί δεν ήταν μόνο στραβός ο γιγαλός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και εμείς αρμενίζαμε σταρβά.

Το μοντέλο του μεγάλου, σπάταλου, αναποτελεσματικού και διεφθαρμένου κράτους έχει χρεοκοπήσει. Αυτό είναι γεγονός.

Το μοντέλο της κρατικοδίαιτης ανάπτυξης και της ευημερίας με δανεικά έχει καταρρεύσει, γιατί τέλειωσε οριστικά η χρηματοδότησή του. Και αν από θαύμα αύριο μηδένιζαν οι δανειστές μας το χρέος μας, τότε με τον τρόπο που λειτουργούμε ως πολιτεία, από μεθαύριο θα ξαναρχίζαμε να δημιουργούμε καινούργιο χρέος και μάλιστα με ταχύτατους ρυθμούς. Αυτό είναι γεγονός και σ' αυτό το σημείο έγκειται η προσπάθεια μας να ξεπεράσουμε αυτό το πρόβλημα.

Και αν στο εξωτερικό δημιουργήθηκαν αδιέξοδα από την ανεξέλεγκτη λειτουργία νεοφιλελεύθερων πρακτικών, ισχυρίζομαι, για να δώσω και ένα ιδεολογικοπολιτικό στίγμα στη συζήτηση, ότι στην Ελλάδα δημιουργήθηκε αδιέξοδο από την ανεξέλεγκτη λειτουργία του ιδιότυπου εγχώριου σοσιαλκρατισμού, αυτού του κρατικοδίαιτου μοντέλου που κατέρρευσε παταγωδώς, όπως είπα. Επομένως, ας κατανοήσουμε το πρόβλημα, για να συμφωνήσουμε και στην προσπάθεια επίλυσής του. Ας το κάνουμε αυτό, έχοντας πλήρη επίγνωση ότι γύρω μας έχουν ήδη συσσωρευτεί και συσσωρεύονται κοινωνικά ερείπια, που αυξάνονται ώρα με την ώρα και δεν πρέπει να αφήσουμε με τίποτα αυτήν την κατάσταση να χειροτερέψει ούτε κατ' ελάχιστον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη πρόκληση είναι μπροστά μας. Οι προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού έδειξαν την κατεύθυνση και αν δεν περάσουμε με απτά αποτελέσματα το καυτό καλοκαίρι -όχι μόνο πολιτικά, κυριολεκτικά- που εξελίσσεται και το κρίσιμο φθινόπωρο που έρχεται, τότε ο χειμώνας θα είναι πολύ βαρύς, αν όχι μοιραίος. Περιθώρια χρόνου, χαλάρωσης και άλλες ευκαιρίες, δεν θα υπάρξουν. Το κατά πόσο θα επιτύχουμε, εξαρτάται πρώτα από εμάς και μετά από τους άλλους. Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να συνεννοηθούμε. Αυτό είναι το πραγματικό εθνικό και πατριωτικό μας καθήκον. Μόνο εάν συνεννοηθούμε, μόνο τότε -και δεν έχουμε άλλη επιλογή, όπως είπα- θα τα καταφέρουμε.

Για όλα αυτά, δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Αντώνη Σαμαρά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημήτριος Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σαμαράς, ο Πρωθυπουργός στον οποίο για μία ακόμη φορά εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας εύχομαι περαστικά στο πρόβλημα της υγείας που αντιμετωπίζει, υποσχέθηκε αλήθεια και ζήτησε αλήθεια.

Είναι, λοιπόν, αλήθεια ότι εκλέχθηκε Πρωθυπουργός με τη σημαία της αναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου, με σημαία τα δεκαοκτώ σημεία, τα οποία παρουσίασε στον ελληνικό λαό πριν τις εκλογές και ζήτησε ψήφο. Τα δέκα από αυτά ήταν αναδιαπραγμάτευση του μνημονίου, αλλά η κυβέρνηση που παρουσίασε χθες η τρικομματική, αποδεικνύεται μία κυβέρνηση σκληρής και απαρέγκλιτης εφαρμογής του μνημονίου. Μια κυβέρνηση οργανικής πολιτικής συνέχειας, της κυβέρνησης Παπαδήμου, η οποία με τη σειρά της αποτέλεσε κυβέρνηση συνέχειας της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του Γιώργου Παπανδρέου.

Για να είμαι, όμως, δίκαιος η κυβέρνηση η τρικομματική Σαμαρά έχει και δύο διαφορές από την κυβέρνηση Παπαδήμου. Η πρώτη διαφορά αφορά στον τρίτο κυβερνητικό εταίρο. Η δεύτερη διαφορά αφορά στο ιδιαίτερο χρώμα και άρωμα της Κυβέρνησης Σαμαρά. Η Κυβέρνηση Σαμαρά έχει βαθύ γαλάζιο χρώμα και έντονο το άρωμα της παλαιοδεξιάς. Γιατί είναι επιλογή, δύο από τα τρία συγκυβερνώντα κόμματα να μετέχουν στην Κυβέρνηση, να στηρίζουν την Κυβέρνηση, αλλά χωρίς να συμμετέχουν τα πρωτοκλασάτα τους στελέχη και οι Κοινοβουλευτικοί τους Εκπρόσωποι.

Σημειώνω ότι ανεξάρτητα από τη μορφή συμμετοχής και τα τρία συγκυβερνώντα κόμματα είναι εξίσου και 100% συνυπεύθυνα για αυτήν την κυβερνητική πολιτική που θα εφαρμοστεί. Ασφαλώς όλοι και η κυβέρνηση και εμείς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα κριθούμε εκ του αποτελέσματος. Όχι από αυτά που

λέμε ότι θα κάνουμε ή θα κάνετε, αλλά από αυτά που εσείς θα κάνετε και εμείς ασκώντας το ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θα κάνουμε.

Θα πει κανείς, μήπως υπερβάλλεις όταν λες ότι εγκαταλείφθηκε η επαναδιαπραγμάτευση; Χθεσινό δημοσίευμα των «FINANCIAL TIMES» επικαλείται δήλωση του Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος θα μιλήσει σε λίγο και έχει μία ευκαιρία να το επιβεβαιώσει ή να το διαψεύσει, διότι χθες δεν είπε κουβέντα. Τίτλος του δημοσιεύματος: «Η Ελλάδα εγκαταλείπει την επαναδιαπραγμάτευση». Κανείς από την κυβέρνηση, ούτε ο λαλίστατος Κυβερνητικός Εκπρόσωπος κ. Κεδίκογλου, ο οποίος βγάζει δέκα ανακοινώσεις την ημέρα εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ δεν ένωσε την ανάγκη να το διαψεύσει ή έστω καν να το διασκεδάσει.

Έρχομαι τώρα στην προγραμματική πλατφόρμα της κυβέρνησης. Το κείμενο της τρικομματικής συμφωνίας, μεταξύ Νέας Δημοκρατίας- ΠΑΣΟΚ –ΔΗΜΑΡ –εννέα σελίδες, το έχω εδώ και θα το καταθέσω στα Πρακτικά- λέει- ορισμένα πράγματα μέσα.

Αποκατάσταση αδικιών για τους χαμηλοσυνταξιούχους, τα πολυτεχνικά επιδόματα κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Παπαδημούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επέκταση του επιδόματος ανεργίας από ένα χρόνο σε δύο χρόνια. Αύξηση του αφορολόγητου. Μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση. Αντικατάσταση του ειδικού τέλους ακινήτων, δηλαδή του χαρατσιού, από προοδευτική φορολόγηση στα ακίνητα, όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Κύριε Στουρνάρα, επειδή θα πάρετε και το λόγο, γι' αυτά η ομιλία του Πρωθυπουργού δεν είχε τίποτα. Τα παρέπεμψε στους αρμόδιους Υπουργούς. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι πότε, πώς και από πού. Διότι αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός, με τη σύμφωνη γνώμη, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι και των άλλων δύο πολιτικών Αρχηγών, διότι δεν έχω δει κριτική ούτε από τον κ. Βενιζέλο ούτε από τον κ. Κουβέλη σε αυτό το θέμα, είναι ότι η τρικομματική συμφωνία ισχύει μεν, αλλά παραπέμπεται σε βάθος τετραετίας, αυτό που λέει ο λαός: «Ζήσε μαύρε μου το Μάη, για να φας τριφύλλι». Ξέρετε τι μου θυμίζει το «παραπέμπεται σε βάθος τετραετίας» με βάση την εμπειρία; Τα τρία τέρμινα. Βαθιά στον ψυγειοκαταψύκτη των διαψευσμένων προεκλογικών υποσχέσεων.

Ο κ. Σαμαράς έχει και μία προσωπική ευθύνη για τον ενταφιασμό του αιτήματος αναδιαπραγμάτευσης. Αναδιαπραγμάτευση το έλεγε ο κ. Σαμαράς, αναθεώρηση ο κ. Βενιζέλος, ο κ. Κουβέλης έλεγε σταδιακή απαγκίστρωση.

Η επιστολή Σαμαρά στη Σύνοδο Κορυφής έχει μία φράση κλειδί, η οποία είναι ταφόπλακα στην επαναδιαπραγμάτευση. Η νέα Κυβέρνηση της Ελλάδας αποδέχεται την ιδιοκτησία του προγράμματος σταθεροποίησης, δηλαδή του δεύτερου μνημονίου και είναι πλήρως δεσμευμένη στους στόχους, στους αντικειμενικούς σκοπούς και σε όλες τις βασικές πολιτικές του προγράμματος.

Μα, αν από το καλημέρα σας, πριν ακόμη πάρεις ψήφο εμπιστοσύνης, λες στη Σύνοδο Κορυφής ότι συμφωνείς και είσαι δεσμευμένος στις βασικές πολιτικές του προγράμματος το οποίο θεωρείς ιδιοκτησία σου, τι επαναδιαπραγμάτευση θα κάνεις;

Έρχομαι στον κ. Βενιζέλο. Ο κ. Βενιζέλος νομίζω ότι πρέπει να σταματήσει να κάνει αντιπολίτευση στο ΣΥΡΙΖΑ. Το έκανε πριν τις εκλογές. Δεν του βγήκε σε καλό. Του συνιστώ να το επανεξετάσει. Ας ξανδαεί τα Πρακτικά της ομιλίας του, να δει ότι είπε είκοσι φορές τη λέξη «ΣΥΡΙΖΑ» και άλλες δεκαπέντε φορές τη λέξη «Τσίπρας». Δεν τον ωφελεί. Νομίζω ότι εάν το συνεχίσει, δικαίωμά του, θα εξελιχθεί στον καλύτερο προπαγανδιστή του ΣΥΡΙΖΑ, αξίως συνεχιστής της προσπάθειας του κ. Πάγκαλου.

Επειδή ο κ. Βενιζέλος μάς είπε ότι υπάρχει το περιουσιολόγιο, θα ήθελα να του θυμίσω ότι η Κυβέρνηση στην οποία μετέχει και στην οποία έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης, παρουσίασε ως βασική προγραμματική της δέσμευση την ολοκλήρωση του περιουσιολογίου μέχρι το τέλος του 2013. Ή έχει δίκιο ο κ. Σαμαράς που λέει ότι δεν υπάρχει και πρέπει να ολοκληρωθεί σε ενάμιση χρόνο ή ο κ. Βενιζέλος που λέει ότι υπάρχει. Ξέρετε ποια είναι η πραγματικότητα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Βουλευτή)

Ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Η πραγματικότητα είναι ότι το περιουσιολόγιο δεν υπάρχει, με αποτέλεσμα το ένα τρίτο της ακίνητης περιουσίας να είναι καταπατημένο και να μην αξιοποιείται, ενώ για πρώτη φορά υπέγραψε διάταγμα για τη δημιουργία περιουσιολογίου στην Ελλάδα ο Χαρίλαος Τρικούπης –κρατηθείτε- το 1893 και πρώτος υπέγραψε διάταγμα για τη δημιουργία κτηματολογίου στην Ελλάδα ο Ιωάννης Καποδιστριας το 1831. Επίσης δεν υπάρχει.

Μας κατηγόρησαν οι Εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και της τρικομματικής συμφωνίας, ως υπερασπιστές του κράτους που έφτιαξαν αυτοί. Εμείς αυτό το κράτος θέλουμε να το αλλάξουμε. Εμείς δεν θέλουμε ένα κράτος που να μπορεί ατιμωρητή ο γνωστός και μη εξαιρετός κ. Μάκης Ψωμάδης να έχει να καταθέσει δήλωση από το 2000, ενώ μπαϊνοβγαίνει στα δικαστήρια και στα κρατητήρια και κανείς να μην αναλαμβάνει ευθύνη γι' αυτό. Είναι ολοφάνερο ότι υπάρχει ένα σύστημα το οποίο επιτρέπει να πληρώνουν άγριους φόρους τα φτωχά στρώματα και να περικόπτεται το εισόδημά τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κλείνω σε τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ολοφάνερο ότι καταψηφίζουμε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης και ότι η αντιπολίτευσή μας θα είναι μία Αντιπολίτευση που και θα βάζει τις φωνές εκεί που χρειάζεται και θα καταθέτει εναλλακτικές προτάσεις εκεί που πρέπει και χρειάζεται, δείχνοντας πώς μπορεί κανείς να πιέζει μία κυβέρνηση να κάνει θετικό έργο και την ίδια ώρα να την ελέγχει αυστηρά όταν ξεχνά ή αθετεί τις προεκλογικές της δεσμεύσεις ή προβαίνει σε αντικοινωνικές ή σκανδαλώδεις εφαρμογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Προεδρείο είναι πιεστικό ως προς το χρόνο διότι θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι έχουμε για πρώτη φορά επτακομματική Βουλή. Επομένως, έχουμε επτά Κοινοβουλευτικούς Αρχηγούς, επτά Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Και επειδή η πρόθεσή μας είναι να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι Βουλευτές, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να είμαστε συνεπείς στο χρόνο μας.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εξωτερικών, κ. Αβραμόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης του Αντώνη Σαμαρά βασισμένη σε μία πλατιά κοινοβουλευτική διακομματική πλειοψηφία έχει ιστορική αποστολή. Είναι η πρώτη κυβέρνηση της περιόδου της νέας μεταπολίτευσης που φιλοδοξεί να υπερβεί τις διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος που τόσο πολύ έχουν ταλαιπωρήσει την πατρίδα μας. Είναι η Κυβέρνηση που αναλαμβάνει την ευθύνη να προασπίσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο των Ελλήνων προς όφελος της ανάπτυξης, της ευημερίας, της ασφάλειας, της πρόοδου, να θέσει τις βάσεις για ένα νέο πολιτειακό σύστημα βασισμένο στις αρχές της αποτελεσματικότητας, της διαφάνειας, της δημιουργικής συναίνεσης και της συνέργειας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ζούμε σε ένα διεθνές περιβάλλον το οποίο χαρακτηρίζεται από ρευστότητα. Η επέκταση της παγκόσμιας κρίσης χρέους, η μετάδοση της ύφεσης σε πολλές χώρες του πλανήτη, η ανεξέλεγκτη ροή των μεταναστευτικών ρευμάτων με ιδιαίτερες επιπτώσεις στη χώρα μας και η κυριαρχία ζητημάτων ασφάλειας έχουν εντείνει το παγκόσμιο κλίμα αμφισβήτησης και φόβου και ευνοούν τη διεθνή αποσταθεροποίηση. Σε συνθήκες εθνικής κρίσης η εξωτερική πολιτική της χώρας μας μπορεί να ανοίξει δρόμους οικονομικής ανάπτυξης, να συμβάλει στη διαμόρφωση περιβάλλοντος ασφάλειας και συνεργασίας στην περιοχή και βεβαίως να δώσει ελπίδα, να φέρει τις πρώτες συναινετικές επιτυχίες στο δρόμο για την έξοδο από την κρίση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ισχύς της πατρίδας μας ήταν και είναι πάντα μεγαλύτερη από το γεωγραφικό της μέγεθος ή την οικονομική της ευρωστία.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα αμέσως επόμενα χρόνια θα ενταθεί ο παγκόσμιος ανταγωνισμός για την προσέλκυση των επενδύσεων, για την κίνηση των χρηματαγορών, για τον έλεγχο των ενεργειακών πόρων, για την πρόσβαση σε φυσικές πηγές

βιώσιμης ανάπτυξης, για τη δημιουργία θέσεων εργασίας στον κόσμο. Από την αποκατάσταση του κύρους και της αξιοπιστίας της πατρίδας μας εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό η υπέρβαση της κρίσης. Η Ελλάδα δεν μπορεί να είναι μόνο επαίτης χρηματοδοτικών προγραμμάτων αλλά πρωταγωνιστής στις διεθνείς εξελίξεις. Να αξιοποιήσουμε τα ιστορικά μας αποθέματα και τα σύγχρονα γεωστρατηγικά μας πλεονεκτήματα για να συνδιαμορφώσουμε τις διεθνείς εξελίξεις. Η Ελλάδα είναι πάντα πιο ανεξάρτητη και πιο ισχυρή όταν είναι επίκαιρη και σύγχρονη, όταν δεν έχει φοβίες και ανασφάλειες, όταν δεν συγχέει το εθνικό με το κομματικό συμφέρον.

Το Υπουργείο Εξωτερικών παίρνει την πρωτοβουλία να συστήσει μία ειδική εθνική επιτροπή επιστημόνων, εμπειρογνομόνων, διπλωματών, επιχειρηματιών και ανθρώπων της διανόησης από την Ελλάδα και το εξωτερικό προκειμένου να γίνει μία σε βάθος μελέτη για το νέο ρόλο της χώρας μας στον κόσμο και να δοθούν οι βάσεις και οι κατευθύνσεις ενός νέου δόγματος στην εξωτερική μας πολιτική.

Με τα δεδομένα αυτά σας καλώ όλους να βάλουμε πίσω τη φοβική εσωστρέφεια μετά τη Μεταπολίτευση, να δούμε ξεκάθαρα και με ειλικρίνεια την πραγματικότητα και να δουλέψουμε όλοι μαζί για να ανακτήσει η χώρα μας τη θέση που της αξίζει στον κόσμο. Πρέπει να αφήσουμε στην άκρη την αντίληψη ότι στιδήποτε νέο γεννιέται στον κόσμο είναι δυνητικά απειλητικό για τα εθνικά μας συμφέροντα. Επίσης, να αφήσουμε στην άκρη τη λαχανιασμένη ανταπόκριση στα γεγονότα και τη φοβική αντίδραση σε πρωτοβουλίες άλλων ως αποτέλεσμα της έλλειψης αυτοπεποίθησης, σχεδιασμού, συναίνεσης, θεσμικής συνέχειας και σταθερότητας.

Η εξωτερική πολιτική είναι το κατ' εξοχήν πεδίο όπου δεν ζητείται η συναίνεση, είναι αυτονόητη. Γιατί τον πατριωτισμό και την εθνική ευαισθησία δεν τη μονοπωλεί κανείς, αλλά τη διαμορφώνουμε έχοντας ως οδηγό το εθνικό συμφέρον.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το Κυπριακό παραμένει πρωταρχικό εθνικό θέμα για την Ελλάδα. Τη στιγμή όμως αυτή βρίσκεται -και πρέπει να το δούμε αυτό- και πάλι σε τέλμα. Από την ενημέρωση που είχα πριν από λίγες μέρες από τον Πρόεδρο της Κύπρου και την κυπριακή Κυβέρνηση, την ημέρα ακριβώς που η Κύπρος ανέλαμβανε την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέστη πλέον σαφές ότι μια τέτοια ευκαιρία χάθηκε λόγω της τουρκικής εμμονής να μην αναγνωρίσει την κυπριακή Προεδρία και να παγώσει τη σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2012.

Παράλληλα, η τουρκοκυπριακή πλευρά την ίδια ακριβώς στιγμή δήλωνε ότι σταματάει κάθε περαιτέρω διακοινοτική διαπραγμάτευση, παρά το γεγονός ότι η διαδικασία αυτή βρίσκεται υπό την αιγίδα και την εποπτεία του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ. Δύο αποφάσεις της Τουρκίας και των Τουρκοκυπρίων που δεν συμβαδίζουν με τη διεθνή νομιμότητα. Δύο μονομερείς αποφάσεις που δυσκολεύουν την Τουρκία στην ευρωπαϊκή τη πορεία, απομακρύνουν την επίλυση του Κυπριακού και προσβάλλουν τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, γιατί η Προεδρία που ασκεί σήμερα η Κύπρος είναι κορυφαίος ευρωπαϊκός θεσμός. Παρά την κατάσταση αυτή, Ελλάδα και Κύπρος από κοινού εμμένουμε στους στόχους να εξευρεθεί λύση στο Κυπριακό. Μία συνολική συμπεφωνημένη λύση, δίκαιη και βιώσιμη, στο πλαίσιο των αποφάσεων του ΟΗΕ, που να προστατεύει τα δικαιώματα όλων των πολιτών της Νήσου, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Σε ό,τι αφορά τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, η χώρα μας έχει καταβάλει τις τελευταίες δεκαετίες, θα έλεγα, επίμονες και επίπονες προσπάθειες για την πλήρη εξομάλυνσή τους και την εξέλιξή τους σε σχέσεις καλής γειτονίας και συνεργασίας. Στην πρόσφατη συνάντησή μου με τον Τούρκο Υπουργό Εξωτερικών στο περιθώριο της συνάντησης των χωρών της Παρευξείνιας Συνεργασίας και στη συνέχεια τηλεφωνικής επικοινωνίας των Πρωθυπουργών της Ελλάδος και της Τουρκίας συμφωνήθηκε να συνεχιστούν οι συναντήσεις του Ανωτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας μετά το φθινόπωρο. Πρέπει να κρατάμε ζωντανή την επαφή και τη συνεργασία με όλες τις χώρες της περιοχής και ειδικότερα με τη γείτονα Τουρκία, με την οποία εκκρεμούν σημαντικά θέματα. Ωστόσο, πρέπει να αντιληφθεί η Τουρκία -και το υπογράμμισα αυτό στον Τούρκο ομόλογό μου- ότι δεν είναι δυ-

νατόν από τη μια μεριά να προχωρούν οι διερρευνητικές επαφές που αφορούν στην οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας, να συνεχίζονται τα Ανώτατα Συμβούλια Συνεργασίας και συγχρόνως η τουρκική εθνοσυνέλευση να κρατάει σε ισχύ το *casus belli*. Η «απειλή» αυτή πρέπει να αρθεί το ταχύτερο δυνατόν και θα εργαστούμε πολύ μεθοδικά προς την κατεύθυνση αυτή. Η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων σε αυτόν το χώρο ασπάζεται και έχει στηρίξει τη στρατηγική επιλογή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής για την ελληνοτουρκική προσέγγιση.

Στο αυστηρό πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας της εθνικής κυριαρχίας και του αμοιβαίου σεβασμού θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για την πρόοδο στις διμερείς μας σχέσεις, αλλά και για την προώθηση των ζητημάτων του Οικουμενικού Πατριαρχείου, όπως η επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης. Το κύρος και η διάσταση του Πατριαρχείου δεν επιτρέπουν ούτε από άποψη διεθνούς δικαίου ούτε από άποψη διεθνούς ηθικής να τίθενται υπό αμφισβήτηση και να επιχειρείται καθεστώς αμοιβαιότητας με τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικός στόχος της εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας και προτεραιότητάς της Κυβέρνησης είναι η οριοθέτηση όλων των θαλασσίων ζωνών με όλους τους γείτονές μας. Επί του προκειμένου, καθοριστικό είναι το νομικό πλαίσιο της Σύμβασης του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας, η οποία αποτελεί μέρος του κοινοτικού κεκτημένου. Όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και όλα τα υποψήφια προς ένταξη κράτη, πλην της Τουρκίας, είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης. Αλλά, πέραν από αυτά, η Σύμβαση του 1982 αποτελεί πλέον εθιμικό δίκαιο ως προς την καθιέρωση θαλασσίων ζωνών και τον τρόπο οριοθέτησής τους.

Κατά συνέπεια, η Σύμβαση του Mondego Bay είναι υποχρεωτική για όλες τις χώρες-μέλη του ΟΗΕ, ανεξάρτητα αν έχουν προχωρήσει ή όχι στη Σύμβαση, όπως η Τουρκία. Την προοπτική αυτή θα εξακολουθήσουμε να τη θέτουμε στο πλαίσιο των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας με την Ευρώπη. Και βέβαια η ΑΟΖ, η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, όπως και ο καθορισμός της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο, αποτελούν προτεραιότητα και είναι πάγια θέση της εξωτερικής μας πολιτικής.

Στη Νοτιοανατολική Ευρώπη εργαζόμαστε για τη δημιουργία μίας ζώνης ανάπτυξης, προόδου και στενής περιφερειακής συνεργασίας, στόχος συνώνυμος με την ευρωπαϊκή προοπτική των δυτικών Βαλκανίων ενόψει και της ελληνικής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης το πρώτο εξάμηνο του 2014, κατά τη διάρκεια της οποίας η Ελλάδα θα δραστηριοποιηθεί στο να ξαναδώσει πνοή στη διαδικασία διεύρυνσης. Ήδη προχωρούμε στη σύσταση ειδικού γραφείου της ελληνικής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα αναλάβει από τώρα το σχεδιασμό και το συντονισμό για την καλύτερη δυνατή προετοιμασία της χώρας μας.

Σε ό,τι αφορά τη FYROM, την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, το ζήτημα του ονόματος των Σκοπίων δεν είναι απλά μία διαφορά περί ιστορικών γεγονότων, συμβόλων. Σίγουρα έχει την αξία του. Είναι θέμα σεβασμού του διεθνούς δικαίου και της διεθνούς νομιμότητας. Η Ελλάδα, επιδεικνύοντας το απαιτούμενο εποικοδομητικό πνεύμα, προέβη σ' ένα μείζον συμβιβαστικό βήμα, αποδεχόμενη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και χρήση έναντι όλων. Η σημερινή ηγεσία όμως, των Σκοπίων διολισθαίνει με ρητορική και στάση αδιαλλαξίας που φθάνει το βαθμό της γραφικότητας, προκαλώντας ερωτηματικά που η λογική δυσκολεύεται να απαντήσει, επιβαρύνοντας το κλίμα των διμερών μας σχέσεων. Ευχόμαστε να κυριαρχήσουν στη γειτονική χώρα οι φωνές της σύνεσης και της κοινής λογικής.

Σ' αυτό το σημείο πρέπει να είμαστε πολύ σαφείς προς τους γείτονες, τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τους συμμάχους μας στο ΝΑΤΟ. Επιζητούμε λύση για το ζήτημα της ονομασίας που να είναι σύμφωνη με τη διεθνή νομιμότητα.

Όσον αφορά την Αλβανία, υποστηρίζουμε αποφασιστικά την ευρωπαϊκή της προοπτική, ενώ η Ελλάδα παραμένει ο μεγαλύτερος ξένος επενδυτής και ο δεύτερος σημαντικότερος εμπορικός εταίρος της χώρας αυτής. Η συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών μπορεί να αποτελέσει εφελκυστήρα ανάπτυξης και ευημε-

ρίας, με σημαντικό παράγοντα στην προσπάθεια αυτή την παρουσία της ελληνικής εθνικής μειονότητας στην Αλβανία αλλά και των Αλβανών εργαζομένων στη χώρα μας.

Στο επόμενο διάστημα θα επιδιώξουμε την υλοποίηση της συμφωνίας που είχε επιτευχθεί για την οριοθέτηση της θαλάσσιας ζώνης μεταξύ των δύο χωρών, η οποία έχει «παγώσει», σε συνέχεια της γνωστής απόφασης του αλβανικού συνταγματικού δικαστηρίου.

Στον ίδιο γεωπολιτικό χώρο η Σερβία είναι μια από τις πλέον σημαντικές χώρες και προσβλέπουμε να διατηρήσει και να ενισχύσει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της το επόμενο διάστημα. Η Ελλάδα που συνδέεται με παραδοσιακούς δεσμούς φιλίας με τη Σερβία, στηρίζει σε κάθε επίπεδο την ευρωπαϊκή της προοπτική, κάτι που συμβάλλει στην εδραίωση της ειρήνης και της σταθερότητας και στην ενίσχυση κλίματος συμφιλίωσης στην περιοχή.

Η χώρα μας, όπως γνωρίζετε, δεν έχει αναγνωρίσει την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου. Τηρεί ωστόσο ιδιαίτερα επικοινωνιακή στάση και ενθαρρύνει έμπρακτα κάθε πρωτοβουλία που αποσκοπεί στην υπέρβαση των προβλημάτων του παρελθόντος και στην οικοδόμηση ενός κοινού ευρωπαϊκού μέλλοντος για ολόκληρη την περιοχή των δυτικών Βαλκανίων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η περαιτέρω ενίσχυση των σχέσεων της Ελλάδος με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι στρατηγική προτεραιότητα της εξωτερικής μας πολιτικής. Οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις βρίσκονται σήμερα σε επίπεδο καλύτερο από ποτέ. Μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες μοιραζόμαστε αξίες, μία κοινή ιστορική πορεία και τη μοναδική γέφυρα που λέγεται «απόδημος ελληνισμός». Μοιραζόμαστε ένα κοινό αναπτυξιακό όραμα για τη διεθνή οικονομία. Διευρύνουμε τις κοινές μας πρωτοβουλίες για να πετύχουμε βαθύτερη οικονομική συνεργασία, για περισσότερες επενδύσεις στον τόπο μας και για την ενίσχυση των ελληνικών εξαγωγών στη μεγάλη αμερικανική αγορά.

Όσον αφορά τη Ρωσία, επιδίωξη της εξωτερικής μας πολιτικής είναι να ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο τις σχέσεις μας. Με τη Ρωσία δεν μας ενώνει μονάχα η κοινή πολιτισμική και θρησκευτική κληρονομιά. Μας ενώνουν επίσης κοινά οικονομικά συμφέροντα κυρίως στο χώρο της ενέργειας και του τουρισμού. Επιθυμούμε την ενίσχυση των διμερών σχέσεων με τη Ρωσική Ομοσπονδία σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς, ειδικότερα στον οικονομικό, ενεργειακό, πολιτιστικό και τουριστικό.

Με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας αλλά και με όλες τις αναδυόμενες οικονομίες της ευρύτερης περιοχής της Ασίας θα επιδιώξουμε πιο εντατικές και στενές σχέσεις στον εμπορικό και τον οικονομικό τομέα, προσβλέποντας σε μία στρατηγική συνεργασία.

Το πετυχημένο παράδειγμα της κινεζικής επένδυσης στο Λιμάνι του Πειραιά μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε πιο στοχευμένα και ολοκληρωμένα την προοπτική νέων κινεζικών επενδύσεων στη χώρα μας και μεγαλύτερη παρουσία της Κίνας στον ελληνικό τουρισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Πιο κοντά στο δικό μας γεωπολιτικό χώρο η σχέση της Ελλάδος με το Ισραήλ έχουν ήδη συμβάλει αποφασιστικά στη σταθερότητα στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και τείνουν να αποκτήσουν επίσης, στρατηγικό χαρακτήρα. Με το Ισραήλ χωρίς να στρέφουμε τη συνεργασία μας αυτή εναντίον οποιασδήποτε άλλης χώρας στην περιοχή μπορούμε να συμβάλλουμε στην ανάπτυξη, στην οικονομία, την τεχνολογία, την ενέργεια και τον τουρισμό, αλλά και να βρούμε νέες πηγές πλούτου για τους Έλληνες συμβάλλοντας στην έξοδο της πατρίδας μας από την κρίση.

Στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής οι αναταράξεις που προκάλεσε η «Αραβική Άνοιξη» συνεχίζονται. Φαίνεται ότι ξεκίνησε χωρίς επιστροφή η ελπίδα για ελευθερία και δημοκρατία. Ταυτόχρονα όμως, είναι πολλές οι προκλήσεις και οι απειλές. Η Ελλάδα θα συνεχίσει να στηρίζει τους αγώνες των λαών της περιοχής πάντοτε με σεβασμό στην κυριαρχία τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ λίγο χρόνο για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Η Ελλάδα έχει μακροχρόνιες σχέσεις με την περιοχή αυτή, παραδοσιακούς δεσμούς φιλίας με όλους τους λαούς, αποτελεί γέφυρα για την επικοινωνία του αραβικού κόσμου με την Ευρώπη. Στο πλαίσιο αυτό βασική διαχρονική προϋπόθεση για την οικοδόμηση μιας βιώσιμης σταθερότητας στην περιοχή είναι η επίλυση του παλαιστινιακού ζητήματος στην βάση των δύο κρατών. Η Ελλάδα θεωρεί ότι η μόνη λύση είναι η δημιουργία ανεξάρτητου και βιώσιμου παλαιστινιακού κράτους που θα συμβιώνει ειρηνικά με το Ισραήλ.

Η κατάσταση στη Συρία είναι ιδιαίτερα ανησυχητική. Το αιματηρό αδιέξοδο που παρατηρούμε το τελευταίο διάστημα τείνει να προσλάβει μορφή γενικευμένου εμφυλίου πολέμου. Είναι σαφές ότι το καθεστώς Άσαντ έχει απωλέσει τη νομιμοποίησή του και θα είναι προς όφελος του λαού της Συρίας αλλά και της σταθερότητας στην περιοχή να αποχωρήσει οικιοθελώς το συντομότερο δυνατό. Ούτως ή άλλως η ορμή των γεγονότων θα το επιβάλει. Σε αυτό προσβλέπουν και οι προσπάθειες του ειδικού απεσταλμένου του ΟΗΕ και του αραβικού συνδέσμου και αυτές στηρίζουμε ανεπιφύλακτα.

Υπάρχει όμως και το ζήτημα του Ιράν, ζήτημα παγκοσμίου ενδιαφέροντος με γεωστρατηγικό βάθος και σημασία. Η χώρα μας υποστηρίζει τη διττή προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή την παράλληλη άσκηση πιέσεων για την άμεση επίλυση του ζητήματος που έχει προκύψει με το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, ταυτόχρονα με τη διεξαγωγή ουσιαστικών διαπραγματεύσεων.

Η Ελλάδα πλήττεται από τις κυρώσεις εναντίον του Ιράν, λόγω των αναγκών της και της εξάρτησής της από το πετρέλαιο. Ήδη έχουν δρομολογηθεί εναλλακτικές λύσεις. Θεωρούμε ωστόσο ότι πρέπει να αξιοποιήσουμε και να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια διπλωματίας και συνεργασίας με το Ιράν, χώρα με την οποία δεν πρέπει να λησμονούμε ότι συνδεόμαστε με ιστορικούς δεσμούς και αμοιβαίο σεβασμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια από τις βασικές προτεραιότητες της εξωτερικής μας πολιτικής είναι η αποκατάσταση και η ενίσχυση του κύρους της πατρίδας μας στο διεθνές περιβάλλον. Η ζημία που έχει γίνει τον τελευταίο καιρό στην εθνική μας περηφάνια μας προσβάλλει, μας αδικεί και πρέπει να τελειώσει εδώ. Διότι υποσκάπτει την προσπάθεια της πατρίδας για αναπτυξιακή ανασυγκρότηση, αφαιρεί ισχύ από την εξωτερική μας πολιτική, πλήττει τις τωρινές και τις επόμενες γενιές των Ελλήνων.

Απέναντι σε αυτήν την πρόκληση το Υπουργείο Εξωτερικών δεσμεύεται ότι θα αφιερώσει όλες τις δυνάμεις του για να αναδείξει παγκόσμια την αληθινή Ελλάδα. Είναι επιτέλους καιρός να ενεργοποιήσουμε σε κεντρικό επίπεδο ένα σχέδιο δράσης για την εικόνα και την ταυτότητα του τόπου μας, μια στρατηγική πρωτοβουλία του Έλληνα Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά στην οποία η ελληνική πολιτεία, οι Έλληνες πολίτες και ο Απόδημος Οικουμενικός Ελληνισμός θα συμβάλλει καθοριστικά. Μια διεθνής ανάδειξη της σύγχρονης ελληνικής ταυτότητας που θα αγκαλιάζει όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της οικονομίας και της κοινωνίας μας. Για την προσπάθεια αυτή δεν θα χρησιμοποιηθούν δημόσιοι πόροι, θα χρησιμοποιηθούν πόροι του ΕΣΠΑ και θα κινητοποιηθεί το κεφάλαιο της εθνικής ευεργεσίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στρατηγική προτεραιότητα της πολιτικής μας είναι η ουσιαστική αξιοποίηση των δυνάμεων του Οικουμενικού Ελληνισμού. Ήδη με απόφαση του Πρωθυπουργού τοποθετήθηκε Υφυπουργός για τον Απόδημο Ελληνισμό και ενεργοποιείται η Γενική Γραμματεία Αποδήμου Ελληνισμού που ενώ προβλέπεται, το τελευταίο διάστημα είχε υποβαθμιστεί σε Γενική Διεύθυνση. Για εμάς η πολιτική για τον Οικουμενικό Ελληνισμό αποτελεί ξεχωριστό κεφάλαιο για την εξωτερική μας πολιτική και προτεραιότητα ζωτικού χαρακτήρα για την ανασυγκρότηση της πατρίδας μας.

Ήλθε η ώρα η πολιτική μας για την ομογένεια να ανοιχθεί στις γενιές των Ελλήνων που γεννήθηκαν στη Διασπορά και που έχουν ενταχθεί στο σύστημα παραγωγής, στις επιστήμες, στα

γράμματα, στις τέχνες και στην πολιτική και βρίσκονται στον πυρήνα της λήψης των αποφάσεων των εκεί χωρών, αποφάσεων που καθορίζουν το μέλλον των χωρών τους και που μπορεί να έχουν επιπτώσεις στις διεθνείς σχέσεις και στα συμφέροντα της Ελλάδος.

Δημιουργούμε, λοιπόν, νέα δίκτυα για τον Οικουμενικό Ελληνισμό και εισάγουμε πολιτικές ενίσχυσης των ιστορικών καταβολών και της εθνικής ταυτότητας των ομογενών μας, γιατί η ελληνικότητα ενώνει πάνω από είκοσι εκατομμύρια Έλληνες στον κόσμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε όλοι αυτές τις κρίσιμες ώρες να δώσουμε έναν αγώνα που είναι ιστορικά αναγκαίο να πετύχει, τη μάχη να περιορίσουμε τις επιπτώσεις της κρίσης και την ίδια στιγμή να βάλουμε τις βάσεις για ριζικές αλλαγές σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής της πατρίδας μας.

Σε αυτό τον αγώνα χρόνος δεν υπάρχει. Δεν έχουμε το δικαίωμα να διαιρεθούμε και να αναλωθούμε και πάλι σε ανέξοδους ανταγωνισμούς. Η εξωτερική μας πολιτική θα διαμορφώσει τις συνθήκες σταθερότητας μέσα από τη δημιουργία περιφερειακών συμμαχιών με έμφαση τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου και τις κοινές προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε, για να διαφυλάξουμε την ενότητα της Ευρώπης και το κοινό μας μέλλον.

Η Ελλάδα καλείται να ενισχύσει το ρόλο της ως σταθερός και σταθεροποιητικός παράγων στην υπηρεσία της ειρήνης, της ασφάλειας, της σταθερότητας και της συνεργασίας με όλους τους λαούς της περιοχής. Με δεδομένη την ένταση και τις πιέσεις που ασκεί ο παγκόσμιος ανταγωνισμός, η Ελλάδα, η Ευρώπη δεν έχουν παρά μια επιλογή: να δημιουργήσουν ένα ενιαίο και αρραγές μέτωπο, ένα μέτωπο που θα οδηγήσει τις κοινωνίες μας στο δρόμο της ανάπτυξης και μακριά από την ύφεση και την κοινωνική υποβάθμιση που απειλεί τη δημοκρατία και τη διεθνή σταθερότητα.

Γι' αυτόν τον εθνικό στόχο αλλά και για την υπεράσπιση των δικαιών της πατρίδας μας, η Κυβέρνησή μας και όλοι μας θα αφιερώσουμε όλες μας τις δυνάμεις. Η Ελλάδα μάς χρειάζεται όλους, ιδιαίτερα την στιγμή αυτή όπου η ενότητά μας είναι το ανάχωμα σε κάθε απειλή που προέρχεται από την οικονομική κρίση –είτε αυτή αφορά στην κοινωνική συνοχή είτε στην εθνική μας ανεξαρτησία- και το μέλλον μάς καλεί να πορευθούμε ενωμένοι, γιατί το μέλλον είναι δική μας υπόθεση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εύη Χριστοφίλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ) ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κυβερνητικό σχήμα των τριών κομμάτων Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ με ορίζοντα τετραετίας και επιδίωξη να ξεπεράσει η χώρα την πρωτοφανή για τα μεταπολιτευτικά δεδομένα κρίση είναι πράγματι πρωτόγνωρο για την ιστορία μας τουλάχιστον των τελευταίων τριάντα ετών. Οι εθνικές και υπερεθνικές του διαστάσεις, οι διαστάσεις της ίδιας της κρίσης απαιτούν απ' όλους μας να αλλάξουμε τον τρόπο που πολιτευόμαστε μέχρι σήμερα.

Το ΠΑΣΟΚ μίλησε και προεκλογικά για την ανάγκη συγκρότησης μιας κυβερνήσης εθνικής συνευθύνης, γιατί πολύ νωρίς αντιληφθήκαμε ότι οι κοινωνικές, οι οικονομικές και οι πολιτικές διαστάσεις της κρίσης απαιτούν συνεργασία, απαιτούν να βάλουμε πέρα τόσο παλαιοκομματικές πολιτικές πρακτικές όσο και μικρόψυχες μικροπολιτικές επιδιώξεις.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν και αποδεχόμαστε –εμείς τουλάχιστον- το μέγεθος της ιστορικής ευθύνης άλλη μια φορά. Στηρίζουμε και προτρέπειμε το έργο της Κυβέρνησης. Ασκούμε δημιουργική κριτική και αξιόπιστο, τεκμηριωμένο έλεγχο, όχι αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, με στόχο να βελτιώσουμε, να διορθώσουμε και σε καμμία περίπτωση να καταστρατηγήσουμε, να εμποδίσουμε ή να έχουμε μικροκομματικά οφέλη.

Η συνεργασία αυτή των τριών τόσο διαφορετικών στην ιδεο-

λογία τους κομμάτων αποτελεί πράγματι ένα στοίχημα για τη χώρα μας. Μας δίνεται –πιστεύω- μοναδική ευκαιρία απ' αυτήν την ίδια την κρίση που τόσο ταλανίζει τη χώρα και το λαό να αποδείξουμε ότι ως πολιτικό οικοδόμημα και ως κοινωνία μπορούμε να υπερβούμε παγιωμένες αντιλήψεις και συμπεριφορές που ήθελαν την εκάστοτε αντιπολίτευση να είναι προσηλωμένη στη μηδενιστική δημαγωγία, στο λαϊκισμό.

Δυστυχώς, πήραμε μια γεύση σήμερα από αυτήν την παλιά νοστορπία του αντιπολιτεύεσθαι και αντίστοιχα, της Συμπολίτευσης να εξωραϊζει, να ισοπεδώνει όλα εις όνομα μιας άκριτης στήριξης της εκάστοτε κυβέρνησης.

Μήπως ήρθε η ώρα να απαλλαγούμε από αυτό το μοντέλο, από αυτό το παγιωμένο μοντέλο στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα; Μήπως η κρίση απαιτεί και από τη Συμπολίτευση και από την Αντιπολίτευση άλλες νοσοτροπίες, άλλες συμπεριφορές, άλλες στάσεις και αντιλήψεις;

Εμείς λέμε ναι. Εμείς λέμε ότι είναι ανάγκη να πετύχουμε πραγματική και όχι κατ' επίφαση εθνική ενότητα, ομοψυχία και συναντίληψη, παρά τις διαφορές μας, τις οποίες και θα διατηρήσουμε μακριά από επικοινωνιακά πυροτεχνήματα και από ανάγκες που εξυπηρετούν το επικοινωνιακό, το πολιτικό, το μιντιακό, πάντως όχι ανάγκες που εξυπηρετούν τους ανθρώπους και την κοινωνία μας.

Είχαμε ένα δείγμα, όπως είπα και πριν, δυστυχώς σήμερα αυτού του παλαιού τρόπου πολιτεύεσθαι και αντιπολιτεύεσθαι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης, την οποία και στηρίζουμε, εφόσον επιτύχει το έργο της, θα σφραγίσει το μέλλον όχι απλά αυτής της τετραετίας, που είναι ο ορίζοντας της, αλλά το μέλλον των γενιών που έρχονται, το μέλλον δεκαετιών. Δεν είναι μια τυχαία κυβέρνηση συνεργασίας. Δεν είναι μια τυχαία στιγμή που συγκροτήθηκε αυτή η Κυβέρνηση.

Αντιμετωπίζει αυτή η Κυβέρνηση, βεβαίως, τέσσερις μεγάλες προκλήσεις. Η πρώτη δεν είναι άλλη από αυτή καθαυτή την αναθεώρηση της Δανειακής Σύμβασης για την οποία μίλησε ο Πρόεδρος μας. Η δεύτερη, εξίσου σημαντική, είναι η μεταρρύθμιση του κράτους και του πολιτικού συστήματος, έτσι ώστε να φύγουμε από την ατιμωρησία και από την αδιαφάνεια και να οικοδομήσουμε μια άλλη σχέση εμπιστοσύνης κράτους-πολίτη. Τρίτον, είναι το μεγάλο στοίχημα της ανάπτυξης, ενός νέου παραγωγικού μοντέλου της χώρας, με τη δημιουργία πραγματικών θέσεων εργασίας. Και τέταρτον, είναι η ανάγκη για περισσότερη κοινωνική προστασία και ενδυνάμωση της ελληνικής κοινωνίας, που αυτή τη στιγμή δοκιμάζεται.

Η εντολή του ελληνικού λαού ήταν μια εντολή για την απόρριψη μονομερών συμπεριφορών που θα κατήγγειλαν τη Σύμβαση. Η βούληση του ελληνικού λαού για την παραμονή στην Ευρωζώνη είναι ξεκάθαρη. Άρα, τι απαιτείται; Απαιτείται σχέδιο και στρατηγική για την αναθεώρηση. Απαιτείται, βεβαίως και μια εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης δίπλα και παράλληλα με την Κυβέρνηση. Και εκεί πρέπει να στρατευθούν όλες οι δυνάμεις και όλες οι πτέρυγες, η κάθε μια όπως και όσο μπορεί.

Πιστεύω ακράδαντα και είναι φανερό -θα περιμένω να ακούσω και τον Υπουργό των Οικονομικών- ότι το πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης, ναι, χρήζει αναθεώρησης. Είναι εφικτή, όπως είπε πριν ο Βαγγέλης Βενιζέλος, η παράταση για τρία χρόνια, διότι όλα τα μακροοικονομικά δεδομένα και οι προβλέψεις είναι λανθασμένα, έχουν πέσει έξω, προεξάρχουσας της ύφεσης.

Άρα, ναι, είναι δυνατόν να τεκμηριωθεί ουσιαστικά, συγκροτημένα, συστηματικά μια τριετής επέκταση του προγράμματος οικονομικής εξυγίανσης και αυτό σημαίνει ανάσα για τον ελληνικό λαό, ανάσα για τα νοικοκυριά, ανάσα για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ανάσα για την αγορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ την ανοχή σας, όπως ο προηγούμενος ομιλητής.

Είναι, ωστόσο, αδήριτη ανάγκη να γίνουν όλα αυτά με ασφάλεια, έτσι ώστε η χώρα να παραμείνει στην Ευρώπη και το ευρώ. Γιατί; Είναι επιβεβλημένο να κατανοήσουμε ότι μόνο από κοινού με τους εταίρους μας και τον κίνδυνο θα αποφύγουμε και θα αξιοποιήσουμε όλα εκείνα τα καινούργια εργαλεία και τις καινούργιες πολιτικές για τις οποίες αυτή τη στιγμή τα fora της Ευ-

ρώπης διαβουλεύονται και διαπραγματεύονται. Και είναι πάρα πολύ σημαντικό σε μια Ευρώπη που αλλάζει με γοργούς ρυθμούς, να μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη νέα πολιτική και να είμαστε μέσα στη σύγκρουση, μια σύγκρουση μεταξύ μιας πολιτικής λιτότητας πολλών ετών, πολλών συντηρητικών και νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων, σχεδόν αποκλειστικά μια Ευρώπη συντηρητική, η οποία αντιπαράκειται σε ένα πρότυπο αναπτυξιακό, το οποίο οι χώρες του Νότου και η Γαλλία υπό τη νέα της σοσιαλιστική ηγεσία προωθούν. Είχαμε τις αποφάσεις της 29ης Ιουνίου και δεν τελειώσαμε εκεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι ανάγκη η χώρα να είναι δυνατά μέσα στα fora, έτσι ώστε το παράδειγμα και το αναπτυξιακό πρότυπο το οποίο διαμορφώνεται, ελπίζουμε με αυτές τις δυνάμεις στην Ευρώπη, να είναι ένα παράδειγμα και πρότυπο που θα οδηγήσει σε μια παραγωγική Ελλάδα η οποία -χαμογελάτε, αλλά είναι αλήθεια για μας, είναι η δική μας αλήθεια- ταυτόχρονα θα μπορεί να προετοιμάζει και τη δημοσιονομική της εξυγίανση.

Μια λέξη γιατί νομίζω ότι πρέπει να την πω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ) ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο προηγούμενος ομιλητής μίλησε εννιάμισι λεπτά και δεν τον διακόψατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν υπάρχει προηγούμενος ομιλητής. Κυρία συνάδελφε...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ) ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Παρακαλώ, απαιτώ ισονομία με τον κ. Παπαδημούλη.

Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορείτε άλλο Βουλευτή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Οκτώ και είκοσι μίλησε ο κ. Παπαδημούλης και στα οκτώ και είκοσι θα κλείσω και εσάς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ) ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ωραία.

Κλείστε με, αλλά αφήστε με λίγο να πω μία πρόταση για τις μεταρρυθμίσεις, την οποία θεωρώ αναγκαία και ουσιαστική.

Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να συνεχίσουν να γίνονται με τόλμη, με ταχύτητα και με αποφασιστικότητα. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να μην καμφθεί αυτή η Κυβέρνηση από αντιδράσεις κατεστημένων συμφερόντων ή βολεμένων συντεχνιών που υπονόμισαν, όχι μόνο την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας, αλλά πολλές φορές και αυτήν την ίδια τη λειτουργία του κράτους, ενός κράτους το οποίο έχει αλωθεί και υπάρχει ευθύνη πολλών διαχρονικά κυβερνήσεων και αντιπολιτεύσεων στη χώρα.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνω λέγοντας ότι είναι ζήτημα εθνικό το να στηριχθεί αυτή η Κυβέρνηση, είναι ζήτημα εθνικό το να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και όχι να εξωραϊσσουμε και να κάνουμε ότι δεν υπάρχουν διαφορές ανάμεσά μας. Βεβαίως, υπάρχουν διαφορές. Ένα, όμως, είναι σίγουρο ότι το μέλλον των γενιών που έρχονται και η προοπτική της πατρίδας προέχει. Γι' αυτό από πατριωτικό και εθνικό καθήκον ψηφίζω την Κυβέρνηση συνεργασίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Είχαμε πει όταν ξεκινήσαμε αυτήν τη διαδικασία των Προγραμματικών Δηλώσεων μετά από κάθε Υπουργό της Κυβέρνησης να ακολουθεί ένας Βουλευτής της Αντιπολίτευσης. Θεωρείτε την κ. Χριστοφιλοπούλου και το ΠΑΣΟΚ Αντιπολίτευση; Γιατί έχω την εντύπωση ότι είναι η Συμπολίτευση της συμπολίτευσης. Αλληλοχειροκροτούνται και αλληλοστηρίζονται.

Αν κάνω λάθος, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να με διορθώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Μαρκόπουλε, αν επιτρέπετε, επειδή απευθυνθήκατε στο Προεδρείο, όπως ξέρετε, σύμφωνα με τον Κανονισμό, η σειρά είναι κατά προτεραιότητα, σύμφωνα με τη δύναμη των κομμάτων.

Σας ευχαριστώ πολύ. Συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι ήταν σαφές αυτό που είπα.

Μου έκανε κάτι εντύπωση πολύ μεγάλη. Δεν έχω πολλά χρόνια σ' αυτήν τη Βουλή, αλλά είναι οι τέταρτες Προγραμματικές Δηλώσεις που παρακολουθώ εκλεγμένης Κυβέρνησης. Άκουσα τον αξιότιμο Πρωθυπουργό να απευθύνεται κατ' εξοχήν στους δανειστές της χώρας και όχι στους πολίτες. Δεν άκουσα να αναφέρεται σε μια κοινωνική ομάδα από αυτές τις κοινωνικές ομάδες που μας έστειλαν όλους σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν άκουσα κάτι για τους ανέργους ουσιαστικό. Δεν άκουσα κάτι γι' αυτούς που χάνουν τις επιχειρήσεις τους, γι' αυτούς που είναι στα «λουκέτα» και δεν έχουν οι οικογένειές τους να ζήσουν, γι' αυτούς που θα μπουν στα «λουκέτα» και υπολογίζονται γύρω στις διακόσιες χιλιάδες μέχρι το τέλος του χρόνου. Δεν άκουσα κάτι για τα χρεοκοπημένα ταμεία, ιδιαίτερα μετά το «κούρεμα» των 12 δισεκατομμυρίων από το πετυχημένο PSI, που άφησε τα ταμεία χωρίς χρήματα.

Δεν άκουσα από τον αξιότιμο Πρωθυπουργό τίποτα για τους απελπισμένους πολίτες και τους οφειλότες του δημοσίου, δηλαδή πως όλοι μαζί, όπως το είπε ο κ. Βενιζέλος, ως εθνική ομάδα διαπραγματεύσης -κάπως έτσι νομίζω το είπε- θα απαλύνουμε τον πόνο όλων αυτών των ανθρώπων, αυτών που μας έστειλαν εδώ. Δεν άκουσα τίποτα.

Δεν άκουσα, δηλαδή, και δεν συνεидητοποιήσα και από τους φίλους μου που μίλησαν για κάποια κοινωνική ομάδα που αισθάνθηκε κάποια στοιχειώδη ευεξία, εκτός από μία, τους μετανάστες και τους λαθρομετανάστες που αισθάνθηκαν ότι ο νόμος «Ραγκούση» θα μείνει γιατί φαίνεται ότι αποτελεί ιδεολογική διαφορά των τριών συνιστωσών αυτής της Κυβέρνησης.

Σας συγχάιρω, λοιπόν, για όλα αυτά που λέγατε εσείς οι αγαπητοί αξιότιμοι συνάδελφοι στα έδρανα τα υπουργικά όταν ήσασταν στην Αντιπολίτευση για το νόμο «Ραγκούση».

Τώρα το μασάτε, το ξεπερνάτε και το ξεχνάτε. Γι' αυτό τη Δευτέρα θα καταθέσουμε το σχέδιο νόμου, το οποίο θα έρθει κάποια στιγμή προς συζήτηση στη Βουλή. Θα το φέρει το Προεδρείο και τότε θα συζητήσουμε ουσιαστικά γι' αυτά που λέγαμε πριν και κάποιοι τα έχασαν.

Λέξη δεν ακούσαμε γι' αυτές τις κοινωνικές ομάδες. Λέξη δεν ακούσαμε για όλους αυτούς που υποφέρουν από την κρίση. Δεν ακούσαμε έναν αριθμό, δεν ακούσαμε μία ημερομηνία, μία στόχευση, ένα μετρούμενο αποτέλεσμα, για να σας κρίνουμε θεσμικά ως οφείλουμε ως Αντιπολίτευση, αλλά και να κριθείτε και να μετρηθείτε και εσείς με τη συνειδήσή σας ως μέλη αυτού του Υπουργικού Συμβουλίου και με την αποστολή σας.

Αυτές οι προγραμματικές δηλώσεις δεν απευθυνόντουσαν σε μας. Απευθυνόντουσαν αλλού. Και το βρίσκω λογικό.

Άκουσα πριν τον κ. Αβραμόπουλο να μιλάει για το νέο δόγμα εξωτερικής πολιτικής. Δεν θα κάνουμε αντιπολίτευση εδώ για την εξωτερική πολιτική. Δεν συνηθίζεται. Δεν βοηθάει τον τόπο. Όμως, κομμάτι της εξωτερικής πολιτικής είναι και η οικονομική διπλωματία. Και η οικονομική διπλωματία χωρίς σταθερή φωνή, χωρίς πατριωτική φωνή, χωρίς στρατηγική εξόδου από την κρίση, δική μας, ελληνική και όχι δανειακή δεν μπορεί να υπάρχει.

Είπε πριν η κ. Χριστοφιλοπούλου έτσι απλά «απέτυχαν οι αριθμοί». Εσείς αποτύχατε. Εσείς στο ΠΑΣΟΚ. Εσείς φτιάξατε το πρώτο μνημόνιο, εσείς φτιάξατε το δεύτερο μνημόνιο. Το πρώτο μνημόνιο απέτυχε, το δεύτερο μνημόνιο απέτυχε.

Και εδώ θα επαναλάβω στα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου αυτό που είπε ο Αϊνστάιν με μια μικρή διόρθωση. «Ο ορισμός της ηλιθιότητας...» -παρακαλώ το αλλάξω- «Ο ορισμός της πολιτικής παραπλάνησης είναι να κάνεις ακριβώς το ίδιο πράγμα και να περιμένεις διαφορετικό αποτέλεσμα».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

Θέλετε, λοιπόν, να κάνουμε ακριβώς το ίδιο πράγμα, όπως το μνημόνιο 1, όπως το μνημόνιο 2 και ξαφνικά η χώρα να γίνει παράδεισος. Ε, δεν γίνεται! Δεν γίνεται! Γι' αυτό δεν είχαν αριθμούς οι Προγραμματικές Δηλώσεις. Δεν είχαν στόχους, δεν είχαν μετρούμενο αποτέλεσμα, δεν είχαν κοινωνικές ομάδες, δεν είχαν τίποτα μέσα. Πολύ απλά γιατί ξέρετε και εσείς ότι δεν βγαίνουν. Το ξέρονται και οι Ευρωπαίοι. Και αναρωτιέμαι το εξής: Γιατί δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε εδώ να κάνουμε αυτά που λέγαμε προεκλογικά; Γιατί, δηλαδή, κοιμηθήκαμε το βράδυ των εκλογών

και είδαμε το όνειρο της επαναδιαπραγμάτευσης και των ισοδυνάμων και ξυπνήσαμε με τον εφιάλτη του τίποτα; Για ποιο λόγο, δηλαδή, παραπλανήσατε, από το οικονομικό σας επιτελείο, τον ελληνικό λαό ότι έχετε ισοδύναμα και ότι έχετε το σχέδιο της επαναδιαπραγμάτευσης και την άλλη μέρα το πρωί –για την ακρίβεια χρειάστηκαν είκοσι μέρες– έγιναν όλα πολιτικός χαρτοπόλεμος; Αυτό δεν λέγεται «πολιτική εξαπάτηση»; Τι άλλο λέγεται; Ξέρετε ποιοι θα είναι οι πρώτοι, αυτοί που θα σας αντιμετωπίσουν αρνητικά; Όλοι αυτοί που σας στηρίξαν. Αυτοί που σας στηρίξαν από τα μέσα ενημέρωσης και τους ισχυρούς αυτού του τόπου. Θα σας αντιμετωπίσουν αρνητικά, όταν θα καταλάβουν ότι αυτή η αποϊδεολογικοποιημένη συγκυβέρνηση τριών κομμάτων διαφορετικής προέλευσης με μόνο στόχο τη διαχείριση ενός κακού, ενός τραγικού σχεδίου, θα αποτύχει για οτιδήποτε θέλει οποιαδήποτε κοινωνική τάξη ή ομάδα σ' αυτόν τον τόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιοι ότι δεν υπήρχαν αριθμοί γιατί έρχονται περικοπές. Το λέτε. Το λέτε κάτω από τις λέξεις ότι μάλλον θα αναγκαστούμε να κάνουμε ό,τι έκαναν και οι προηγούμενοι. Και μάλλον θα χρειαστείτε να κάνετε το τρίτο μνημόνιο. Το είπε περιφραστικά ο κ. Βενιζέλος: «Ένα καινούργιο μεσοπρόθεσμο, βρε παιδιά». Δεν είναι κάτι σοβαρό. Έχει και την τεχνονομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ δώστε μου ενάμισι λεπτό ακόμα.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω το εξής. Δεν δικαιούστε να κάνετε περικοπές αν πρώτα δεν επιχειρήσετε να σταματήσετε τις σπατάλες και τις παρανομίες, αν δηλαδή δεν φέρετε στον τόπο αξιακό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ**)

Και μπαίνω στην ουσία των πραγμάτων. Στις 13 Ιανουαρίου του 2012 ο κ. Παπαδήμος είπε ότι το λαθρεμπόριο καυσίμων είναι ένα σημαντικό πρόβλημα. Πιθανόν φτάνουν το 1 δισεκατομμύριο ευρώ το χρόνο. Είναι μια απώλεια σε μια εποχή δύσκολη για τη χώρα που έχει δημοσιονομικό πρόβλημα. Το καταθέτω στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα πάτε, λοιπόν, κύριε Στουρνάρα –και χαίρομαι, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, που είστε εδώ– να συμβουλευθείτε τον πρώην Πρωθυπουργό που έχει τα στοιχεία. Εγώ θα δώσω μόνο δύο, για να καταλάβετε τι γίνεται εκεί στα σύνορα. Και αφού πιάσετε αυτό το δισεκατομμύριο, μετά δικαιούστε να σκεφθείτε οτιδήποτε άλλο για τους πολίτες.

Οι εξαγωγές καυσίμων προς FYROM –από Ελλάδα μετρούμενες προς FYROM– το 2009 ήταν 134 εκατομμύρια δολάρια. Οι εισαγωγές από την Ελλάδα μετρούμενες στη FYROM ήταν 10 εκατομμύρια δολάρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή η διαφορά των 120 εκατομμυρίων λέγεται «λαθρεμπόριο καυσίμων», λέγεται «έξοδος γεμάτων φορτίων και είσοδος γεμάτων φορτίων...».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και στη συνέχεια διανομή μέσα στη χώρα χωρίς τον ειδικό φόρο. Το ξέρετε, ισχύει για όλες τις χώρες της Βαλκανικής, είναι επίσημα στοιχεία του κράτους, τα έχει ο πρώην Πρωθυπουργός. Πιάστε αυτούς και μετά μιλάμε για τους άλλους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερο στοιχείο και τελευταίο, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ, κύριε συνά-

δελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή σας.

Οι φορολογικές παραβάσεις που έχουν βεβαιωθεί και οριστικοποιηθεί έτοιμες προς είσπραξη ανέρχονται στα 12.527.000.000 ευρώ χωρισμένα σε κατηγορίες στα γραφεία της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων. Εισπράξτε τα και μετά να απευθυνθείτε στους πολίτες. Καταθέτω και αυτό το σημερινό δημοσίευμα οικονομικής εφημερίδας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνω λέγοντας ότι δεν μπορεί η χώρα να κυβερνηθεί με σκέτη διαχείριση χωρίς αξιακό σύστημα, χωρίς πολιτικό σύστημα αποφασισμένο, χωρίς πατριωτισμό, χωρίς σταθερή φωνή για την Ελλάδα, χωρίς ελληνικό οικονομικό πρόγραμμα, χωρίς στήριξη των ελληνικών επιχειρηματιών και της μεσαίας επιχειρηματικής, χωρίς στήριξη της μεσαίας τάξης.

Όλα αυτά απουσιάζουν από τα σχέδιά σας ή μάλλον δεν είναι στο μνημόνιο. Γι' αυτό και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες καταψηφίζουν τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης και θα είναι παρόντες σε αυτήν τη Βουλή κάνοντας τον έλεγχο καθημερινά αυτής της δύσκολης συγκατοίκησης, συγκυβέρνησης αλλά και μίας Κυβέρνησης που θα καθορίσει το μέλλον του τόπου.

Και να σκέπτεστε πάντα τους κυριότερους συνεταιρούς σας, τα υπολείμματα του ΠΑΣΟΚ και γιατί έφτασαν σε αυτό το νούμερο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές κατ' αρχάς αισθάνομαι μεγάλη τιμή που πρώτη φορά μιλώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ο Πρωθυπουργός είπε χθες ως πρώτη αρχή ότι πρέπει να πούμε την αλήθεια. Επειδή άκουσα πολλούς αξιότιμους Βουλευτές να λένε ότι το μνημόνιο φταίει για την κρίση, θέλω να πω ότι αυτό είναι λάθος και δεν εξυπηρετούμε την αλήθεια αν λέμε αυτό στον ελληνικό λαό. Το μνημόνιο είναι το αποτέλεσμα της κρίσης. Δεν είναι το αίτιο της κρίσης. Το μνημόνιο λοιπόν, δεν φταίει για την τρέχουσα δύσκολη οικονομική και κοινωνική συγκυρία στη χώρα μας.

Αυτή οφείλεται πρώτον, στο ότι η χώρα αυτή επί τριάντα πέντε συναπτά έτη δαπανά ετησίως 5% έως 10% περίπου περισσότερα από ό,τι παράγει κυρίως μέσω της αλόγιστης επέκτασης ενός αναποτελεσματικού, ισοπεδωτικού, κομματικοκρατούμενου και διαχειριστικά εντόνως ελλειμματικού κράτους. Το διαρκές και μεγάλο έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, το οποίο αυτό βρίσκεται στην καρδιά της κρίσης, αφού αυτό εξηγεί την εξωτερική υπερχρέωση, οφείλεται κυρίως στο διαρκές, άλλοτε μικρό και άλλοτε μεγάλο, συνήθως όμως, μεγάλο έλλειμμα του δημόσιου τομέα. Ενώ από το 2001 και μετά οφείλεται και στην ταχεία αύξηση του δανεισμού του ιδιωτικού τομέα από το εγχώριο τραπεζικό σύστημα.

Δεύτερον, οφείλεται στο παράδοξο της κοινωνικής πολιτικής. Υψηλές κοινωνικές δαπάνες κοντά στο 25% του ΑΕΠ όσο περίπου και στην υπόλοιπη Ευρωζώνη συνυπάρχουν με ένα υψηλό ποσοστό φτώχειας περίπου 20%.

Τα αίτια αυτού του παράδοξου είναι συνοπτικά τα εξής: Σπατάλη της τάξεως των αρκετών δισεκατομμυρίων ευρώ το χρόνο στις κύριες συντάξεις –για παράδειγμα, έχουμε δεκάδες χιλιάδες συνταξιούχων του ΙΚΑ μη απογραφέντες– στο υψηλό ποσοστό αναπηρικών συντάξεων, στη μεγάλη εισφοροδιαφυγή, την παράνομη είσπραξη επιδομάτων, ευγενή επικουρικά ταμεία που χορηγούν υψηλές συντάξεις χωρίς αντίστοιχες εισφορές, αλόγιστη συνταγογράφηση φαρμάκων, κρατικά νοσοκομεία χωρίς διπλογραφικά λογιστικά συστήματα, χωρίς μηχανοργάνωση και αξιολόγηση του κόστους της αποτελεσματικότητας των ιατρικών πράξεων, κρατικά περιφερειακά νοσοκομεία που λειτουργούν με πληρότητα κάτω του 50%, υπερτιμολόγηση αναλώσιμων ιατρικών υλικών και συσκευών, έλλειψη συστημάτων ελέγχου διοίκη-

σης και οργάνωσης, συνδιοίκηση με συνδικάτα, υψηλά ποσοστά κέρδους φαρμακείων.

Τρίτον, στην υψηλή παράνομη φοροδιαφυγή αλλά και τη νόμιμη φοροαποφυγή λόγω των ποικίλων εξαιρέσεων, φοροαπαλλαγών χωρίς κοινωνικό περιεχόμενο, λαθρεμπορίου καυσίμων και λόγω του διπλού φόρου –άλλος φόρος στο πετρέλαιο θέρμανσης άλλος στο πετρέλαιο κίνησης– ειδικών φορολογικών καθεστώτων χωρίς αναπτυξιακό αντίκρυσμα, καθυστερήσεων στην εκδίκαση υποθέσεων φοροδιαφυγής και τελικά, λόγω της έλλειψης επαρκούς πολιτικής βούλησης για την πάταξη του φαινομένου.

Τέταρτον, στις υψηλές αμυντικές δαπάνες βεβαίως λόγω του περιβάλλοντος ασφαλείας, αλλά όμως και λόγω της έλλειψης συντονισμού διακλαδικότητας μεταξύ των τριών όπλων, καθώς και της απουσίας μεταρρυθμίσεων στην οργάνωση και λειτουργία στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Πέμπτον, στη δημιουργία και αναποτελεσματική διαχείριση πληθώρας δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, στις οποίες το δημόσιο χορηγούσε αφειδώς κρατικές εγγυήσεις, οι οποίες συνήθως κατέπιπταν αυξανόμενα το δημόσιο χρέος, καθώς και στη δημιουργία και αναποτελεσματική διαχείριση εκατοντάδων δημοτικών επιχειρήσεων.

Έκτον, στην απώλεια ανταγωνιστικότητας κυρίως λόγω των περιορισμών που επιβάλλει το δημόσιο στην επιχειρηματική δραστηριότητα και τις επενδύσεις των δεκάδων κλειστών επαγγελματιών και αγορών, γενικότερα όμως λόγω του πνεύματος κοινωνικής αποστροφής που αυτοί οι περιορισμοί έχουν δημιουργήσει γύρω από τις έννοιες ανταγωνισμός, αξιοκρατία, ανταγωνιστικότητα, αλtruισμός, αριστεία, δημιουργικότητα, επιχειρηματικότητα, παραγωγικότητα. Αυτοί, λοιπόν, είναι οι λόγοι του σημερινού προβλήματος και όχι το μνημόνιο. Αντιθέτως, χωρίς τη δανειακή σύμβαση που συνοδεύει το μνημόνιο, το επίπεδο ευημερίας του ελληνικού λαού θα είχε σήμερα καταβαραθωθεί.

Βεβαίως θα μπορούσαμε να είχαμε ένα καλύτερο μνημόνιο, ένα χειρότερο μνημόνιο. Για να το κάνουμε αυτό η Ελλάδα πρέπει να κινηθεί σε τέσσερις άξονες οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, προκειμένου να στηρίξει ένα νέο βιώσιμο αναπτυξιακό και κοινωνικό πρότυπο. Οι άξονες αυτοί είναι:

Πρώτον, περαιτέρω δημοσιονομική προσαρμογή, δεύτερον ενίσχυση ανταγωνιστικότητας, τρίτον αναπτυξιακή ώθηση, τέταρτον εγκαθίδρυση ενός αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους.

Ξεκινώ με τον πρώτο άξονα: Περαιτέρω δημοσιονομική προσαρμογή. Η Ελλάδα πρέπει να λάβει τα μέτρα που έχει ήδη ψηφίσει τον περασμένο Μάρτιο για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2012, ούτως ώστε να προσεγγίσει τους στόχους για τους οποίους έχει ήδη δεσμευθεί, προκειμένου να μην τεθεί σε κίνδυνο η επόμενη δόση του δανείου και επομένως, να μην τεθούν σε κίνδυνο οι μισθοί και οι συντάξεις των πολιτών αυτής της χώρας.

Η μεγαλύτερη ύφεση απ' αυτή που είχε ληφθεί υπ' όψιν κατά την κατάρτιση του προγράμματος θα προκαλέσει, με πολύ μεγάλη πιθανότητα, απόκλιση από τους αρχικούς στόχους. Αυτή η απόκλιση δεν πρέπει να διορθωθεί με επιπλέον μέτρα, διαφορετικά θα επιδεινωθεί ο φαύλος κύκλος της ύφεσης.

Ο συνδυασμός, λοιπόν, των μέτρων που θα λάβουμε προκειμένου το πρόγραμμα να εισέλθει σε τροχιά υλοποίησης, μαζί με τις αναγκαίες τροποποιήσεις όπως, για παράδειγμα, ο χρόνος συνεκτίμησης της ύφεσης, ο τρόπος συνεκτίμησης της ύφεσης και η χρονική επιμήκυνση του προγράμματος θα δώσουν την εικόνα της τελικής διαπραγμάτευσης για τη δημοσιονομική λύση.

Ο κ. Κουβέλης το έθεσε πάρα πολύ σωστά. Η διαπραγμάτευση δεν είναι στιγμιαία. Θα είναι μακρά και επίπονη.

Και για να απαντήσω στους φίλους του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Παπαδημούλη και τον κ. Τσίπρα, σχετικά με τη δήλωσή μου στους «FINANCIAL TIMES» θα πω το εξής: Η δήλωσή μου, όπως ήταν στο κείμενο, ήταν σωστή. Είπα ότι δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε πριν πάρουμε μέτρα για να επαναφέρουμε το πρόγραμμα σε τροχιά. Η καλή εφημερίδα, βέβαια, επέλεξε στον τίτλο του άρθρου να βάλει μόνο τη μισή φράση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Στον κ. Σαμαρά το είπατε αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Βεβαίως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Τα δεκαοκτώ σημεία του

άλλα λένε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Όχι, όχι. Θα σας τα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Υπάρχει μία πραγματικότητα: Για να διαπραγματευτείς, πρέπει και το έτερο μέλος να θέλει να διαπραγματευτεί. Σας θυμίζω τη δήλωση της κ. Λαγκάρντ πριν από τρεις μέρες. Είπε ότι δεν έχει καμμία διάθεση διαπραγμάτευσης. Επομένως, όταν το έτερο μέλος δεν θέλει και εσύ δεν μπορείς να το εξαναγκάσεις, θα περιμένεις. Και αυτό που θα κάνουμε είναι να πάρουμε τα μέτρα πρώτα ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Δεν μας τα είπατε αυτά πριν από τις εκλογές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): ...να επαναφέρουμε το πρόγραμμα σε τροχιά και μετά...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν τα είπατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, ο διάλογος δεν προβλέπεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ζωντανεύει, όμως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Η χρονική επιμήκυνση στην οποία αναφέρθηκαν άλλοι Βουλευτές –ο κ. Βενιζέλος, η κ. Χριστοφιλοπούλου– είναι αναγκαία λόγω της μεγάλης ύφεσης προκειμένου να απλωθεί σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου –και όχι σε δύο χρόνια που προβλέπεται στο πρόγραμμα– η περαιτέρω μείωση των πρωτογενών δαπανών της γενικής κυβέρνησης κατά 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Σημειώνω όμως, ότι η επιμήκυνση σημαίνει ότι κάποιος πρέπει να μας δώσει περισσότερα χρήματα και αυτό δεν είναι απλό. Εκεί θέλει διαπραγμάτευση.

Όταν επιτευχθεί αυτό, δηλαδή όταν μειώσουμε περαιτέρω τις δαπάνες κατά 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ, θα έχουμε μία συνολική μείωση των πρωτογενών δαπανών της γενικής κυβέρνησης της τάξης των 30 δισεκατομμυρίων περίπου από το 2009. Με τον τρόπο αυτό αναμένεται να επιστρέψουμε σε πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 4,5% του ΑΕΠ που κρίνεται απαραίτητο για τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους. Τη χρονιά που θα επιτευχθεί αυτό το πλεόνασμα, η χώρα θα έχει επιστρέψει ουσιαστικά σε δημοσιονομικούς όρους στο 1999.

Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι χάθηκε πολύτιμος χρόνος. Η Ελλάδα δεν εκμεταλλεύθηκε τις καλές εποχές για να επιτύχει δημοσιονομική εξυγίανση και αυτό το πληρώνει τώρα. Ξέρω ότι η προσαρμογή είναι επίπονη, όμως είναι αναγκαία για να εξασφαλίσουμε την ευημερία των πολιτών αυτής της χώρας σε μόνιμη βάση και να ανακτήσουμε την τρωθείσα αξιοπιστία μας, αλλά ακόμα και την αξιοπρέπειά μας απέναντι στους εταίρους μας.

Ο δεύτερος άξονας είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Η Ελλάδα ακόμα εμφανίζεται να έχει ένα από τα πλέον περιοριστικά καθεστώτα στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και αναρίθμητους περιορισμούς στην επενδυτική και επιχειρηματική δραστηριότητα. Υπενθυμίζεται ότι η χώρα μας συνεχίζει να κατατάσσεται στη θέση 100 με βάση την έκθεση επιχειρηματικότητας της Παγκόσμιας Τράπεζας. Επομένως πρέπει να ολοκληρώσει τις μεταρρυθμίσεις που προβλέπονται στο πρόγραμμα και αποσκοπούν αφ'ενός στην απελευθέρωση των αγορών προϊόντων και υπηρεσιών μέσω της κατάργησης πολυπληθών εμποδίων εισόδου σ' αυτές, καθώς και σ' όλα τα σημεία της εφοδιαστικής αλυσίδας και αφ'ετέρου στην άρση της πληθώρας των εμποδίων στις ιδιωτικές επενδύσεις και στην επιχειρηματική δραστηριότητα.

Παρά την επιτακτική ανάγκη αύξησης της συνολικής προσφοράς της οικονομίας και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, η απελευθέρωση των αγορών έχει πράγματι καθυστερήσει, ενώ από τα διακόσια πενήντα εμποδία στις ιδιωτικές επενδύσεις και την επιχειρηματικότητα που έχουν εντοπιστεί από τον ιδιωτικό τομέα, ένα μικρό μόνο ποσοστό έχει αντιμετωπιστεί.

Το πιο σημαντικό απ' αυτά τα εμποδία σχετίζεται με τη νομοθεσία για τις χρήσεις γης και τις περιβαλλοντικές άδειες. Το πρόβλημα αυτό θα αντιμετωπιστεί αμέσως.

Κρίσιμοι παράγοντες είναι επίσης η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, η καταπολέμηση της διαφθοράς και της αδιαφάνειας και η εξάλειψη της γραφειοκρατικής αντίληψης στη Δημόσια Διοίκηση.

Ο τρίτος άξονας είναι η αναπτυξιακή ώθηση. Στις σημερινές συνθήκες περιορισμού της οικονομικής δραστηριότητας και της ρευστότητας, η στροφή των πόρων του ΕΣΠΑ που είναι σημαντικοί, περίπου 12,5 δισεκατομμύρια μέχρι το 2015, σε υποδομές και δραστηριότητες με μεγάλο εισοδηματικό πολλαπλασιαστή, σε υποδομές και δραστηριότητες που αυξάνουν την παραγωγικότητα και σε υποδομές και δραστηριότητες που ενισχύουν την εξωστρέφεια, δηλαδή αυξάνουν τις εξαγωγές και υποκαθιστούν τις εισαγωγές, είναι πρωτεύουσας σημασίας.

Βασικό όμως, πυλώνα διαρθρωτικών αλλαγών και κεντρικό «μοχλό» ανάπτυξης της οικονομίας μέσα από επενδύσεις και κατά συνέπεια υψηλότερη προτεραιότητα της Κυβέρνησης συνιστούν οι αποκρατικοποιήσεις. Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων – που περιγράφηκε λεπτομερώς από τον Πρωθυπουργό αλλά θα μου επιτρέψετε να πω κι εγώ δυο λόγια – έχει ως στόχο να προσελκύσει σημαντικά διεθνή κεφάλαια που θα επενδυθούν κυρίως στην ανάπτυξη γης και σε υποδομές.

Επειδή ρωτήθηκα πριν από Βουλευτές με βάση την προηγούμενη ιδιότητά μου του γενικού διευθυντή του ΙΟΒΕ, θα πω ότι έχουμε κάνει μία μελέτη γι' αυτό. Αν εκτελεστεί το πρόγραμμα όπως προβλέπεται, θα δημιουργηθούν εκατόν πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Για πρώτη φορά η δημόσια περιουσία θα αξιοποιηθεί με τρόπο που ενισχύει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας. Επενδύσεις σε λιμάνια, μαρίνες, αεροδρόμια και τουριστικές αναπτύξεις θα αναβαθμίσουν σημαντικά το τουριστικό προϊόν και θα βελτιστοποιήσουν τη θέση της Ελλάδας απέναντι στον ανταγωνισμό. Η Ελλάδα θα ξαναγίνει υψηλού επιπέδου προορισμός. Επενδύσεις σε λιμάνια, αυτοκινητόδρομους, αεροδρόμια και ενέργεια θα ξαναβάλουν τη χώρα στο χάρτη της ροής του διεθνούς εμπορίου σαν την «πύλη» της Ευρώπης προς την Ανατολή και θα ενισχύσουν έτσι τη γεωπολιτική θέση της.

Επιπλέον, για πρώτη φορά προβλέπεται να τεθούν ουσιαστικοί όροι περιβαλλοντικής προστασίας, οι οποίοι θα αποτελέσουν συμβατικές υποχρεώσεις για τους επενδυτές και θα συμβάλλουν στην αναβάθμιση της ζωής χιλιάδων πολιτών.

Πιο συγκεκριμένα, επιτάχυνση και διεύρυνση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων κυρίως με την άμεση προώθηση και υλοποίηση σειράς θεσμικών παρεμβάσεων σε πολλούς τομείς όπως η σύσταση ρυθμιστικών αρχών λιμένων, αερολιμένων, αυτοκινητόδρομων, διαχείρισης υδάτων και αποχέτευσης, αλλά και με την άμεση λήψη των αναγκαίων διοικητικών αποφάσεων.

Ειδικό βάρος θα δοθεί στην ολοκλήρωση των έξι αποκρατικοποιήσεων για τις οποίες ήδη εξελίσσονται οι διαγωνιστικές διαδικασίες. Αυτές είναι τα Κρατικά Λαχεία, το Ελληνικό, ΔΕΠΑ, ΔΕΣΦΑ, το Διεθνές Κέντρο Τύπου, η Κασσιόπη στην Κέρκυρα και το Αφάντο στη Ρόδο. Επίσης, θα δοθεί βάρος στην εκκίνηση εννέα ακόμη αποκρατικοποιήσεων πώληση και ενοικίαση, δηλαδή sales και lease back, είκοσι οκτώ ακινήτων: ΕΥΑΘ, ΕΛΠΕ, Εγνατία, ΕΛΤΑ, ΟΠΑΠ, ΛΑΡΚΟ, ΟΔΥΕ, ΕΥΔΑΠ, οι οποίες βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο προετοιμασίας, καθώς και σε δέκα τρεις ακόμα αποκρατικοποιήσεις σε λιμάνια, αεροδρόμια, μαρίνες, «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» κ.λπ., οι οποίες διαμορφώνονται τώρα.

Η Κυβέρνηση θα εξετάσει επίσης, τον πλέον πρόσφορο για το δημόσιο συμφέρον τρόπο για την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. Σε συνάρτηση με την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, ο τομέας αυτός υποφέρει πάρα πολύ από απελευθέρωση που δεν έγινε με σωστό τρόπο.

Η Κυβέρνηση θα εξετάσει επίσης, και την αξιοποίηση ενοικίασης της αργούσας δυναμικότητας περιφερειακών νοσοκομείων του ΕΣΥ προσβλέποντας τόσο στην ενίσχυση των εσόδων του Εθνικού Συστήματος Υγείας, όσο και στην ενίσχυση της ανάπτυξης του ιατρικού τουρισμού, διότι είναι σαφώς καλύτερο να εισάγουμε ιατρικό τουρισμό αξιοποιώντας αργούσα δυναμικότητα του ΕΣΥ παρά να εξάγουμε καλούς γιατρούς σε άλλες χώρες.

Η Κυβέρνηση θα λάβει όλες τις απαραίτητες νομοθετικές πρωτοβουλίες για την αξιοποίηση της ακίνητης δημόσιας περιουσίας για την Αττική Ριβιέρα, δηλαδή από το Φάληρο μέχρι το Σούνιο, δίνοντας έτσι μεγαλύτερες υπεραξίες και στο ίδιο το Ελληνικό.

Λόγω της ιδιαίτερης σημασίας τους για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας και ιδιαίτερα για την περιφερειακή ανάπτυξη η Κυβέρνηση θα ολοκληρώσει μέχρι το Δεκέμβριο του 2012 τις διαπραγματεύσεις για την επανεκκίνηση των έργων των αυτοκινητόδρομων, βάζοντας ξανά εμπρός σε επενδύσεις αξίας 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα ήθελα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων αφορά κατά 90% σε πώληση δικαιωμάτων γης και παραχώρηση υποδομών. Είναι ουσιαστικά ένα πρόγραμμα συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για επενδύσεις σε μεγάλη κλίμακα. Κατ' αυτόν τον τρόπο είναι η μεγαλύτερη οικονομική μεταρρύθμιση της χώρας, η οποία θα τροφοδοτήσει δυναμικά την ανάπτυξη της στον τομέα της ακίνητης περιουσίας. Έχει ολοκληρωθεί η καταγραφή άνω των ογδόντα χιλιάδων δημόσιων ακινήτων από τριάντα διαφορετικούς δημόσιους φορείς, αναπτύχθηκε υποδομή για την παρακολούθησή τους και συνεχίζεται ο διεξοδικός νομικός και τεχνικός έλεγχος σε δεκάδες ακίνητα.

Η Κυβέρνηση θα δρομολογήσει άμεσα τις αναγκαίες νομοθετικές ρυθμίσεις για την ταχύτερη αξιοποίησή της. Θα ενισχύσει το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, θα φροντίσει για τον συντονισμό των συναρμόδιων Υπουργείων, για την προώθηση των μεγάλων επενδύσεων σε δημόσια ακίνητα, ώστε σε συνεργασία με το ΤΑΥΠΕΔ να διευκολύνει τις επενδύσεις αυτές και να μεγιστοποιήσει την αξία τους για το ελληνικό δημόσιο.

Η Κυβέρνηση είναι απολύτως δεσμευμένη στην υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, όπως έχει συμφωνηθεί με τους εταίρους μας με μια μικρή καθυστέρηση λόγω των εκλογών. Η μείωση της αβεβαιότητας, που φυσικά θα έρθει από τις συγκροτημένες ενέργειες της Κυβέρνησης, θα βοηθήσει ουσιαστικά στην προσέλκυση των επενδυτών και θα δώσει νέα ορμή στις αποκρατικοποιήσεις.

Στην κατεύθυνση αυτή η Κυβέρνηση θα εισάγει άμεσα μέτρα αποκατάστασης της εμπιστοσύνης και τόνωσης του επενδυτικού ενδιαφέροντος. Για παράδειγμα, μελετάμε τη θεσμοθέτηση της δυνατότητας του ΤΑΥΠΕΔ να δέχεται και ομόλογα του ελληνικού δημοσίου ως τίμημα για τις αποκρατικοποιήσεις.

Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων θα συνεισφέρει ουσιαστικά στην ανάπτυξη της χώρας, θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητά της και θα προσθέσει θέσεις εργασίας. Θα βοηθήσει στο να αλλάξει η Ελλάδα αντίληψη απέναντι στο διεθνή ανταγωνισμό και θα της δώσει νέα ορμή και αυτοπεποίθηση. Κάθε ευρώ από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι 1 ευρώ λιγότερο από μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής, που θα βάθαιναν περρισσότερο την ύφεση και την κοινωνική κρίση στη χώρα και 3 ευρώ επενδύσεις για την αξιοποίηση της κάθε επένδυσης.

Είναι προφανές ότι θα υπάρξει συνεχής πολιτική στήριξη και αδιάλειπτη διευκόλυνση του όλου προγράμματος αποκρατικοποιήσεων από την Κυβέρνηση ώστε τα προγράμματα που θα συμφωνηθούν να επενδυθούν στο ακέραιο.

Τέταρτος άξονας: Εγκαθίδρυση ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους. Το νέο κοινωνικό πρότυπο πρέπει να είναι διαφορετικό από το σημερινό όπου, όπως είπα και πριν, υπάρχει το παράδοξο της συνύπαρξης υψηλών δαπανών κοινωνικής προστασίας και υψηλού ποσοστού φτώχειας. Αφ'ετέρου υπάρχει σύγχυση μεταξύ κοινωνικών στόχων και κρατισμού με αποτέλεσμα την οπατάλη εθνικών πόρων. Προσλήψετε στο δημόσιο, κρατικές επιχειρήσεις μονοπωλιακού χαρακτήρα, εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις, στρεβλοί έλεγχοι τιμών και συνδιοίκηση με τα συνδικάτα δεν συνιστούν κοινωνική πολιτική αλλά σπατάλη πόρων.

Το νέο κοινωνικό πρότυπο πρέπει να διακρίνεται από ίσες ευκαιρίες με έμφαση στην ίση πρόσβαση όλων σε δημόσια αγαθά υψηλής ποιότητας και κυρίως στη δημόσια παιδεία και τη δημόσια υγεία από ένα δίκαιο απλό και διαφανές φορολογικό σύστημα και τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού δικτύου προστασίας για τους φτωχούς.

Η χρηματοδότηση του νέου κοινωνικού προτύπου μπορεί να γίνει μέσω ανακατανομής των πόρων από την κατάργηση των φοροαπαλλαγών χωρίς κοινωνικό περιεχόμενο, των επιδομάτων

που δεν δικαιολογούνται με κοινωνικά κριτήρια, την καταπολέμηση της σπατάλης στην υγεία, την άμυνα, τις ΔΕΚΟ, τους αυτόματους και παρωχημένους μηχανισμούς χρηματοδότησης της τοπικής αυτοδιοίκησης και τις υψηλές συντάξεις των ευγενών ταμείων.

Σε συνάρτηση με τις δημοσιονομικές συνθήκες πρέπει να σχεδιάσουμε επιδόματα ανεργίας μεγαλύτερης διάρκειας, ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης και στοχευμένες δαπάνες επανεκπαίδευσης εργαζομένων, καθώς και την εγκαθίδρυση ελάχιστου εισοδήματος για την καταπολέμηση της φτώχειας.

Πρέπει άμεσα να προωθήσουμε τον μετασχηματισμό του κοινωνικού κράτους, πρώτον, με έμφαση στην ενίσχυση και αναβάθμιση των μηχανισμών σχεδιασμού και διοίκησης με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και δεύτερον, την καλύτερη στόχευση των πολιτικών, έτσι ώστε να απευθύνονται σε εκείνους που έχουν πραγματικά ανάγκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να μου δώσετε δύο ακόμη λεπτάκια, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ πολύ συντομεύετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Βεβαίως.

Οι πόροι που διατίθενται πρέπει να έχουν ανάλογα αποτελέσματα. Δεν αρκεί πλέον να νομοθετούμε οριζόντια μέτρα. Είναι κρίσιμο να εφαρμόσουμε μια ενεργό διαχείριση της κοινωνικής πολιτικής, να αξιολογούμε και να επανασχεδιάσουμε με βάση τα αποτελέσματα. Στην ουσία χρειαζόμαστε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο από τη μια μεριά περισσότερο ανταγωνισμό, ευελιξία και κινητικότητα, από την άλλη όμως και συγχρόνως ένα δικαίωμα και αποτελεσματικότερο κοινωνικό κράτος. Οι σχεδιαζόμενες και εφαρμοζόμενες μεταρρυθμίσεις, οι επενδύσεις και αξιοποιήσεις της δημόσιας περιουσίας όσο ακριβείς και στοχευμένες να είναι δεν πρόκειται να αποδώσουν εάν δεν συνοδεύονται από τις κατάλληλες οικονομικές, θεσμικές, οργανωτικές και κοινωνικές προϋποθέσεις.

Οι προϋποθέσεις αυτές είναι: Πρώτον, η άρση της διάχυτης αβεβαιότητας και η επικράτηση ενός σταθερού οικονομικού κλίματος. Η επιτυχή έκβαση του εγχειρήματος της ανταλλαγής ομολόγων το PSI και η εξασφάλιση του νέου δανείου των 130 δισεκατομμυρίων, καλύπτουν τις ανάγκες χρηματοδότησης του δημοσίου τουλάχιστον μέχρι το 2014 προσφέροντας έτσι τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την άρση της διαρκούς αβεβαιότητας στην ελληνική οικονομία. Οι ακαθάριστες χρηματοδοτικές ανάγκες του δημοσίου μέχρι το 2020 μειώνονται σημαντικά, περίπου 100 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με την προηγούμενη κατάσταση. Τα επιτόκια, διαμορφώνονται σε πολύ χαμηλά επίπεδα μεσοσταθμικά στο 3,5% μέχρι το 2020 για το σύνολο του χρέους, ενώ επεκτείνεται η περίοδος αποπληρωμής των νέων ομολόγων, διαμορφώνοντας έτσι τις κατάλληλες συνθήκες για την εκπόνηση ενός μακροχρόνιου, τουλάχιστον δεκαετούς, επιχειρησιακού σχεδίου ανάπτυξης της χώρας και της οικονομίας. Το σχέδιο αυτό, που θα αποτελεί στην ουσία το νέο αναπτυξιακό και κοινωνικό πρότυπο της χώρας πρέπει να εκπονηθεί από μια ελληνική ομάδα δράσης, ενώ η ίδια ομάδα θα παρακολουθεί την εφαρμογή του σε συνεργασία βέβαια, όσο είμαστε υπό παρακολούθηση, με την τρόικα και με την ομάδα δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεύτερον,...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας παρακαλώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Να του δοθεί άνεση χρόνου, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Παπαδημούλη.

Δεύτερον, η αποκατάσταση της ρευστότητας του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας. Σήμερα το δημόσιο χρωστάει 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε επιχειρήσεις, οι προμηθευτές πρώτων υλών των ελληνικών επιχειρήσεων ζητούν την πληρωμή των προϊόντων

τους προκαταβολικά αντί των συμφωνηθέντων πιστώσεων, ενώ δυσκολεύονται να αποδεχτούν τις εγγυητικές επιστολές των τραπεζικών ιδρυμάτων της χώρας. Παράλληλα, οι διεθνείς ασφαλιστικοί οργανισμοί έχουν μειώσει σημαντικά τις καλύψεις τους προς τους προμηθευτές ελληνικών επιχειρήσεων. Η ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών με κονδύλια που μπορεί να φτάσουν τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ θα συμβάλει στη βελτίωση των συνθηκών ρευστότητας στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Αυτό θα είναι αποτέλεσμα κυρίως της τόνωσης της εμπιστοσύνης στην οικονομία που θα οδηγήσει σε επανάκαμψη καταθέσεων στο τραπεζικό σύστημα και ευτυχώς έχουμε τα πρώτα δείγματα σημαντικής επανεισροής καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες μετά τις εκλογές και σημαντική βελτίωση του κατακραγόμενου κλίματος εμπιστοσύνης.

Τρίτον, η δημιουργία ενός σταθερού φορολογικού πλαισίου με μακροχρόνιο ορίζοντα, η απλοποίηση του Φορολογικού Κώδικα, η αύξηση της διαφάνειας, η ανεξαρτητοποίηση της φορολογικής διοίκησης από πολιτικές παρεμβάσεις και η μείωση του γραφειοκρατικού κόστους, η δραστηκή απλούστευση και ο εξορθολογισμός όλων των διαδικασιών και νόμων που διέπουν τη σχέση κράτους - επιχείρησης και κράτους - πολίτη, είναι βασικές προϋποθέσεις για την επανατοποθέτηση της οικονομίας σε σταθερές βάσεις.

Τέταρτον, η ταχεία εφαρμογή των νόμων που ψηφίζονται και των αποφάσεων που λαμβάνονται. Πολλοί σήμερα αμφιβάλλουν αν η Δημόσια Διοίκηση είναι σε θέση να αντεπεξέλθει στο βάρος αυτών των καθηκόντων. Σε κάθε περίπτωση, η βελτίωση της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης διέρχεται μέσα από τον αποτελεσματικότερο συντονισμό του κυβερνητικού έργου. Επίσης, αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι αποτελεσματικό κράτος δεν σημαίνει μεγάλο κράτος. Πολλές από τις σημερινές κρατικές λειτουργίες μπορούν να ανατεθούν στον ιδιωτικό τομέα μέσα από συμπράξεις δημόσιου - ιδιωτικού τομέα που θα εξασφαλίζουν χαμηλό κόστος, υψηλή ποιότητα και εξάλειψη φαινομένων διαφθοράς.

Πέμπτον -και κλείνω με αυτό- η δημιουργία κλίματος κοινωνικής συναίνεσης στις σημερινές κρίσιμες συνθήκες. Εκείνες οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που θεωρούν ότι, παρά τις αντιξοότητες και τα όποια σφάλματα έχουν διαπραχθεί, η ακολουθούμενη οικονομική πολιτική που στοχεύει στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας εντός της Ευρωζώνης είναι μονόδρομος, οφείλουν να εξηγήσουν ευθαρσώς στον ελληνικό λαό, ποιο είναι το διακύβευμα από μια ενδεχόμενη εγκατάλειψή της. Παράλληλα, οφείλουν να αναζητήσουν τους άξονες μιας σύγχρονης κοινωνικής πολιτικής πάνω στους οποίους θα στηριχθεί το νέο κοινωνικό πρότυπο της χώρας, άξονες παρόμοιους με αυτούς που σας προανέφερα.

Επί της ουσίας, οι δυνάμεις αυτές πρέπει να συμφωνήσουν στην ανάγκη ενός ριζικού μετασχηματισμού του κράτους με επικέντρωση στον πυρήνα του, στις επιτελικές, εποπτικές και κοινωνικές του λειτουργίες. Ας σχεδιάσουμε, λοιπόν, αυτόν το μετασχηματισμό τώρα, εφαρμόζοντας τις απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις με συστηματικότητα. Εάν το πράξουμε, η οικονομική κρίση θα μετατραπεί σε ευκαιρία. Εάν όχι, φοβάμαι ότι θα μετατραπεί σε μια βαθιά και μακροχρόνια κοινωνική κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Ηλίας Κασιδιάρης.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αφορμή τη χθεσινή δήλωση του κυρίου Πρωθυπουργού περί διαλόγου μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων γύρω από το μείζονα, για εμάς, εθνικό κίνδυνο της λαθρομετανάστευσης θα εκθέσω εν τάχει τις θέσεις και τις προτάσεις του κινήματός μας.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται αφορά το πόσο ουσιαστικός μπορεί να είναι ένας διάλογος για το εν λόγω ζήτημα εντός αυτής της Αιθούσης. Οι θέσεις όλων των πολιτικών δυνάμεων είναι εν πολλοίς γνωστές. Ουδείς πρόκειται να αλλάξει. Η Αριστερά θα επιζητά την άνευ όρων νομιμοποίηση όλων των λαθρομεταναστών. Οι συγκυβερνώντες θα αρνούνται να αναλάβουν στην πράξη τις ευθύνες τους. Η Χρυσή Αυγή θα επιμένει εσαεί

στη βάση των προγραμματικών της θέσεων, δηλαδή στο να εφαρμοστεί επιτέλους η κείμενη νομοθεσία και όλοι οι λαθρομετανάστες να επαναπροωθηθούν άμεσα στις χώρες προέλευσής τους. Φυσικά, οποιαδήποτε άλλη απόφαση, πέραν αυτής, θα αποδείξει πως το πολιτικό μας σύστημα, όχι μόνο αδιαφορεί για την τραγική κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα ο ελληνικός λαός, αλλά αρνείται να τηρήσει και την ελληνική νομοθεσία, χαρίζοντας δικαιώματα σε αλλοδαπούς που παραβίασαν τα σύνορά μας και δεν σεβάστηκαν τους νόμους και τις αρχές του κράτους μας.

Διάλογος, λοιπόν. Αυτός ο διάλογος σίγουρα δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός εάν περιοριστεί εντός του Κοινοβουλίου, δηλαδή πέριξ της πλατείας Συντάγματος. Πρέπει να ξεκινήσουμε μια περιήγηση στο ιστορικό κέντρο των Αθηνών, στην οδό Σωκράτους και από εκεί στα στενά κάτω από την οδό Αχαρνών, νύχτα ασφαλώς και εάν μιλάμε για τους αρμοδίους Υπουργούς, χωρίς την πολυάνθρωπη αστυνομική δύναμη που τους συνοδεύει, χωρίς τους ενόπλιους ακολούθους τους. Πρέπει να πάμε όλοι μόνοι μας μια νύχτα στο 6ο Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Αθηναίων και από εκεί σε δυο ξεχωριστά σημεία της χώρας που τα ενώνει ένας κοινός τόπος, θλιβερός και μακάβριος, στη συμβολή των οδών Γ' Σεπτεμβρίου και Ηπείρου και στην πόλη των Πατρών, στην περιοχή Κρύα Ιτεών, εκεί όπου δυο συμπατριώτες μας δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ για το απόλυτο τίποτα.

Για να γίνει ουσιαστικός διάλογος για το λαθρομεταναστευτικό, κύριοι Υπουργοί, πρέπει να δείτε τα μαχαίρια που τα στρέφουν οι Αφγανοί μέσα στο σώμα του τριαντάχρονου Έλληνα στην Πάτρα για να τον τελειώσουν. Απ' αυτήν τη βάση και μόνο μπορεί να ξεκινήσει ένας, πραγματικά, εποικοδομητικός διάλογος γι' αυτό το τεράστιο ζήτημα και όχι από αερολογίες. Ο λαός έξω πεθαίνει και εμείς εδώ καλούμαστε εκ του ασφαλούς να κάνουμε εν καιρώ έναν αόριστο διάλογο. Αυτή η πρόταση του κυρίου Πρωθυπουργού αποτελεί, για εμάς, ξεκάθαρο εμπαιγμό.

Οφείλω να απευθυνθώ ξεχωριστά στους κυρίους κυρίους Υπουργούς Δημοσίας Τάξεως και Δικαιοσύνης ως καθ' ύλην αρμοδίους για την επίλυση αυτού του τερατώδους προβλήματος. Σημειώστε, παρακαλώ, μία σημαντική λεπτομέρεια. Όλοι οι λαθρομετανάστες που έχουν σκοτώσει, που έχουν διαπράξει δηλαδή ανθρωποκτονίες στη χώρα μας, ήταν όλοι ανεξαιρέτως όχι απλά σεσημασμένοι αλλά είχαν συλληφθεί και καταδικαστεί επανειλημμένως για κακουργήματα. Κυκλοφορούσαν, όμως, ελεύθεροι.

Από εδώ προκύπτει πως το σύστημα πάσχει και οι αποφάσεις που θα ληφθούν πρέπει να έχουν ως κύριο στόχο τη σκλήρυνση των μέτρων καταστολής και σωφρονισμού. Δεν μπορεί η Ελλάδα να έχει μετατραπεί σε παράδεισο για κάθε εγκληματικό στοιχείο της γης, από τους Αφγανούς μαχαιροβγάλτες μέχρι τους Αλβανούς ληστές που σε ξυπνούν νύχτα εντός της οικίας σου και σε σημαδεύουν στο πρόσωπο με το Καλάσνικοφ. Σε πρώτο χρόνο, είναι απαραίτητη η λήψη μιας σειράς μέτρων για τον περιορισμό αυτής της ασύμμετρης απειλής. Διότι οι ανεξέλεγκτες ροές εκατομμυρίων λαθρομεταναστών συνιστούν ασύμμετρη απειλή για το ελληνικό κράτος.

Αρχικά, λοιπόν, κοιτάμε τις πύλες εισόδου. Λήψη άμεσων κατασταλτικών μέτρων για τη διαφύλαξη των χερσαίων συνόρων μας στον Έβρο. Μεταφορά ειδικών μονάδων του Ελληνικού Στρατού στην περιοχή, που και τον εξοπλισμό διαθέτουν και την κατάλληλη εκπαίδευση, για να δώσουν λύση στο πρόβλημα. Εξίσου σημαντική είναι η εκ νέου διασπορά των ελληνικών ναρκοπεδίων κατά προσωπικό. Ταυτόχρονα, στις αστικές και αγροτικές περιοχές ειδικός σχεδιασμός αστυνομικών επιχειρήσεων για τη σύλληψη και επαναπροώθηση στις χώρες προέλευσής τους όσων ξένων έχουν εισέλθει παράνομα στην Ελλάδα.

Τέλος, σε επίπεδο δικαστικού και σωφρονιστικού συστήματος ιδίονομο όποιο έγκλημα τελεί παράνομος αλλοδαπός. Οι ποινές δεν θα πρέπει να εκτίονται σε φυλακές, αλλά σε ειδικούς χώρους κράτησης, όπου παράλληλα θα παράγεται έργο υπέρ του δημοσίου.

Η Χρυσή Αυγή τα τελευταία έτη έχει πραγματοποιήσει ένα δυναμικό πολιτικό αγώνα ενάντια στα μείζονα προβλήματα της λαθρομετανάστευσης και της εγκληματικότητας. Με το νέο θεσμικό μας ρόλο ξεκινάμε την κοινοβουλευτική μας δράση, εστιάζοντας

τα προβλήματα αυτά που ταλαιπωρούν στην κυριολεξία εκατομμύρια συμπατριώτες μας. Είμαστε έτοιμοι να καταθέσουμε το πρωί της Δευτέρας πρόταση νόμου για την κατάργηση του περιβόχτου ν. 3838/2010, του νόμου Ραγκούση, όπως λέγεται από το όνομα του Υπουργού εκείνου της κυβερνήσεως Παπανδρέου.

Επειδή, όπως ακούστηκε προηγουμένως, ανάλογη πρόταση σκοπεύει να καταθέσει και το κόμμα Ανεξάρτητοι Έλληνες, καλούνται οι ιθύνοντες του εν λόγω κόμματος σε διάλογο για την εύρεση των σημείων συγκλίσεως στις δύο προτάσεις, ούτως ώστε να ενισχυθεί κοινοβουλευτικά το λαϊκό πλέον αίτημα για την κατάργηση αυτού του νόμου, που θα δώσει και το έναυσμα για συνολική αλλαγή της μεταναστευτικής πολιτικής στην Ελλάδα.

Κάποιοι σκοτεινοί κύκλοι έχουν θέσει πράγματι ως στόχο –και αυτό το δηλώνω μετά λόγου γνώσεως– να μετατρέψουν τη χώρα μας σε ένα άθλιο προτεκτοράτο κατοικούμενο από υπανθρώπους, χωρίς συνείδηση, χωρίς πατρίδα, χωρίς πολιτισμό, χωρίς ψυχή στην ουσία, διότι άνθρωποι χωρίς ψυχή, δηλαδή χωρίς τη φυλή, ορωμένη εκ των έσω, είναι το έρμα στο αιώνιο ταξίδι της ιστορίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επαφίεται στο δικό μας πατριωτισμό η σωτηρία του μέλλοντός μας. Δεν θα υπάρχουν αγέννητοι Έλληνες για να μας δικάσουν, θα υπάρχουν όμως νεκροί και αυτοί θα είναι κριτές αμελίκτοι. Πιο σκληρός, όμως, θα είναι ο ίδιος μας ο εαυτός. Απέναντι σε αυτόν ας σταθούμε όλοι και ας αναλογιστούμε εάν έχουμε κάνει έστω και μία μικρή θυσία για την τεράστια υπόθεση της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την εντολή του ελληνικού λαού αναλαμβάνουμε την ευθύνη διακυβέρνησης της πατρίδας μας στην καρδιά της μεγαλύτερης μεταπολεμικής θεσμικής, οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής και ηθικής κρίσης.

Ενώπιον μας βρίσκονται κρίσιμες εθνικές αποφάσεις και τραγικά ηθικά διλήμματα που θα προσδιορίσουν την μοίρα της κοινωνίας μας και το μέλλον των παιδιών μας. Το μέλλον και την προοπτική της Ελλάδος και του Ελληνισμού. Η απουσία κοινοπολιτικής συνεργασίας στον τόπο μας καθιστά επιτακτικότερη την ανάγκη να επιτύχει αυτή η διακυβέρνηση εθνικής ενότητας και ευρωπαϊκής προοπτικής, διακυβέρνηση που την συνθέτουν με την συνεργασία τους ο Αντώνης Σαμαράς, ο Ευάγγελος Βενιζέλος και ο Φώτης Κουβέλης.

Η επιτυχία αυτής της διακυβέρνησης σε συνδυασμό με την υπεύθυνη και εποικοδομητική άσκηση της Αντιπολίτευσης είναι ίσως η μοναδική ευκαιρία να αποδείξει ξανά ο Ελληνισμός διεθνώς το μεγαλείο του, διαψεύδοντας όλους αυτούς που «σορτάρισαν» πάνω στη μοίρα μας, αμφισβήτησαν κακοπροαίρετα τις δυνατότητες και τις προσπάθειες μας και επεδίωξαν διεθνώς να μας παρουσιάσουν ως τα μαύρα πρόβατα της Ευρώπης.

Δεν εθελουφλούμε ενώπιον των λαθών που όλοι κάναμε τα προηγούμενα χρόνια. Δεν αρνούμαστε την αυτοκριτική ή την καλοπροαίρετη κριτική των άλλων για τη χώρα μας. Πιστεύουμε όμως ότι είναι άδικο για την Ελλάδα και για τους Έλληνες, που τόσα πολλά έχουν προσφέρει στην Ευρώπη της δημοκρατίας, του πολιτισμού, της ανθρωπιάς, να ισοπεδώνονται, να ταπεινώνονται και να περιφρονούνται.

Το μεγάλο στοίχημα που έχει να κερδίσει αυτή η Κυβέρνηση και βεβαίως αυτή η Βουλή στο σύνολό της, είναι τριπλό. Πρώτον, να ενισχύσει το διεθνές κύρος και την αξιοπιστία της Ελλάδος, σεβόμενη τις συμφωνίες της με την Ευρωπαϊκή Ένωση και έτσι να διασφαλίσει την στήριξη και εν τέλει την παραμονή της στο σκληρό πυρήνα της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Δεύτερον, να αποκαταστήσουμε την αξιοπρέπεια και την υπερηφάνια των δοκιμαζόμενων Ελλήνων με μία σοβαρή, στοιχειοθετημένη και ρεαλιστική διαπραγμάτευση που θα συμπληρώσει και θα διορθώσει λανθασμένες πολιτικές του μνημονίου και έτσι θα εγγυηθεί στην πράξη την κοινωνική συνοχή, την κοινωνική κι

νητικότητα και την πραγματική ανάπτυξη των πολλών και κυρίως των νέων Ελλήνων. Βεβαίως για να το πετύχουμε αυτό πρέπει να καταγράψουμε αμέσως μετρήσιμα θετικά αποτελέσματα.

Τρίτον, να επισπεύσει την έξοδο από τη διεθνή οικονομική κηδεμονία, να οργανώσει τη στροφή στην πραγματική οικονομία και να προσδιορίσει εκ νέου τον εθνικό μας προσανατολισμό, οριοθετώντας με ρεαλιστικό τρόπο αυτήν τη φορά το σύγχρονο όραμα του Ελληνισμού για την Ελλάδα της Ευρώπης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτήν τη δύσκολη εθνική προσπάθεια που ξεκινάμε όλοι μαζί, σημαντικός είναι ο ρόλος που καλείται να παίξει το Υπουργείο που μου ανέθεσε ο Πρωθυπουργός κ. Αντώνης Σαμαράς, τον οποίο ευχαριστώ θερμά για την εμπιστοσύνη που έδειξε στο πρόσωπό μου. Η προσπάθεια μας στο Υπουργείο Εσωτερικών θα ξεδιπλωθεί συστηματικά σε τρεις άξονες.

Άξονας πρώτος, σύγχρονη πολιτεία. Άξονας δεύτερος, ισχυρή αυτοδιοίκηση. Άξονας τρίτος, ανοιχτή δημοκρατική και δίκαιη κοινωνία.

Σύγχρονη πολιτεία σημαίνει πρώτα απ' όλα αποκατάσταση της σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και της πολιτικής. Η αποκατάσταση αυτή μπορεί να βασιστεί πάνω σε τρεις πυλώνες. Πρώτον, στην επιβολή αυστηρών κανόνων διαφάνειας και χρηστής διακυβέρνησης στα κόμματα και τους πολιτικούς της κεντρικής αλλά και της αυτοδιοικητικής σκηνής. Δεύτερον, στην ανάδειξη της αποτελεσματικότητας των πολιτικών και των κομμάτων ως κεντρικό κριτήριο αξιολόγησης τους. Τρίτον, στην ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών στις αποφάσεις που τους αφορούν.

Η επιβολή αυστηρών κανόνων διαφάνειας και χρηστής διακυβέρνησης των κομμάτων και των πολιτικών συμπεριλαμβάνει το συστηματικό, αυστηρό και ανεξάρτητο έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων και των πολιτικών που δεν θα ταυτίζει ελέγχοντες και ελεγχόμενους. Τον επαναπροσδιορισμό του ύψους και του τρόπου χρηματοδότησης των κομμάτων και των πολιτικών, ώστε να μη δημιουργεί στρεβλώσεις και εξαρτήσεις.

Πρέπει να δούμε από μηδενική βάση τόσο την κρατική όσο και την ιδιωτική χρηματοδότηση, το διαρκή και συγκριτικό έλεγχο των «πόθεν έσχες» όλων των αιρετών, Βουλευτών και αυτοδιοικητικών και κυρίως όσων άσκησαν εκτελεστική εξουσία τόσο πριν όσο και μετά τη θητεία τους. Την επιβολή Κώδικα Δεοντολογίας κατά τα πρότυπα άλλων ευρωπαϊκών κρατών στους Βουλευτές και τα μέλη της Κυβέρνησης αλλά και γενικότερα σε όσους ασκούν δημόσια αξιώματα.

Δεύτερος πυλώνας, για την οικοδόμηση της σύγχρονης πολιτείας αναδεικνύεται η ανάδειξη της αποτελεσματικότητας των πολιτικών και των κομμάτων ως κεντρικό κριτήριο της αξιολόγησης τους.

Είναι βέβαιο ότι κάτι τέτοιο δύσκολα επιβάλλεται με νομοθετικές πρωτοβουλίες. Είναι κυρίως θέμα παιδείας και νοοτροπίας. Αν, όμως, διανοηθεί κανείς ότι τα τελευταία χρόνια το κόστος των μη αποφάσεων ήταν για την Ελλάδα πολλαπλάσιο από τις κακές αποφάσεις, συνειδητοποιεί για ποιον λόγο είναι αναγκαία τα ξεκάθαρα κυβερνητικά προγράμματα, η απλούστευση των διαδικασιών, η διευκόλυνση και η ασφάλεια αυτών που έχουν όχι μόνο την ευθύνη αλλά και την υποχρέωση να παίρνουν αποφάσεις.

Ένας από τους λόγους που η ελληνική πολιτική, η ελληνική διοίκηση και η ελληνική αγορά έχουν παραλύσει, είναι γιατί λόγω του παρωχημένου θεσμικού πλαισίου και του νοσηρού πολιτικού περιβάλλοντος, όλοι φοβούνται να πάρουν αποφάσεις και να βάλουν υπογραφές. Έτσι ο ένας αναβάλλει προσπάθοντας να μεταβιβάσει την ευθύνη στους άλλους. Όλοι εγκαλούνται με αυστηρότητα από τους επόμενους να απολογηθούν για τις αποφάσεις που πήραν. Κανένας, όμως, δεν εγκαλείται για τις τραγικές συνέπειες που προκάλεσε η αναποφασιστικότητα και η ευθυνοφοβία του. Τώρα η συγκυβέρνηση αυτή μας δίνει μια μοναδική ευκαιρία, να νικήσουμε τη δύναμη της αδράνειας που κατήλωσε την Ελλάδα επί χρόνια.

Η ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών είναι ο τρίτος πυλώνας της σύγχρονης πολιτείας. Όση περισσότερη ευθύνη μεταβιβάζουν στους πολίτες, τόσο πιο υπεύθυνα εκπαιδεύονται αυτοί να αποφασίζουν. Για το λόγο αυτό, πιστεύω ότι ωρίμασαν οι συν-

θήκες να ενεργοποιήσουμε τα τοπικά δημοψηφίσματα που προβλέπονται από τον «Καλλικράτη», ιδιαίτερα για θέματα τοπικού ενδιαφέροντος και καθημερινότητας. Έχει νόημα να θεσμοθετήσουμε την επίτευξη νομοθετικής πρωτοβουλίας από τους πολίτες, όπως συμβαίνει σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Έλος, πρέπει να ξεκινήσει κάποτε ο διάλογος με τα πολιτικά κόμματα και τους φορείς της ομογένειας για τη θεσμοθέτηση της ψήφου των ομογενών. Το οφείλουμε αυτό στον οικουμενικό ελληνισμό που μας στηρίζει και μας κάνει υπερήφανους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ισχυρή αυτοδιοίκηση είναι ο δεύτερος άξονας της πολιτικής μας. Για εμάς, οι αρχές της συνέχειας του κράτους από τη μία με στόχο την εφαρμογή μιας ενιαίας εθνικής στρατηγικής και της επικουρικότητας από την άλλη, με στόχο οι αποφάσεις να βρίσκονται κατά το δυνατόν κοντύτερα στους πολίτες, είναι απολύτως συνδυάσιμες και συμπληρωματικές αρχές. Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να επαναπροσδιοριστούν με ακρίβεια οι ρόλοι και τα όρια μεταξύ αποκέντρωσης και Τοπικής ή Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, ώστε να διορθωθούν έτσι οι στρεβλώσεις ή τα λειτουργικά κενά του «Καλλικράτη».

Ισχυρή αυτοδιοίκηση για εμάς, σημαίνει οικονομική αυτοτέλεια και διοικητική αυτονομία και στους δύο βαθμούς. Οι δεκατρείς αιρετές περιφέρειας της χώρας είναι το ασφαλέστερο όχημα για την ολοκληρωμένη περιφερειακή ανάπτυξη. Οι τριακόσιοι είκοσι πέντε δήμοι είναι οι αποτελεσματικότεροι εκτελεστικοί βραχίονες για τη βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών, την εφαρμογή μιας πολιτικής κοινωνικής ασπίδας και την επίτευξη μιας πράσινης οικολογικής λειτουργίας και ανάπτυξης.

Δυστυχώς, στους ΟΤΑ ξεκινάμε την πολιτική μας από ένα πολύ δύσκολο σημείο εκκίνησης. Παρά τη σημαντική μείωση των πόρων που προηγήθηκε, παρά την έγγραφη δέσμευση προς την ΚΕΔΕ του πρώην Υπουργού Οικονομικών, κ. Σαχινίδη, ότι θα δοθούν φέτος 2,7 δισεκατομμύρια μέσω ΚΑΠ και 213,8 εκατομμύρια για την τέταρτη δόση των οφειλόμενων παρελθόντων οικονομικών ετών, δυστυχώς στον προϋπολογισμό έχουν εγγραφεί μόλις 2,4 δισεκατομμύρια, κάτι που φέρνει σε πολύ δύσκολη θέση τους δήμους.

Ωστόσο, παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες τολμούμε και θέτουμε δύο σημαντικές προτεραιότητες: Πρώτον, τον οικονομικό εξορθολογισμό και το λειτουργικό εκσυγχρονισμό των ΟΤΑ και δεύτερον, την οργάνωση μιας πολιτικής κοινωνικής ασπίδας σε επίπεδο δήμου με στόχο τον πόλεμο κατά της φτώχειας. Για τον οικονομικό εξορθολογισμό και το λειτουργικό εκσυγχρονισμό των ΟΤΑ, έχουμε ήδη συστήσει ομάδες εργασίας μαζί με την task force της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αξιοποιώντας ευρωπαϊκή τεχνογνωσία, ώστε με λιγότερες δαπάνες να επιτυγχάνουμε καλύτερη λειτουργία των δήμων και φυσικά αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των πολιτών. Αυτό θα συντελεστεί με θεσμικές και λειτουργικές βελτιώσεις του «Καλλικράτη» και του Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με τον εκσυγχρονισμό και την ανασυγκρότηση των υπηρεσιών των ΟΤΑ και την εφαρμογή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, με την εξυγίανση των οικονομικών, τον περιορισμό της σπατάλης και τη χρήση κλασικών και ευρηματικών μέσων χρηματοδότησης, όπως η καταγραφή και η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας, τα προγράμματα ΣΔΙΤ, οι πολιτικές φορολογικής αποκέντρωσης, η έξυπνη αξιοποίηση εσόδων και άλλα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η κρίση δημιούργησε μια νέα τάξη εξαθλιωμένων Ελλήνων. Δεν υπάρχει στην Ελλάδα οικογένεια που να τα βγάζει πέρα. Δεν υπάρχει σπίτι χωρίς άνεργο. Χιλιάδες νέα λαμπρά μυαλά φεύγουν στο εξωτερικό. Η χώρα αιμορραγεί. Πολλαπλασιάζονται οι άνεργοι, οι άστεγοι, οι αναξιοπαθούντες. Τσαλακώνεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια πάνω στους κάδους των σκουπιδιών που κάποιοι ψάχνουν να βρουν κάτι να φάνε ή στα φανάρια της επαιτείας. Η Ελλάδα δεν ήταν ποτέ έτσι και δεν πρέπει να καταντήσει έτσι. Ακόμα και όταν οι Έλληνες ήταν φτωχοί, είχαν περηφάνια και αξιοπρέπεια.

Έχουμε χρέος να κηρύξουμε τον πόλεμο κατά της φτώχειας και της εξαθλίωσης και αυτό πρέπει να το κάνουμε όλοι μαζί, πολιτεία και πολίτες. Το πιο ετοιμοπόλεμο, το πιο συγκροτημένο, το πιο εκπαιδευμένο δίκτυο για την εφαρμογή της πολιτικής κοινωνικής ασπίδας είναι οι δήμοι. Το Υπουργείο των Εσωτερικών, μπαίνει μπροστά στο συντονισμό και την ενίσχυση αυτού του δικτύου. Στόχος μας είναι η βιωσιμότητα και η ενδυνάμωση των

υφιστάμενων κοινωνικών δομών με νέες θεσμικές πρωτοβουλίες και αποτελεσματική αξιοποίηση των κλασικών και των νέων χρηματοδοτικών εργαλείων, εθνικών, ευρωπαϊκών, ακόμα και ιδιωτικών χορηγιών. Κοινωνικά επιδόματα για αναξιοπαθούντες, βρεφονηπιακοί σταθμοί, «Βοήθεια στο σπίτι» για ασθενείς και γέροντες, μέριμνα για άστεγους, κοινωνικά παντοπωλεία για τους φτωχούς, προγράμματα αυτεπιστασίας για τους άνεργους. Μόνο με μια πανστρατιά με συντονιστές τις περιφέρειες και τους δήμους μπορούμε να κερδίσουμε τον πόλεμο κατά της φτώχειας και θα τα καταφέρουμε.

Τρίτος και καταληκτικός άξονας της προγραμματικής μας πολιτικής είναι η ανοιχτή, δημοκρατική και δίκαιη κοινωνία. Στη βάση αυτής της πολιτικής επιδιώκουμε την εφαρμογή μιας σύγχρονης πολιτικής ιθαγένειας, η οποία θα είναι απόλυτα εναρμονισμένη με το αυστηρότερο ευρωπαϊκό πλαίσιο, ώστε να μην καθιστά την Ελλάδα αποθήκη ανθρώπων ψυχών. Κατάλυση των γκέτο, καθιέρωση της αρχής ότι Έλληνας είναι ο μετέχων της ελληνικής παιδείας, επιτάχυνση διαδικασιών για την απόδοση ιθαγένειας σε ομογενείς, προώθηση σύγχρονων πολιτικών ενσωμάτωσης για νόμιμους μετανάστες και επιθετικών πολιτικών επαναπροώθησης για παράνομους. Ξεχωριστό πυλώνα βεβαίως για την πολιτική της ανοιχτής, δημοκρατικής και δίκαιης κοινωνίας, αποτελεί η πολιτική της Γραμματείας Ισότητας, η οποία προωθεί οριζόντιες δράσεις και μέτρα για τη γυναικεία απασχόληση και επιχειρηματικότητα, την οικογενειακή και ατομική ζωή των γυναικών, τη συμμετοχή τους στα κέντρα λήψης αποφάσεων και την καταπολέμηση κάθε μορφής βίας εναντίον τους. Τέλος, το Υπουργείο Εσωτερικών επεξεργάζεται ειδικές πολιτικές ένταξης τόσο για τους Ποντίους όσο και για τους Τσιγγάνους ή τις μειονότητες, αξιοποιώντας τους ευρωπαϊκούς πόρους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κορύφωση της προσπάθειάς μας εντός του προβλεπόμενου θεσμικά χρόνου, θα αποτελέσει μια τολμηρή συνταγματική Αναθεώρηση που θα μας επιτρέψει να εισέλθουμε στη νέα μεταπολίτευση. Κύρια χαρακτηριστικά της θα είναι: Η αναγέννηση του πολιτικού συστήματος, η απελευθέρωση της αναπτυξιακής δυναμικής της χώρας από θεσμικές αρτηριοσκληρώσεις του οικονομικού Συντάγματος, η αναβάπτιση της δικαιοσύνης, η ανάδειξη και η προστασία της διαχρονικής ελληνικής πολιτιστικής μας ταυτότητας και η γρήγορη προσαρμογή μας στα νέα ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα. Γνωρίζω ότι ο δρόμος που έχουμε μπροστά μας είναι εξαιρετικά δύσκολος. Δεν έχουμε όμως περιθώρια ούτε άλλων καθυστερήσεων ούτε άλλων διαταγμών. Η Κυβέρνηση αυτή πρέπει να πετύχει, διότι το οφείλει στις γενιές που έρχονται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευταί, ο χθεσινός λόγος του Πρωθυπουργού της μνημονιακής Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ απείχε πολύ από συγκεκριμένες πολιτικές Προγραμματικές Δηλώσεις.

Πιο πολύ έμοιαζε με εσωτερικό υπηρεσιακό σημείωμα τεχνοκράτη της τρόικας, στο οποίο δίνονται κάποιες γενικές κατευθύνσεις για το μέλλον της πατρίδας, παρά με ένα πρόγραμμα, παρά με ένα όραμα ενός πολιτικού ηγέτη. Τι άλλο βέβαια θα μπορούσε να είναι; Τι άλλο θα μπορούσαμε να περιμένουμε από τον σημερινό εκπρόσωπο μίας παράταξης, που η ιστορική της διαδρομή είναι μια διαδρομή εξάρτησης από τον ξένο παράγοντα; Η παράταξη αυτή ξεκίνησε από το περίφημο «Στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας», του Παναγιώτη Κανελλόπουλου προς τον Στρατηγό Τζέιμς Βαν Φλιτ, και συνεχίστηκε με το περίφημο «ανήκομεν εις την Δύσιν» του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Ε όχι, λοιπόν! Επιτέλους ας ειπωθεί για πρώτη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα ότι δεν ανήκομεν σε καμμία Δύσιν. Ανήκομεν εις την Ελλάδα και για την Ελλάδα θέλουμε να αγωνιστούμε.

Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και ολίγον από Αριστερά –ΔΗΜΑΡ– συνεχίζουν πολύ όμορφα την παράδοση της ξενοδοουλίας. Είναι ένας τέλειος συνδυασμός της ξενοκρατίας, την κλεπτοκρατίας, όλων αυτών των υλικών που έφεραν την Ελλάδα σ' αυτήν την κατάσταση. Εξάλλου σε ό,τι αφορά τα οικονομικά δεδομένα, του-

λάχιστον στην αρχή του λόγου του κ. Στουρνάρα μπόρεσα να καταλάβω ότι όλα αυτά συνέβησαν τα τριάντα πέντε τελευταία χρόνια, δηλαδή από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Με τα ίδια, λοιπόν, υλικά θα έχουμε τα ίδια αποτελέσματα. Οι συγκυβερνήτες είναι αυτοί που έφεραν τα μνημόνια, την τρόικα, έφεραν τη φτώχεια, τη δυστυχία και την εξαθλίωση στον ελληνικό λαό. Είναι αυτοί που με τα παραδοσιακά τους ερείσματα, δηλαδή την εξωτερική πολιτική που ανέφερε χθες στο λόγο του ο κύριος Πρωθυπουργός, -και ποια εξωτερική πολιτική; Την απόλυτη εξάρτηση από τα αμερικανικά και νατοϊκά συμφέροντα– υποδούλωσαν τον ελληνικό λαό και έκαναν την Ελλάδα από μία υπερήφανη χώρα προτεκτοράτο και ζήτουλα της διεθνούς πολιτικής και οικονομικής σκηνής.

Οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής θα καταψηφίσουν αυτήν την Κυβέρνηση του μνημονίου και της ξενοκρατίας, διότι σύμφωνα με τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού, θα είναι μια Κυβέρνηση που θα ξεπουλήσει γη, ουρανό και θάλασσα, θα ξεπουλήσει την πατρίδα μας σε όποιον και όποιες εθνικότητας επενδυτή. Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση, γιατί δεν θέλουμε εκατόν ενενήντα ένα χρόνια μετά την εθνική επανάσταση, την Εθνική Παλιγγενεσία, να γίνουμε και πάλι «δορυφόροι» της Τουρκίας. Δεν θέλουμε να ξαναγίνουμε σκλάβοι και μάλιστα σκλάβοι χωρίς πόλεμο!

Η αναφορά του κ. Σαμαρά σχετικά με την εξωτερική πολιτική περιείχε, όπως προείπα, δύο μόνο λέξεις: «παραδοσιακά ερείσματα». Εννοεί το ΝΑΤΟ, τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προς αποφυγήν παρεξηγήσεων, εμείς στη Χρυσή Αυγή είμεθα υπέρ της Ευρώπης. Αλλά ποιας Ευρώπης; Μιας Ευρώπης των πατρίδων, με ισοτιμία και αλληλοσεβασμό, με ανυστερόβουλη, πραγματική αλληλεγγύη. Η Ευρώπη χρωστάει στην Ελλάδα κι όχι η Ελλάδα στην Ευρώπη. Εμείς ήμασταν και πρέπει να ξαναγίνουμε οι ταγοί της Ευρώπης και όχι οι ουραγοί.

Σε ό,τι αφορά τους υπόλοιπους συμμάχους μας, θυμίζω ότι υπάρχει ένα μεγάλο ορθόδοξο έθνος στο οποίο μπορούμε να στηριχούμε, τόσο οικονομικά όσο και στις γεωστратηγικές και ενεργειακές μας πολιτικές κι όχι μόνο στον τουρισμό και στο εμπόριο, όπως προανέφερε ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Αβραμόπουλος. Υπάρχει και η ορθόδοξη Ρωσία. Δεν είναι μόνο οι Ηνωμένες Πολιτείες οι αφέντες αυτού του κόσμου. Δεν είναι παντοδύναμοι οι Αμερικανοί. Παντοδύναμος είναι μόνο ο Θεός.

Ο κ. Σαμαράς δεν αναφέρθηκε καθόλου στον Απόδημο Ελληνισμό και την ανάγκη να υποστηριχθεί αυτός ο Ελληνισμός με κάθε μέσο. Πρέπει ο Απόδημος Ελληνισμός να αποτελέσει τον καλύτερο πρέσβη της Ελλάδος στον κόσμο. Ο Απόδημος Ελληνισμός έχει τεράστιες δυνατότητες και μπορεί να βοηθήσει πολύπλευρα στην ανόρθωση της πατρίδας. Fast track δεν θέλουμε για τους ξένους επενδυτές. Fast track θέλουμε για τους Έλληνες ξενιτεμένους, όλους αυτούς που κατάφεραν να φτιάξουν περιουσίες στις τέσσερις άκρες του κόσμου και θέλουν να γυρίσουν στην πατρίδα, που θέλουν να επενδύσουν στην πατρίδα. Θέλουμε επενδυτές Έλληνες και για Έλληνες!

Σημαντικό θέμα που απουσίασε από τις δηλώσεις του κ. Σαμαρά, είναι το θέμα του κατοχικού δανείου. Μας χρωστάει η κ. Μέρκελ, δεν μας χρωστάει τώρα, μας χρωστάει πολλά χρόνια πριν. Υπήρξαν γενιές που υπέφεραν στην Κατοχή και υπήρξε ένα δάνειο, μία σύμβαση, η οποία υπολογίζεται σε σημερινά χρήματα στα 575 δισεκατομμύρια ευρώ. Θέλουμε η Κυβέρνηση να ζητήσει αυτά τα λεφτά πίσω από τους Γερμανούς. Είναι τα χρήματα του ελληνικού λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ και εγώ την ανοχή στην πρώτη μου ομιλία, κύριε Πρόεδρε, όπως τη δώσατε στον Υπουργό Οικονομικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ. Θα την έχετε για ενάμισι λεπτά, όπως και όλοι οι άλλοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Πιστεύει όμως κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα ότι αυτή η Κυβέρνηση θα έχει το πολιτικό ανάστημα να τα ζητήσει; Και φυσικά θα πρέπει να απαιτήσουμε και τις πολεμικές αποζημιώσεις.

Είχα ετοιμάσει πολλά πράγματα να σας πω αλλά στο χρόνο που μου δίνει ο κύριος Πρόεδρος θα προσπαθήσω να πω τα κυριότερα.

Οι πολιτικές δυνάμεις που απαρτίζουν αυτήν την Κυβέρνηση, είναι δυνάμεις που πιστεύουμε ότι εξαρτώνται απόλυτα από τους υπερατλαντικούς γκάνγκστερς, εξαρτώνται απόλυτα από τα διεθνή οικονομικά συμφέροντα, τα συμφέροντα που ορέχτηκαν και έβαλαν στο μάτι αυτήν την ευλογημένη από το Θεό χώρα.

Κύριοι της κεντροδεξιάς αλλά και κύριοι της κεντροαριστεράς και του ψευδοσοσιαλισμού, κύριοι της εθνομηδενιστικής ψευδοαριστεράς της ΔΗΜΑΡ, όλοι εσείς θα πρέπει να αισθάνεστε υπερήφανοι γι' αυτήν -την υποτίθεται- συσστράτευση και ενότητα που καταφέρατε. Είστε αυτοί οι ίδιοι που καταφέρατε την πρωτεύουσα της Ελλάδος, το διαμάντι του κόσμου, την πιο όμορφη πρωτεύουσα της Ευρώπης, να την κάνετε ένα κακέκτυπο της Νέας Υόρκης, να κάνετε την Αθήνα μία πόλη με αστέγους, ένα γκέτο, μία πόλη με εγκληματικότητα, πολυφυλετική και πολυπολιτισμική. Δεν ρωτήθηκε ποτέ ο ελληνικός λαός αν θέλει αυτήν την πατρίδα για να ζει ο ίδιος και τα παιδιά του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να μου δώσετε μισό λεπτό.

Άλλος ομιλητής θα αναφερθεί σ' ένα από τα πιο βασικά ζητήματα για εμάς, που είναι η άμεση ανακήρυξη της αυτόνομης οικονομικής ζώνης, της ΑΟΖ και της επέκτασης των χωρικών υδάτων στα δώδεκα μίλια. Θα πρέπει να καταφύγουμε στους διεθνείς οργανισμούς, στο Διεθνές Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για το *casus belli* που υφίσταμεθα από την Τουρκία. Είναι απειλή πολέμου από γειτονική χώρα και έχουμε κάθε νόμιμο δικαίωμα.

Θα αναφερθώ σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και σε κάτι πολύ βασικό που είπε ο κ. Σαμαράς. Ο κ. Αβραμόπουλος σήμερα μας είπε τα ωραία νέα της συγκυβέρνησης. Μίλησε για σύνθετη ονομασία.

Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας. Η θέση μας είναι η πάγια θέση της Χρυσής Αυγής, αλλά όχι μόνο της Χρυσής Αυγής, αλλά και κάθε Έλληνα πατριώτη. Θα πρέπει τον ελληνικό λαό να τον βλέπουμε όχι μόνο στις αποστειρωμένες αίθουσες. Θα πρέπει η σκέψη μας να είναι στον ελληνικό λαό, έξω στο χωράφι, στην εργασία, στο σχολείο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ο ελληνικός λαός, λοιπόν, θέλει να καταψηφίσει την ελληνική Κυβέρνηση. Αυτό είπε στις 6 Μαΐου και αυτό πιστεύω ότι λέει και τη σημερινή ημέρα.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση γιατί; Γιατί πάνω απ' όλα αναλογιζόμαστε το βάρος της ευθύνης μας απέναντι στην Ιστορία και την πατρίδα. Αναλογιζόμαστε την ευθύνη μας απέναντι στις γενιές που έρχονται. Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση γιατί είμαστε ελεύθεροι άνθρωποι, γιατί πιστεύουμε στην ελευθερία και την πατρίδα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η Βουλή της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, για επτά λεπτά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, εισαγωγικά επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο βασικό στόχο που χαρακτήριζε την πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς στην ελληνική κοινωνία για την πολιτική διεξοδο από την κρίση και είναι η ανάταξη της χώρας και η δημοσιονομική της προσαρμογή με την οικονομία ζωντανή και την κοινωνία όρθια.

Όλο αυτό το διάστημα η Δημοκρατική Αριστερά, ως δύναμη ευθύνης, έθεσε με σαφήνεια ως κύριο στόχο την παραμονή στο ευρώ και υποστήριξε τόσο τη διεκδίκηση ενός ευνοϊκού ευρωπαϊκού διακανονισμού για τη διαχείριση του χρέους, όσο και την προώθηση εσωτερικών αλλαγών δημοσιονομικής προσαρμογής, χωρίς όμως αποδόμηση των δημόσιων δομών και του κοινωνικού κράτους. Γι' αυτό και σταθμίζοντας την κρισιμότητα της κατάστασης της χώρας και την ανάγκη η Ελλάδα να αποκτήσει Κυβέρνηση ισχυρή για να διαπραγματευθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση, Κυβέρνηση ικανή να εμπνεύσει την εμπιστοσύνη στους πολίτες και να ανακουφίσει την τεμαχισμένη κοινωνία, θέσαμε στην κρίση της ελληνικής κοινωνίας ένα σχέδιο άμεσης διακυβέρνησης, με συγκεκριμένες προτεραιότητες, στόχους, ρήτρες και δεσμεύσεις.

Οι θέσεις του σχεδίου αυτού, που παρουσίασε ο Πρόεδρος

Φώτης Κουβέλης προεκλογικά, δεν ήταν περιλήψη του προγράμματος του κόμματος. Ήταν θέσεις, που θα μπορούσαν και τελικά μπόρεσαν να αποτελέσουν κοινό πολιτικό τόπο, γι' αυτό και συμφωνήσαμε στη στήριξη της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης και μιλάμε σήμερα για μία προγραμματική σύγκλιση και προγραμματική συμφωνία τριών κομμάτων που στηρίζουν τη σημερινή Κυβέρνηση.

Η επιρροή των προγραμματικών θέσεων της Δημοκρατικής Αριστεράς, ιδιαίτερα στο κείμενο-πλαίσιο συμφωνίας της συγκυβέρνησης είναι σημαντική και σε προοδευτική για τον τόπο κατεύθυνση. Είναι, βέβαια, αυτονόητο ότι το πλαίσιο αυτό δεν εμπεριέχει το σύνολο των πολιτικών πεποιθήσεων των κομμάτων που απαρτίζουν την Κυβέρνηση, καθώς τα τελευταία διατηρούν την πολιτική τους αυτοτέλεια και την αυτονομία τους.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, στηρίζεται σε μία συγκεκριμένη προγραμματική συμφωνία. Αυτό είναι το βασικό της χαρακτηριστικό και αυτό είναι μία βαθιά πολιτική επιλογή και ευθύνη, καινούργιο και προοδευτικό για τον τόπο. Εμείς θα εργαστούμε σκληρά, θα διεκδικήσουμε επίμονα και συστηματικά, ώστε τα όσα συμφωνήθηκαν, να καταγραφούν με ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα, με θετικό, προοδευτικό αποτύπωμα στην κοινωνία.

Θα αναφερθώ σε σχέση πάντα με τα βασικά σημεία του προγραμματικού λόγου της Δημοκρατικής Αριστεράς σε ορισμένα παραδείγματα, που πράγματι οι θέσεις της Δημοκρατικής Αριστεράς έχουν μπολιάσει τις Προγραμματικές Δηλώσεις. Κάθαρση του πολιτικού συστήματος: Πρώτο: Αλλαγή και εξυγίανση του πολιτικού συστήματος, διαφάνεια παντού, μείωση του κόστους του πολιτικού συστήματος, άρση της ασυλίας κ.λπ.. Οι προτάσεις μας έχουν σχεδόν συμπεριληφθεί στην προγραμματική σύγκλιση, πλην του σημαντικού θέματος της απλής αναλογικής, όπου βέβαια δεν έχουμε απεμπολήσει το δικαίωμα να τη διεκδικήσουμε.

Δεύτερο: Αποδέσμευση από το μνημόνιο: Διαπραγμάτευση για επιμήκυνση της δημοσιονομικής προσαρμογής, πάγωμα των περικοπών του μνημονίου σε μισθούς και σε συντάξεις, κατάργηση της πράξης για τη μείωση του κατώτατου μισθού, που συμπαρέσυρε προς τα κάτω το σύνολο των αμοιβών, επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων.

Στις Προγραμματικές Δηλώσεις έγιναν θετικές αναφορές σε ενέργειες που δεν θα βαθύνουν την ύφεση. Έγιναν αναφορές σε επιμήκυνση του χρόνου προσαρμογής του προγράμματος. Εκκρεμεί, όμως, το ζήτημα του τρόπου της επαναδιαπραγμάτευσης με τους εταίρους, ιδιαίτερα για τα εργασιακά θέματα. Μπορεί με μία πρώτη ανάγνωση να φαίνεται ότι το ζήτημα δεν τέθηκε. Ίσως εντάσσεται σε μία γενικότερη αντίληψη για τον τρόπο και για το χρόνο της οποίας επαναδιαπραγμάτευσης.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη αλλάζει. Η κρίση ανέδειξε την ανάγκη να υπάρξουν πολιτικές σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα επηρεάσουν τις εξελίξεις στην οικονομία υπό το πρίσμα των αναπτυξιακών και κοινωνικών προτεραιοτήτων.

Η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, λοιπόν, θα πρέπει να προσέλθει στις αντίστοιχες συναντήσεις με ένα προγραμματικό πλαίσιο, αυτό ακριβώς που διαμόρφωσαν και για το οποίο δεσμεύτηκαν τα τρία κόμματα. Ένα πλαίσιο που περιλαμβάνει τα σημεία αναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου, μέτρα πολιτικής για την προστασία των εισοδημάτων των εργαζομένων και την προώθηση των μεταρρυθμίσεων. Και βέβαια και στην αναδιαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης πρέπει να ενταχθεί η εφαρμογή της απευθείας ανακεφαλαίωσης και των ελληνικών τραπεζών από το μηχανισμό στήριξης.

Έχουμε όλοι μας γνώση των πραγμάτων και δεν θα εγκαταλείψουμε την επίμονη προσπάθεια και τον αγώνα για τη σκληρή διαπραγμάτευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τρίτο: Θα υποστηρίξουμε -και είναι πρότασή μας- την ηλεκτρονική διακυβέρνηση που δεν αφορά απλά τη χρήση των νέων τεχνολογιών, αλλά για τη Δημοκρατική Αριστερά σημαίνει νέα Δημόσια Διοίκηση, αποτελεσματικότητα, ταχύτητα, μείωση της γραφειοκρατίας, εξάλειψη της διαφθοράς, αμεσότητα και εξοικονόμηση πόρων και φιλοσοφία στη δομή της Δημόσιας Διοίκησης.

Τέταρτο: Θα υποστηρίξουμε την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας για να βγούμε από την ύφεση, για να δώσουμε δου-

λειά σε νέους και άνεργους: Με την αξιοποίηση όλων των πόρων με αιχμή το ΕΣΠΑ, τη διεκδίκηση νέων αναπτυξιακών προγραμμάτων, τις επενδύσεις υψηλής προστιθέμενης αξίας με ενσωμάτωση τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Παράλληλα, είναι για όλους, κύριοι συνάδελφοι, ζητούμενο να συμβάλουμε στην αλλαγή του χαρακτήρα της ανάπτυξης. Η ανάπτυξη πρέπει να έχει στοιχεία διατηρησιμότητας και, για να διαχέονται οι ωφέλειες στο σύνολο της κοινωνίας, θα πρέπει να απαλλαγεί από τις παθογένειες του προηγούμενου μοντέλου και να συνδεθεί με τη γενικότερη προσπάθεια ανασυγκρότησης της οικονομίας και του κράτους, να δημιουργήσει νέες και σταθερές θέσεις εργασίας και να αυξήσει την παραγωγικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου δώσετε και εμένα, κύριε Πρόεδρε, δυο λεπτά τουλάχιστον.

Πέμπτο: Θα στηρίξουμε και θα διεκδικήσουμε να υπάρξει η ουσιαστική υπεράσπιση και η διεύρυνση του κοινωνικού κράτους, με κυρίαρχο στόχο και προτεραιότητα την προώθηση νομοθετικών ρυθμίσεων που υλοποιούν το δίχτυ κοινωνικής προστασίας ανέργων και φτωχών, την αύξηση και επιμήκυνση των επιδομάτων εργασίας, τις ενεργητικές πολιτικές καταπολέμησης της φτώχειας και της ανεργίας.

Στις Προγραμματικές Δηλώσεις έγινε αναφορά από τον κύριο Πρωθυπουργό στην ανάγκη για ένα δίχτυ κοινωνικής προστασίας, όπως επίσης την επέκταση του επιδόματος της ανεργίας σε αυτοαπασχολούμενους με κοινοτικούς πόρους. Όμως, αυτά δεν αρκούν. Η κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας οδηγεί στην προσπάθεια να διαμορφώσουμε μια πρόταση ολοκληρωμένη για την κοινωνική πολιτική για το μεγάλο πυλώνα της συνοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση που είναι το κοινωνικό κράτος.

Έκτο: Όσον αφορά το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων, η βασική μας αρχή είναι ότι αυτές πρέπει να γίνουν με αξιοποίηση και όχι με εκποίηση του δημόσιου πλούτου. Οι Προγραμματικές Δηλώσεις άνοιξαν το μεγάλο θέμα των αποκρτικοποιήσεων, είναι όμως γεγονός ότι και μεγάλη προσοχή χρειάζεται και σε βάθος επεξεργασία, με ενημέρωση όλων των πτερύγων της Βουλής για όλα τα στοιχεία που οδηγούν στον επείγοντα χαρακτήρα για ορισμένες αποκρτικοποιήσεις και ότι αυτές θα γίνουν επ' ωφελεία του κοινωνικού συνόλου και του δημόσιου συμφέροντος.

Για τα θέματα των αποκρτικοποιήσεων, το μέχρι τώρα πρόγραμμα που διαμορφώθηκε στη χώρα μας στηρίχθηκε στη λογική ότι η απόσυρση του κράτους από κάθε οικονομική διαδικασία δεν έχει αρνητικές συνέπειες και ότι αποφέρει μέγιστα οφέλη. Θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί σε αυτό για να μη συνεχιστούν κρίσιμα λάθη που έγιναν.

Η Δημοκρατική Αριστερά υποστηρίζει ότι οι αποκρτικοποιήσεις θα πρέπει να γίνουν με σκοπό όχι τον εισπρακτικό χαρακτήρα αλλά ενταγμένες στη στρατηγική ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: ...για ένα νέο οικονομικό μοντέλο -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- που θα εμπεριέχει μια νέα σχέση του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ώστε οι επιχειρήσεις με την ισχυρή παρουσία του δημόσιου να μη συνδέονται με ελλείμματα αλλά να αντεπεξέρχονται στο διεθνή ανταγωνισμό, να συμβάλλουν στην ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Τέλος, στο εύλογο ερώτημα πώς η Δημοκρατική Αριστερά θα εγγυηθεί μέσα στην Κυβέρνηση την εφαρμογή του προγράμματος και κυρίως των μέτρων κοινωνικής προστασίας και εξυγίανσης του πολιτικού συστήματος, σας απαντούμε ότι αυτό θα γίνει με τη συνεχή και εξειδικευμένη προγραμματική μας συμβολή και με τη συνεχή διεκδικητική μας παρουσία στην άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής. Έχουμε αποφασίσει όλοι μας, κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε οι μαχητές και όχι οι επωφελούμενοι της επιτυχίας του κυβερνητικού έργου και σε καμμία περίπτωση δεν αναμένουμε την αποτυχία του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τελειώνω, κύριε

Πρόεδρε.

Διεκδικούμε την επιτυχία της Κυβέρνησης στη βάση του συμφωνημένου προγράμματος, γιατί θα είναι και επιτυχία της κοινωνίας των πολιτών και της χώρας συνολικότερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νίκος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης στο πλαίσιο της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης αλλά και των αδιεξόδων που γεννάει η αστική πολιτική διαχείρισής της, δεν αφήνουν κανένα απολύτως περιθώριο παρερμηνείας. Σηματοδοτούν απλά και καθαρά την κλιμάκωση της νέας βάρβαρης, αντιλαϊκής επίθεσης.

Πρόκειται για Προγραμματικές Δηλώσεις που ενσωματώνουν το σύνολο των απαιτήσεων, των αξιώσεων της αστικής τάξης στο πλαίσιο, βεβαίως, των συνολικότερων κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι κατευθύνσεις αυτές είναι σαφείς. Δεν επιδέχονται καμμία αμφισβήτηση. Ισχύουν, άλλωστε, για όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υποτάσσονται στη στρατηγική επιλογή, την οποία έχουν κάνει, για τη σωτηρία των μονοπωλιακών ομίλων σε συνθήκες κρίσης, για τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και τη διασφάλιση της κερδοφορίας.

Οι όποιοι συμβιβασμοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι προσωρινοί, δεν μπορούν να αποτελέσουν φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση, δεν μπορούν να αναιρέσουν την όξυνση της ανισομετρίας και τις φυγόκεντρες τάσεις. Αφήνουν, άλλωστε, ανοιχτό το ενδεχόμενο αναμόρφωσης της Ευρωζώνης αλλά και αποβολής των αδύναμων κρίκων.

Οι όποιες επιμέρους διαφωνίες -και είναι αυτές οι διαφωνίες, άλλωστε, που διαμορφώνουν και την εκάστοτε ανάγκη επαναδιαπραγμάτευσης μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επαναδιαπραγμάτευσης ανεξάρτητα από όποιον και αν προέρχεται- δεν αφορούν το περιεχόμενο και τον αντιλαϊκό χαρακτήρα των επιλογών αλλά αφορούν τους όρους δανεισμού και τον επιμερισμό της χρηματοδότησης, κρατικής και κοινοτικής, στα διάφορα τμήματα του κεφαλαίου. Πρόκειται, δηλαδή, για μία επαναδιαπραγμάτευση, που δεν μπορεί να ανακόψει την αντιλαϊκή επίθεση.

Άλλωστε, είναι μία επίθεση που ξεκίνησε πολύ πριν την εκδήλωση της κρίσης και τη διαμόρφωση των μνημονίων, μιας επίθεσης που οι προτεραιότητες και τα χαρακτηριστικά της διαμορφώθηκαν, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης τουλάχιστον, από τη συνθήκη του Μάαστριχτ. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο έχουν διαχρονικές ευθύνες και θα πρέπει να απολογηθούν στο λαό όλα αυτά τα κόμματα που αποδέχθηκαν, αλλά και εφάρμοσαν αυτήν τη συνθήκη, δηλαδή η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Σε συνθήκες κρίσης η επίθεση επιταχύνεται και τα μέτρα εξειδικεύονται με τα αλληπάλληλα μνημόνια. Πρωταγωνιστικό ρόλο σ' αυτήν την επίθεση έχει αναλάβει η τρικομματική Κυβέρνηση.

Από αυτήν την άποψη, θα συμφωνήσουμε σε ένα σημείο με τον κύριο Υπουργό Οικονομικών ότι η κρίση έφερε τα μνημόνια και όχι το μνημόνιο την κρίση. Αλλά, βεβαίως, θα διαφωνήσουμε στο σύνολο της ανάλυσης των αιτιών του προβλήματος που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία. Άλλωστε, ο πυρήνας του προβλήματος της οικονομικής κρίσης, είναι η δράση των μονοπωλιακών ομίλων, είναι η συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αποτέλεσε στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου, είναι η ύπαρξη ενός κρατικού μηχανισμού που διαμορφώθηκε για να εξυπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου, του αστικού του πολιτικού συστήματος και της εξαγοράς συνειδήσεων.

Από αυτήν την άποψη, βεβαίως, σαν διέξοδο μας πρόβαλε ο κύριος Υπουργός Οικονομικών κωδικοποιημένα τα μέτρα που προβλέπονται στο μνημόνιο. Μόνο που αυτή η διέξοδος είναι βάρβαρη και αντιλαϊκή.

Η Κυβέρνηση, στο όνομα της επανεκκίνησης της οικονομίας με τις Προγραμματικές Δηλώσεις της προχωρά σε μια γενικευμένη επίθεση στο λαό.

Τα εννιά σημεία αυτών των δηλώσεων συγκεκριμενοποιούν τους βασικούς στόχους της αστικής τάξης. Αυτά συμπυκνώνονται σε τρεις βασικούς άξονες. Ο πρώτος άξονας δεν είναι άλλος

από την προώθηση των αναδιαρθρώσεων ή των διαρθρωτικών αλλαγών, όπως τις ονομάζετε, μέσα από τις οποίες διασφαλίζεται η ακόμη πιο φθηνή εργατική δύναμη. Μειώσεις μισθών ως απόρροια της απελευθέρωσης της αγοράς εργασίας, ως απόρροια της αντικατάστασης των συλλογικών συμβάσεων από επιχειρησιακές και ατομικές συμβάσεις αλλά και της κατεδάφισης της κοινωνικής ασφάλισης στο όνομα της μείωσης του λεγόμενου κατ' εσάς μη μισθολογικού κόστους, καθώς και της εμπορευματοποίησης της παιδείας, της υγείας και των άλλων αγαθών, απαραίτητων για την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης.

Μέσα από την προώθηση των αναδιαρθρώσεων διαμορφώνονται νέα πεδία και κερδοφορίες για το μεγάλο κεφάλαιο όχι τυχαία. Άλλωστε αυτό συγκεκριμενοποιούν και τα τρία πρώτα από τα εννέα βήματα που παρουσίασε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός, αποκρατικοποιήσεις, συμβάσεις παραχώρησης υποδομών και δημιουργία επενδυτικού οχήματος ειδικού σκοπού για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, βήματα που από την Κυβέρνηση θεωρούνται μέτρα σωτηρίας για τη διαχείριση του δημόσιου χρέους αλλά και για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Όμως η επιλογή κάθε φορά ανάμεσα στην κρατικοποίηση και την ιδιωτικοποίηση δεν καθορίζεται αυθαίρετα από τις βουλές των εκάστοτε κυβερνήσεων αλλά καθορίζεται από τις κάθε φορά διαμορφωμένες ανάγκες αναπαραγωγής και κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Η πολιτική ιδιωτικοποίησης της κρατικής περιουσίας και των κρατικών επιχειρήσεων, αποτελεί ένα βασικό μηχανισμό ενίσχυσης της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου μέσα από την απελευθέρωση νέων πεδίων ανάπτυξης της οικονομικής δραστηριότητας για τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια. Άλλωστε οι ιδιωτικοποιήσεις έχουν ξεκινήσει εδώ και δύο δεκαετίες στο πλαίσιο της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απελευθέρωση των αγορών, πολύ πριν την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης δηλαδή, πολύ πριν τα μνημόνια και την τρόικα. Από αυτήν την άποψη γνωρίζουμε πολύ καθαρά τις επιπτώσεις αυτής της πολιτικής. Από τη μια μεριά είναι η αύξηση των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων και από την άλλη απολύσεις, μειώσεις στους μισθούς, ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, εντατικοποίηση των εργαζομένων που απασχολούνται σε αυτούς τους κλάδους, αυξήσεις των τιμών στα εμπορεύματα και τις υπηρεσίες που παρέχονται από τις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις, επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης των εργαζομένων αλλά και του περιβάλλοντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το ΚΚΕ με συνέπεια αντιπάλεψε και αρνήθηκε αυτήν την πολιτική όταν άλλα κόμματα στο όνομα του ρεαλισμού, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, αποδεχόμενα την πολιτική της απελευθέρωσης, καλλιεργούσαν αυταπάτες. Και σήμερα το ίδιο κάνει, όπως μας διαβεβαιώνει και η προχθεσινή του στάση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπου αποδέχθηκε ουσιαστικά την αναδιάρθρωση της οδηγίας για τον ενιαίο ευρωπαϊκό σιδηροδρομικό χώρο που αποτελεί τον επιταχυντή της διαδικασίας ιδιωτικοποίησης της εκμετάλλευσης των σιδηροδρομικών δικτύων και του σιδηροδρομικού έργου.

Σήμερα ο λαός καταλαβαίνει ότι ακόμα και αυτή, η υπό δημόσιο έλεγχο «ΔΕΗ ΑΕ», στο περιβάλλον της απελευθερωμένης αγοράς δεν έχει αποτρέψει την επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων της, δεν έχει αποτρέψει τη συνεχή αύξηση των τιμολογίων για τα λαϊκά νοικοκυριά. Ας μας προβληματίσει, λοιπόν, αυτό το γεγονός. Ας σκεφτούμε, μπορεί σήμερα με τα υπάρχοντα δεδομένα να διασφαλιστεί η ενεργειακή επάρκεια, η φθηνή ενέργεια για τα λαϊκά νοικοκυριά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε στο χρόνο σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε νομίζω ότι κάνετε λάθος με το χρόνο και θα ολοκληρώσω πολύ σύντομα.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, εμείς λέμε ότι μπορεί να υπάρξει όλο αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι θα γίνουν λαϊκή περιουσία και θα αξιοποιηθεί το σύνολο των εγχώριων ενεργειακών πηγών ορυκτών και ανανεώσιμων και θα υπάρξει απεξάρτηση από τις

εισαγόμενες ενεργειακές πηγές.

Ο δεύτερος άξονας της δημοσιονομικής πολιτικής, είναι η δημοσιονομική εξυγίανση που είναι σε βάρος της λαϊκής οικογένειας μέσα από την αύξηση των φορολογικών εσόδων. Στο πλαίσιο όμως της ελευθερίας κίνησης των κεφαλαίων, των φορολογικών παραδείσων και του φορολογικού ανταγωνισμού δεν μπορεί να υπάρξει δίκαιο φορολογικό σύστημα, δεν μπορεί να φορολογηθεί ο πλούτος όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι μονόδρομο αποτελεί η φοροεπιδρομή στο λαό, η οποία και θα συνεχιστεί ανεξάρτητα του μείγματος της φορολογικής μεταρρύθμισης. Ακόμα γίνεται δημοσιονομική εξυγίανση μέσα από τον περιορισμό των δημόσιων δαπανών που οδηγεί σε απολύσεις, σε μειώσεις μισθών και συντάξεων διευκολύνοντας την εμπορευματοποίηση της υγείας, της περίθαλψης, του φαρμάκου και της παιδείας.

Ο τρίτος άξονας, είναι η διασφάλιση της κρατικής και κοινοτικής χρηματοδότησης για τους μονοπωλιακούς ομίλους, το ΕΣΠΑ, οι αναπτυξιακοί νόμοι. Αυτούς τους άξονες δεν τους απορρίπτει, δεν τους αμφισβητεί ο ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και είναι επιφανειακή και ψευδεπίγραφη η αντιπολιτευτική του τακτική, γι' αυτό και όχι μόνο έχει την ανοχή αλλά και τη στήριξη ορισμένων τμημάτων της αστικής τάξης. Με την πολιτική του, εξωραίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση και την πολιτική της, αποδεχόμενος τη στρατηγική, δηλαδή την επιλογή της πλουτοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρεία Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Έσπευσε μάλιστα να κατηγορήσει την Κυβέρνηση γιατί δεν αξιοποίησε τα ωφέληματα της απόφασης της Συνόδου Κορυφής της 29ης Ιουνίου, δηλαδή για ανακεφαλαιοποίηση απευθείας των τραπεζών από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης. Δηλαδή από τη θέση για τράπεζες υπό δημόσιο έλεγχο, περάσαμε στη θέση σε τράπεζες υπό τον έλεγχο του ευρωμηχανισμού στήριξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, έχει ολοκληρωθεί ο χρόνος σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατηγορεί την Κυβέρνηση γιατί δεν αναδείχθηκε ως βασική συνιστώσα της συμμαχίας του Νότου, της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας, μιας συμμαχίας που κλιμακώνει την αντιλαϊκή επίθεση ενάντια στους λαούς των χωρών. Είτε, λοιπόν, με επαναδιαπραγμάτευση είτε με απλή καταγγελία του μνημονίου στο πλαίσιο της λυκοσυμμαχίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της αποδοχής του σεβασμού των στρατηγικών της επιλογών, δεν πρόκειται να αποτελέσει φιλολαϊκή διέξοδο.

Το μόνο που τους διαφοροποιεί Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι το μείγμα, ο τρόπος με τον οποίο θα μοιράσουν ανάμεσα στα λαϊκά στρώματα τη φτώχεια. Αυτό τους διαφοροποιεί και όχι η ουσία, δηλαδή ότι η δράση των μονοπωλιακών ομίλων οδηγεί το λαό στη φτώχεια. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν είναι και τυχαίο ότι η διαφοροποίησή τους είναι ανάμεσα σ' αυτό που εξήγγειλε ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών ως ελάχιστο εισόδημα προσασίας από τη φτώχεια και σ' αυτό που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Τόσο μεγάλη είναι η διαφοροποίηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει διέξοδος; Εμείς λέμε «ναι». Βεβαίως υπάρχει διέξοδος προς όφελος του λαού στη γραμμή της ρήξης και της ανατροπής, στη γραμμή της λαϊκής απερίθρευσης με οργάνωση της πάλης από τα κάτω με αγωνιστικές πρωτοβουλίες για τα καυτά λαϊκά προβλήματα, το φάρμακο, τη φοροεπιδρομή, τα χαράτσια, την ικανοποίηση των διατροφικών αναγκών του λαού, την αντιμετώπιση της ανεργίας και της ιδιωτικοποίησης που θα ενισχυθούν τη δράση τους με αφετηρία να πληρώσουν την κρίση τα μονοπώλια και όχι ο λαός και σταθερό προσανατολισμό στη μόνη πραγματική και φιλολαϊκή διέξοδο για αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση με λαϊκή συμμαχία και μονομερή διαγραφή του χρέους.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Καραθανασόπουλε, όπως βλέπετε, σας άφησα να τα πείτε όλα.

Το λόγο έχει ο κ. Παυλοπούλου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης

στην Κυβέρνηση Σαμαρά, η οποία στηρίζεται από τις τρεις πολιτικές δυνάμεις, όχι γιατί είμαι Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Όσο και αν είναι δύσκολο να γίνει τούτο κατανοητό μέσα σε ένα κλίμα πόλωσης, μέσα σε ένα κλίμα πολιτικών συμπεριφορών χρόνων όπου έχουμε συνηθίσει να πιστεύουμε ότι κάποιος ψηφίζει υπό όρους κομματικής πειθαρχίας, ψηφίζω ως Βουλευτής κατά συνείδηση και ως Έλληνας πολίτης. Διότι αυτήν τη στιγμή, το μεγάλο και κρίσιμο διακύβευμα είναι διπλό. Είναι η παραμονή στην Ευρωζώνη και η περαιτέρω αναδιαπραγμάτευση εκείνων των όρων του μνημονίου οι οποίοι αν συνεχιστούν να εφαρμόζονται, οδηγούν τη χώρα σε κοινωνική έκρηξη. Και μαζί με τη χώρα μας και άλλες χώρες πέραν τούτου θέτουν σε κίνδυνο την ίδια την Ευρωζώνη, πράγμα που έχει γίνει ήδη αντιληπτό.

Ιδίως τον τελευταίο καιρό βλέπουμε τις μεγάλες μεταβολές που συνέβησαν στη Γαλλία, όπου ο κ. Σαρκοζί πλήρωσε ακριβά την υποτέλεια της Γαλλίας στην πολιτική της Γερμανίας. Αλλά και σε άλλες χώρες, όπως είναι ιδίως η Ισπανία.

Άρα, λοιπόν, παραμονή στο ευρώ με όρους αναδιαπραγμάτευσης. Και αυτό ακριβώς θέλω να τονίσω. Όχι σε επίπεδο οικονομικών όρων αλλά θα μου επιτρέψετε, ίσως επειδή βαρύνει πάνω μου πάντοτε και ο άλλος ρόλος μου, ο καθαρά θεσμικός από πλευράς νομικής επιστήμης, να πω ποια είναι τα σημαντικά ερείσματα, τα θεσμικά και τα νομικά στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαίου, τα οποία έχουμε στη διάθεσή μας και τα οποία η Κυβέρνηση Σαμαρά και οι Υπουργοί της, συμπεριλαμβανομένου και του Υπουργού Οικονομικών, μπορούν να χρησιμοποιήσουν ακριβώς για να αλλάξουμε αυτό το μείγμα πολιτικής, το οποίο είναι πραγματικά καταστροφικό. Και τονίζω ότι είναι καταστροφικό, όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για την ίδια την Ευρωζώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πώς φτάσαμε εδώ που φτάσαμε είναι λίγο έως πολύ γνωστό. Δεν χρειάζεται να το εκθέσω. Όπως όλοι, επίσης, ξέρουμε πού αναλογούν οι ευθύνες. Και αυτό είναι ένα θέμα το οποίο θα ερευνήσουμε και στη θητεία αυτής της Βουλής. Η πορεία της Ελλάδας προς το μνημόνιο δεν ήταν νομοτελειακή. Υπήρξε, δυστυχώς, μια συνειδητή επιλογή.

Η είσοδος στο μνημόνιο έγινε χωρίς καμμία διαπραγμάτευση και, το κυριότερο απ' όλα, τα όσα λίγα θετικά περιείχαν τα μνημόνια δεν εφαρμόστηκαν. Άρα οι ευθύνες είναι διπλές. Αφορούν και τις προηγούμενες κυβερνήσεις, και την κυβέρνηση Παπανδρέου αλλά και την κυβέρνηση Παπαδήμου –όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια– αλλά υπάρχει τεράστια ευθύνη και ως προς την ίδια την τρόικα για τους όρους που επέβαλε στην Ελλάδα.

Οι όροι αυτοί δεν είναι μόνον εσφαλμένοι οικονομικά –και αυτό αποδείχθηκε στην πορεία– γιατί οδήγησαν σε μία βαθύτερη ύφεση αλλά είναι όροι οι οποίοι –τουλάχιστον αρκετοί από αυτούς– αντίθετα επιβλήθηκαν με ό,τι ορίζει το ελληνικό Σύνταγμα. Αλλά και αντίθετα με ό,τι ορίζει το Ευρωπαϊκό Δίκαιο και εδώ θέλω να μείνω περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πλειάδα υποχρεώσεων που είτε έγιναν αποδεκτές από τις κυβερνήσεις προηγουμένως είτε επιβλήθηκαν ωμά από την ίδια την τρόικα, παραβιάζουν το ελληνικό Σύνταγμα.

Θα μείνω στους δύο πρώτους μνημονιακούς νόμους. Και το κάνω γιατί είναι εξαιρετικά επίκαιροι, με βάση το ότι αυτό φαίνεται και από τις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων τώρα. Θα μείνω στο ν. 3833 και στο ν. 3845/2010, τους πρώτους μνημονιακούς νόμους, εκείνους οι οποίοι επέβαλαν τις οριζόντιες περικοπές των αποδοχών και στην ουσία την κατάρρευση του δέκατου τρίτου και δέκατου τέταρτου μισθού.

Υπάρχει παραβίαση σαφής του άρθρου 4 για την αρχή της ισότητας, του άρθρου 5 παράγραφος 1 για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, των άρθρων 22 και 23 για το σεβασμό της συλλογικής αυτονομίας και του άρθρου 25 για την αρχή της αναλογικότητας. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία είχε επισημάνει η Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής την εποχή εκείνη. Τα είχαμε επισημάνει όλοι, διακομματικά. Είχαμε εγείρει θέματα συνταγματικότητας μέσα στη Βουλή και δεν τα παίρνουμε πίσω ούτε κατά κεραία και πολύ περισσότερο ενώ προσωπικά.

Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Στον κυνικό κόσμο που ζούμε –γιατί είναι κυνικός ο κόσμος δυστυχώς– και μέσα από το τεράστιο δημοκρατικό και θεσμικό έλλειμμα το οποίο διακρίνει και την Ευ-

ρωπαϊκή Ένωση –είναι εκείνο που μας οδηγεί σε αυτές τις νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις και στρατηγικές, οι οποίες καταστρέφουν την Ευρωζώνη, αρχής γενομένης από τον ευρωπαϊκό Νότο– υπάρχει σαφής καταστρατήγηση και του Ευρωπαϊκού Δικαίου, υπάρχουν διατάξεις του Ευρωπαϊκού Δικαίου που παραβιάζονται ρητά. Θα αναφέρω τρεις από αυτές.

Πρώτη περίπτωση το άρθρο 37 παράγραφος 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εγγυάται τις αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας.

Υπάρχουν οι διεθνείς συμβάσεις εργασίας. Μα θα μου πείτε, οι διεθνείς συμβάσεις εργασίας είναι Ευρωπαϊκό Δίκαιο; Βεβαίως. Ίσως έχουμε ξεχάσει ότι το πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαίου έχει διευρυνθεί, ιδίως μετά το Μάαστριχτ, πράγμα που σημαίνει ότι σημαντικό κομμάτι, ιδίως σε ό,τι αφορά την προστασία των δικαιωμάτων, ατομικών και κοινωνικών, του Διεθνούς Δικαίου έχει γίνει Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Και υπάρχουν δύο τουλάχιστον διεθνείς συμβάσεις που προστατεύουν τη συλλογική αυτονομία. Κι αυτές οι συμβάσεις είναι η 151/1978 και η 154/1981. Αυτό είναι Ευρωπαϊκό Δίκαιο που προστατεύει τη συλλογική αυτονομία.

Υπάρχει από εκεί και πέρα το πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου είναι μέρος του Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Συντρέχουν όλες αυτές οι παραβιάσεις. Και το τονίζω ότι φάνηκε μέσα σε αυτή τη Βουλή, φάνηκε από την αρθρογραφία, φαίνεται από τις αποφάσεις των δικαστηρίων. Και μη μου πει κάποιος ότι υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, της Ολομελείας, για το μνημόνιο, η 668/2012. Γιατί δεν αναφέρθηκε σε θέματα Ευρωπαϊκού Δικαίου η απόφαση αυτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντιθέτως, η απόφαση του ειρηνοδικείου, η 599/2012 –και μην κάνουμε ιεράρχηση δικαστηρίων, μην υποτιμάμε την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και την αξία μιας δικαστικής απόφασης– το έχει θέσει το θέμα αυτό σαφώς. Αλλά δεν είμαστε μόνο εμείς. Η πρόσφατη απόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου της Πορτογαλίας που αντιμετωπίζει ίδιο τσουνάμι επέμβασης στο κοινωνικό κράτος, το έθεσε επίσης σαφώς.

Χαίρομαι που σ' αυτήν την Αίθουσα υπάρχουν συνάδελφοι από το χώρο του πανεπιστημίου και ιδίως ένας έγκριτος συνταγματολόγος και συνάδελφος, ο κύριος Μανιτάκης. Ίσως λίγοι ξέρουν ότι το εργατικό πρωτοδικείο του Πόρτο, θέτοντας ακριβώς το ζήτημα του άρθρου 37 παράγραφος 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έκανε προδικαστικό ερώτημα ακριβώς για αντίστοιχες περικοπές, το οποίο εκκρεμεί στο δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (8 Μαρτίου 2012).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, δημιουργείται σήμερα σ' ολόκληρη τη νότια Ευρώπη ένα ισχυρό ρεύμα προστασίας των θεσμών της Ευρώπης, του κοινωνικού κράτους που είναι πυλώνας της Ευρώπης, άσχετα αν θέλουν κάποιοι να το αγνοούν σήμερα. Προστασίας η οποία πρέπει να γίνει κοινή συνείδηση και κοινός αγώνας.

Έχουμε λοιπόν αυτήν τη δυνατότητα σ' αυτήν τη φάση της αναδιαπραγμάτευσης που είναι ο κύριος στόχος αυτής της Κυβέρνησης όπως φάνηκε και από το πρόγραμμα στο οποίο βασίζεται, αλλά και από τη γενναία, πραγματικά, ομιλία του Πρωθυπουργού, ο οποίος έθεσε σε προτεραιότητα τα ζητήματα αυτά. Μπορούμε και πρέπει να αντιτάξουμε σ' αυτήν τη φάση της αναδιαπραγμάτευσης απέναντι στην τρόικα –που είναι κοινοτικό όργανο κατά το μεγαλύτερο μέρος της– ότι δεν μπορούν να μας ζητούν– αντιθέτως, πρέπει να πάρουν πίσω– ζητήματα που παραβιάζουν το ευρωπαϊκό δίκαιο, τους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Γιατί είναι αδιανόητο ένα κοινοτικό όργανο, έστω και στο πλαίσιο μιας πολιτικής –κακή τη μοίρα– του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, να επιβάλλει σε μία χώρα-μέλος της ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεώσεις που αντιβαίνουν κατάφωρα στις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό «όπλο», κύριοι συνάδελφοι. Το είχα τονίσει απ' αυτό το Βήμα πολλές φορές. Δυστυχώς η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν το αξιοποίησε ποτέ. Δυστυχώς και η κυβέρνηση Παπαδήμου στην όποια φάση της αναδιαπραγ-

μάτευσης –που δεν υπήρξε ουσιαστικά ποτέ- δεν το χρησιμοποιήσε. Τώρα είναι ώρα να το χρησιμοποιήσουμε μαζί με όλα τα άλλα επιχειρήματα τα οποία επιτρέπουν να πούμε ότι δεν μπορούν να οδηγήσουν μια χώρα στην κοινωνική έκρηξη, γιατί αυτό αντιβαίνει και σε βασικές αρχές της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριοι Υπουργοί, εσείς επωμίζετε αυτό το μεγάλο βάρος, εσείς τούτη τη στιγμή μ' αυτήν την Κυβέρνηση που πήρε αυτήν τη γενναία απόφαση της αναδιαπραγματεύσεως, έχετε το μεγάλο χρέος και τη μεγάλη τιμή να βγάλετε τη χώρα από την κρίση. Θυμηθείτε ότι εκτός από τα οικονομικά επιχειρήματα, εκτός από την οικονομική συμμαχία της νότιας Ευρώπης η οποία εξελίσσεται, έχετε και πολλά, τεράστια θεσμικά επιχειρήματα που οφείλουμε να τα διαπραγματευθούμε μαζί με τους εταίρους μας του νότου, μαζί με την Πορτογαλία, μαζί με την Ισπανία, μαζί με την Ιταλία και μαζί με τη Γαλλία. Ξέρω ότι θα υπάρξει κοινότητα πνεύματος όχι μόνο από τους πολιτικούς κύκλους, αλλά και από τους νομικούς κύκλους, ακόμα και από τη νομική υπηρεσία της Κομισιόν. Χρησιμοποιήστε το αυτό για να μπορέσουμε τούτη την ώρα να στηρίξουμε το κοινωνικό κράτος δικαίου που –το τονίζω- είναι ο μεγάλος πυλώνας μιας δημοκρατικής Ευρώπης, η οποία δεν μπορεί να υπάρξει, παρά μόνο όταν στηρίζουμε τα ατομικά και τα κοινωνικά δικαιώματα. Γιατί αν αυτά πέσουν, από κει και πέρα δεν πρόκειται να μείνει τίποτα. Καμμία οικονομία δεν μπορεί να σταθεί στα πόδια της όταν πίσω της δεν υπάρχουν οι άνθρωποι, τα δικαιώματά τους, η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, εκείνη που στηρίζει την Ευρώπη των λαών και όχι μόνο την Ευρώπη των τραπεζών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κατά τον κατάλογο το λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος, αλλά έχει ζητήσει το λόγο ο Υπουργός κ. Μανιτάκης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς να εκφράσω τη συγκίνησή μου διότι με το πέρας της πανεπιστημιακής μου σταδιοδρομίας ως δάσκαλος του Συνταγματικού Δικαίου, έχω το σπάνιο προνόμιο να εμφανίζομαι ενώπιον των αντιπροσώπων του ελληνικού λαού και να ζητώ την εμπιστοσύνη τους. Έχω πλήρη συνείδηση της ιστορικής και πολιτικής ευθύνης που αναλαμβάνω και των υποχρεώσεων που επωμίζομαι.

Με απόλυτο σεβασμό στη μακραίωνη κοινοβουλευτική μας παράδοση και στη συνταγματική μας ιστορία θα πολιτευθώ τηρώντας του κανόνες του ήπιου διαλόγου και της υπεύθυνης και τακτικής λογοδοσίας ενώπιόν σας. Θα στηριχθώ, εφόσον λάβω την εμπιστοσύνη σας, στη δημιουργική συνεργασία σας και στις θετικές προτάσεις όλων σας.

Θα ήθελα ακόμα να τονίσω ως μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου ότι συμμερίζομαι τη συλλογική πολιτική ευθύνη της Κυβέρνησης και εννοείται ότι θα ενεργώ ακολουθώντας τις κατευθύνσεις και το συντονισμό του κυβερνητικού έργου από τον Πρωθυπουργό ο οποίος με τίμησε αναθέτοντάς μου τα καθήκοντα του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Ανταποκρίθηκα στην πρόσκληση να συμμετάσχω ως Υπουργός στην παρούσα Κυβέρνηση και να αναλάβω βαριές ευθύνες και ένα εξαιρετικά δύσκολο έργο επειδή διαπίστωσα ότι ο σχηματισμός τρικομματικής Κυβέρνησης συνεργασίας δεν αποτελούσε απλώς ένα ελπιδοφόρο εγχείρημα για τη χώρα ενόψει των εξαιρετικά κρίσιμων περιστάσεων που διέρχεται η ίδια, αλλά και μια πρόκληση καθοριστικής σημασίας για τη σταθερότητα και το μέλλον του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος.

Το σχεδόν πρωτόγνωρο αυτό σχήμα διακυβέρνησης δοκιμάζει σήμερα την αντοχή και αποτελεσματικότητά του επιφέροντας πιστεώς αθεράτευτη ρωγή στο δικομματισμό και την αλαζονική λογική των μονοκομματικών κυβερνήσεων που είχαν πολλές και αρνητικές συνέπειες στο πολιτικό και κομματικό μας σύστημα. Ο τόπος έχει ανάγκη σήμερα όσο ποτέ από εθνική συνεννόηση, ήρεμο, υπεύθυνο και τεκμηριωμένο πολιτικό διάλογο.

Συμμετέχω συνειδητά και ενεργά στην ευόδωση αυτού του

στόχου και θα κάνω ό,τι μπορώ για να ανταποκριθώ στην εμπιστοσύνη που έδειξε στο πρόσωπό μου ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς, Φώτης Κουβέλης και τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Έρχομαι τώρα στο αντικείμενο του Υπουργείου.

Ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης δεν έχω στο μυαλό μου τίποτα άλλο πέρα από την αναδιάρθρωση του Κράτους και της Διοίκησης. Μεταρρύθμιση άμεσα από σήμερα, αξιοποιώντας, εφαρμόζοντας, συνεχίζοντας ή προωθώντας ό,τι θετικό έχει ξεκινήσει και είναι εφαρμόσιμο. Μεταρρύθμιση χωρίς νέους πολύπλοκους φλύαρους, αντιφατικούς και ανεφάρμοστους νόμους. Έχουμε πνιγεί από την πολυνομία και τη γιγαντονομία. Καιρός να κοιτάσουμε και την εφαρμογή τους. Ειδικές και νομοθετικές παρεμβάσεις για διόρθωση λαθών, άρση αντινομιών ή αδικιών και εμποδίων δεν αποκλείονται φυσικά.

Μέχρι τώρα η διοικητική μεταρρύθμιση άρχισε και τελειώνει με το σχεδιασμό και την ψήφιση ενός νόμου. Η μέθοδος αυτή όσο δύσκολο και αν είναι πρέπει οπωσδήποτε να αλλάξει.

Για μας πρώτα σχεδιάζεται και δοκιμάζεται οργανωτικά η μεταρρύθμιση και μετά έρχεται η νομοθετική ρύθμισή της. Άλλωστε, στο πλαίσιο του τρόπου αναδιάρθρωσης της διεύθυνσης και του συντονισμού του κυβερνητικού έργου και των Υπουργείων μεταξύ τους από τον Πρωθυπουργό, σχεδιάζεται η συγκρότηση μιας νέας μόνιμης υπηρεσίας συντονισμού του κυβερνητικού έργου που θα εξασφαλίζει τη συνοχή των ενεργειών και τη συστηματική παρακολούθηση της υλοποίησης των αποφάσεων της Κυβέρνησης. Παράλληλα, θα συγκροτηθεί άμεσα γραφείο προγραμματισμού του νομοθετικού έργου. Η νομοθέτηση και μάλιστα η καλή νομοθέτηση θα προγραμματίζεται, επιτέλους, από την Κυβέρνηση σε ετήσια βάση.

Έρχομαι τώρα στη διαδικασία της κεντρικής μεταρρύθμισης. Αυτή καταλαμβάνει τόσο τη διάρθρωση και οργάνωση όλων των Υπουργείων, όσο και των δημόσιων οργανισμών. Στο πλαίσιο διμερούς συμφωνίας, που έχει υπογραφεί τον περασμένο Ιανουάριο από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, από τον επικεφαλής της ομάδας δράσης για την Ελλάδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και από τον Υπουργό Προϋπολογισμού και Μεταρρύθμισης της Γαλλίας, σχεδιάστηκε από ομάδες εργασίας που εργάζονται εντατικά στο Υπουργείο μιας νέας οδικής χάρτης ως προς τη μέθοδο, τον τρόπο και τα στάδια αναδιάρθρωσης των υπουργείων. Θα τον αξιοποιήσουμε απόλυτα. Η συμφωνία αυτή και ο οδικός χάρτης, παρ' όλο που συμφωνήθηκαν πριν από πέντε μήνες, παρέμειναν «στο ράφι» άγνωστα και αγνοημένα από τον ελληνικό λαό και από τη διοίκηση.

Στόχος του δύσκολου αυτού εγχειρήματος είναι η αξιοποίηση της τεχνογνωσίας και η αναζήτηση των προσφορότερων λύσεων και πρακτικών για τη διασφάλιση των παρεχόμενων από τη Δημόσια Διοίκηση υπηρεσιών προς όφελος των πολιτών, αλλά και η βελτίωση της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητάς τους και κυρίως η πάταξη της διαφθοράς.

Η μεταρρυθμιστική διαδικασία πραγματοποιείται σε δύο φάσεις. Πρώτα αξιολογούνται οι δημόσιες υπηρεσίες και μετά το προσωπικό. Αποβλέπουμε στην επίσπευση των διαδικασιών αξιολόγησης των οργανικών μονάδων, των υπηρεσιών και των εποπτευόμενων οργανισμών των Υπουργείων ώστε να εκτιμηθούν και να αξιολογηθούν οι ανάγκες, η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητά του παραγόμενου έργου.

Η αξιολόγηση των διοικητικών μονάδων του Υπουργείου μου έχει ήδη περατωθεί. Απομένει η τελική αποτίμηση. Τα πρώτα αποτελέσματα δείχνουν πως με την αναδιάρθρωση των διοικητικών υπηρεσιών μπορούμε να επιτύχουμε σημαντικές εξοικονομήσεις στο λειτουργικό κόστος χωρίς να μειώσουμε ούτε το απαραίτητο προσωπικό, ούτε τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Σχεδιάζουμε τις αμέσως επόμενες μέρες να συγκροτήσουμε τις προβλεπόμενες επιτροπές αξιολόγησης των υπηρεσιών των υπόλοιπων Υπουργείων και όλων των Υπουργείων.

Το έργο της αξιολόγησης των δομών υπολογίζουμε να ολοκληρωθεί πριν από τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας που είναι το τέλος του τρέχοντος έτους. Η ολοκλήρωση του έργου της αξιολόγησης των δομών θα οδηγήσει με ασφαλή κριτήρια στη συνολική αναδιάρθρωση των κεντρικών και αποκεντρωμένων

υπηρεσιών των Υπουργείων και των εποπτευόμενων τους οργανισμών με τη διαμόρφωση νέων οργανισμών ή ορθότερα νέων οργανογραμμάτων. Γνώμονας των παρεμβάσεων αυτών είναι η ενίσχυση του επιτελικού χαρακτήρα της Δημόσιας Διοίκησης και η ενδυνάμωση της βασικής της αποστολής που είναι η συμβολή της στο στρατηγικό κυρίως προγραμματισμό των πολιτικών της χώρας.

Στο πλαίσιο αυτό ο στόχος είναι ήδη στο τέλος του 2012, δηλαδή σε λίγους μήνες, να έχουμε κάνει ένα αποφασιστικό βήμα. Το δημόσιο να είναι συνεκτικότερο, αποτελεσματικότερο και αποδοτικότερο και να δείχνει ότι μπορεί να παρέχει καλύτερες υπηρεσίες με μικρότερο κόστος. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής θα είμαστε σε θέση να εκτιμήσουμε τεκμηριωμένα πλέον πόσες θέσεις προσωπικού πλεονάζουν, πόσες και ποιες υπηρεσίες θα συγχωνευτούν ή είναι περιττές και πρέπει άρα να καταργηθούν. Μετά το πέρας της αξιολόγησης των υπηρεσιών θα αρχίσει αμέσως η αξιολόγηση του προσωπικού. Υπολογίζουμε στις αρχές του 2013. Η αξιολόγηση βασίζεται -έχουν καθοριστεί όλα αυτά- σε αντικειμενικά, αξιοκρατικά και διαφανή κριτήρια ώστε να ενισχυθεί η αποδοτικότητα του παραγόμενου έργου κάθε υπηρεσίας και κάθε υπαλλήλου ατομικά.

Αυτά είναι τα βήματα της μεταρρύθμισης που επιβάλλει η διοικητική λογική και το δημόσιο συμφέρον. Κάθε άλλη συζήτηση σήμερα για μείωση ή απόλυση και μάλιστα εκατόν πενήντα χιλιάδων ή δεκαπέντε χιλιάδων υπαλλήλων ή και για εφεδρεία, είναι αυθαίρετη και αβάσιμη, δεν εντάσσεται ως εκ τούτου στον προγραμματισμό μας ούτε είναι στις προθέσεις του Υπουργείου. Άλλωστε η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, από την προγραμματική συμφωνία των κομμάτων.

Σε κάθε περίπτωση η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει ήδη μέτρα και μεθόδους καλύτερης αξιοποίησης του προσωπικού ανάλογα με τις ανάγκες των δημοσίων υπηρεσιών και τα προσόντα τους. Προβλέπονται νομοθετικά -και θα το εφαρμόσουμε- αρκετές μορφές κινητικότητας των δημοσίων υπαλλήλων με μετάρταξη, με απόσπαση ή άλλως πώς.

Εν τω μεταξύ, η διαδικασία των προαγωγών των δημοσίων υπαλλήλων, όπως την προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία, θα συνεχιστεί πάντα βέβαια στο πλαίσιο των δημοσιονομικών δυνατοτήτων της χώρας. Το ίδιο ισχύει και για την ολοκλήρωση των άλλων υποχρεώσεων μας, όπως η αναγνώριση της προϋπηρεσίας των δημοσίων υπαλλήλων που είχαν εργαστεί στον ιδιωτικό τομέα. Η αξιοποίηση αυτών των δυνατοτήτων θα επανεκτιμάται ως προς την αποτελεσματικότητά τους.

Όσον αφορά τις ειδικότερες άμεσες παρεμβάσεις, θα ήθελα να αναφέρω τα εξής: Εντός αυτού του τριμήνου, δηλαδή των πρώτων εκατό ημερών και αφού μελετήσουμε προσεκτικά τα όσα έχουν γίνει μέχρι τώρα σχετικά με τη συγχώνευση ή κατάργηση δημοσίων οργανισμών που εποπτεύονται από το κράτος, θα λάβουμε τελικές αποφάσεις για το πώς θα γίνει η κατάργηση, η συγχώνευση, ποιοι και πόσοι οργανισμοί καταργούνται.

Στο ίδιο διάστημα, από κοινού μαζί με τον Υφυπουργό κ. Βολουδάκη, σχεδιάζουμε τις εξής παρεμβάσεις για τη διευκόλυνση του πολίτη και την ελάφρυνση της γραφειοκρατίας: Με την αξιοποίηση της ψηφιακής τεχνολογίας θα ενισχύσουμε και θα εκσυγχρονίσουμε τη λειτουργία των ΚΕΠ, τα οποία μετεξελίσσονται σε ενιαία κέντρα εξυπηρέτησης μίας στάσης για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

Επιδίωξή μας είναι, ακόμη, να προχωρήσουμε άμεσα στο συνολικό επανασχεδιασμό και στην απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών, με στόχο τη μείωση του διοικητικού βάρους των υπαλλήλων και της γραφειοκρατικής ενασχόλησής τους. Θα καταγραφούν και θα καταργηθούν οι νομοθετικές διατάξεις που προσθέτουν περιττά διοικητικά βάρη.

Απόλυτη προτεραιότητά μας είναι, επιπλέον, η καθιέρωση της υποχρεωτικής διακίνησης των εγγράφων με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Ακόμη, σχεδιάζουμε την κατάργηση της υποχρεωτικής υποβολής επικυρωμένων αντιγράφων, καθώς και των απαιτούμενων δικαιολογητικών με την καθιέρωση της αυτεπάγγελτης ηλεκτρονικής αναζήτησής τους από τις υπηρεσίες.

Τέλος, προχωρούμε την ολοκλήρωση της εθνικής ηλεκτρονικής πύλης μέσω της οποίας οι πολίτες και οι επιχειρήσεις θα υποβάλλουν αιτήματα και θα αναζητούν προσωπικά έγγραφα.

Πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι. Η προσπάθειά μας αξίζει όταν έχει διάρκεια και συνέπεια. Δεν είναι η μεταρρύθμιση μία φευγαλέα υπόθεση. Το πραγματικό ζητούμενο είναι η διαμόρφωση μιας νέας σχέσης κράτους και πολίτη και κυρίως η διάπλαση μίας νέας διοικητικής κοουλτούρας. Εάν η μεταρρύθμιση δεν εμψυτευτεί στις συνειδήσεις των διοικουμένων και των διοικητικών υπαλλήλων, δεν έχει μέλλον. Για το σκοπό αυτό θα αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις και θα τον υπηρετήσω αταλάντευτα και αποφασιστικά.

Άφησα εσκεμμένα στο τέλος την πρόταση έμφαση που θέλω να δώσω στο έμψυχο υλικό της διοικητικής μεταρρύθμισης, τους δημοσious υπαλλήλους. Δημόσιος λειτουργός σε όλα τα χρόνια της σταδιοδρομίας μου, έχω ζήσει ως υπηρέτης και εγώ της πολιτείας μας το δημόσιο λειτουργήμα και βέβαια τις συνθήκες εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων. Γι' αυτό δεν σκοπεύω να αρκεστώ στην αυτονόητη διαπίστωση ότι η επιτυχία και η αίσια έκβαση του μεταρρυθμιστικού εγχειρήματος εξαρτάται από τη συμμετοχή και απόδοση του προσωπικού που στελεχώνει τη διοίκηση. Για να γίνει αυτό, όμως, θα πρέπει και οι δημόσιοι υπάλληλοι να ενστερνιστούν, να οικειοποιηθούν το πνεύμα της ανανέωσης, την ανάγκη της αλλαγής των διοικητικών πρακτικών και της νοοτροπίας και να συνειδητοποιήσουν την καθοριστική συμβολή τους στη λειτουργία μιας αποτελεσματικής, δίκαιης, εντιμής και οικονομικότερης διοίκησης.

Η μεταρρύθμιση αποσκοπεί στο να ενισχύσει την πρωτοβουλία τους, να απελευθερώσει τη φαντασία τους και να κάνει την εργασία τους πιο δημιουργική και ενδιαφέρουσα. Γνωρίζω, βέβαια, αφού την έχω υποστεί ανάλογα και ο ίδιος, ότι η διοικητική αναδιάρθρωση δεν γίνεται σε συνθήκες βίαιης δραστηρικής μείωσης των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων, που τους οδηγεί στην εξασθλίωση και θίγει την αξιοπρέπειά τους.

Θα διερωτηθεί ίσως κανείς, τι πιστεύει ότι μπορεί να κάνει ο Μανιτάκης, ο συνταγματολόγος, με το Υπουργείο που ανέλαβε; Προφανώς θα κάνω ό,τι έκανα όλα τα χρόνια της ζωής μου. Θα υπερασπιστώ και στην πράξη τη δημοκρατική συνταγματική νομιμότητα και θα εξακολουθώ να αγωνίζομαι για να αλλάξει η κοινωνία και το κράτος στον τόπο μας και στην Ευρώπη.

Ένα μικρό δείγμα μιας άλλης γραφής θέλω απλά να καταθέσω. Να υποδείξω ότι υπάρχει και μια άλλη δυνατότητα, ότι διαβλέπω μια αχτίδα φωτός να σχηματίζεται μέσα στο ζόφο, ότι μπορούμε να αρχίσουμε να σκεπτόμαστε θετικά μέσα στην απελπισία μας και να σχεδιάσουμε ενωμένοι με οδηγό ένα σύγχρονο όραμα την ανασυγκρότηση της πολιτείας μας. Ναι, πιστεύω ότι υπάρχει μια άλλη Ελλάδα κρυμμένη και απογοητευμένη, απελπισμένη τώρα. Ικανή, όμως, και περήφανη, με τόλμη και φαντασία που αναζητά τον εαυτό της και την αυτοπεποίθησή της, απλώς περιμένει την ώρα της για να αρχίσει προς τα πάνω να τραβά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος, για επτά λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Να ευχηθώ στον Υπουργό Οικονομικών, που τον ξέρω εδώ και τριάντα χρόνια, καλή τύχη γιατί, όπως λένε και οι Άγγλοι, θα τη χρειαστεί, γιατί έχει να κάνει με μια οικονομία που είναι σε ελεύθερη πτώση. Και όταν έχεις μια οικονομία που είναι σε ελεύθερη πτώση, δεν έχει σχέση πόσο την πιέξεις πολύ ή λίγο προς τα κάτω, αλλά αυτό που έχει σημασία είναι να έχεις αντίρροπες δυνάμεις από τα κάτω. Και παρ' όλο που πριν από τις εκλογές στα δώδεκα σημεία της Νέας Δημοκρατίας, στα έξι σημεία της Δημοκρατικής Αριστεράς και στα έξι σημεία του ΠΑΣΟΚ υπήρχαν τέτοιες αντίρροπες δυνάμεις, τώρα αυτά χαθήκανε στις προγραμματικές Δηλώσεις.

Δεν άκουσα τίποτα από τον κύριο Πρωθυπουργό πώς θα σταματήσει την ύφεση. Παρ' όλο που είπε ότι ήταν το πιο σημαντικό ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί, δεν είπε τίποτα. Στην αρχή της ομιλίας του είπε κάτι για τις ιδιωτικοποιήσεις, ότι εμείς βλέπουμε ότι είναι αναπτυξιακές οι ιδιωτικοποιήσεις και όχι ταμειακές, αλλά στο δεύτερο μέρος της ομιλίας του ξαφνικά και οι ιδιωτικοποιήσεις ήταν ένα ισοδύναμο μέτρο. Μεγάλη παγίδα αυτά τα ισοδύναμα μέτρα. Είναι παγίδα γιατί το πρόβλημα στις

οικονομίες αυτήν τη στιγμή δεν είναι να βρούμε ισοδύναμα μέτρα, αλλά είναι να σταματήσουμε την πτώση της ζήτησης. Υπάρχει ένα πρόβλημα ζήτησης, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλη την Ευρωζώνη. Αυτήν την εβδομάδα όλα τα νέα από όλες τις χώρες συνηγορούν σ' αυτό: Ότι η ανεργία στην Ευρωζώνη τώρα είναι πια πάνω από 11%, ότι όλοι οι δείκτες και στις υπηρεσίες και στη βιομηχανία προβλέπουν πάλι μια νέα ύφεση. Και βέβαια, μετά από την ευφορία ότι όλα πάνε καλά και έδωσε η Ευρωζώνη μια λύση, πάλι την Παρασκευή τα spreads ήταν 7% για την Ισπανία και για την Ιταλία πάνω από 6%.

Αυτό που χρειαζόμαστε δεν είναι περισσότερος χρόνος, περισσότερη ρευστότητα, περισσότερη ανάπτυξη για να συνεχιστούν οι πολιτικές λιτότητας, αλλά είναι να βρεθούν αυτά τα πράγματα για να αλλάξουμε πορεία και να σταματήσει η λιτότητα. Έχουμε κουραστεί όλοι και όλες να ακούμε Έλληνες διανοούμενους και πολιτικούς να λένε πως η Ελλάδα έχει χάσει την αξιοπιστία της. Είναι σαν να πιστεύουμε ότι η κ. Μέρκελ και ο κ. Σαρκοζί, ο Ρεν και ο Μπαρόζο, ο Βαν Ρομπάϊ και ο Γιούνκερ είναι πετυχημένοι πολιτικοί και πετυχημένοι τεχνοκράτες. Μήπως είναι οι πιο αποτυχημένοι πολιτικοί και οι πιο αποτυχημένοι τεχνοκράτες από τη δεκαετία του '30, που εκείνη την εποχή ο Νταλαντιέ και ο Τσάμπερλεν δεν μπορούσαν να σταματήσουν τον Χίτλερ... (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

...δεν μπορούσαν να σταματήσουν τη μεγάλη ύφεση και δεν μπόρεσαν να σταματήσουν το μεγάλο πόλεμο;

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, ελπίζω στο EUROGROUP να τους πείτε και μερικά πράγματα για τα οικονομικά. Να μιλήσετε για τα οικονομικά της ύφεσης και πως ο Έρβιν Φίσερ και ο Κέινς αυτοσυναν για το πώς οι δυνάμεις της κρίσης και της ύφεσης είναι αυτοτροφοδοτούμενες.

Να τους μιλήσετε για τα οικονομικά της νομισματικής ένωσης και να τους εξηγήσετε ότι η νομισματική ένωση με περιφερειακές ανισότητες σε μία κρίση δεν μπορεί να είναι βιώσιμη. Να τους εξηγήσετε για τα οικονομικά του χρέους και του χρήματος, ότι χωρίς μία Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα που να δανείζει κατευθείαν και να έχει απεριόριστους πόρους για δανεισμό, πάντα θα κερδίζουν οι κερδοσκόποι, ειδικά όταν με το EFSF ξέρουν πόσα χρήματα υπάρχουν και πάντα μπορούν να τους κερδίσουν.

Ο κ. Βενιζέλος έχει κάνει πολλές φορές την πρόταση για μία επιτροπή διαπραγμάτευσης που να είμαστε όλοι μέσα. Για λόγους πολιτικούς εμείς δεν μπορούμε να συμμετέχουμε σε μία τέτοια επιτροπή, αλλά να προτείνω μία άλλη επιτροπή που μπορώ να έχω και εγώ συμμετοχή για όλους που θα έρχονται από την τρόικα. Να φτιάξουμε μία εξεταστική επιτροπή –να είσατε εσείς, να είμαι και εγώ και να είναι και άλλοι οικονομολόγοι από άλλα κόμματα- όπου θα εξετάσουμε τους τροϊκανούς αν ξέρουν τα οικονομικά της Νομισματικής Ένωσης, αν ξέρουν τα οικονομικά της ύφεσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Και λέω, αν μου δώσει την άδεια ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, να συμμετέχω και εγώ. Προφανώς δεν θα πάρουν άριστα, προφανώς δεν θα πάρουν λίαν καλώς, αλλά ας ελπίσουμε ότι θα περάσουν τη βάση. Δεν θεωρούμε ότι πρέπει να συμφωνήσουν με εμάς, αλλά τουλάχιστον να ξέρουμε ότι ξέρουν κάποια από τα επιχειρήματα. Θα είναι χρήσιμο για όλους και για όλες σε αυτή τη χώρα. Νομίζω όμως ότι το πρόβλημα της Κυβέρνησης δεν είναι η έλλειψη οικονομικής θεωρίας. Νομίζω ότι για πολλούς σε αυτή την Κυβέρνηση και όλα τα στρώματα που στηρίζουν αυτή την Κυβέρνηση η κρίση ήταν μία θαύματα ευκαιρία για να μειωθούν οι μισθοί, για να μειωθούν οι συντάξεις, για να έχουμε ευέλικτες αγορές εργασίας. Η πολιτική των μνημονίων ήταν η πιο ταξική πολιτική που έχουμε δει εδώ και τριάντα χρόνια. Δυστυχώς όμως, σε μία κρίση αυτή η ταξική πολιτική δεν δουλεύει, γιατί αυτό που είναι ορθολογικό για μία επιχείρηση να κάνει σε μία κρίση, να μειώσει δηλαδή τους μισθούς, δεν είναι ορθολογικό να το κάνει αν το κάνουν όλες οι επιχειρήσεις μαζί. Αυτό που είναι ορθολογικό για μία τράπεζα να κάνει σε μία κρίση, να συνεχίσει με τις κερδοσκοπικές δραστηριότητες, δεν είναι ορθολογικό αν το κάνουν όλες οι τράπεζες μαζί. Γιατί αυτό που είναι ορθολογικό για μία οικονομία για να κερδίσει ξανά την ανταγωνιστικότητά της μειώνοντας τους μισθούς, δεν είναι ορθολογικό αν το κάνουν όλες οι οικονομίες

μαζί. Δεν δουλεύει αυτή η στρατηγική γιατί δεν απαντάει στη συστημική, καπιταλιστική κρίση που άρχισε το 2008.

Οι αιτίες αυτής της κρίσης έχουν να κάνουν με ένα τραπεζικό σύστημα που δεν ρυθμίζεται, με κοινωνικές ανισότητες, με περιφερειακές ανισότητες. Αν δεν αντιμετωπιστούν αυτές οι αιτίες δεν θα φύγουμε ποτέ από αυτή την κρίση.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, ήταν επιλογή σας να συμμετάσχετε στην πιο ταξική Κυβέρνηση που υπάρχει εδώ και τριάντα χρόνια. Είναι το δυστύχημά σας να ξέρετε αρκετά οικονομικά, ότι αυτές οι ταξικές επιλογές δεν δουλεύουν σε μία κρίση. Κάθε μέρα που περνάει η στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν είναι θέμα δοσολογίας, δεν είναι θέμα να βρούμε ισοδύναμα μέτρα, δεν είναι θέμα να τροποποιήσουμε το μνημόνιο, αλλά πρέπει να καταγγελλθεί και να ανατραπεί αυτό το μνημόνιο, φαίνεται ότι είναι ο μόνος δρόμος που έχουμε για να σταματήσουμε αυτή την ύφεση.

Ελπίζουμε όταν θα έρθουμε εμείς πια στα πράγματα, τα συντρίμια να μην είναι χειρότερα απ' ό,τι είναι τώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τριάντα δευτερόλεπτα παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Απλώς το σύστημα δουλεύει άψογα. Έχετε μιλήσει επτά λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ελπίζουμε ότι όταν θα έρθουμε δεν θα έχει καταστραφεί από αυτή τη λιτότητα και από αυτή την ύφεση που δεν ξέρω πώς θα την σταματήσετε, η Ευρωζώνη, ότι δεν θα έχουμε γυρίσει σε εθνικισμούς και φασισμούς.

Ελπίζουμε για όλα αυτά, αλλά δεν ελπίζουμε μόνο. Εμείς του ΣΥΡΙΖΑ είμαστε δεσμευμένοι ότι μέσα και έξω από τη Βουλή θα ανατρέσουμε με τον έναν ή τον άλλον τρόπο το μνημόνιο και θα δώσουμε ελπίδα στον ελληνικό λαό που τόσο υποφέρει, γιατί υπάρχει και το κοινωνικό κομμάτι αυτής της κρίσης, ότι υπάρχει ένας δρόμος που δεν είναι του φόβου, δεν είναι της ανασφάλειας και δεν είναι ότι υπάρχει μία νομοτέλεια ότι η Ευρωζώνη θα είναι πάντα η Ευρωζώνη της κ. Μέρκελ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Σολδατος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες ακούσαμε από τον Πρωθυπουργό να περιγράφει με σαφήνεια την κυβερνητική προοπτική της πατρίδας μας σε δημοσιονομικό, αλλά και σε αναπτυξιακό επίπεδο αφ' ενός, αλλά και σε γενικότερο κυβερνητικό επίπεδο αφ' ετέρου. Δεν έχω καμμία αμφιβολία –και είμαι βέβαιος ότι κανείς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα δεν έχει διαφορετική γνώμη- ότι το πρόγραμμα το οποίο κατ' αρχήν κατετέθη χθες, διακατέχεται από το στοιχείο της φιλοδοξίας και το στοιχείο της τόλμης. Και το λέω αυτό, διότι ζούμε και βιώνουμε την κρίσιμότερη περίοδο μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο για την Ελλάδα, σε μία πατρίδα όπου δυόμιση εκατομμύρια Έλληνες είναι σήμερα συνταξιούχοι, πάνω από δύο εκατομμύρια Έλληνες είναι μεταξύ της προσχολικής, της σχολικής και της φοιτητικής ηλικίας, ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες είναι άνεργοι, επτακόσιες πενήντα χιλιάδες έως οκτακόσιες χιλιάδες είναι δημόσιοι υπάλληλοι και περί τα τρία εκατομμύρια πολίτες ασκούν ελεύθερο επάγγελμα από το μικροεπαγγελματία μέχρι το βιομήχανο.

Είναι μία κατάσταση στην οποία όλοι γνωρίζουμε λίγο-πολύ πώς φθάσαμε. Όμως, πράγματι, σήμερα δεν είναι η ώρα για να αναφερθούμε σε αυτές τις αιτίες. Έχουν χλιοειπωθεί και ο καθένας από εμάς έχει άποψη για το τι έχει συμβεί. Το ζήτημα είναι να υπάρξει θεραπεία και θεραπεία θα υπάρξει, διότι πιστεύω ότι ο κυβερνητικός συνασπισμός που προέκυψε μέσα από τη συνεργασία των τριών κομμάτων δημιουργεί την ύστατη ελπίδα στην οποία έχει στηριχθεί ο ελληνικός λαός. Και είμαι βέβαιος ότι οι πολιτικές πτέρυγες αυτής της Βουλής διακατέχονται από τα ίδια συναισθήματα ελπίδας.

Ωστόσο, επιτρέψτε μου να ισχυρίζομαι ότι πέρα από το κυρίαρχο οικονομικό, δημοσιονομικό και αναπτυξιακό ζήτημα το οποίο, βεβαίως, είναι πρώτης προτεραιότητας, ιδιαίτερη βαρύτητα θα πρέπει να δεχούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει και στους υπόλοιπους κυβερνητικούς τομείς. Θα πρέπει να εμπεδωθεί το

αίσθημα ασφάλειας το οποίο έχει εκλείψει εδώ και χρόνια από την πατρίδα μας. Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες διαφόρων γεγονότων, τα οποία παρακολουθούμε στις διπλανές πόρτες των σπιτιών μας, καμιά φορά και τα ίδια μας τα σπίτια -ληστείες μετά φόνων ή μετά κακοποιήσεων- ζητήματα τα οποία βιώνουμε καθημερινά και τα οποία έχουν δημιουργήσει ένα αίσθημα ανασφάλειας στον ελληνικό λαό.

Στο σύστημα υγείας παρακολουθούμε τους συνταξιούχους να επαιτούν για τα φάρμακά τους, διότι για κάποιους λόγους οι συνθήκες κάτω από τις οποίες λειτουργούσε η Ελλάδα μέχρι χθες δεν υφίστανται σήμερα. Επωφελούμαι της ευκαιρίας να απευθύνω να θερμά μου συγχαρητήρια στο νέο Υπουργό Υγείας ο οποίος με αποφασιστικότητα φαίνεται ότι «βάζει το νερό στο αυλάκι». Επίσης, διακατέχομαι από την υποχρέωση να απευθύνω κατ' αρχήν ένα ευχαριστώ και τα θερμά μου συγχαρητήρια στον νέο Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, ο οποίος με αυτά που μας είπε λίγο πριν, νομίζω ότι δημιούργησε συναισθήματα ελπίδας γι' αυτό που πρόκειται να προκύψει γιατί, κακά τα ψέματα, χωρίς οργάνωση ηλεκτρονικής υποστήριξης, η Ελλάδα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το téρας της γραφειοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι, το ζήτημα για την Ελλάδα είναι ένα μεγάλο στοίχημα. Νομίζω ότι αυτή η Βουλή έχει την ιστορική υποχρέωση να στηρίξει την προσπάθεια, η οποία έχει αρχίσει να καταβάλλεται.

Δεν θέλω να κουράσω περισσότερο. Θέλω, τελειώνοντας, να πω το εξής, κυρίως στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Κατατέθηκε λίγο-πολύ η ένσταση και η διαμαρτυρία ότι κατά τις προεκλογικές περιόδους τούς καταλογίστηκε το γεγονός ότι υπήρχε η πρόθεση να φύγει η Ελλάδα από το ευρώ με δική τους υπαιτιότητα.

Θέλω να τους υπενθυμίσω ότι τους δόθηκε η ευκαιρία να ηγηθούν αυτής της κυβερνητικής προσπάθειας μετά τις εκλογές της 6ης Μαΐου και λίγο-πολύ την απεμπόλησαν. Νομίζω ότι με ανακούφιση δέχθηκαν τελικώς το αποτέλεσμα στο οποίο τους κατέταξε ο ελληνικός λαός, δηλαδή στη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Προσδοκώ ωστόσο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, πέρα από τη δημαγωγία, την οποία προς το παρόν δεν θέλω να τη χαρακτηρίσω περισσότερο, να έλθει σ' αυτήν την Αίθουσα με συγκεκριμένες προτάσεις, διότι το πρόβλημα δεν είναι να καταριέται κανείς καταστάσεις οι οποίες υφίστανται, το ζήτημα είναι συντεταγμένα να προτείνει λύσεις.

Με αυτά τα λόγια θέλω να τελειώσω την παρέμβαση μου, καταθέτοντας βεβαίως την πρόθεσή μου να υπερψηφίσω και να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση η οποία προέκυψε πριν λίγες μέρες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Χατζηλάμπρου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Κύριοι Βουλευτές, ο ελληνικός λαός δυόμισι χρόνια δίνει έναν αγώνα πολύ μεγάλο, με απεργίες, με διαδηλώσεις. Γέμισε τις πλατείες εδώ μπροστά διεκδικώντας το αυτονόητο, ότι δεν μπορεί να ισοπεδώνεται η κοινωνία και να μαζεύεται ο κόπος του σε ένα ειδικό ταμείο και, αφού εξυπηρετηθούν τοκογλύφοι και δανειστές, αν υπάρχει κανένα ψίχουλο, να ξαναγυρίσει σε αυτόν. Πλήρωσε με το μισθό του, τελευταία πληρώνει και με αίμα αυτή την κατάσταση.

Θα περίμενε κάποιος από μια κυβέρνηση εθνικού σκοπού, για να δικαιολογή την ύπαρξή της, να ξεκινούσε λέγοντας ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτή η κατάσταση και ότι εγγυάται ότι δεν θα κοπεί το ρεύμα στον άνεργο, ότι δεν μπορεί να υπάρχει άνθρωπος χωρίς ένα πιάτο φαί, ότι δεν μπορεί να υπάρχει ασθενής που να μην έχει πρόσβαση στο νοσοκομείο και πολλά άλλα από τα μίνιμουμ και αυτονόητα. Και εγγυώμενη αυτό, θα καταλάβαινε ότι «δεν μπορεί στην ίδια μασχάλη να έχει δυο καρπούζια», δεν μπορεί δηλαδή και τους τοκογλύφους να εξυπηρετήσει και τον ελληνικό λαό. Και εκεί θα είχαν νόημα όλα αυτά που είχε ένας προηγούμενος συνάδελφος, που τα άκουσα με πολύ ενδιαφέρον, που σχετίζονται και με τη συνταγματική επιταγή του να μην υπάρχει κοινωνικό πρόβλημα σε μία χώρα για να υφίσταται. Όμως, μόνο ο κίνδυνος της κοινωνικής έκρηξης δείχνει ότι

κινητοποιεί τα αντανakλαστικά σας. Αυτός ο κίνδυνος ήταν υπαρκτός και σας λέω ότι δεν τον γλυτώσατε με τη συγκυβέρνηση. Και δεν τον γλυτώσατε, γιατί δεν έχετε να προσφέρετε τίποτε άλλο πέραξ έναν μεγάλο κατάλογο κτηματομεσιτικού γραφείου -αυτές ήταν οι Προγραμματικές σας Δηλώσεις- όπου άρχιζε «από εδώ μέχρι εκεί και από εδώ μέχρι εκεί» τι πρόκειται να πουληθεί.

Και δεν μπορείτε να ανακουφίσετε τον Έλληνα που συνεχίζει να ταλαιπωρείται από ένα κράτος πελατειακό, το οποίο οι συνάδελφοι της ΔΗΜΑΡ ανακάλυψαν ότι έχει τελειώσει ενώ συνεργάζονται με τους δύο που το δημιούργησαν, θεωρώντας ότι θα τελειώσει ακόμα παραπέρα. Δεν γίνεται έτσι. Θέλει ερμηνεία γιατί βρέθηκαν οι τρεις σε μια κυβέρνηση. Χρειάζεστε χρόνο μήπως και ξεγελαστεί ο λαός. Χρειάζεστε χρόνο, ο ένας για να φτιάξει ένα κόμμα κάπως αλλιώς, να μασκαρευτεί, η ΔΗΜΑΡ για να απαγκιστρωθεί από την Αριστερά, εσείς να διαπραγματευθείτε. Χωρούν όλες οι τοποθετήσεις; Φάνηκε να υπάρχει πολιτική βούληση διαπραγμάτευσης στη βάση που έθεσε ένας προηγούμενος ομιλητής; Υπάρχει η αίσθηση ότι θα τηρήσετε τη δημοκρατική νομιμότητα στη βάση που ο Υπουργός προσπάθησε να εγγυηθεί; Πόσα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα δεν έγιναν σ' αυτήν την Αίθουσα την προηγούμενη περίοδο; Δεν χωρούν όλα μαζί. Πρέπει να διαλέξετε.

Και όσο η ίδια σας η μοίρα συνδέεται με τους διάφορους Ράιχενμπαχ, ο ελληνικός λαός θα σας «τελειώσει» και εσάς.

Γιατί; Δείτε την Αίθουσα. Οι μισοί είναι σπίτι τους. Οι νέες πολιτικές δυνάμεις και η νέα γεωγραφία που διαμορφώνεται έχει πολύ περιορισμένο χρόνο και για σας και για μας. Και για μας έχει. Νιώθουμε κι εμείς αυτή την αγωνία. Δεν μπορεί ο μαυραγοριτισμός να γίνεται επίσημη ιδεολογία, να ισοπεδώνεται η κοινωνία, και η Αριστερά να μην είναι συνδεδεμένη με το να κρατήσει σ' ένα επίπεδο και σε ικμάδα τα λαϊκά στρώματα.

Θα είμαστε πολύ μαχητικοί μέσα στη Βουλή. Αν εσείς λέτε ότι οι Προγραμματικές σας Δηλώσεις είναι αυτές, εμείς ως Αντιπολίτευση έχουμε να κάνουμε τις εξής Προγραμματικές Δηλώσεις, εξαιρετικά μαχητικά, κι απέναντι στο λαό εξαιρετικά υπεύθυνα. Εκεί νιώθουμε δέος. Δεν έχουμε αλαζονεία απέναντί του. Νιώθουμε δέος πραγματικό όσον αφορά στο τι περνάει και το πώς ταλαιπωρείται, αλλά του λέμε να σηκώσει το κεφάλι. Η Αριστερά η δικιά μας το έχει κάνει και σ' άλλες ιστορικές στιγμές αυτό και βγήκε νικήτρια όταν είπε «κι από την πείνα θα σωθείς και θα μπορέσουμε να σηκωθούμε και να φτιάξουμε μια άλλη Ελλάδα».

Δεν έχουμε χρόνο. Κι εμάς μας πιέζει ο χρόνος, αλλά πρέπει να μπορούμε μπροστά σ' έναν τέτοιο αγώνα. Δεν μπορεί να ξεπουλιέται η Ελλάδα και εμείς να λέμε έχουμε το πρόγραμμά μας και «θα τα δούμε μετά». Δεν υπάρχει χρόνος για κανέναν μας!

Με αυτές τις σκέψεις λέω: Ας ξανάρθουν οι λαϊκοί αγώνες, αφού μόνον αυτούς φοβάστε και μόνον αυτούς παίρνετε υπόψη. Διάλυσαν κάποιους τα κόμματά τους. Τα διάλυσαν για να υποστηρίξουν τους διάφορους Ράιχενμπαχ και Μέρκελ. Θέλουν να πουν ότι αυτό είναι εθνική στάση. Εγώ λέω ότι είναι τόσο βαθιά βουτηγμένοι στην υποδουλία που δεν μπορούν ούτε αυτό να κάνουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών κ. Αθανασίου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως νέο μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας νιώθω μεγάλη τιμή να είμαι ανάμεσά σας. Νιώθω επίσης και την ευθύνη της Αίθουσας αυτής και θα ήθελα να σας παρακαλέσω να έχω τη βοήθεια και συμπαράσταση των παλαιότερων συναδέλφων μας για μία δημιουργική παρουσία κυρίως στο νομοθετικό έργο.

Πριν μπω στο κυρίως θέμα μου, επ' αφορμή μιας έμμεσης πλην σαφούς αναφοράς στο πρόσωπό μου, του αξιότιμου Προέδρου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Καμμένου κατά την ομιλία του, θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση και να διατυπώσω και μία απορία.

Ξεκινώ από τη διευκρίνιση. Είπε ο αξιότιμος Πρόεδρος κ. Καμμένος ότι ο διαπραγματευτής της «SIEMENS» στην Ελλάδα, κ. Μπομπ Σικέλης, είναι στενό συγγενικό μου πρόσωπο. Δεν έχω καμμία συγγενική σχέση με τον κ. Σικέλη ούτε εξ αίματος ούτε εξ αγχιστείας. Η μόνη σχέση είναι ότι είναι ο πατέρας του από το ίδιο μέρος. Η μητέρα του είναι από την Λακωνία. Δεν έχω καμμία απολύτως σχέση και θα περίμενα να το είχε ερευνήσει το θέμα.

Η απορία είναι η εξής. Είπε ότι ως δικαστικός λειτουργός παραιτήθηκε για να πολιτευθώ. Εάν με αυτό αναφέρεται στην ιδιότητα του δικαστικού λειτουργού, πρέπει να πω ότι πάρα πολλοί δικαστικοί λειτουργοί κατά το παρελθόν –και δεν προκάλεσαν τιμήσαν με την παρουσία τους το Κοινοβούλιο, όπως ο κ. Κουβέλης, ο «εθνικός μας δικαστής» ο Ντεγιάννης, ο Ρώτης, και πρόσφατα ο εξάιρετος δικαστής, ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Σταυρόπουλος, ο οποίος ήταν Υφυπουργός στην προηγούμενη κυβέρνηση. Και δεν βλέπω γιατί είναι κακό αυτό, όταν δηλαδή υπηρετείς μία λειτουργία του κράτους, τη δικαιοσύνη, να μεταφέρεις τις εμπειρίες, τη γνώση και τις ανησυχίες σου σε μιαν άλλη λειτουργία, που είναι η νομοθετική. Αν ενόχλησε η συνδικαλιστική μου ιδιότητα, θα πρέπει να σας πω, για να γνωρίζετε, ότι η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων είναι επιστημονική ένωση. Η ίδρυση και η λειτουργία της προβλέπεται από το ίδιο το Σύνταγμα. Υπηρετεί την ανεξαρτησία κυρίως της δικαιοσύνης και διαφυλάσσει τους θεσμούς. Μην το πάρετε ως περιαυτολογία. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν –και αυτό αφορά τον κύριο Πρόεδρο– ότι οι συνάδελφοι με τιμούσαν με ένα μεγάλο ποσοστό, πάνω από 70%, όλα αυτά τα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρεις πολιτικές δυνάμεις του τόπου μας έκαναν την υπέρβαση και τόλμησαν να εισηγηθούν στη χώρα μας μια νέα πολιτική κουλτούρα, μια νέα πολιτική αντίληψη, προτάσσοντας συγκεκριμένες προτεραιότητες που αποβλέπουν στην ανόρθωση της οικονομίας, στην εξυγίανση του πολιτικού συστήματος, στην αποκατάσταση του κύρους και της αξιοπιστίας της χώρας μας και στη στήριξη και στον εκσυγχρονισμό των θεσμών υπερβαίνοντας τις ιδεολογικές και κομματικές περιχαράξεις.

Όμως η εξυγίανση του πολιτικού συστήματος και ο εκσυγχρονισμός των θεσμών δεν μπορεί να είναι στέρεες και αποτελεσματικές κατακτήσεις, χωρίς την ύπαρξη ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού και λειτουργικού Συντάγματος. Γιατί δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι αν σε μια δημοκρατική χώρα προέχει η εφαρμογή του Συντάγματος, η αναθεώρηση του αναμφίβολα είναι η κορυφαία πράξη του αναγκαίου θεσμικού εκσυγχρονισμού της.

Σήμερα, λοιπόν, μετά από τριάντα επτά χρόνια από το Σύνταγμα του '75 και έντεκα μετά την αναθεώρηση του 2001 επιβάλλεται μια συνολική επαναξιολόγηση των συνταγματικών μας ρυθμίσεων και θέσεων, μια συνολική επαναξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο συγκροτείται και ασκείται η κρατική εξουσία, του τρόπου με τον οποίο συγκροτείται και λειτουργεί η ίδια η κοινωνία των πολιτών μέσα από την άσκηση των συνταγματικών δικαιωμάτων ατομικών και συλλογικών.

Η συνολική αυτή επαναξιολόγηση περιλαμβάνει τους τομείς του δημόσιου βίου και ιδίως τη λειτουργική αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, την ασυλία των Βουλευτών, την ευθύνη των Υπουργών, το θέμα του βασικού μετόχου και των δημοσίων συμβάσεων, την αρχή της διαφάνειας, τη δικαιοσύνη, το δημόσιο έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων, τη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Σήμερα που οι πολιτικές δυνάμεις αναδιατάσσονται, οι κοινωνικές δυνάμεις προωθούν νέες ισορροπίες συμφερόντων και οι προσδοκίες των πολιτών αναζητούν νέες εκφράσεις, η κοινωνία είναι αντιμέτωπη με διαρθρωτικά προβλήματα και δεν εμπιστεύεται απόλυτα τον τρόπο λειτουργίας του πολιτικού μας συστήματος, ενόψει και της κατάρρευσης της νοσηματοδότησης του πολιτικού βίου και των πολιτικών ιδεολογιών. Έτσι διαμορφώνεται μια πλήρης αναντιστοιχία ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και στις ανάγκες της κοινωνίας, ανάμεσα στον τρόπο διακυβέρνησης και στις ανάγκες του πολίτη.

Βέβαια, στην ελληνική πολιτική ζωή περισσεύουν οι προτάσεις και τα νέα μέτρα ο πληθωρισμός, των οποίων υπονομεύει την αξιοπιστία του πολιτικού λόγου και του πολιτικού κόσμου.

Όστόσο οι σημερινές έκτακτες συνθήκες παρέχουν την ευκαιρία σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις όπως σε κλίμα πραγματικής συναίνεσης να επιβεβαιώσουν την εμμονή τους στο κράτος δικαίου και μάλιστα στην πιο σύγχρονη μορφή του. Γι' αυτό κάθε νομοθετική μεταβολή πρέπει να ορά το αύριο και όχι να οριοθετείται στις ανάγκες του σήμερα και βέβαια πρέπει να αυτονομεί το κράτος από την εκάστοτε κομματική κυβέρνηση.

Και αυτό όπως ανέφερα, γίνεται πιο επιτακτικό ενόψει της ανάγκης αντιμετώπισης της βαθιάς πολιτικής και οικονομικής κρίσης που διέρχεται η χώρα, η οποία χρειάζεται απρόσκοπτη πραγματοποίηση επενδύσεων, αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και θεσμικό εκσυγχρονισμό. Διαφορετικά, μάταια θα είναι κάθε προσπάθεια οποιασδήποτε κυβέρνησης, οποιουδήποτε ηγέτη όσο και αν έχει όραμα, όσο και αν επιθυμεί να πάει τη χώρα δύο βήματα μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κοινοβουλευτικό σύστημα της χώρας μας έχει καλή θεσμική θωράκιση, παρουσίασε όμως, τα τελευταία χρόνια λειτουργικές αδυναμίες, αδυναμίες που αποδίδονται κυρίως στον τρόπο που ορισμένοι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου αντιλαμβάνονται το ρόλο τους, με συνέπεια να απαξιωθούν πολλές από τις εκφάνσεις της λειτουργίας του. Η αλλαγή της αντίληψης των πολιτών για το πολιτικό σύστημα θα επέλθει όταν οι ίδιοι οι πολιτικοί προστατεύσουμε τους θεσμούς και σεβαστούμε τους πολίτες. Έτσι εννοώ την παρουσία μου σε ένα Κοινοβούλιο μιας άλλης φιλοσοφίας και μιας νέας εποχής.

Από αυτή τη Βουλή, από αυτή τη σύνθεση της Εθνικής Αντιπροσωπείας πρέπει όλοι μας με αίσθημα ευθύνης να δώσουμε ένα μήνυμα αισιοδοξίας, ένα μήνυμα ελπίδας στο λαό μας, του το χρυστάμε. Και πολύ φοβάμαι ότι αν δεν το κάνουμε τώρα δεν θα έχουμε άλλη ευκαιρία. Η διαφάνεια σε όλες τις εκφάνσεις του δημόσιου βίου και η πάταξη της διαφθοράς είναι αίτημα των πολιτών, είναι υποχρέωσή μας. Δεν μπορούμε να αναζητούμε θυσίες και ηθικές ευαισθησίες από απλούς πολίτες, όταν πολιτικοί προκειμένου να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα αποκτήματα τους καταφεύγουν σε εξόφθαλμα δημόσια ψεύδη που υποτιμούν τη νοημοσύνη του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, όταν εκπρόσωποι της πολιτικής εξουσίας δημόσια δηλώνουν ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσουν δικαστικές αποφάσεις, αν αυτές δεν συμφωνούν με τις απόψεις τους, όταν στις προσοδοφόρες δημόσιες σχέσεις της δημοσιοϋπαλληλικής ιεραρχίας, ιδίως δε στις φοροελεγκτικές και άλλες κρίσιμες παροχικές και ρυθμιστικές δημόσιες υπηρεσίες τοποθετούνται υπάλληλοι κομματικά πιστοί και συνδικαλιστικά αποδεκτοί για να εξασφαλίσουν πρόσθετα οφέλη ως επιβράβευση της πολιτικής τους πίστης και των συνδικαλιστικών τους διασυνδέσεων.

Δεν μπορούμε να αναζητούμε θυσίες και ηθικές ευαισθησίες από απλούς πολίτες, όταν η εκτελεστική εξουσία με έκδηλη δυσφορία δέχεται πάντοτε στην πράξη τον έλεγχο της δικαιοσύνης, την οποία ενίοτε εκλαμβάνει ως θεραπευαίνιδα των επιδιώξεών της, όταν οι Βουλευτές απολαμβάνουν γενικής ασυλίας κατά παράβαση κάθε λογικής και ισονομίας και οι Υπουργοί παραμένουν ατιμώρητοι για αδικήματα που συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων τους.

Ο Πρωθυπουργός χθες ήταν ξεκάθαρος: τέλος στην ασυδοσία, τέλος στη βουλευτική ασυλία, τέλος στην ατιμωρησία των πολιτικών. Οι σχετικές συνταγματικές διατάξεις πρέπει να αναθεωρηθούν και ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών ριζικά να αναμορφωθεί, έτσι ώστε όλοι οι πολίτες να έχουν τις ίδιες νομικές υποχρεώσεις και –είναι ευτυχής συγκυρία– όλες οι πολιτικές δυνάμεις σ' αυτήν την Αίθουσα συμφωνούν προς αυτή την κατεύθυνση. Έτσι θα πάψει και ο κόσμος να αδικεί τη δικαιοσύνη, θεωρώντας ότι αυτή φταίει για την ατιμωρησία.

Επίσης, πρέπει να αλλάξει και ο τρόπος επιλογής της φυσικής ηγεσίας των ανωτάτων δικαστηρίων και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, έτσι ώστε αυτή να μην εξαρτάται απολύτως από την Κυβέρνηση, αλλά αποφασιστικό λόγο να έχουν και οι ολομέλειες των ανωτάτων δικαστηρίων και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.

Η ταχύτητα της απονομής της δικαιοσύνης πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα. Είμαστε η μόνη χώρα που καθυστερούμε τόσο πολύ στην απονομή της δικαιοσύνης, συγκριτικά με τις άλλες χώρες, αν και η ποιότητα απονομής της δικαιοσύνης είναι

σε ζηλευτά επίπεδα, συγκρίνοντας με το ευρωπαϊκό νομικό κατεστημένο.

Η καθυστέρηση της δικαιοσύνης έχει τρεις αρνητικές συνέπειες: ο λαός μας να παίρνει αργά τις αποφάσεις, να έχουμε πολλές καταδικές και λεηλασίες, αλλά για να προστατευθούν έννομα αγαθά όπως η ζωή, η ελευθερία του λόγου, το δικαίωμα προς εργασία, για να προβληθούν αιτήματα και διεκδικήσεις από τους ενδιαφερόμενους πολίτες και να διακηρυχθούν ιδέες και αρχές. Επομένως, στις ειρηνικές διαδηλώσεις και πορείες όσοι παριστάνουν και επιδίδονται σε ένομες ενέργειες, καταστροφές, εμπρησμούς από πρόθεση, λεηλασίες, σωματικές βλάβες και κατέχουν παντός είδους όπλα και εκρηκτικά πρέπει να αντιμετωπίζονται με αυστηρότητα.

Ένα ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει πολύ σοβαρά και να βρούμε λύση μέσα στα πλαίσια όχι μόνο της προγραμματικής σύγκλισης των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση αλλά και της συναντίληψης –ελπιζω– όλων των πτερυγών της Βουλής είναι το θέμα των ταραχών κατά τις πορείες και τις δημόσιες συναθροίσεις, η προστασία της ελευθερίας, της περιουσίας και της σωματικής ακεραιότητας του πολίτη, καθώς και η διασφάλιση της έννομης τάξης, αλλά και του δικαιώματος να συνέρχονται και να διαδηλώνουν ήσυχα οι συμπολίτες μας. Αυτά είναι έννομα αγαθά που έχει και συνταγματική υποχρέωση η πολιτεία διά των οργάνων της να τους εξασφαλίζει.

Στο πλαίσιο αυτό θεωρώ ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών πιστεύει –και δικαίως– ότι οι διαδηλώσεις γίνονται όχι για καταστροφές και λεηλασίες, αλλά για να προστατευθούν έννομα αγαθά όπως η ζωή, η ελευθερία του λόγου, το δικαίωμα προς εργασία, για να προβληθούν αιτήματα και διεκδικήσεις από τους ενδιαφερόμενους πολίτες και να διακηρυχθούν ιδέες και αρχές. Επομένως, στις ειρηνικές διαδηλώσεις και πορείες όσοι παριστάνουν και επιδίδονται σε ένομες ενέργειες, καταστροφές, εμπρησμούς από πρόθεση, λεηλασίες, σωματικές βλάβες και κατέχουν παντός είδους όπλα και εκρηκτικά πρέπει να αντιμετωπίζονται με αυστηρότητα.

Ως προς τα θέματα της μετανάστευσης και της ιθαγένειας, η βασική επιδίωξη της ελληνικής μεταναστευτικής πολιτικής στον τομέα της διαχείρισης της νόμιμης μετανάστευσης πρέπει να είναι αφενός η ενεργός συμμετοχή της χώρας στη διαμόρφωση μιας συνολικής ευρωπαϊκής πολιτικής μετανάστευσης, η οποία θα βασίζεται στην αλληλεγγύη των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αφετέρου η σταδιακή και περαιτέρω εναρμόιση των εθνικών μας ρυθμίσεων και πολιτικών με το υπό διαμόρφωση ευρωπαϊκό κεκτημένο στον τομέα αυτό.

Η μεταναστευτική πολιτική, χωρίς να παρεκκλίνει από την κοινή ευρωπαϊκή πολιτική, πρέπει λόγω των ιδιαιτεροτήτων της χώρας μας που δημιουργήθηκαν από την αθρόα είσοδο μεταναστών –νόμιμων και παράνομων– να αυστηροποιηθεί. Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει να επαναξιολογηθεί το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, έτσι ώστε η χώρα μας να πάψει να είναι χώρα υποδοχής μεταναστών και να επανεξετάσουμε τις προϋποθέσεις χορήγησης της ιθαγένειας, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τα ισχύοντα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως σε αυτά που έχουν χαρακτηριστεί ως χώρες υποδοχής μεταναστών.

Για παράδειγμα, στην Ισπανία χορηγείται η ιθαγένεια στην τρίτη γενιά μεταναστών, δηλαδή μόνο εφόσον ένας από τους αλλοδαπούς γονείς έχει επίσης γεννηθεί στην Ισπανία. Στην Ιταλία η ιθαγένεια δεν χορηγείται σε ανήλικα τέκνα αλλοδαπών, αλλά μετά από τα δεκαοκτώ έτη με δήλωσή τους και μόνο εφόσον προκύπτει συνεχής διαμονή στη χώρα.

Επίσης, στη Γαλλία η ιθαγένεια δίνεται μόνο σε τέκνο αλλοδαπού που γεννιέται στη Γαλλία από γονέα που επίσης έχει γεννηθεί στη Γαλλία, ενώ για δεύτερη γενιά μεταναστών αποκτούν την ιθαγένεια μετά την ηλικία των δεκαοκτώ ετών και εφόσον διαμένουν στη Γαλλία για πέντε συνεχή έτη από την ηλικία των έντεκα ετών και μετά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**.)

Στη Γερμανία για τη χορήγηση της ιθαγένειας σε τέκνο αλλοδαπών που γεννιέται στη χώρα αυτή απαιτείται η νόμιμη διαμονή ενός τουλάχιστον γονέα επί οχτώ χρόνια αυστηρά πριν από τη γέννηση του τέκνου.

Δεν είμαστε αντίθετοι στην αναγνώριση δικαιωμάτων στα παιδιά δεύτερης γενιάς μεταναστών που έχουν γεννηθεί στη χώρα μας. Αλλά, είμαστε σίγουροι ότι το δικαίωμα στην ιθαγένεια πρέπει να αποτελεί απόρροια της βούλησης για ενσωμάτωση έτσι όπως αυτή εκφράζεται μέσω της εκπλήρωσης βασικών κριτηρίων ενσωμάτωσης, όπως είναι η μακρόχρονη νόμιμη παραμονή στη χώρα, η καλή γνώση της ελληνικής γλώσσας, ο σεβασμός των

εθίμων και των ηθών κι έτσι να αποτρέπεται η ύπαρξη παράλληλων κοινωνιών.

Πολλές δυτικοευρωπαϊκές χώρες αντιμετωπίζουν εδώ και χρόνια το φαινόμενο αυτό των παράλληλων κοινωνιών. Οι αλλοδαποί που έχουν πάρει την ιθαγένεια του κράτους διαμονής δεν έχουν ενταχθεί στην κοινωνία, ζουν σε γκέτο όπου αναπαράγουν αυτούσια τα δικά τους πολιτιστικά πρότυπα.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Στη Γερμανία γίνονται δολοφονίες για λόγους τιμής μεταξύ Τούρκων και Κούρδων, ενώ υπάρχει το έθιμο της κλειτοριδεκτομής, που απαντάται συνήθως στη Βόρεια Αφρική.

Διατηρώ επιφυλάξεις εν μέσω της αποκτήσεως ιθαγένειας να ενθαρρυνθούν οι αλλοδαποί να ενσωματωθούν. Το ακριβώς αντίθετο είναι το ζητούμενο. Ο αλλοδαπός θα πρέπει πρώτα να ενσωματωθεί και η υπηκοότητα να έλθει ως επιβράβευση αυτής της προσπάθειάς του.

Ο ασφαλέστερος τρόπος ενσωμάτωσης είναι μέσω της παιδείας. Η πυξίδα είναι ότι οι Έλληνες είναι αυτοί που μετέχουν στη δική μας παιδεία. Είναι αδιάφορο αν κάποιος έχει γεννηθεί στην Ελλάδα. Το κρίσιμο σημείο για την απόκτηση της ιθαγένειας είναι να έχει ενσωματωθεί στη χώρα μας. Η πραγματική ενσωμάτωση γίνεται μόνο μετά από τη διαδικασία της εκπαίδευσης. Επομένως, ο απώδης σύνδεσμος στην ιθαγένεια πρέπει να είναι η διαδικασία εκπαίδευσης και όχι η τυχαία γέννηση ενός παιδιού στη χώρα μας. Στόχος πρέπει να είναι ο εμπλουτισμός της ελληνικής κοινωνίας με το καλύτερο και πλέον μορφωμένο τμήμα των νέων αλλοδαπών, που είναι, μάλιστα, αποδεδειγμένα ενσωματωμένοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό και τελειώνω.

Παράλληλα, η απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας πρέπει να λειτουργεί ως επιβράβευση για τους μελετηρούς νεαρούς. Δεν μπορεί, δηλαδή, κάποιος, ας είναι ξένος, να πετυχαίνει στο πανεπιστήμιο ή στα τεχνολογικά ιδρύματα με τις πιο αξιόλογες εξετάσεις και να του στερούμε το δικαίωμα της ιθαγένειας. Σημαίνει ότι έχει αφομοιώσει τη γλώσσα, τις γνώσεις και την κουλτούρα μας.

Για τους Βορειοηπειρώτες, βεβαίως, πρέπει να επιταχυνθεί η διαδικασία της ιθαγένειας, η οποία καθυστερεί αδικαιολογήτως.

Πρέπει να επιδιώξουμε να επαναπροσδιορίσουμε στο θεσμό της ιθαγένειας το χαμένο κύρος του. Η ιθαγένεια δεν πρέπει να αποτελεί τον εύκολο δρόμο της οριστικής νομιμοποίησης στη χώρα προς υποκατάσταση της απαιτούμενης άδειας παραμονής. Δεν πρέπει να αποτελεί σημαία ευκαιρίας για άτομα που επιδιώκουν την απόκτησή της για να διευκολύνουν τις μετακινήσεις τους μέσω της χορήγησης σε αυτούς του ελληνικού διαβατηρίου που ανοίγει το δρόμο για την ελεύθερη κυκλοφορία στο χώρο της Σένγκεν.

Όσον αφορά την παράνομη μετανάστευση, οι Έλληνες πρέπει να πω ότι δεν διακατεχόμαστε από ξеноφοβία και ρατσισμό, πολύ περισσότερο σήμερα που ο ρατσισμός στην Ευρώπη είναι ανάμικτος με προκαταλήψεις και καλλιεργείται ακόμη περισσότερο λόγω της οικονομικής κρίσης και της ανασφάλειας των πιο αδικοκλήτων κοινωνικών ομάδων.

Από την άλλη πλευρά, όμως, πρέπει να αντιμετωπιστεί το μεγάλο πρόβλημα της ανεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης. Για το πως έχει το θέμα αυτό αρκεί να δει κανείς σε τι κατάσταση έχει περιέλθει το κέντρο της Αθήνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Επίσης, πρέπει να δει κανείς τι σημαίνει η περίφημη πολυπολιτισμική κοινωνία που επαγγέλλεται η παγκοσμιοποίηση και οι προπαγανδιστές της. Αρκεί να προσέξει κανείς τα γκέτο που επεκτείνονται στην πολυπληθή περιοχή των Αθηνών, αλλά και σε άλλες πόλεις, την εγκληματικότητα που εκτοξεύθηκε στα ύψη, το αίσθημα ανασφάλειας που απλώνεται και το αγωνιώδες ερώτημα για το που οδηγείται η ελληνική κοινωνία και η χώρα μας.

Τα μέτρα που θα ληφθούν για την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης πρέπει να είναι συλλογικά, απ' όλες τις πτέρυγες

της Βουλής, συναινετικά, άμεσα και αποτελεσματικά.

Απαιτείται, βέβαια, σχεδιασμός μέτρων που θα άπτονται της ευρωπαϊκής πολιτικής, της οικονομικής διαχείρισης του προβλήματος, της ασφάλειας των πολιτών και της αξιοπρεπούς διαβίωσης και υγειονομικής περιθαλψής των μεταναστών.

Για τη Γενική Γραμματεία Ισότητας αναφέρθηκε ο κ. Στυλιανίδης. Δεν θα πω περισσότερα. Εξήντησε το θέμα.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι βρισκόμαστε ίσως μπροστά στη μεγαλύτερη πρόκληση από τη Μεταπολίτευση.

Τα βλέμματα του λαού είναι στραμμένα σε μας και μας προτρέπουν να θέσουμε το συμφέρον της χώρας πάνω από το κομματικό συμφέρον. Έχουμε χρέος να το κάνουμε, έχουμε χρέος να μη διαψεύσουμε τις προσδοκίες του λαού μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Συμεών Κεδίκογλου, για επτά λεπτά.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι θετικό που η χώρα μετά από συνεχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις, έχει επιτέλους μια σταθερή τρικομματική Κυβέρνηση.

Το ΠΑΣΟΚ μίλησε από την αρχή για την ανάγκη κυβέρνησης εθνικής συνευθύνης, καθώς είναι φανερό ότι το βάρος των αλλαγών δεν θα μπορούσε να το φέρει εις πέρας ένα μόνο κόμμα. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να υπάρξει πραγματική ενότητα του ελληνικού λαού. Χάσαμε πολύτιμο χρόνο και η κατάσταση είναι τώρα ακόμα πιο δύσκολη απ' ό,τι ήταν κάποιο καιρό πριν. Και αυτό γιατί είτε κάποιοι προέβλεπαν την ανάγκη των εκλογών και καλλιέργησαν τον λαϊκισμό αντί για τις μεταρρυθμίσεις είτε γιατί αυτοί που συγκρότησαν το λεγόμενο αντιμνημονιακό μέτωπο οδήγησαν την ελληνική κοινωνία σε διαζύγιο με την πραγματικότητα.

Σήμερα βλέπουμε ότι μετά την Ελλάδα ακολουθούν χώρες, όπως η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιταλία, η Κύπρος και μπαίνουν σε κάποιο είδος προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής. Συζητούμε με τις χώρες του Βορρά και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Υπάρχει ανησυχία ακόμη και για τη Γαλλία. Η Κύπρος ζήτησε ευρωπαϊκή βοήθεια 4 δισεκατομμυρίων. Και βέβαια, η Κύπρος έχει άριστες σχέσεις με τη Ρωσία. Βεβαίως, είχαμε τις έρευνες στην κυπριακή ΑΟΖ, που για τα ελληνικά πετρέλαια τόσες ελπίδες έχουν εναποθέσει κάποιοι, αλλά βλέπετε ότι δεν βρέθηκαν λεφτά αλλού. Δεν υπήρχαν λεφτά ούτε από τους Ρώσους ούτε από τους Κινέζους ούτε από οπουδήποτε αλλού. Εκεί δεν υπήρχε διάθεση να δανείσουν προβληματικά κράτη.

Πείτε μου: Γιατί σε αυτές τις χώρες δεν μίλησε κανένας για προδοσία; Γιατί κανένας εκεί δεν είπε για δυνάμεις κατοχής, για δοσίλογους, για προδότες; Γιατί δεν είπαμε ότι ο κομμουνιστής κ. Χριστόφιας είναι προδότης; Γιατί αυτά έπρεπε να τα κάνουμε μόνο στην Ελλάδα;

Όλοι πιστεύουν ότι οι λύσεις έρχονται μέσα από την Ευρώπη, με κοινά ευρωπαϊκά προγράμματα και όχι με μονομερείς καταγγελίες ούτε με καταγγελίες για «προσκυνημένους» και «γερμανοτσολιάδες». Χτίστηκαν πολιτικές καριέρες πάνω στη βία, ακόμη και κόμματα μήπικαν μέσα στη Βουλή.

Είναι σαφές ότι θα ήταν καλύτερα τα πράγματα, αν δεν είχαμε χάσει δύο χρόνια χωρισμένοι ως λαός και καίγοντας τις πόλεις μας. Το λέω αυτό, βλέποντας την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα στο ΠΑΣΟΚ και θυμάμαι τους συναδέλφους, που μέσα σε ένα αίσημα εθνικής ευθύνης, οδηγήθηκαν πολιτικά «σαν πρόβατα σε σφαγή». Το ΠΑΣΟΚ ήταν ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου. Θέλω να πω ότι ό,τι κάναμε το κάναμε, γιατί πιστεύαμε ότι ήταν απαραίτητο για να σταθεί η χώρα στα πόδια της και να αποφύγουμε τη χρεοκοπία και αυτό πιστεύω ότι είναι κάτι που κάποια στιγμή ιστορικά θα αναγνωριστεί.

Πρέπει σήμερα να αναγνωθούμε πώς είναι αυτό το κλίμα μέσα στο οποίο ζούμε. Στις δηλώσεις του κ. Στρατούλη, που άκουσα ότι κάποιοι θα μπουν φυλακή -αυτοί που θα κάνουν αποκρατικοποιήσεις- ή του προηγούμενου συναδέλφου που μίλησε πριν από

τον Υπουργό, μου έκανε αλγεινή εντύπωση το απειλητικό ύφος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, άλλο να είναι κάποιος μαχητικός εδώ και άλλο να είναι απειλητικός. Αυτό νομίζω ότι δεν ταιριάζει στο πνεύμα του Κοινοβουλίου και αργά ή γρήγορα θα το καταλάβετε. Μήπως πάλι δεν υπάρχει πολιτική νομιμοποίηση είκοσι ημέρες μόλις μετά τις εκλογές;

Το ΠΑΣΟΚ είναι το μόνο κόμμα που προεκλογικά παρουσίασε μία ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική, ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης. Αναφερθήκαμε στην ανάγκη παράτασης του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής στα σημεία στα οποία είναι αναγκαία και εφικτή η αναθεώρηση της Δανειακής Σύμβασης. Και τώρα διατυπώνουμε πάλι μια ολοκληρωμένη πρόταση, που δεν είναι απλά και μόνο η δική μας κομματική πρόταση, αλλά η πρόταση για την κυβερνητική πολιτική. Χρειαζόμαστε ένα συμφωνημένο, ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο πλαίσιο που θα βρίσκεται σε αρμονία με τις πρόσφατες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Βέβαια, η μήτρα όλης της συζήτησης είναι η ανάγκη ειλικρινούς και υπεύθυνης επαναξιολόγησης των μακροοικονομικών προβλέψεων της τρόικας για το 2012 και τα επόμενα χρόνια.

Πρέπει, βεβαίως, να ληφθεί πάρα πολύ σοβαρά υπόψη το γεγονός ότι δυστυχώς και φέτος η ύφεση θα είναι βαθύτερη απ' όσο είχε προβλεφθεί και η ανεργία υψηλότερη. Αφετηρία είναι το γεγονός, όπως είπαμε, ότι η χώρα έχει σταθερή κυβέρνηση. Αυτό δεν σημαίνει ούτε ότι ταυτιζόμαστε ούτε ότι δεν θα ασκούμε κριτική, όταν διαφωνούμε. Οι παρούσες συνθήκες, άλλωστε, ενδείκνυνται για να αναδειχθεί και ο ουσιαστικός ρόλος της Βουλής. Σημειώνω και τονίζω την αναβάθμιση του ρόλου του Βουλευτή, πέρα από διαχωριστικές και κομματικές γραμμές, όπως τις γνωρίσαμε μέχρι τώρα.

Θέλω να ξεκαθαρίσω στο σημείο αυτό ότι οι αποφάσεις για τις όποιες μεταρρυθμίσεις τις οποίες είχαμε πάρει στο παρελθόν και μάλιστα, με πρωτοφανή πλειοψηφία -θυμάμαι τη μεταρρύθμιση για τα πανεπιστήμια- δεν μπορεί να τίθενται εν αμφιβόλω από τους Υπουργούς της ίδιας της Κυβέρνησης. Για παράδειγμα, ο κ. Παπαθεοδώρου, που είναι Υφυπουργός της σημερινής Κυβέρνησης, τον οποίο εγώ θυμάμαι ότι λυσσαλέα είχε αντιταχθεί σε αυτή τη μεταρρύθμιση -η οποία προέβλεπε ουσιαστικά να υπάρχει χρηματοδότηση σε σχέση με την αξιολόγηση των πανεπιστημίων- δεν μπορεί σήμερα να συμπεριφέρεται σαν συνδικαλιστής.

Τότε βεβαίως ήταν Πρόεδρος των Πρυτάνεων, αλλά σήμερα είναι Υπουργός σε μία υπεύθυνη Κυβέρνηση.

Το πραγματικό δίλημα, κύριοι συνάδελφοι, είναι μεταρρυθμίσεις ή ακινησία. Σε αυτό δεν μπορούμε να κάνουμε βήμα πίσω. Πάρα πολλές φορές, κάθε μέρα, μήνες τώρα ακούμε για τις δεσμεύσεις που πρέπει να υλοποιήσουμε και δεν έχουμε κάνει. Άκουσα από τον Πρωθυπουργό στις χθεσινές Προγραμματικές Δηλώσεις μέτρα που πολλά είναι ήδη ψηφισμένα από προηγούμενες κυβερνήσεις στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου.

Δεν θα αναφερθώ στο «πόθεν έσχες» και την πρωτοβουλία του Προέδρου κ. Κακλαμάνη που κι εγώ είχα υπογράψει τότε ή στην κατάσχεση της περιουσίας που ήδη έχει ψηφιστεί στην προηγούμενη Βουλή.

Στο θέμα των αποκρατικοποιήσεων -που κι εγώ πιστεύω ότι έπρεπε να πάμε πιο γρήγορα- θέλω να θυμίσω ότι ο στόχος είναι 19 δισεκατομμύρια, 3 δισεκατομμύρια για τη χρονία που μόλις τελειώνει και νομίζω ότι θα είμαστε ευχαριστημένοι αν πιάσουμε έστω ένα στόχο 500 εκατομμυρίων. Κακώς αναστείλαμε τις διαδικασίες αυτές τους τελευταίους προεκλογικούς μήνες, όχι με ευθύνη του ΠΑΣΟΚ θυμίζω, γιατί οι εκπρόσωποί τους στο διοικητικό συμβούλιο του ταμείου ήταν αντίθετοι.

Πώς όμως μπορείτε να λέτε ότι θέλετε την ανάπτυξη -και απευθύνομαι στο ΣΥΡΙΖΑ- όταν σαμποτάρετε κάθε επενδυτική πρωτοβουλία; Είστε αντίθετοι στην αξιοποίηση του Ελληνικού, είστε αντίθετοι στο fast track, είστε αντίθετοι στην άρση του καμπιναζιού. Πώς θα έρθουν οι θέσεις εργασίας;

Στα ζητήματα υγείας, για τον οποίο τομέα έχω και ευθύνη, το ΠΑΣΟΚ που ίδρυσε το ΕΣΥ και το κοινωνικό κράτος βρέθηκε αντιμέτωπο με στρεβλώσεις του ίδιου του συστήματος. Οφείλουμε να αναστρέψουμε το παράδοξο της κοινωνικής πολιτικής που έγινε με επιδόματα. Είχε δίκιο ο Υπουργός Οικονομικών. Έχουμε υψηλές κοινωνικές δαπάνες, σαν ποσοστό του ΑΕΠ αγγίζει το 25%. Την ίδια στιγμή όμως έχουμε υψηλό ποσοστό φτώχειας,

γιατί τα λεφτά δεν φτάνουν σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη. Τα αίτια είναι πολλά, τα ξέρετε, από τις συντάξεις μαϊμού, από τη μεγάλη εισφοροδιαφυγή, από την αλόγιστη συνταγογράφηση φαρμάκων, τα κρατικά νοσοκομεία χωρίς διπλογραφικά και ούτω καθ' εξής.

Σε όλα αυτά το ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να δώσει μία λύση, έστω κι αν δεν υπήρχε συνεργασία ούτε με γιατρούς ούτε με φορείς ούτε με κόμματα και κατανοώντας ότι σε ένα μεταβατικό στάδιο πράγματι υπήρχε απίστευτη ταλαιπωρία για τον πολίτη προχώρησε στη δημιουργία του ΕΟΠΥΥ, ένα χρόνιο αίτημα για ενιαία πρωτοβάθμια φροντίδα, όπου βέβαια θα πρέπει να προχωρήσουμε σε αλλαγές και σε σχέση με τον τρόπο αμοιβής των γιατρών και για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασθενών.

Έκανε το ΚΕΠΑ, ώστε να δίνονται αναπηρικές συντάξεις επιτέλους με έναν αντικειμενικό τρόπο. Βέβαια, θα θυμίσω τον τομέα της φαρμακευτικής δαπάνης όπου είχαμε το μεγάλο πάρτι τα προηγούμενα χρόνια. Το ξέσπασμα της κρίσης βρήκε το ελληνικό δημόσιο να διαθέτει ετησίως 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή δύο φορές περισσότερα απ' ότι χώρες με τον ίδιο πληθυσμό, όπως το Βέλγιο και η Πορτογαλία. Το 2011 η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη έκλεισε στα 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ, μειωμένη δηλαδή κατά 35% σε σχέση με το 2009.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Η ηλεκτρονική συνταγογράφηση που θα πρέπει να προχωρήσει, η μηχανογράφηση με ενιαίο σύστημα για τα νοσοκομεία κι ένα σύστημα κεντρικών προμηθειών θα πρέπει να είναι από τα ζητήματα που θα τύχουν προσοχής της Κυβέρνησης για αλλαγές και βελτιώσεις. Ακόμα και η αλλαγή στον τρόπο εισαγωγής των νέων γιατρών σε ειδικότητες, που το είχαμε δει, δεν ψηφίστηκε στην προηγούμενη κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου, όχι από δική μας ευθύνη.

Κλείνω και λέω ότι ήρθε η ώρα να κάνουμε τα λόγια πράξη. Τώρα που η συζήτηση στην Ευρώπη φαίνεται να αλλάζει δεν πρέπει να βρεθούμε εμείς εκτός. Η Ελλάδα θα πρέπει να δείξει την ετοιμότητα για θαρραλέα και γρήγορη προώθηση όλων αυτών των διαρθρωτικών αλλαγών, όχι για τους Ευρωπαίους, αλλά για εμάς του ίδιους. Αν τώρα δεν είναι η ώρα της εθνικής ενότητας, τότε ποτέ είναι; Το πολιτικό προσωπικό πρέπει να βγει έξω από τα τείχη των κομματικών μαγαζιών. Μπορεί να το κάνει; Η ρήξη με τις πρακτικές του παρελθόντος, με το παρασιτικό και πελατειακό κράτος θα πρέπει να γίνει τώρα και θα πρέπει να γίνει αμετάκλητα.

Ψηφίζουμε και στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Σακοράφα, Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο για επτά λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία δύο χρόνια στην πατρίδα μας έχουμε δει όλες τις πολιτικές εκδοχές σχηματισμού κυβέρνησης με έναν στόχο πάντα, τη διατήρηση του συστήματος για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων. Ξεκινήσαμε με την κυβέρνηση ενισχυμένης κοινωνικής πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ η οποία παραβίασε κάθε έννοια κυρίαρχης πολιτικής βούλησης του λαού μας και υπηρέτησε πιστά το χρηματοπιστωτικό λόμπι. Έτσι άνοιξε τη λεωφόρο της οικονομικής και κοινωνικής υποδούλωσης του λαού μας, γκρέμισε κοινωνικά κεκτημένα, υπονόμισε τη δημοκρατία και τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς.

Σε λιγότερο από δύο χρόνια αυτή η ισχυρή κοινωνική πλειοψηφία έλιωσε σαν παγωτό κάτω από τον ήλιο, κάτω από το βάρος φυσικά των ασφυκτικών λαϊκών πιέσεων. Το σύστημα έντρομο αντέδρασε δημιουργώντας την κυβέρνηση της αντιδημοκρατικής εκτροπής, την κυβέρνηση του τραπεζικού κατεστημένου, η οποία με συνέπεια συνέχισε την τρελή κούρσα της κατεδάφισης του κοινωνικού κράτους, της μείωσης του κόστους εργασίας, της εξαθλίωσης του λαού μας. Μαζί μ' αυτά, κυρίαρχο έργο της

ήταν το κούρεμα του χρέους προς όφελος και εξασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών μας.

Η προσδοκία των εγχώριων και ξένων ιερατειών να προχωρήσει αυτή η Κυβέρνηση σε μεγάλο βάθος χρόνου, γκρεμίστηκε επίσης από την αταλάντευτη λαϊκή πίεση για διενέργεια εκλογών.

Σήμερα έχουμε μια τρικομματική Κυβέρνηση. Τα δύο από τα τρία μέλη αυτής της Κυβέρνησης είναι τα δύο αστικά κόμματα που παρ' όλους τους προεκλογικούς επικοινωνιακούς ελιγμούς περί επαναδιαπραγμάτευσης, αποτελούν τους πιο πιστούς τοποτηρητές του μνημονίου, δεσμευμένα από τις υπογραφές τους.

Το τρίτο μέλος αυτής της Κυβέρνησης, η ΔΗΜΑΡ, δεν έχω καταλάβει ακόμα εάν αποτελεί το αριστερό άλλοθι αυτής της μνημονιακής Κυβέρνησης ή το μνημόνιο αποτελεί το άλλοθι της ΔΗΜΑΡ, προκειμένου να συμμετάσχει στον παράδεισο της εξουσίας.

Και οι τρεις αυτές κυβερνήσεις έχουν μια εντυπωσιακή συνέχεια και συνέπεια στους στόχους που κάθε φορά πρέπει να υπηρετήσουν και στα αποτελέσματα που κάθε φορά πρέπει να παράξουν.

Η σημερινή Κυβέρνηση έχει, κατά την άποψή μου, ένα βαρύ και επονειδιστο έργο, το ξεπούλημα. Το ξεπούλημα της γης, του νερού, των δικτύων, της ενέργειας, του ΟΣΕ, του ΟΠΑΠ, της Αγροτικής. Το ξεπούλημα, δηλαδή, της δυνατότητας, αλλά και της δικαιοσύνης της πατρίδας μας και του λαού μας για οικονομική ανάκαμψη.

Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας είναι πρόδηλο. Για άλλη μια φορά όχι σαν προφητεία, αλλά σαν μαθηματική εξίσωση, θα πω ότι τρέχουμε σε μια πορεία συσσώρευσης εξοργιστικών προνομίων και πλούτου για τους ολίγους, οδηγούμαστε σε πρωτοφανή διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, σε λιγγύδη αύξηση της ανεργίας και της ύφεσης και στην οικονομική περιθωριοποίηση τεράστιου τμήματος του πληθυσμού μας.

Μίλησα λίγο πριν για εντυπωσιακή συνέχεια των τριών κυβερνήσεων. Επίσης, με μαθηματική ακρίβεια αποδεικνύεται ότι μια σειρά μεθοδεύσεων και πρακτικών των προηγούμενων κυβερνήσεων είναι το βούτυρο στο ψωμί της σημερινής Κυβέρνησης. Τι ακούσαμε τα δύο τελευταία χρόνια για το δημόσιο; Ακούσαμε ότι αποτελείται από τεμπέληδες και από άχρηστους, ότι το εργασιακό κόστος του δημοσίου είναι υπεύθυνο για το δημόσιο χρέος και ότι οι στρατηγικής σημασίας δημόσιοι οργανισμοί υπερχρέωσαν την Ελλάδα.

Και αυτό που θα δούμε να επιχειρείται τους επόμενους τρεις μήνες είναι η απόλυση κάμποσων τεμπέληδων και άχρηστων, οι περαιτέρω περικοπές στους μισθούς των υπεύθυνων για το δημόσιο χρέος και το ξεπούλημα των στρατηγικών οργανισμών που βουλιάζουν την Ελλάδα στα χρέη.

Αυτό το σχέδιο καταστροφής των δυνατοτήτων που μας έχουν απομείνει, η τρικομματική Κυβέρνηση το βαφτίζει «σχέδιο μεταρρυθμίσεων».

Στη συνέχεια, θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής μια παραστατική απολογία του μέλους του ΟΑΣΑ, που απαριθμεί τα λάθη της τρόικας και σαφώς των υποτακτικών ελληνικών κυβερνήσεων γύρω από το δημόσιο τομέα, τις περικοπές των μισθών και συνολικά γύρω από το σχεδιασμό αντιμετώπισης της κρίσης. Βέβαια, η απόδοση του χαρακτηρισμού «λάθος» σε μια συντεταγμένη και οργανωμένη πολιτική που αντιμετώπισε την κρίση σαν ευκαιρία πλουτισμού του κεφαλαίου και καταστροφής του λαού, μπορεί να γίνει μόνο από εκπρόσωπο του ΟΑΣΑ. Από εμάς ένας και μόνο χαρακτηρισμός υπάρχει: «τυφλή εξυπηρέτηση του τραπεζικού λόμπι».

Στο σημείο αυτό, θα μου επιτρέψετε να εξηγήσω και να τεκμηριώσω ποιοι είναι οι πραγματικοί κοινωνικοί μεταρρυθμιστές και ποιοι είναι αυτοί που εντεταλμένα και συνειδητά μας οδηγούν στην καταστροφή.

Καταστροφικοί είναι αυτοί που εξέθρεψαν μια Δημόσια Διοίκηση που δυσλειτουργεί, που αποικιοποίησαν τις πλέον σοβαρές κρατικές δομές με την κομματική νομενκλατούρα και την κομματική πελατεία που διέφθειραν διαφθειρόμενοι.

Κοινωνικοί μεταρρυθμιστές είναι αυτοί που δεσμεύονται με συγκεκριμένα μέτρα για Δημόσια Διοίκηση και δημόσιο που υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες και το δημόσιο συμφέρον, αυτοί που εμπεδώνουν το αίσθημα ασφάλειας και προστασίας των ερ-

γαζομένων, που καταπολεμούν με σθένος και οργάνωση τη διαφθορά, που χαράζουν κρατική πολιτική με τη συμμετοχή των αρμόδιων φορέων που περιφρουρούν το ΑΣΕΠ.

Κοινωνικοί μεταρρυθμιστές είναι αυτοί που είναι έτοιμοι να εξορθολογήσουν το δημόσιο με στόχο την εύρυθμη λειτουργία του, την αξιοκρατική εξέλιξη των εργαζομένων και την αποτελεσματική λειτουργία της κρατικής μηχανής.

Κοινωνικοί μεταρρυθμιστές είναι αυτοί που μόνιμοι από όλους δεσμεύθηκαν για δημιουργία ειδικού τμήματος οικονομικού ελέγχου για τον έλεγχο και την καταπολέμηση της παράνομης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής και για πλήρη μηχανοργάνωση και διασύνδεση των δημόσιων υπηρεσιών σε ολόκληρη την επικράτεια.

Κοινωνικοί μεταρρυθμιστές είναι αυτοί που θέτουν ως μόνο όρο ελέγχου στο δημόσιο τον κοινωνικό έλεγχο και αποτινάζουν τα πτώματα του κομματικού ελέγχου και της διασύνδεσής του με τα επιχειρηματικά λόμπι και τα ατελείωτα πάρτι.

Κοινωνικοί μεταρρυθμιστές είναι αυτοί που συνομιλούν με το άξιο παραγωγικό δυναμικό της πατρίδας μας το οποίο, ενώ το έχετε κατασκοφαντεί καθημερινά, από τις ομάδες καταγραφής των δημοσίων υπαλλήλων που συστάθηκαν ακριβώς για να γίνει η λειτουργική αξιολόγηση του δημοσίου που προέβλεπε το μνημόνιο, με μεθοδολογία και πληρότητα, που εξ όσων γνωρίζω, δεν συναντάται σε καμία από τις περίφημες ιδιωτικές εταιρείες που έχουν κουβαλήσει διάφοροι Υπουργοί και παρατρεχάμενοι για να τους αναθέσουν πανάκριβες και υποδεέστερες μελέτες, αγνοώντας στην καλύτερη περίπτωση ή απαξιώνοντας το υπάρχον δυναμικό του δημοσίου. Για τη μελέτη αυτή πολύς πόλεμος έγινε για να μείνει θαμμένη, αφ' ενός γιατί τα συμπεράσματά της απονομιμοποιούν τις ασκούμενες πολιτικές, αφ' ετέρου γιατί η μεθόδευση κάποιων είναι να τα παραδώσουν όλα σε ιδιωτικές εταιρείες.

Θα καταθέσω υποδειγματική μελέτη που αφορά στην πλήρη απεικόνιση της ανθρωπογεωγραφίας των δημοσίων υπαλλήλων και στην πλήρη απεικόνιση του τρόπου λειτουργίας του δημοσίου. Μια μελέτη που έγινε ακριβώς από αυτούς που το σύστημα κατασκοφαντεί καθημερινά, από τις ομάδες καταγραφής των δημοσίων υπαλλήλων που συστάθηκαν ακριβώς για να γίνει η λειτουργική αξιολόγηση του δημοσίου που προέβλεπε το μνημόνιο, με μεθοδολογία και πληρότητα, που εξ όσων γνωρίζω, δεν συναντάται σε καμία από τις περίφημες ιδιωτικές εταιρείες που έχουν κουβαλήσει διάφοροι Υπουργοί και παρατρεχάμενοι για να τους αναθέσουν πανάκριβες και υποδεέστερες μελέτες, αγνοώντας στην καλύτερη περίπτωση ή απαξιώνοντας το υπάρχον δυναμικό του δημοσίου. Για τη μελέτη αυτή πολύς πόλεμος έγινε για να μείνει θαμμένη, αφ' ενός γιατί τα συμπεράσματά της απονομιμοποιούν τις ασκούμενες πολιτικές, αφ' ετέρου γιατί η μεθόδευση κάποιων είναι να τα παραδώσουν όλα σε ιδιωτικές εταιρείες.

Επίσης, θα καταθέσω την έκθεση του ΟΟΣΑ «Επιθεώρηση της Κεντρικής Διοίκησης στην Ελλάδα» που στηρίχθηκε και άντλησε στοιχεία απ' αυτήν τη μελέτη, μεταφρασμένη εθελοντικά από την Ένωση Αποφοίτων της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, διότι το ελληνικό κράτος δεν εδέσχε να την μεταφράσει επίσημα από τον περασμένο Οκτώβριο που έχει κατατεθεί και η οποία παρά τις πολιτικές που εκφράζει, γκρεμίζει κάθε επιχείρημα στήριξης της πολιτικής που ακολούθηθηκε από τις τρεις τελευταίες κυβερνήσεις.

Καταθέτω και τις δύο μελέτες, γιατί περιέχουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία, αλλά και τα συμπεράσματα για όποιον ενδιαφέρεται να σχεδιάσει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση στο δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Σακοράφα καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όπως βλέπετε ήδη σταμάτησε ο κώδων. Θα σας παρακαλέσω όμως, να συντομεύσετε.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, θα συντομεύσω.

Επίσης, περιέχουν και όλα τα επιχειρήματα που όχι μόνο αντικρούουν τεκμηριωμένα τις διάφορες απαιτήσεις της τρόικας, αλλά αποδεικνύουν και το ατελέσφορο και το επιβλαβές της πολιτικής που εφαρμόζεται. Ελπίζω να είναι χρήσιμα στον κύριο Υπουργό.

Τα καταθέτω όλα, αλλά παράλληλα προειδοποιώ κιόλας: Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι επιδιώκετε να βάλετε ιδιώτες παντού, αδιαφορώντας για την κατασπάταξη του δημόσιου χρήματος. Είμαστε εδώ και σας ελέγχουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τρόπος για να βάζουν τους ιδιώτες από την πίσω πόρτα και να αρμέγουν το δημόσιο είναι

απλός. Διαλύουν τις δημόσιες υπηρεσίες. Αυτός είναι ο τρόπος. Μοιραία οδηγείτε τους πλέον κρίσιμους τομείς της χώρας, αφού τους κάνετε άνδρα κομματοκρατίας και διαφθοράς, αφού μετά τους απαξιώσατε, στο στόμα των πιο αδηφάγων ιδιωτών.

Η φιλοσοφία αυτής της στρατηγικής εκφράστηκε πάραυτα από τον αρμόδιο Υπουργό κ. Στυλιανίδη, μετά βεβαίως από τη συνάντησή του με τον τοποτηρητή της τρόικας, αφού τα πρώτα μέτρα που εξήγγειλε αφορούσαν στην ιδιωτικοποίηση της αποκομιδής των απορριμμάτων με προσδοκώμενο όφελος –από πια μελέτη δεν γνωρίζω– περίπου 9 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο και της αναμόρφωσης της λειτουργίας των βρεφονηπιακών σταθμών με προσδοκώμενο όφελος κάποια άλλα 7 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, με τα οποία διατείνεται ότι θα κάνει κοινωνική πολιτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, αν θέλετε συντομεύετε, γιατί έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα το πώς ακρωτηριάζοντας μία κατ' εξοχήν κοινωνική παροχή, όπως είναι οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, εξοικονομείς για κοινωνική πολιτική, είναι στη λογική και στη συλλογιστική που μας έφτασαν μέχρι εδώ.

Δύο χρόνια «Καλλικράτης», κύριε Υπουργέ, με μείωση έως και μηδενισμό των πόρων έφερε σε διάλυση τις δομές της τοπικής αυτοδιοίκησης και σε απόγνωση τους εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έκφραση περί των κυβερνητικών κοινωνικών πλειοψηφιών που λιώνουν σαν τα παγωτά κάτω από τον ήλιο δεν είναι δική μου. Ανήκει στους «FINANCIAL TIMES» σ' ένα κείμενο που πολύ γλαφυρά περιγράφει ότι από το 2008 ανατράπηκαν από τους λαούς τους δώδεκα Ευρωπαίοι Πρόεδροι και οι Πρωθυπουργοί εξαιτίας της βάρβαρης πολιτικής που ακολούθησαν.

Είναι σαφές και πέρα για πέρα ευδιάκριτο και ευανάγνωστο, κυρίως στην πατρίδα μας, ότι τούτη η κρίση και ο τρόπος που κάποιον τη διαχειρίστηκαν για να επιβάλουν τα πιο σκοτεινά σχέδια εξόντωσης του λαού μας, μετατρέπεται σε κρίση του πολιτικού συστήματος, σε κρίση εξουσίας. Γι' αυτό και στην πατρίδα μας όλο το πολιτικό κατεστημένο συνέπραξε για να δώσει μία τεχνική ανάσα στο καταρρέον πολιτικό σύστημα.

Από την άλλη, μια άλλη ανάσα, μια άλλη πνοή, φρέσκια, μαχητική, μαζική, δίνει ζωή και ζωτική δύναμη στην πολιτική αντίσταση, στην πολιτική ανατροπή απέναντι σ' ένα παρελθόν που ψυχορραγεί και θα διαρραγεί με τα κομμάτια του πάζλ σκορπισμένα και ένοχα, ένα παρόν που εγγυάται και αναλαμβάνει την ευθύνη για ένα άλλο μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε την κ. Σακοράφα.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή είναι πάρα πολλοί οι εγγεγραμμένοι, θα παρακαλούσα να τηρείται ο χρόνος διότι στο τέλος θα μείνουν πολλοί συνάδελφοι οι οποίοι δεν θα μπορέσουν να μιλήσουν.

Το λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Κόνσολας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Δωδεκανήσου για επτά λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η ομιλία ενός νησιώτη Βουλευτή στην Εθνική Αντιπροσωπεία συμπίπτει με τη συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης σε μία κρίσιμη περίοδο για τη χώρα και για τους πολίτες της.

Αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει το δικαίωμα να αποτύχει, να περιοριστεί σ' ένα διαχειριστικό ρόλο, να καταφύγει σε παραλυτικές ισορροπίες ώστε να διατηρήσει τη δημοφιλία της. Αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει ούτε μία μέρα περίοδο χάριτος. Με την κοινωμία σε απόγνωση και πάνω από ένα εκατομμύριο ανέργους, με την Ελλάδα στα όρια της χρεοκοπίας και της κατάρρευσης, δεν υπάρχουν χρονικά περιθώρια για καθυστερήσεις ή υπαναχωρήσεις.

Αυτή η Κυβέρνηση έχει σαν κύριο στόχο να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Βάζει όμως και την Ελλάδα σε μία νέα εποχή, την εποχή της συνεννόησης και της συνεργασίας των πολιτικών δυνάμεων. Τη συναίνεση και τη συνεργασία τις επιβάλλουν οι έκτακτες συνθήκες. Τις επέβαλε δε με την ψήφο του ο ελληνικός λαός στις τελευταίες εκλογές.

Ο Πρωθυπουργός χθες εξέπεμψε σοβαρότητα και ευθύνη. Δεν μίλησε ως κομματικός ηγέτης γιατί η προσπάθεια που έχει αναλάβει είναι μία εθνική προσπάθεια. Στις 17 Ιουνίου οι πολίτες έδωσαν μία καθαρή και ισχυρή εντολή να μείνουμε στο ευρώ, να δώσουμε τη μάχη της ανάκαμψης μέσα στην Ευρώπη με τις δικές μας δυνάμεις, με τις δικές μας επιλογές. Αυτή η Κυβέρνηση διαθέτει ισχυρή δημοκρατική νομιμοποίηση. Οι προγραμματικές της δεσμεύσεις και πολύ περισσότερο η υλοποίησή τους πρέπει να είναι ενταγμένες σε μία νέα κοινωνική συμφωνία. Οι Έλληνες πολίτες πόνεσαν, έκαναν θυσίες που κανένας άλλος ευρωπαϊκός λαός δεν άντεχε να κάνει. Μετά από τόσες θυσίες και τόσο πόνο, έχουμε δικαίωμα να ελπίζουμε όλοι μας. Τους δημοσιονομικούς στόχους της μείωσης του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους μπορεί να τους πετύχει κανείς μόνο με κοινωνική συνοχή. Η χώρα δείχνει να αποκτά εθνικό σχέδιο, να αφυπνίζεται, να αναλαμβάνει αυτήν την πρωτοβουλία. Οι πρώτοι μήνες της θητείας αυτής της Κυβέρνησης είναι οι πιο κρίσιμοι και θα σταλεί ένα καθαρό μήνυμα στις αγορές, στο εξωτερικό, στους εταίρους μας, αλλά κυρίως στην ελληνική κοινωνία που ζητά να πιστέψει σε κάτι και να δει αποτελέσματα.

Η Κυβέρνηση θα τολμήσει. Προχωρά σε αποκρατικοποιήσεις και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε μπροστά με διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις προκειμένου να μην επιβαρύνουμε περισσότερο τους πολίτες.

Προσελκύουμε επενδύσεις που δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας σ' ένα κράτος με λιγότερη γραφειοκρατία, κράτος αποτελεσματικό, σύγχρονο, ευέλικτο, κράτος που εμπνέει σεβασμό και αξιοπιστία, κράτος ευθύνης και δικαίου. Κράτος ευθύνης και δικαίου δεν σημαίνει να αποκτάς το δανεικό. Σημαίνει αλληλεγγύη σ' αυτούς που δοκιμάζονται σκληρά, στους πολίτες της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προέρχομαι από μία νησιωτική περιοχή. Για κάποιους τα νησιά μας θεωρούνται η ξεχασμένη Ελλάδα. Για μας, και για όσους έρχονται κοντά σε μας είναι η ίδια η Ελλάδα. Αισθάνομαι τιμή και ευθύνη που εκπροσωπώ τα Δωδεκάνησα στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Ο τόπος μας προσφέρει στη διαμόρφωση του συνολικού Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, παράγει πλούτο μέσα από τον τουρισμό και παράλληλα ο τουρισμός αποτελεί για μας το συγκριτικό πλεονέκτημα που δεν πρέπει ούτε να το απεμπολούμε, ούτε να το υπονομεύουμε.

Αυτή η Κυβέρνηση μέσα σ' ένα χρονικό ορίζοντα τριετίας πρέπει να υλοποιήσει το μέτρο της μετάταξης των υπηρεσιών που σχετίζονται με τον τουρισμό στο χαμηλότερο συντελεστή ΦΠΑ. Άμεσα όμως πρέπει να αποκαταστήσει και ένα λάθος, να μειώσει το ΦΠΑ στις επιχειρήσεις εστίασης, κάτι που αφορά άμεσα τον τουρισμό μας. Τα επιχειρήματα που διαθέτουμε είναι ισχυρά και συνιστούν επίκληση του αυτονόητου γιατί το μέτρο της αύξησης των συντελεστών δεν απέδωσε εισπρακτικά. Ανέστειλε τη φοροδιαφυγή σε μικρό βαθμό, αλλά οδήγησε σε κλείσιμο εκατοντάδες επιχειρήσεις, δημιούργησε νέους ανέργους, έκανε πιο ακριβό το συνολικό τουριστικό μας προϊόν.

Η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση επιβάλλεται και από τη διεθνή εμπειρία. Η Γαλλία δημιούργησε σαράντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας προχωρώντας στη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση.

Ας μην ξεχνάμε πως στη γειτονιά μας ανταγωνίστριες προς εμάς χώρες στον τομέα του τουρισμού, έχουν πολύ χαμηλό ΦΠΑ στην εστίαση.

Είμαι υποχρεωμένος να κάνω μια ειδική αναφορά στους μειωμένους συντελεστές ΦΠΑ που ισχύουν στα νησιά του Αιγαίου. Κάποιοι κατά το πρόσφατο παρελθόν απεργάζονταν και μεθόδευαν την κατάργησή τους. Οι μειωμένοι συντελεστές ΦΠΑ δεν είναι προνόμιο. Είναι αναγνώριση, από την πλευρά του κράτους, του υψηλού κόστους μεταφοράς προϊόντων και υπηρεσιών στα νησιά. Για εμάς τους Δωδεκανήσιους ιδιαίτερα αλλά και για τους Αιγαίοπελάγίτες γενικότερα, αποτελεί ζήτημα επιβίωσης αλλά και ανταγωνιστικότητας του τουριστικού προϊόντος μας.

Δέσμευσή μας ήταν και είναι η διατήρηση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ για τα νησιά μας, όμως, οφείλουμε να δούμε την έννοια της νησιωτικότητας στον πραγματικό χρόνο αλλά και στο απώτερο μέλλον.

Η δέσμευση του Πρωθυπουργού για την ανακήρυξη της ΑΟΖ

δημιουργεί ένα άλλο νέο αναπτυξιακό πρότυπο και πλαίσιο για το Αιγαίο. Η νησιωτική ανάπτυξη, όπως έχει κοινωνικά και οικονομικά χαρακτηριστικά, είναι προτεραιότητα για την νέα Κυβέρνηση και θα βάλει το θέμα της ακτοπολικής σύνδεσης των νησιών μας και της προσβασιμότητας σ' αυτά σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είμαστε η μοναδική χώρα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αυτήν την ιδιαιτερότητα. Πρέπει να καταστήσουμε την νησιωτικότητα αναπόσπαστο τμήμα της περιφερειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ακούσαμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση τον κύριο Πρωθυπουργό να αναφέρεται στον τομέα της διοικητικής μεταρρύθμισης, στη χρήση νέων τεχνολογιών για την εξυπηρέτηση του πολίτη στις συναλλαγές του με το κράτος. Αξίζει να επισημανθεί ωστόσο ότι ο πολίτης της Δωδεκανήσου, της νησιωτικής Ελλάδας, αντιμετωπίζει ανυπέρβλητες δυσκολίες στις συναλλαγές με το κράτος. Αυτός είναι ο πολίτης που ζει στα νησιά και πολλές φορές αναγκάζεται να μετακινείται στα μεγαλύτερα για να εξυπηρετηθεί. Το Υπουργείο Εσωτερικών θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο τώρα να προχωρήσει σε διοικητικές μεταρρυθμίσεις, σε δημιουργία one stop υπηρεσίας ηλεκτρονικής εξυπηρέτησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να αλλάξει το κλίμα, για να υποχωρήσει η ύφεση πρέπει να τονωθεί η αγορά, να υπάρξει οικονομική δραστηριότητα. Τα 12,5 δισεκατομμύρια του ΕΣΠΑ πρέπει να αποδεδειχθούν άμεσα. Μαζί με τη λειτουργία του Ταμείου Εγγυοδοσίας θα δώσουν αυτό που λείπει σήμερα από την πραγματική αγορά: ζωντάνια και ρευστότητα.

Επιτρέψτε μου σ' αυτό το σημείο μια σύντομη αλλά σημαντική αναφορά που σχετίζεται με τους πόρους του δανείου συνοχής με το επόμενο ΕΣΠΑ που αφορά στην επόμενη προγραμματική περίοδο 2014-2020.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

Η κατανομή των πόρων στις χώρες και τις περιφέρειες θα γίνει με βάση τα στοιχεία της EUROSTAT μέχρι το 2009. Η Ελλάδα όμως του 2009 δεν έχει καμία σχέση με την Ελλάδα του 2012. Το ΑΕΠ έχει υποστεί μείωση 30%. Τα στοιχεία των τριών αυτών ετών δεν ενσωματώνονται στα στοιχεία της EUROSTAT. Αυτό θα έχει ως συνέπεια να κατανεμηθούν λιγότεροι πόροι στο Νότιο Αιγαίο και τα Δωδεκάνησα. Χρειάζεται λοιπόν, μια σκληρή διαπραγμάτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κριτική και οι πολιτικές πρακτικές που παραπέμπουν σε όρους και συνθήκες του παρελθόντος δεν αφορούν στους πολίτες. Η Κυβέρνηση έχει μπροστά της δύσκολο έργο. Το πολιτικό σύστημα πρέπει να αλλάξει. Αυτή η Κυβέρνηση έχει ευρύτερη πολιτική και κοινωνική στήριξη. Αυτή η προσπάθεια που ξεκινάει είναι υπόθεση όλων μας. Είναι εθνική υπόθεση. Οφείλουμε να πετύχουμε, να δώσουμε ξανά ελπίδα, πίστη, αυτοπεποίθηση και αξιοπρέπεια στον Έλληνα πολίτη. Με σοβαρότητα, με την αλήθεια, με την αξιοπρέπεια και το έργο μας, μπορούμε να επιβάλουμε σε όλους να σέβονται την Ελλάδα.

Ο μεγαλύτερος όμως σεβασμός όλων μας πρέπει να επιδεικνύεται στον Έλληνα πολίτη. Δυο χρόνια τώρα έχει υποβληθεί σε τεράστιες θυσίες. Είδε τις συνθήκες ζωής του να αλλάζουν δραματικά. Βιώνει την αγωνία και την ανασφάλεια. Με τη σκέψη και τα μάτια στραμμένα σε αυτόν τον πολίτη και ιδιαίτερα στη νέα γενιά δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος, Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων του Νομού Ημαθίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ.

«Έρρει τα καλά, γυμνά τα κακά». Τα ωραία πέρασαν, κύλησαν στο παρελθόν και η καταστροφή ξεγυμνώθηκε ολοζώντανη μπροστά μας. «Ο πλούς εν νυκτί, πυρσός ουδαμού». Κάπως έτσι, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός περιέγραφε την κατάσταση πριν από δεκαεπτά περίπου αιώνες.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Σε ποια Ελλάδα ζούμε και τι σόι κυβερνεί

είναι τούτο όταν μόνο θλίψη μοιράζει πια στους πολίτες, μόνο απελπισία και πνιγμό;

Ηχούν στα αυτιά μου οι μακεδονικές οπλές όπως καλπάζουν οικουμενικά στον εύφορο κάμπο από τις Αιγές της Βεργίνας ως το Δίον, τη Μιέζα και την Πέλλα. Έρχομαι στην Εθνική Αντιστάση με την περηφάνια ενός ταπεινού κληρονόμου του Μέγα Αλέξανδρου πέρα από χρόνο, ασταμάτητο στο χώρο. Κομίζω ατομικό φύλλο πορείας, ψυχή και σώμα στον πόλεμο κατά της παρακμής.

Ο αγρότης λαός που με έστειλε παρέα σας δεν είναι ρίψασπις, δεν είναι γυρευός, δεν είναι άπατρις, δεν ανέχεται το ξεπούλημα της Αγροτικής Τράπεζας, ένα πακέτο 92,6% των μετοχών της. Δεν υποφέρεται αυτό το ξεπούλημα όταν τα 2/3 των χωραφιών μας έχουν ανεκκαθάριστες υποθήκες και παραχωρούνται στο Ταμείο Αξιοποίησης και στον επόμενο ιδιοκτήτη. Ας μας πει αυτή η Κυβέρνηση τι θα γίνει με αυτές τις υποθήκες σ' αυτά τα κτήματα. Η απόφαση κόλαφος θα τους τύπτει όσων ήταν ήδη πολιτικό παρελθόν όταν πήραν την απόφαση δέκα μόλις μέρες πριν τις προηγούμενες εκλογές και εμείς να θυσιάζομαστε ως ευρωσφάγια.

Καταθέτω το ΦΕΚ1363, το οποίο είναι ντροπή για τη Βουλή που το ψήφισε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ΦΕΚ, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καθόλου δεν λογάριζα μερικούς μήνες πριν ότι θα εξέθετα εαυτόν στον εκλογικό μααραθώνιο και μάλιστα πως θα στεκόμουν σήμερα προσκυνητής στο Βήμα που ρητόρευαν συγκλονιστικές μορφές, πως θα συμμετείχα με ευθύνη στο μαγευτήριο του νόμου. Κλήθηκα να διαχειριστώ μαζί σας την απόγνωση που σκιάζει τις ψυχές του έθνους από την Οττάβα του Καναδά ως το Διαβατό και από το Ξερολίβαδο ως τη Μελβούρνη. Η πολιτική μου ταυτότητα εξαντλείται στον αγώνα να αφουγκραστούμε το ουρλιαχτό της ημαθιώτικης γειτονιάς μου που σφαδάζει από την ανηλεή λεηλασία.

Η εντολή που έλαβα ήταν διπλή, καυτή και τίμια, πρώτον, να συμβάλω στην τιμωρία όσων κατάκλειψαν. Διαβάστε παρακαλώ τα χείλη μου. Ποινές, τιμωρία, δήμωση όσων ανήκαν σ' όλους και βρέθηκαν στα βρώμικα χέρια επιόρκων. Και δεύτερον, αξιμέρωτα σαν τους σκαφτιάδες στα αυλάκια του ΤΟΕΔ να ματώσουν τα χέρια μου στην αξίνα, να βάλουμε ανάχωμα στα σχέδια αφελληνισμού, όπως τα κατέγραψε το εφιαλτικότερο νομικό κείμενο που συνάντησα ποτέ, το μνημόνιο. Τίποτε περισσότερο, ούτε πόντο λιγότερο.

Αξιότιμοι κύριοι της Κυβέρνησης, λυπάμαι δεν θα μπορέσω να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας. Εντούτοις υπόσχομαι προσωπικά πως σε όσες πρωτοβουλίες γνώμονας θα είναι η θεμελίωση της προόδου του μέσου Έλληνα θα ακολουθήσω τηρώντας όρκο, εμπνεόμενος από τη γαλανόλευκη. Επιδείξτε στοιχειώδη ντροπή και αγγίξτε ενάρετα τον ακούραστο Έλληνα γεωργό και κτηνοτρόφο, το μελισσοκόμο και τον οينوποιό. Ο πυλώνας της αγροτιάς στέκει όρθιος. Η οργάνωση του από τον ακρίτα εναλλακτικό καλλιεργητή μέχρι τις κεφαλές της ΠΑΣΕΓΕΣ αναμένουν ειλικρίνεια και αναγέννηση. Ο εκφυλιστικός νόμος των συνεταιρισμών όζει μούχλα, κομματισμό, λαθροχειρίες. Ριζοσπαστικά να δώσουμε πνοή, όχι πια δειλίες και φιλίες.

Η προηγούμενη κυβέρνηση ήταν δυστυχώς, όντως, ειδικού σκοπού. Δύο μέρες πριν τις εκλογές -δύο μόλις μέρες πριν τις εκλογές- ανέβηκε το πλαφόν όσων ομάδων παραγωγών ανέμεναν να επιδοτηθούν από επιχειρησιακά προγράμματα από 3 σε 5 εκατομμύρια ευρώ. Ποιος και γιατί προσκύνει άλλη μια φορά στα σκοτεινά συμφέροντα και τους μεγαλεμπόρους;

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής τη σχετική εγκύκλιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα εγκύκλιο, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήθελα να πω μια λέξη για τον αξιότιμο Υπουργό της Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων λόγω του ότι μου ανατέθηκε από την παράταξή μου ο σχετικός τομέας. Κύριε Υπουργέ, σας καλώ και σας προτρέπω. Οι επιστημονικές σας περγαμινές τρομά-

ζουν, ωστόσο ούτε να σκεφτείτε να επιτραπούν γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα στο τραπέζι μας. Πολεμήστε έως εσχάτων τον ανατριχιαστικό *codex alimentarius*. Διδάξτε ελευθερία. Ξαγρυνώ ως πατέρας και εμφανίζομαι στο βουλευτήριο με την αγνότητα του πεζικάριου. Οι υδάτινοι πόροι, το νερό και η χρήση του θα παραμεινούν ασυμβίβαστα δημόσια και όποιος φαντάζεται το αντίθετο τον καλωσορίζω στο πεδίο των πολιτικών μαχών.

Πού είναι η Ελλάδα των εθνών; Πού είναι οι Έλληνες πλοηγοί του κόσμου; Τι κάναμε τη λεβεντιά, την Ορθοδοξία, την παράδοση, την ιεραποστολή, τη ρίζα; Τι απέγινε η ηρωικότητα του Ελληνισμού; Ποιος διάολος έφερε την απληστία ως νέο θεό, να χορεύουν γύρω από το νεκρό του είδωλο οι λαοί και οι διοικητές τους; Τι απογίναμε θρηνώντας τα κτήματα και τα λιμάνια; Πώς θα ανταμώσουμε με αγάπη; Πώς θα τολμήσουμε ξανά αν όχι στη Βουλή, αν όχι τώρα, αν όχι εμείς;

Ήρθα, λοιπόν, στην Αθήνα να κοιτάξω το θηρίο κατάματα, τη γραφειοκρατία, την καμαρίλα, το νεποτισμό, τα παλάτια της κακομοιριάς των μετρίων, να συναντήσω ψυχωμένους το γιγάντιο εχθρό όπου και αν χρειαστεί, όσο και αν πονέσω. Έχω επίγνωση πως δεν θα το γκρεμίσω μόνος. Συναισθάνομαι πως δεν θα νικηθεί ούτε εύκολα ούτε αμέσως. Με ξεσηκώνει, όμως, η ιδέα να με κοιτάξει το τέρας και να το αντικρίσω σαν ένας προς έναν, να δει στο βλέμμα μου το θάρρος του Βεριοιώτη μακεδονομάχου, του Ναουσαίου νικητή. Δεν πισωπατάει. Εκατοντάδες χιλιάδες Ανεξάρτητοι Έλληνες με ηγεσία αναστάσιμη δηλώνουμε συστράτευση στους προμαχώνες. Παίρνω τα λόγια του Πάνου Καμμένου που με κέντρισαν από την απραξία και συνεχίζω ως λαμπαδηδρόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μία φράση, κύριε Πρόεδρε.

Ένας νεοσύλλεκτος, λοιπόν, σας καλεί στο πανεθνικό μέτωπο, για να σώσουμε τη δημοκρατία. Στον επιβιωτικό της πατρίδας αγώνα όλες οι πτέρυγες ελάτε σε παράταξη νίκης. Η μητέρα των μαχών άρχισε. Προσωπικά δεν φοβάμαι. Δηλώνω παρών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γιοβανόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Χίου, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων διεξάγεται σε μια πολύ κρίσιμη συγκυρία τόσο για τη χώρα όσο και για την Ευρώπη. Βιώνουμε ως πολίτες, ως χώρα, ως κοινωνία μια πρωτόγνωρη κρίση. Οι εξελίξεις, όπως διαμορφώνονται, συνιστούν αυτές οι ίδιες μια υπαρκτή κρίση τόσο για το μέλλον και τη μετεξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και για την πορεία της Ελλάδας μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Την ώρα, λοιπόν, που στην Ευρώπη υπό το βλέμμα των εσωτερικών διεργασιών και προθέσεων κάθε χώρας έχει ξεκινήσει η συζήτηση για το μέλλον και τις προοπτικές του κοινού πλαισίου, εδώ στην Ελλάδα κινδυνεύουμε να μείνουμε στην αποβάθρα κοιτώντας το τρένο να περνά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δανειακή σύμβαση δεν είναι ανεξίτηλα γραμμένη. Η Ελλάδα βρίσκεται στη μέγγενη πίεσεων για όλο και περισσότερα μέτρα συμπίεσης του εισοδήματος, αλλά και διαρκούς απαξίωσης της ιδιότητάς της ως επαρκούς μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η μόνη επιλογή της Ελλάδας είναι η ανατροπή της φθίνουσας πορείας και η ουσιαστική επανένταξή της στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Οφείλουμε να επανεξετάσουμε το σύνολο των ρυθμίσεων που δεν οδήγησαν σε αποτέλεσμα και να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο της μακράς προεκλογικής περιόδου, που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί. Πρέπει ως χώρα να προχωρήσουμε στις μεταρρυθμίσεις που έχουμε ανάγκη ως συνειδητή εθνική επιλογή και προτεραιότητα, στις δικές μας αλλαγές και ρήξεις με το παρελθόν.

Τα προηγούμενα τρία χρόνια μέσα στην πίεση του μνημονίου η χώρα προχώρησε σε μεταρρυθμίσεις στη Δημόσια Διοίκηση και την αυτοδιοίκηση, την υγεία, την ανώτατη παιδεία, στο

άνοιγμα των επαγγελματιών, στη θωράκιση της διαφάνειας. Αυτές είναι οι σημαντικές παρακαταθήκες ανεξαρτήτως μνημονίου και ορίζουν σαφώς το χθες από το αύριο.

Βασική παράμετρος και προϋπόθεση είναι η εμπιστοσύνη του πολίτη προς το πολιτικό σύστημα, τους θεσμούς, τη συλλογική μας προοπτική. Αυτό προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ένα πλαίσιο ασφάλειας, λιγότερα βάρη στην ήδη φορτωμένη από την οικονομική καταίγδα δύσκολη καθημερινότητα του πολίτη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα τώρα να προχωρήσω στα ζητήματα της δημόσιας τάξης, τομέα του οποίου την ευθύνη έχω στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Η ασφάλεια των πολιτών ταυτόχρονα με την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την κρατική αυθαιρεσία δεν έχει ιδεολογική χροιά, είναι ζήτημα αμιγώς πραγματιστικό. Η εμπέδωση αισθήματος ασφάλειας, αλλά και προστασίας των βασικών ελευθεριών και η ισορροπία τους ανάλογα με τις ανάγκες και τις προκλήσεις κάθε εποχής κρίνεται και δοκιμάζεται με χειροπιαστά παραδείγματα και αποτελέσματα, να απαιτούμε διαρκώς ασφάλεια μέσα σε ένα σαφές πλαίσιο που θα σέβεται στο ακέραιο τα ατομικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών, το Σύνταγμα και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Γιατί σήμερα διασφάλιση της προστασίας του πολίτη σημαίνει δημοκρατία, αξιοπρέπεια, δυνατότητα ανάσχεσης δικαιωμάτων από όλους τους κατοίκους ιδιαίτερα, των μεγάλων αστικών κέντρων.

Στα θέματα δημοσίας τάξης, όμως, δεν ξεκινάμε από μηδενική βάση. Τα προηγούμενα χρόνια νέες δυνάμεις αστυνόμευσης δημιουργήθηκαν. Επιλήγη σε μεγάλο βαθμό το οικονομικό έγκλημα. Βάλαμε σε νέες βάσεις με αταλάντευτη βούληση την επίλυση της μετανάστευσης, χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα. Η αντιμετώπιση αυτού του τύπου μετανάστευσης είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη λειτουργία ευρωπαϊκού συστήματος προστασίας, με τη δημιουργία ενός σύγχρονου συστήματος πολιτικού ασύλου διεθνούς και ευρωπαϊκής προστασίας, ακριβώς για να εξετάζονται με ταχύ και σύγχρονο τρόπο τα σχετικά αιτήματα που είναι πολυάριθμα. Και εδώ έχει σημειωθεί από το 2011 και μετά μεγάλη πρόοδος.

Ξεχάσαμε εν πολλοίς πια το θέμα της μείζονος τρομοκρατίας που αποτελεί ανάμνηση και στο σημείο αυτό, χωρίς καμμία διάθεση εύκολης κριτικής θα ήθελα να υπογραμμίσω προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης ότι είναι προτεραιότητα ο εντοπισμός και η σύλληψη των μελών του Επαναστατικού Αγώνα, καθώς ούτε η χώρα αντέχει άλλη πρόσθετη δυσφήμιση αυτήν την εποχή ούτε αντέχει άλλο το τρωθέν αίσθημα ασφάλειας του πολίτη.

Κάθε καλοκαίρι αγωνιούμε για τις καταστροφικές πυρκαγιές, αλλά έχουμε τα σημάδια βελτίωσης και εξέλιξης των μέσων πρόληψης με τη χρήση της τεχνολογίας, παράλληλα με τον ασύγκριτο επαγγελματισμό των πυροσβεστών και έτσι δημιουργείται ένα πλαίσιο δικαιολογημένης πλέον σιγουριάς, χωρίς όμως εφησυχασμό, καθώς είναι νωπές οι μνήμες των μεγάλων καταστροφών και των επικοινωνιακών και σπασμωδικών αντιδράσεων εκ μέρους της πολιτείας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στην εκλογική μου περιφέρεια. Αυτήν την ώρα, κάτοικοι, πυροσβέστες και εθελοντές δίνουν τη μάχη ξανά με τον εχθρό, με τις φλόγες, με τη φωτιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι υπάρχουν απίστευτα πρωτότυπες ιδέες που δεν έχουν ειπωθεί κατά καιρούς, ιδανικά μοντέλα αστυνόμευσης που δεν έχουν ανακαλυφθεί ή καινοτόμες μορφές αστυνόμευσης που θα εξαλείψουν ως διά μαγείας το έγκλημα και θα καταστήσουν τη δημόσια τάξη πρότυπο πεδίο άσκησης δημόσιας πολιτικής. Εκεί που χωλαίνουμε είναι στην εφαρμογή και αυτό αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα μέσα σε συνθήκες κρίσης, βίας, ανομίας και οριακών καταστάσεων που βιώνουμε καθημερινά.

Οι πολίτες έχουν σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά και λόγω των ιδιαίτερων οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών την ανάγκη παρουσίας δίπλα τους των Σωμάτων Ασφαλείας. Επιθυμούν Σώματα Ασφαλείας που θα εμπιστεύονται και η πολιτεία έχει υποχρέωση να οργανώσει την Αστυνομία με φιλική πρόθεση απέναντι στον πολίτη. Το βάρος θα πρέπει να δοθεί στη δημιουργία ενός συστήματος αστυνόμευσης που θα στηριχθεί στη σωστή και με σύγχρονες μεθόδους εκπαίδευση του προσωπικού,

στον επαγγελματισμό και την αποτελεσματικότητά του, αλλά και στον τρόπο δράσης του ακόμα και σε επίπεδο ανθρώπινης συμπεριφοράς απέναντι στον πολίτη.

Μιας τέτοιας μορφής αστυνόμευσης με ανθρώπινο πρόσωπο θα καταβληθεί στη συνείδηση του πολίτη. Θα κερδίσει την εμπιστοσύνη του και θα την εμπιστεύεται για την επίλυση των προβλημάτων του. Μέχρι σήμερα το ενδιαφέρον της αντιεγκληματικής πολιτικής συνοψιζόταν σε ζητήματα, όπως ο αριθμός των αστυνομικών, η διάρκεια της φυλάκισης και το μέγεθος της ποινής. Αυτοί οι παράγοντες αν και είναι σημαντικοί, δεν παύουν να ασχολούνται με το έγκλημα αφ' ότου γίνει. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης πρέπει όμως να συνεχίσει πιο έντονα σε συνεργασία με επιστήμονες που ειδικεύονται με την αντιεγκληματική πολιτική, την επεξεργασία μιας συνεχώς ανανεούμενης και ολοκληρωμένης πολιτικής για την πρόληψη της εγκληματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά μπορεί να πει κάποιος για την αλλαγή και βελτίωση της δομής της Ελληνικής Αστυνομίας, όμως είναι ανάγκη επιτέλους η επιλογή του Αρχηγού να γίνεται από τη Βουλή, με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων, καθώς και η βελτίωση της εκπαίδευσης των αστυνομικών είναι σίγουρο ότι πρέπει να αναφερθεί. Κάθε μεταρρυθμιστική πολιτική για την Αστυνομία πρέπει να έχει στο επίκεντρο τους κατοίκους αυτής της χώρας και τις ανάγκες τους. Να σχεδιαστεί, δηλαδή, πρώτιστα η κάλυψη των αναγκών της κοινωνίας και κατόπιν να βελτιωθεί ποιες διοικητικές δομές πρέπει να δημιουργηθούν για να εξυπηρετήσουν αυτές τις δράσεις. Αυτό εκτιμώ ότι άπτεται και της δημιουργίας ενός διακομματικού Εθνικού Συμβουλίου Αντιεγκληματικής Πολιτικής και Ασφάλειας, όπου θα συμμετέχουν εκπρόσωποι των κομμάτων που σέβονται τις βασικές αρχές του κράτους δικαίου και στο οποίο θα προεδρεύει ο αρμόδιος Υπουργός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

Το συμβούλιο αυτό θα δίνει έμφαση στις νέες μορφές εγκλήματος όπως διαδικτυακό, καθώς και στη διακρατική συνεργασία. Φυσικά, η λειτουργία του εν λόγω οργάνου δεν θα βαρύνει επ' ουδενί τρόπο τον προϋπολογισμό του κράτους. Το πλαίσιο για μια σύγχρονη ολοκληρωμένη πολιτική στο θέμα είναι ότι επιτέλους πρέπει να αποκτήσουμε ενιαίο δόγμα εσωτερικής ασφάλειας, με αναγωγή στο επιτυχημένο μοντέλο που εφαρμόστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες, με κατοχυρωμένες και θεσμοθετημένες συνέργειες μεταξύ όλων των φορέων και οργανισμών που εμπλέκονται στην εσωτερική ασφάλεια της χώρας και το οποίο θα προωθεί την αξιοκρατική διαχείριση του ανθρωπίνου δυναμικού και των διατιθεμένων μέσων, έχοντας συνολική εικόνα.

Τέλος, επισημαίνω ότι η εμπέδωση κλίματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και των Σωμάτων Ασφαλείας με απόλυτο σεβασμό στα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα και υποχρεώσεις και των δύο μερών αποτελεί ακρογωνιαίό λίθο για ένα αποτελεσματικό σύστημα αστυνόμευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί αυτή η Κυβέρνηση συνευθύνει είναι εθνική αναγκαιότητα, γιατί πιστεύω βαθιά ότι καμμία κρίση στην ελληνική ιστορία δεν ξεπεράστηκε με διχασμούς και αντιπολίτευση απλά για την αντιπολίτευση. Αντιθέτως, σε όλο τον κόσμο διαχρονικά οι κρίσεις ξεπερνιούνται με ομοψυχία και συναίνεση. Και φυσικά, πιστεύω ότι καμμία κρίση δεν κράτησε για πάντα. Ωστόσο, διατηρώ στο ακέραιο τόσο τη συνταγματική μου υποχρέωση, όσο και την πολιτική μου δέσμευση και συνεπώς αποφασίζω να προτείνω, να παρακολουθώ και να ελέγχω όπου και όταν εκτιμώ ότι χρειάζεται το έργο της.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κουκούτσας, Βουλευτής της Χρυσής Αυγής του Νομού Μεσσηνίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιλώ, δυστυχώς, από το Βήμα αυτό σε μία άτυχη συγκυρία για τη χώρα, σε μία άτυχη συγκυρία, τραγική μπορώ να πω, για το έθνος εν μέσω μίας κρίσης οικονομικής που σφράγισε και τον

πολύπαθο τομέα της υγείας.

Επειδή ακούστηκαν λίγα για την υγεία, θα ήθελα να πω κάποια πράγματα. Η πολιτική στο χώρο τον προμηθειών, η πολιτική στο φάρμακο, η ανύπαρκτη δράση εκσυγχρονισμού των νοσοκομείων, η ανυπαρξία δημοσιονομικής ευταξίας, κατήργησαν ουσιαστικά την κοινωνική αρχή της ελεύθερης πρόσβασης στη δημόσια υγεία. Για εμάς, για τους εθνικιστές, η δημόσια υγεία είναι αγαθό. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν ανήκει ούτε στους εμπόρους φαρμάκων ούτε στους βιομήχανους ούτε στους προμηθευτές. Πόσω μάλλον δεν ανήκει στους γιατρούς. Ανήκει στον ελληνικό λαό.

Ο Πρόεδρος των φαρμακοβιομηχανών ερωτηθείς για το πάρτι στην υγεία που περιελάμβανε σπατάλες, διαφθορά και κακοδιαχείριση, υπογράμμισε με νόημα ότι το πάρτι το διοργάνωσε η πολιτεία. Εμείς ήμασταν απλώς καλεσμένοι. Αφού κληθήκαμε, λοιπόν, γιατί να μην παραستούμε; Τι να περιμένει κανείς;

Το 2009 ο δημόσιος φαρμακευτικός προϋπολογισμός ήταν γύρω στα 7 δισεκατομμύρια. Στο τέλος του τρέχοντος έτους θα φθάσει γύρω στα 3,5 με 4 δισεκατομμύρια. Πώς να μην υπάρχει, λοιπόν, ανθρωπιστική κρίση με τόσο μεγάλες ελλείψεις; Σε μία χώρα που μία κρίση χρέους μετατράπηκε σε ανθρωπιστική και που στην κυριολεξία σφραγίζεται με την απώλεια ανθρώπινων ζώων, κύριο μέλημά μας είναι η εξασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ανεξαρτήτως οικονομικής καταστάσεως. Η περιβόητη ηλεκτρονική συνταγογράφηση παρουσίασε προβλήματα από την πρώτη στιγμή της λειτουργίας της. Κατόπιν, άρχισαν τα παιχνίδια των υπευθύνων, του ΕΟΠΠΥ και της ΗΔΙΚΑ, η οποία ήταν υπεύθυνη για τη διαχείριση του συστήματος.

Ως αποτέλεσμα οι ασθενείς δεν παίρνουν πλέον τα φάρμακά τους και φθάσαμε στο σημείο να είναι απλήρωτοι και οι υπάλληλοι, οι νοσηλευτές. Το χειρότερο, όμως, απ' όλα είναι ότι οι τρoικανοί έχουν έρθει με άγριες διαθέσεις για την υγεία. Πιέζουν για περαιτέρω μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης, για κλείσιμο νοσοκομείων και κέντρων υγείας στην επαρχία. Το ζήτημα, όμως, είναι ότι ο νέος Υπουργός μάλλον θα βαδίσει στα βήματα του προκατόχου του. Αυτά τα στοιχεία μας δείχνει. Θα γίνει και αυτός ένα ακόμα καλό παιδί της τρόικας.

Ασθενείς με χρόνιες παθήσεις, ασθενείς με καρκίνο, ασθενείς που πάσχουν από σκλήρυνση κατά πλάκας ζουν έναν εφιάλτη αγωνιζόμενοι καθημερινά για να μπορέσουν να βρουν τα φάρμακα για τη θεραπεία τους. Παρ' όλα αυτά, το Υπουργείο Υγείας δραστηριοποιείται έντονα στην εξεύρεση λύσης των προβλημάτων ευπαθών ομάδων, όπως οι λαθρομετανάστες. Φτιάξαμε υπηρεσίες διαμεσολάβησης, ειδικούς χώρους νοσηλείας, κινητές μονάδες κ.λπ..

Τα τελευταία χρόνια το Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων εντόπισε aids, ηπατίτιδες Β και C, ελονοσία, φυματίωση και ψώρα. Μάλιστα, το 2012 στην Ελλάδα ψώρα!

Σύμφωνα με στοιχεία του ίδιου Κέντρου, η πλειονότητα των λαθρομεταναστών σε ένα επίπεδο του 85% πάσχει από την παραιοτική λοίμωξη της ελονοσίας, ένας στους δύο από φυματίωση και το 30% είναι φορείς της ηπατίτιδας Β. Καταλαβαίνετε τις επιπτώσεις που υπάρχουν στην εξάπλωση στο γενικό πληθυσμό.

Ας μην αναφερόμαστε, βέβαια, στον υγειονομικό τουρισμό. Ξέρετε, οι βόρειοι γείτονές μας μισθώνουν καθημερινά λεωφορεία στα οποία είναι έγκυες, στα οποία είναι ασθενείς και έρχονται στα δικά μας νοσοκομεία. Όλα αυτά τα επωμίζεται ο ελληνικός λαός.

Ως εθνικιστές έχουμε χρέος, κύριοι και κυρίες, απέναντι στον Έλληνα εργαζόμενο, στα παιδιά μας και στο λαό μας. Θα είμαστε στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στη σήψη και στην παρακμή με τελικό σκοπό τη μορφοποίηση μιας νέας κοινωνίας, ενός νέου τύπου ανθρώπου. Ο καθένας όμως καλείται προσωπικά να αναλογιστεί την ευθύνη που έχει απέναντι στην ιστορία, απέναντι στην πατρίδα και απέναντι στις γενιές που έρχονται.

Επίσης, off the record, θα ήθελα να πω μία κουβέντα. Η Αριστερά μας δείχνει στο Κοινοβούλιο ότι είναι από παρθενογένεση. Ξέρουμε τη Δεξιά. Θα ήταν λέω Δεξιά, εννοώ το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Αυτοί είναι φορείς του άγριου καπιταλισμού. Η Αριστερά λοιπόν, δεν συμμετείχε στο φαγοπότι;

Γελάστε κύριε, αλλά δεν πρέπει να είστε γεννημένοι το 1977-

78, όταν ακόμη και το ΠΑΣΟΚ ήταν ενάντια στην ευρωπαϊκή οικονομική ένωση και τη στήριξε η Ανανεωτική Αριστερά, το τότε ΚΚΕ Εσωτερικού.

Μήπως ξεχάσατε, κυρίες και κύριοι, ότι το 1982 στις δημοτικές εκλογές ή το 1986 έβγαιναν στην τηλεόραση οι εκλεγμένοι δήμαρχοι του ΠΑΣΟΚ συν δημοκρατικές δυνάμεις με τι ανταλλάγματα; Με τους διορισμούς, κύριοι, στους δήμους και τις κοινότητες.

Εμείς θα είμαστε εδώ να ελέγχουμε. Θα είμαστε εδώ για τη φτωχολογιά γιατί εμάς φτωχοί Έλληνες μας ψήφισαν, άνθρωποι του μεροκάματου και του μόχθου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Σαμπαζιώτης, Βουλευτής Μεσσηνίας της Νέας Δημοκρατίας για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημιουργία της Κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας με πλήρεις αρμοδιότητες και πνοή τετραετίας θέτει τις βάσεις για να επιτευχθεί η αναστροφή της ψυχολογίας στην αγορά και η ανάκτηση της σταθερότητας στην οικονομία. Στη Νέα Δημοκρατία έχουμε πλήρη επίγνωση πού βρισκόμαστε. Γνωρίζουμε ότι αντιμετωπίζουμε μία πρωτοφανή οικονομική και κοινωνική κρίση. Μιλήσαμε όμως εξ αρχής με ειλικρίνεια. Δεν θεωρούμε ότι η χώρα είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Δεν θεωρούμε όμως και ότι η χώρα θα πρέπει να συνεχίζει με αυτόματο πιλότο.

Γι' αυτό, λοιπόν, δεν τάξαμε λαγούς με πετραχήλια αλλά ξεκαθαρίσαμε ότι ο δρόμος είναι ανηφορικός. Είναι όμως ο μόνος δρόμος και πρέπει το έθνος μας σύσσωμο να τον ανέβει ενωμένο στην κορυφή. Και ακριβώς επειδή οι δυσκολίες δεν έχουν προηγούμενο, είμαστε πεπεισμένοι ότι η Κυβέρνηση και όλα τα στελέχη της θα πρέπει να πολιτευθούν σαν να είναι αυτή η τελευταία τους θητεία, με αίσθημα πατριωτικής ευθύνης και χωρίς να υπολογίζουν κανένα μα κανένα πολιτικό κόστος. Οι δημόσιες σχέσεις και οι επικοινωνιακές μεθοδεύσεις ειδικά στην παρούσα συγκυρία είναι συνταγή αποτυχίας. Η αλήθεια, η αποτελεσματικότητα και η δικαιοσύνη είναι οι δρόμοι που πρέπει πραγματικά να βαδίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η πολιτική της Κυβέρνησης πρέπει να επικεντρωθεί σε τέσσερις βασικούς άξονες. Ο πρώτος άξονας είναι η ανάκτηση της εμπιστοσύνης των αγορών και των επενδυτών. Ως προς αυτό πολύ μεγάλη σημασία έχει η πολιτική κατάσταση και ιδιαίτερα η πολιτική σταθερότητα της χώρας. Το γεγονός ότι η Κυβέρνηση στηρίζεται από τρία κόμματα που αθροίζουν σχεδόν το 50% των Ελλήνων πολιτών, θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό. Αυτό όμως το κλίμα της συνεννόησης και της συλλογικής προσπάθειας θα πρέπει όλοι να το διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού. Κάθε τι άλλο, κάθε μικροκομματική ή μικρόψυχη προσέγγιση της πραγματικότητας είναι ανάξια της κρισιμότητας των στιγμών που διανύουμε.

Ο δεύτερος μεγάλος άξονας είναι η στήριξη της ρευστότητας, για να μην πέσει η αγορά σε ακόμη μεγαλύτερο τέλμα, σε ακόμη μεγαλύτερη ύφεση. Αγορά χωρίς χρήματα είναι βρύση χωρίς νερό. Οι κινήσεις που πρέπει άμεσα να γίνουν είναι η ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος το ταχύτερο δυνατό, η εμπέδωση κλίματος και η διαμόρφωση προϋποθέσεων για την επιστροφή των καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες, η άμεση έναρξη διαπραγματεύσεων με τους Ευρωπαϊκούς εταίρους μας για να εξασφαλισουμε την ενεργότερο συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, η όσο το δυνατόν ταχύτερη επιστροφή των οφειλών του δημοσίου προς τις επιχειρήσεις που φτάνει στο ύψος των 6.000.000.000 ευρώ και βεβαίως, η αξιοποίηση του ΕΣΠΑ στο μέγιστο βαθμό.

Ο τρίτος μεγάλος άξονας είναι η αναθέρμανση της οικονομίας και η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Ο δημόσιος τομέας δεν μπορεί να δημιουργήσει θέσεις εργασίας και αυτό είναι σαφές, γι' αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, όχι για λόγους δογματικούς, αλλά γιατί μόνο έτσι θα μπορούσαν να βρουν εργασία οι άνεργοι Έλληνες πολίτες.

Η Ελλάδα πρέπει να γίνει μια χώρα φιλική στις επενδύσεις, με ένα νέο, απλό και για αρκετά χρόνια σταθερό φορολογικό νόμο, με περαιτέρω απλούστευση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος,

με αντιμετώπιση των προβλημάτων αδιαφάνειας στο δημόσιο τομέα, με έμφαση στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, όπως είναι οι τομείς του τουρισμού, της ναυτιλίας και της ενέργειας. Καθοριστική σημασία σε αυτόν τον τομέα θα είναι η επιτάχυνση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας. Το πρόγραμμα αυτό, αν πραγματικά προχωρήσει σωστά, μπορεί να αποτελέσει ένα πολύ δυνατό, σημαντικό εργαλείο αναπτυξιακής πολιτικής. Δεν είναι μόνο το ταμειακό όφελος, αλλά είναι κυρίως το θετικό μήνυμα που στέλνει η χώρα μας για την προσέλκυση κεφαλαίων και επενδύσεων στην Ελλάδα.

Τέταρτος άξονας είναι το αποτελεσματικότερο δημόσιο. Χρειαζόμαστε λιγότερη γραφειοκρατία, κυρίες και κύριοι. Χρειαζόμαστε ταχύτερες διαδικασίες και επιτέλους, σεβασμό του κράτους απέναντι στον πολίτη. Δεν χρειάζεται ένα κράτος που θα μεγαλώνει συνεχώς προς όφελος των κάθε λογής μανδρινών, αλλά ένα κράτος που θα είναι πραγματικός συμπαραστάτης του πολίτη σε θέματα ασφάλειας, δικαιοσύνης, υγείας και παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι όποιες λύσεις προφανώς δεν είναι αποκομμένες από τις εξελίξεις και τις αποφάσεις που θα ληφθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αν η Ευρώπη δεν βρει γρήγορα οριστικές λύσεις, αυτό θα έχει σίγουρα αρνητικές συνέπειες και αντίκτυπο σε εμάς τους ίδιους. Θέλω όμως να ελπίζω ότι οι αποφάσεις που ελήφθησαν στο τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δείχνουν τη βούληση της Ευρώπης να ξεπεράσει την κρίση και να φτάσει πραγματικά στον προορισμό της.

Η ανάπτυξη της οικονομίας είναι κάτι το οποίο δεν διατάσσεται. Οργανώνεται, μεθοδεύεται και δρομολογείται. Στη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία το ζητούμενο για τη χώρα μας είναι διττό: Αφ' ενός να προχωρήσει άμεσα στις λιμνάζουσες διαρθρωτικές αλλαγές και στις απαραίτητες αποκρατικοποιήσεις και αφ' ετέρου να επιτευχθεί συμφωνία σε συνεννόηση με τους εταίρους το συντομότερο δυνατόν για μία δέσμη νέων πολιτικών, ώστε το πρόγραμμα να καταστεί περισσότερο αποτελεσματικό, λειτουργικό, δικαιότερο και βιώσιμο, ούτως ώστε το ξεπέρασμα της κρίσης να γίνει με κοινωνική συνοχή και ενωμένο τον ελληνικό λαό.

Αυτό που με τίποτα δεν πρέπει να διακινδυνεύσουμε σε αυτήν την μεγάλη προσπάθεια που θα κάνουμε είναι η διάρρηξη της κοινωνικής μας συνοχής, αλλά και το να συνεχίζουμε να επιτρέπουμε σε κάποιους να διχάζουν το λαό μας. Εύκολος δρόμος για την αντιμετώπιση της κρίσης δεν υπάρχει. Μόνο η συνέπεια και η υπευθυνότητα πραγματικά μπορεί να μας φέρει πίσω στο δρόμο της ανάπτυξης και της δημιουργίας. Η χώρα χρειάζεται ένα δυναμικό ξεκίνημα για να ανακτήσουμε τη χαμένη εμπιστοσύνη, να φύγουμε από το μάτι του κυκλώνα και να μπούμε επιτέλους σε μία ομαλή πορεία για τη χώρα.

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι, πως η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά είναι αποφασισμένη να τρέξει γρήγορα, με σταθερά βήματα, εκπληρώνοντας το πατριωτικό της καθήκον, που δεν είναι άλλο από το να κρατήσει την Ελλάδα όρθια και ζωντανή. Αυτό να είστε βέβαιοι ότι μπορούμε να το επιτύχουμε και θα το επιτύχουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε κύριε συνάδελφε, και για την τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Μανωλάκου, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας της Β' Εκλογικής Περιφέρειας Πειραιώς.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Οι Προγραμματικές Δηλώσεις είναι στο πνεύμα και στο γράμμα της ευρωπαϊκής αντιλαϊκής πολιτικής που παράγει μνημόνια διαρκείας σκληρής λιτότητας και με παραλλαγές που υλοποιούνται σε όλα τα κράτη-μέλη με ορισμένες παραλλαγές. Μάλιστα, αν δεν τηρούν τις δεσμεύσεις, υπάρχει και ένα μαστίγιο που ονομάζεται «ευρωπαϊκή δημοσιονομική πειθαρχία». Χρησιμοποιείται, όταν ξεφεύγει μια χώρα από το Σύμφωνο Σταθερότητας της ΟΝΕ, δηλαδή οφείλει να έχει έλλειμμα κάτω του 3% και χρέος κάτω του 60% του ΑΕΠ, ανεξάρτητα επιπέδου και ιδιαίτερων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η οικονομία της. Τότε, σύμφωνα με τη δημοσιονομική πειθαρχία πληρώνει πρόστιμο. Τι σημαίνει αυτό; Ότι κόβουν τις κοινωνικές

αγροτικές ενισχύσεις, παραδείγματος χάριν, και αυτό είναι υπαρκτό ζήτημα για την Ελλάδα. Το ξέρετε όλοι και ας το κρύβετε. Συζητείται στα συμβούλια της Ευρώπης.

Το αναφέρω γιατί θεωρούμε κοροϊδία και υποκρισία τόσο από τα κόμματα της συγκυβέρνησης όσο και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι κάτι άλλο θα μπορούσε να ειπωθεί όταν μνημόνια και Προγραμματικές είναι ουσιαστικά οι κανονισμοί και οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παρέα τη χειροκροτάτε και την προσκυνάτε.

Αλήθεια, ευρωπαϊκή πολιτική δεν είναι η ιδιωτικοποίηση του μεγαλύτερου λιμανιού της Ανατολικής Μεσογείου, του Πειραιά, που το δίνετε κομμάτι-κομμάτι; Είναι η ευρωπαϊκή οδηγία απελευθέρωσης λιμενικών υπηρεσιών που εξασφαλίζουν κέρδη σε εφοπλιστές κι επιχειρηματικούς ομίλους κοντέινερ και φτώχεια και ανεργία σε λιμενεργάτες, ναυτεργάτες και άλλους εργατοϋπάλληλους.

Η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, ενισχυμένη με το τρίτο πακέτο του 2009, προωθείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να φέρει ο ανταγωνισμός, όπως υποστήριζαν οι ευρωπαϊκοί, καλύτερες τιμές και υπηρεσίες στον καταναλωτή. Μέγα ψέμα! Η ζωή έδειξε ότι ήταν μια μεγάλη κοροϊδία. Ήδη στη χώρα μας δύο ιδιωτικές εταιρείες άφησαν ξεκρέμαστους καταναλωτές, ενώ η τιμή της KWh αυξάνει κάθε τόσο και μαζί με τα κυβερνητικά χαράτσια και φόρους έχουν οδηγήσει σήμερα σημαντικό ποσοστό λαϊκών νοικοκυριών σε αδυναμία να πληρώσει.

Τα ίδια ισχύουν και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί αυτή είναι η ευρωπαϊκή πολιτική: κέρδη για τα μονοπώλια και φτώχεια και δυστυχία για τους λαούς.

Συνεπώς, το τούνελ του ευρωμονόδρομου που προωθείται μέσω μνημονίων και που εκφράζεται και στις προγραμματικές, οδηγεί απόλυτα και καθαρά στην εξαθλίωση. Ας σκεφθεί κανείς τριάντα ένα χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση με Κοινή Αγροτική Πολιτική. Εισάγουμε προϊόντα που μπορούμε να παράγουμε και δεν μας το επιτρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Μάλιστα πρόσφατα επιβλήθηκαν από την Κομισιόν πρόστιμα εκατομμυρίων ευρώ ως τιμωρία, γιατί Έλληνες αγρότες τόλμησαν να φυτέψουν αμπέλια στα χωράφια τους χωρίς ευρωπαϊκή άδεια.

Ταυτόχρονα, πνίγουν τα χρέη και η έλλειψη ρευστότητας. Παραδίδουν οι αγρότες παραγωγή χωρίς να ξέρουν πότε και αν θα πληρωθούν και πόσο. Κι αυτό ισχύει και στα υπόρχοντα δημοπρατήρια που παρουσίασε ο Πρωθυπουργός ως λύση.

Ανακούφιση θα ήταν το κούρεμα χρεών και πάγωμα των δόσεων όσο διαρκεί η κρίση και βέβαια λύση οριστική για μας είναι η αποδέσμευση και ο άλλος τρόπος παραγωγής.

Τι έχουμε άμεσα; Η Αγροτική Τράπεζα πάει για κλείσιμο, με υποθηκευμένο πάνω από το 70% της αγροτικής γης, και δεν ειπώθηκε τίποτα στις προγραμματικές. Έχετε σε προτεραιότητα το χάρισμα -όχι πώληση- των κρατικοσυνεταιριστικών επιχειρήσεων «ΔΩΔΟΝΗ», «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΗΣ» και άλλων, όταν οι πολυεθνικές-μεγαθήρια επενδύουν σήμερα σε τρόφιμα αφού εκεί στοχεύουν τα κέρδη τους. Όσον αφορά τον περισσότερο κόσμο, το μεγαλύτερο ποσοστό του μισθού του για το φαγητό θα πηγαίνει.

Αλήθεια, μήπως το κλείσιμο των δύο εργοστασίων ζάχαρης σε Λάρισσα και Ξάνθη δεν επιβλήθηκε πριν από την κρίση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη μείωση στο μισό της παραγόμενης ποσότητας για τις εγχώριες ανάγκες μας; Και τώρα έρχεται το τελειωτικό κλείσιμο. Μεγάλη ντροπή και έγκλημα πολιτικό και οικονομικό!

Βέβαια τα ακόμη χειρότερα έρχονται με τη νέα ΚΑΠ του 2014-2020 που στοχεύει στη συγκέντρωση παραγωγής και επιδοτήσεων στους μεγάλους από την καταστροφή των μικρών και μεσαίων αγροτών, με συνέπειες και στη μείωση της παραγωγής, που σημαίνει παραπέρα υπονόμευση της επισιτιστικής ασφάλειας. Στα μεγάλα θύματα συγκαταλέγονται οι καλλιέργειες βαμβακιού, σταφίδας, λαδιού που σχεδόν μόνο στην Ελλάδα καλλιεργούνται και τη χαρακτηρίζουν.

Αντί λοιπόν για ανάπτυξη παραγωγής ποιοτικών και φθηνών τροφίμων για το λαό, «φυτεύετε» παντού φωτοβολταϊκά και ανεμογεννήτριες, γιατί έτσι θα κερδίσουν εκατομμύρια ευρώ λίγες μεγαλοεταιρείες, σκοτώνοντας όμως οικονομικές δραστηριότητες γεωργίας, κτηνοτροφίας, τουρισμού, που απασχολούν πολ-

λους εργαζόμενους.

Παρά τις λαϊκές αντιδράσεις προωθείται σχεδόν παντού και στη Μάνη με διακόσια πενήντα μεγαθήρια ανεμογεννήτριες, εξολοθρεύοντας άλλους οικονομικούς τομείς και τον πολιτισμό της περιοχής.

Σε ό,τι αφορά την εξισωτική αποζημίωση που αναγγέλθηκε, των 60 εκατομμυρίων ευρώ που κόψατε σε φτωχούς κτηνοτρόφους μειονεκτικών περιοχών με το δεύτερο μνημόνιο, το επαναφέρετε τώρα χωρίς να λέτε όμως, πότε θα τα δώσετε όταν οφείλονται εξισωτικές αποζημιώσεις σε μερικές περιοχές προηγούμενων ετών, δύο και τριών. Βέβαια δεν λέτε ότι τα επόμενα χρόνια θα κοπούν πολλά περισσότερα, αφού θα συρρικνωθούν οι επιδοτήσεις και θα αποχαρκτηριστούν μειονεκτικές περιοχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι είναι αδιέξοδα και επικίνδυνα τα μέτρα και η πολιτική σας, οδηγούν σε βαθύτερη χρεοκοπία και θα φέρουν νέα δυστυχία και συσσίτια. Αυτή είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η δική σας, που συμπτικνώνεται στα μνημόνια και τις Προγραμματικές.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, το τούνελ της εξαθλίωσης της λαϊκής οικογένειας και καλούμε το λαό να μην δείξει καμμία αναμονή, καμμία ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Μιχελογιαννάκης Ιωάννης, Βουλευτής Ηρακλείου της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Ορίστε, κύριε Μιχελογιαννάκη, έχετε το λόγο, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όχι μία, αλλά δύο φορές το μήνυμα ήταν ένα: Έλληνας με ευρώ στην τσέπη, συνοριοφύλακας της Ευρώπης καταδικάζοντας το ενοχικό πολιτικό σύστημα και συγχρόνως όχι επιστροφή στη δραχμή. Δηλαδή, όχι νέα τραπεζική κρίση, όχι υπερπληθωρισμό, όχι αυξημένα spread λόγω του επιτοκίου του χρέους, όχι υποτίμηση της δραχμής 20% εάν γυρίσουμε εκεί –δηλαδή, το δημόσιο χρέος από 340 θα πάει στα 408 συν το κόστος κρίσης που θα φτάσει τα 500 δισεκατομμύρια- όχι αύξηση ιδιωτικού χρέους με τα δάνεια του εξωτερικού και Ελλάδα μη βιώσιμη. Γιατί γνωρίζουμε καλά ότι εκτός ευρώ, το δημόσιο χρέος πρέπει να είναι κάτω από 50% για να είναι βιώσιμο. Αυτά ψήφισε ο λαός, σε διπλές εκλογές.

Η κακοδιαχείριση των ταμείων, η κακοδιαχείριση της ανάπτυξης, η φοροδιαφυγή και το γκρίζο τραπεζικό σύστημα δημιούργησε το χρέος, το ενοχικό σύστημα του δίπολου πριν από τις εκλογές.

Η σημερινή εικόνα για τη δημόσια περιουσία είναι: 15% μόνο γνωστή, 40% καταπατημένη και 20% ελλιπή στοιχεία. Σε εβδομήντα δύο χιλιάδες δημόσια κτήρια δεν γνωρίζουν ακόμη τι είναι ξεκαθαρισμένο και τι δεν είναι.

ΔΕΚΟ, μία λέξη μόνο. Στις πέντε μεγαλύτερες ΔΕΚΟ το κόστος μισθοδοσίας είναι μεγαλύτερο από τα έσοδα.

ΔΕΗ, χρωστάει 260 εκατομμύρια, 600 εκατομμύρια δανεικά και το σημαντικότερο είναι ότι ενώ σήμερα 500 χιλιάδες δεν έχουν πληρώσει ακόμη το χαράτσι, έχουμε black out 90.000 το τρίμηνο και 30.000 το Μάιο.

ΕΟΠΥΥ, μην πω πολλά νούμερα. Γύρω στα 570 εκατομμύρια είναι σε γιατρούς, σε διαγνωστικά κέντρα, σε φαρμακευτικό υλικό και σε φαρμακοποιούς.

Τα γενόσημα είναι στο 18% σε μέσο όρο στην Ελλάδα, ενώ στην Ευρώπη στο 60%.

Η εισφοροδιαφυγή είναι στα 11 δισεκατομμύρια.

Το ποσοστό της ανεργίας στις νέες γυναίκες σήμερα είναι γύρω στο 60,4%. Και αν βάλει κανείς μέσα στην ανεργία την επιδοτούμενη, τη μερική απασχόληση, την εκ περιτροπής και αν βάλει και την οικογενειακή ανεργία που δουλεύουμε, καταλαβαίνουμε που πηγαίνουν τα νούμερα.

Μεταποίηση, βασικός θεσμός: κάτω 8,8 με προβλέψεις 30 μονάδες. Ο τζίρος της λιανικής είναι κάτω από 11%.

Αυτοκίνητα. Οι πωλήσεις τους είναι κάτω από το 40%. Και γνωρίζετε στη βιομηχανία και στις κατασκευές τι νούμερα έχουμε.

Κράτος: Έχουμε ένα κράτος με εξακόσιους εβδομήντα χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους, με εξήντα χιλιάδες ορισμένου και

εκατόν τριάντα χιλιάδες αορίστου χρόνου, που οι πενήντα χιλιάδες κοστίζουν 1 δισεκατομμύριο.

Και γνωρίζετε πολύ καλά ότι μέσα σ' αυτό το κράτος στα 3,2 που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα, στα 2,7 συνταξιούχων, στο 1,5% ανέργων και στο 1 εκατομμύριο αξιωματούχων σε Βουλευτές, δημοτικούς συμβούλους, φίλους και διαφόρους βρίσκεται ετούτη τη στιγμή ένα ποσοστό φτώχειας, το 68%.

Τη γραφειοκρατία τη βγάζετε στο 10%. Στον τομέα της εργασίας –σημαντικό για εδώ- για πρώτη φορά η πλήρης εργασία είναι μικρότερη από τη μερική, ενώ στη μαύρη εργασία είναι ένας στους τρεις. Οι συντάξεις-μαϊμού είναι είκοσι χιλιάδες. Ο μέσος όρος αναπηρικών συντάξεων στην Ελλάδα είναι 14%, όταν στην Ευρώπη το ποσοστό είναι 8%-9%. Τα επιδόματα σε ποσοστό 20% είναι μη νόμιμα. Αν δει κάποιος τις συμβάσεις, το τελευταίο τρίμηνο οι ατομικές έφθασαν στον δεκαπλασιασμό και οι επιχειρησιακές οκταπλασιάστηκαν, ουσιαστικά δηλαδή τετρακόσιες χιλιάδες θέσεις χάθηκαν.

Βλέπει, λοιπόν, κάποιος εδώ τα εξής αποτελέσματα: Οι άστεγοι είναι 20% πάνω και έφθασαν ήδη τις είκοσι δύο χιλιάδες και γνωρίζετε πολύ καλά ότι σε ένα δείγμα επιχειρήσεων –γύρω στις τέσσερις χιλιάδες- και ο ΙΟΒΕ και το ΥΚΑΠ έδωσαν δυο δισεκατομμύρια απώλειες μόνο φέτος.

Αν δηλαδή δει κανείς τούτη τη στιγμή την καταναλωτική εμπιστοσύνη, αν μετρήσει το παραεμπόριο, τα είκοσι δισεκατομμύρια –και ποιος το κάνει το παραεμπόριο, ποιος πηγαίνει και δίνει του μαύρου, ποιος του δίνει; Ο Έλληνας δίνει στον μετανάστη και κάνει το παραεμπόριο- αν δει το μισθολογικό κόστος επιβίωσης, την αγοραστική δύναμη και τη συμπίεση κρίσης, καταλαβαίνει τι γίνεται, όταν μάλιστα παίρνει τώρα ένα Ε9 που περιέχει δεκατέσσερις φόρους, με ένα αφορολόγητο στα πέντε χιλιάδικα, με αυξημένους συντελεστές στα χαμηλά και στα μεσαία, με περικοπές, με συμπληρωματικά μισθώματα, με κατάργηση των απαλλαγών, συν του ότι παίρνει ΦΑΠ του '10, ΦΑΠ του '11, ΦΑΠ του '12, ΕΤΑΚ του '09 και έκτακτη εισφορά σ' '09.

Αυτή είναι η κατάσταση του τώρα. Μέσα σε αυτήν την κατάσταση τι έπρεπε να κάνει η Δημοκρατική Αριστερά; Έπρεπε να μπει στη λογική της επιστροφής της δραχμής που είπαμε πριν, που η μονομερής καταγγελία λέει, ή έπρεπε να μπει σε μια διαδικασία συνευθύνης, συνεργατικού πνεύματος που δύο φορές οι εκλογές είπαν;

Εμείς διαλέξαμε το δεύτερο. Διαλέξαμε το δεύτερο, με κόκκινες γραμμές. Κόκκινη γραμμή πρώτα-πρώτα το πόθεν έσχες αλλά όχι μόνο στους πολιτικούς. Πόθεν έσχες σε όλους τους πολίτες, αναδρομικά. Δέκα χιλιάδες γιατροί –γιατρός είμαι-, έξι δισεκατομμύρια στις τράπεζες.

Να γράφεται κωδικός προς κωδικό ο προϋπολογισμός. Γράφαμε κάθε φορά τον προϋπολογισμό, τον παραδίδαμε, τους κωδικούς δεν τους γνωρίζαμε! Πρώτη φορά που πρέπει να γραφτεί κωδικός προς κωδικό.

Ως προς τις προμήθειες, πρέπει να υπάρξει εθνική επιτροπή με μειοδοτικό διαγωνισμό και ηλεκτρονικά. Λέμε να στο περιοισιολόγιο –αλλά πού;- και στην κινητή και στην ακίνητη περιουσία, ώστε να μπορέσουμε να δούμε τι γίνεται και με τα λεφτά του εξωτερικού, της Ελβετίας, που μέχρι τώρα ακούγαμε.

Σαφώς και πρέπει να υπάρξουν γερμανικές αποζημιώσεις καθώς και νέο αναπτυξιακό πακέτο. Όμως με ποιο νόημα; Παίρνουμε από την Ευρώπη εκατόν είκοσι. Εμείς λέμε να δημιουργήσουμε ένα στρατηγικό, ενσωματωμένο πλαίσιο στην Ευρώπη, το οποίο με τη μεταφορά και την ενέργεια θα μπορούσε να κάνει την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση που τόσο καιρό λέμε.

Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και στο ειδικό μισθολόγιο και στην αύξηση των αντικειμενικών αξιών. Να είμαστε προσεκτικοί στην υποδομή, σε ΟΣΕ, νερό και ΔΕΗ. Υποδομή μόνο, κουβεντιάσουμε τις υποδομές.

Σαφώς και κόκκινη γραμμή είναι οι απολύσεις. Σαφώς και κόκκινη γραμμή είναι η χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων. Ήδη το πρώτο τρίμηνο έχουν πάρει το 60% του προϋπολογισμού. Αυτό τι σημαίνει; Σε λίγο φουντάρουν!

Ως προς τα μέτρα για το 2012-2014, ήδη ο ΣΥΡΙΖΑ μας ρωτά πού θα τα βρούμε. Εμείς λέμε: 2,5 δισεκατομμύρια από τα φάρμακα, 4 δισεκατομμύρια από την άμυνα –αλλά από ποια άμυνα;- και 5,5 δισεκατομμύρια από την εισφοροδιαφυγή.

Λέμε ακόμη: Ομολογούμε ότι στα φυσικά πρόσωπα –και είναι ξεκάθαρη η θέση που έχουμε-, επιστροφή του ΦΠΑ των αγροτών –το οποίο ταλανίζει σήμερα τις τάξεις- και αφορολόγητο σε επιχειρήσεις που όμως να επανεπενδύουν. Λέμε όχι μετρητά σε συναλλαγές πάνω από 1000 ευρώ. Το έκανε η Κορέα και σε δύο μήνες μπήκαν 6,5 δισεκατομμύρια στα ταμεία της.

Πρέπει να γίνει έλεγχος πενήντα επιχειρήσεων. Πενήντα επιχειρήσεις είναι που ελέγχουν την αγορά, τον μεταπρατισμό, το «απ' το χωράφι στο ράφι». Επτά δισεκατομμύρια είναι οι υποχρεώσεις του κράτους, τα οποία σήμερα θα πάνε με τον συμψηφισμό, συν οι πλειστηριασμοί. Τέλος, με την κάρτα έδιναν 18% ακολουθώντας τα όμορα ευρωπαϊκά κράτη των μαζικών οικονομικών προϊόντων.

Κύριοι συνάδελφοι, ούτε συζήτηση ότι σε μια διαδικασία συνύπαρξης τριών, όταν το συνεργατικό πνεύμα για πρώτη δοκιμάζεται, όταν σήμερα φθάνει σε ώρες ευθύνης, η Δημοκρατική Αριστερά μπορεί να αποτελέσει δυο πράγματα.

Σε μια αιμόμηκτη κατάσταση του πολιτικού συστήματος -και η αιμομιξία δημιουργεί πολλές φορές τερατογενέσεις, χρειάζεται εκεί να υπάρξει μια τροποποίηση του γενετικού κώδικα- η Δημοκρατική Αριστερά θα κάνει πραγματικά μια τροποποίηση γενετικού κώδικα, ξεπερνώντας τον εαυτό της, εξασφαλίζοντας την αξιοπρέπεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Μιχελogiαννάκης ήταν ο τελευταίος ομιλητής γι' απόψε. Πριν λύσουμε, όμως, τη συνεδρίαση, θα ήθελα να κάνω μια πρόταση προς το Σώμα. Οι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι που πρέπει να ομιλήσουν είναι πάρα πολλοί, είναι

πάνω από εκατόν πενήντα. Ως εκ τούτου, προκειμένου να μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι, προτείνεται να μειωθεί ο χρόνος ομιλίας των μεν κυρίων Βουλευτών από επτά λεπτά σε έξι, των δε κυρίων Υπουργών από δεκαπέντε σε δώδεκα. Το Σώμα εγκρίνει την πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεπώς η πρόταση εγκρίνεται κατά πλειοψηφία.

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ! Εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία.

Ακούστε με, σας παρακαλώ! Είναι εκατόν πενήντα ένας εγγεγραμμένοι. Καταλαβαίνετε ότι οι περισσότεροι από αυτούς είναι νέοι Βουλευτές. Έχουν τη φιλοδοξία να τοποθετηθούν αύριο στην τελευταία συνεδρίαση. Να μην τους στερήσουμε αυτήν τη δυνατότητα. Είναι πολύ εγωιστικό εκ μέρους μας να θέλουμε να μιλήσουμε δέκα λεπτά. Διότι εκεί πάει. Με την ανοχή που επιδεικνύεται ο χρόνος είναι μεγαλύτερος.

Σας παρακαλώ πολύ, λοιπόν. Εγκρίνεται κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της δεύτερης μέρας, με αντικείμενο τη Συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης.

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Κυριακή 8 Ιουλίου 2012 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: Συνέχιση της συζήτησης επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβερνήσεως και ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

